

ژانی گهل

ژانی گهل

ئيبيراهيم ئەحمەد

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوهی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافێك هاتوووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوكردهوهی ئاراس
شهقامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی كوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیكترۆنی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینته‌رنێت www.araspres.com
ته‌له‌فۆن: 35 49 224 66 (0) 00964
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتوووته دامه‌زران

ئێبراهیم ئه‌حمه‌د
ژانی گه‌ل - رۆمان
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٥٨
چاپی پینجه‌م ٢٠١٠
تیریز: ٢٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتێبخانه‌ گشتیه‌كان ٢٤٩٠ - ٢٠١٠
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: کارزان عه‌بدو‌لحه‌مید
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیت لێدان: دیار عه‌بدو‌لکه‌ریم . هۆشه‌نگ حه‌مه‌ده‌مین
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
رێنووسی یه‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

پیشه‌کی

پاش بی‌ده‌نگییه‌کی چاره‌که سه‌ده‌یی له جیهانی ئه‌ده‌بی کوردیدا، خاوه‌نی (یادگار و هیوا) و (به‌ره‌و پرووناکی) و (کویره‌وه‌ری)، ئه‌مجاره (ژانی گهل) مان پیشک‌ش ئه‌کا.

نووسینی ئه‌م داستانه ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سالی ۱۹۵۶، بو کاتی‌ک که شو‌پشی گه‌لی جه‌زائیر دژی داگیرک‌ه‌رانی فه‌ره‌نسی و له پیناوی ئازادی و سه‌ربه‌خو‌یی نیشتمانیدا، هیشتا دوو سالی به‌سه‌ردا تی نه‌په‌ریبوو، به‌لام گه‌رده‌لوولی رۆژگار وای کرد که ده سال پاش سه‌ره‌که‌وتنی ئه‌و شو‌پش‌ه‌ی ئه‌م داستانه‌ی پیشک‌ش کرابوو، بلاو بکریته‌وه.

ئه‌وی راستی بی، به‌ره‌وه‌ی ریگای خو‌ی بگری به‌ره‌و چاپخانه، ماوه‌ی چهند مانگی‌کیش له‌لای من ماوه. له‌م ماوه‌یه‌دا چهند جاری‌کم خوینده‌وه، جاره‌جار له‌لام شیرینتر ئه‌بوو، ویستم له‌م پیشه‌کییه‌دا شتی‌ک له‌سه‌ر ناوه‌رۆکه‌کی بنووسم، چهند لاپه‌ریه‌کم ره‌ش کرده‌وه، ته‌ماشام کرد هه‌قی خویم نه‌داوته‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه وام به‌باش زانی که ئه‌م ئه‌رکه به‌ره‌وروی شاره‌زایانی ئه‌ده‌ب بکه‌مه‌وه.

ئه‌گه‌رچی له‌و بره‌وایه‌دام که نووسه‌ر پ‌یوستی به‌ پیناسین نییه به‌لام پیش ئه‌وه‌ی کو‌تایی به‌م پیشه‌کییه‌ کورته به‌ینم، هه‌ز ئه‌که‌م شتی‌کی ده‌رباره‌ بنووسم:

ئوبراهیم ئه‌حمه‌د له‌ سالی ۱۹۱۴ له‌ شاری سلیمانی هاتووته‌ دنیاوه. له‌ سالی ۱۹۳۷دا له‌ به‌غدا خویندنی (حقوقی) ته‌واو کردووه. له‌ سالی ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۴ (حاکم) بووه، له‌ سالی ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۹ به‌ هاوکاری له‌گه‌ل مام‌وستا (علاء‌الدین سجادی) گۆفاری (گه‌لاویژی) له‌ به‌غدا ده‌رکردووه. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ناچار بووه له‌ سالی ۱۹۴۴ دا واز له‌ فه‌رمانی میری به‌ینی. له‌ سالی ۱۹۴۷هوه وه‌کو یه‌کی‌ک له‌ سه‌ره‌رده‌کانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) ناوی ده‌رکردووه.

نووسه‌ر سه‌ره‌تای ژیا‌نی ئه‌ده‌بیی وه‌کو رۆمانتیکی‌کی شو‌پش‌گێڕ ده‌ست پی ئه‌کا:

لەبەر چاوی بەد لە ترسی بەدکار
 دلّ خووم ئەکەمە گوۆری یادگار
 بە گریانى وشك بەنالەى بى دەنگ،
 دینمە لەرزین تەختى کردگار^(۱)

بەلام لە دوايیدا لەسەر رپیازی رپالیزم ئەگیرسیتەو. بەم مانایە لە گوۆار و
 رۆژنامە کوردی و عەرەبیەکانى عیراقددا گەلیك شیعەر و چیرۆک و وتاری
 جوۆرەجوۆری ئەخوینینەو، کە بە ناویانگترینیان ئەمانەن:

(لە ولاتی قارەمانانا) ۱۹۴۲ چیرۆکیکی کورتە دەربارەى بەرەرهکانیى
 پارتیزانەکانى یەکییتی سوڤیەت دژى هیڤرشى نازییەکان بۆ سەر ولاتەکیان،
 (خازى) ۱۹۴۳، (کویرەوهرى) ۱۹۴۴، کەرەلوتیى مەنووچەر ۱۹۴۵ سى کورتە
 چیرۆکن لەسەر نالەباریکانى کوومەل و چەوساندنەوى جووتیاران لەسەر دەستی
 دەرەبەگ و پیاوهرەکانى میرى لە سەردەمى پاشایەتیى گوۆر بە گوۆر^(۲)، (بەرەو
 رووناکی) ۱۹۴۵ پارچە پەخشانیکی جوان و پەوان دەربارەى ئەرك و ئازارەکانى
 تیکۆشان لە پیناوى ئازادى و سەرەخویدی^(۳).

لە سالى ۱۹۴۹دا لە رینگا بەرەو بەندیخانە، کە سال و نیویکی تیا بەسەر بردووه
 (دوا تیری کەوان)ى وتوو، کە تیايدا هیڤرشەکانى حکوومەتى ئەو سەردەمەى
 بەلنگە فریتی سەرمەرگ داناوه و مژدەى نزیکیوونەوى رۆژى سەرکەوتنى بەسەر
 رژیى پاشایەتى و نوکەرانى ئیمپریالیزمدا بە گەل گەیانندووه:

«کوا قیرماختى^(۴) ئەلمانى کە ئەتوت هەر زەرەوى خوینە؟

کوا لوفتقانه^(۵) ئەو هیڤرە نەپاریزە مەرگ چینه؟

(۱) (یادگار و هیوا) - یادگارى لاوان. بەغدا ۱۹۳۳.

(۲) برۋانە: کویرەوهرى بەغدا ۱۹۵۹.

(۳) گەلاوێژ، ژمارە ۵ سالى ۶ بەغدا ۱۹۴۵.

(۴) Wehrmacht هیڤرى بەرگریى ئەلمانىای نازى.

(۵) Luftwaffe هیڤرى هەواییى ئەلمانىای نازى.

کوا تۆپى، کوا تانكى، کوا ئوستوولى بىي وئنه؟

به جارى گۆزى گوم بوو، گشتى وهك خۆي^(۶) بىي سەروشوئنه»

«له لاي ئيمه ههلهنگوتن يهكهم ههنگاوى زالبوونه،

له ناو بوتهى خهباتا تووانه وه ههه شەرتى قال بوونه،

له نووچدان وههلهنگوتن نيبه باكى گهلى كوردان،

وهكو رېگهى خهباتى خۆي شكانى توئى له لا پوونه»^(۷)

بېجگه له مانه له سالى ۱۹۳۷ دا ناميلكهى (الاکراد والعرب)ى نووسيوه و
بلاوکردوو هه وه، كه تا ئه مېرۆ نرخی خۆي وهكو پرۆگراميک بو رېكخستنى
پهيوه ندىي نيوان كورد و عه ره ب ون نه كړدوو. له سه ر ئه مه له هه مان سالد دراوه
به (دادگا).

له سالى ۱۹۴۹ به ولاره چهند شيعر و چيرۆككي تری نووسيوه، كه به شى
زۆريان تا ئيستا بلاونه كراونه وه.

به كورتى ئيبراهيم ئه حمهد نوينه ريكي پيشرهوى ريبازى رپاليزمه له ئه ده بى
كورديدا و باشترين په خشاننووسى سهرده مى ئيستمانه. هيوام وايه خوئنه رانى
به ريز له بينيني به ره مه كانى تری بى به ش نه بن.

كه مال فوئاد

۱۹۷۱/۱۰/۲۱

(۶) واته وهكو هيتله، كه له بهيتكى پيشوترا ناوى هاتوو.

(۷) كوردستان - ئۆرگانی كۆمهلهى خوئندكارانى كورد له ئه وروپا، ژماره ۹ و ۱۰ ل ۲۳.
تەمموز ۱۹۶۵.

لەپ و لاواز و شپۆلە، لە بەشی پێشەوهی پاسیکا، لە نێوان لیخوڤ و ژەندرمەیهکی
لۆژەندەرا دانیشێنرابوو، دەستی راستی لەگەڵ دەستی چەپی ژەندرمەکه کەلەپچه
کراوو. ئۆتمۆبیلەکهشیان هەلتەك هەلتەك ڕێگەی پڕ لە هەوراز و نشیوی شاری
(چ...)ی گرتبوو، ئەویش بیرى نەسرهوتى وەكو ویل ئەسوورایەوه، بى ئەوهى
بەشتیکەوه بگیرسێتەوه، یان یەكێك لەو دیمەنەنەى وەكو سینەما بەسەر پەردەى
میشك و بەبەردەمیا تى ئەپەرىن سەرنجىكى ڕاكێشن. گىرمە و كێشەى دیار و
نادیاری دوواپۆژ و ڤووداوى ناخۆش و پڕ بیرهوهى ڤابوردوو لە سەریا وەك
ڤوورەهەنگ و رووژابوون، كاس و وړپان كردهوو، نەئەیزانى چارهیه بۆ ئەویان
بدۆزیتەوه، نە ئەشیتوانى خۆى لە دەس ئەمیان ڕزگار بكات. تا بەرێكەوت لە
هەلتەكاندنێكى توندی ئۆتمۆبیلەكه، لە ئاوێنەى بەردەمى لیخوڤەكه،
چارەیهكى بەدى كرد. گورج و دوو چاوى كالى مەنگ سەرنجیان قۆستەوه كه لە
هەموو ئەندامێكى كەى، كەمتر سالانى زیندانى كاریان تى كردهوو. ئەو چاوانەى
سەدان جار لە ئاوێنەى ڕیش تاشینەكهیا دیونى نەهیچ هەستىكى تایبەتیان تیا
بزواندوه و نەئەمیش بایهخىكى تایبەتیى داوونى. بەلام ئەمجارە گەشتە فریای لە

گرنگترین شتا که له کاته دا پیویستی پیی هه بوو، که ئه ویش خۆدۆزینه وه بوو. به لام لیره شا بیرى ئاواره ی هیچ ماوه ی لیكۆلینه وه یه کی رېکوپېکى نه دا، ههروهکو چاوهکانى ناو نیشانه بووین رېگه یه کی هه له کردووی پی دۆزیبته وه، وهک مه لیکی زامدار له پرکۆنه هیلانه یه کی بېته وه بیر، بهری هه موو ئه و خۆدۆزینه وه یه ی به وه دهرچوو که به په له پرووزی خوی بگه یه نېته وه ته لاری بلوورینی یادگار، یادگاری پیش گیران و زیندانی. به لام له ویشا ئه وهنده به خۆشی رای نه بووارد، چونکه شوینکی تایبه تی و کاتیکى دیار وهک کاره با دلیان به کیش ئه کرد که ئه وانه ش هه مان شوین و کاتی گۆرین بوون که به دریزایی ژيانى به ندىخانه ی تهقه لای له بیر خۆبردنه وه یانی ئه دا.

هه رچهنده نزیکه ی ده سال له وه پیش بوو بوو، له گه ل ئه وه شا زۆر به پروونی و دیاری ئه هاتنه پیش چاوی میشکی. نهک ههروهکو به سه رهاتى دویى پرووی دابیت، نه بگره وهکو قه و ماویک که له کاته دا له بهرچاوی بقه ومی:

دومه ده می ئیواره بوو، با له ئاسمانی ئالۆز و لیلى پایزا په له هه وه پرش و بلا وهکانی داگرتبوو، خه ریکی گلیزکردنه وه یان بوو. له سه ر ئه رزیش گه لای زهردی له مان بیزاری گه لارپزانی له دار و درمخت ئه کرده وه و به گفه گفیکی پر تووره و ترۆی و فیزه وه راپیچی ئه کردن و پیش خوی ئه دان. ناوه ناویش بیده نگیه کی په ژاراوی. وهک له گفه گف بزار بووبیت، ئهیدا له لووتی پیره با و کپ و دهمکوتی ئه کرد.

له خانویه کی خنجیلانه دا له گه رهکی (س...) له شاری (چ...) له ژووریکی ساده و پاک و دلگیرا که دوو په نچه ره ی گه وه ی به سه ر باخچه یه کی بچکۆله ی هیشتا باش رېکنه خراو و به گه لارپزانی پایز زهرد هه لگه راوا ئه یروانی، وه هه موو که لوپه لی ژووره که بریتی بوو له چارپایه کی دوو که سیی ئاسن له گه ل بالا ئاوینه یه کی پیچکه دار، که وا له قوژینی ژووره که دا دانرا بوو له گه ل پیخه ویکیش که وا له سه ر ئه زه که راخرا بوو، ژنیکى منالکاری خوین شیرین که وتبوو، شالوی ئازار پرووی گه شی گرژ کردبوو. مێرده لاوه باریکه له که شی له ژوور سه ری دانیشتبوو، به زه یی له چاره ی ئه بارى. زۆر به ئه سپایی و وریاتر له وه ی ده ست به ری بۆ پشکووی ئاگر

دهستی به پرچه پهشه خاوهکه یا نه هیڼا. بئ ترووکاندن چاوه کاله مهنهکانی برپېووه برژانگه شاشه درېژه هه لگه پراوهکانی کهوا جاروبار هیژشی ژان، بهگرژکردنی ناو چهوانه نهختی بهرزهکهی، بهئاسته م له سر چاوه جوانه پهشهکانی لای نه برد. بهدنگیکي وهك چرپه به ژنهکهی وت:

«هیچ نییه گیانه! نهختی دان بهخوتا بگره، دهمیکه نازی پوښتووه. ئه بئ مامانهکه بهندی کردبئ لای خوی، یان هر لهوانهیه له مال نه بووبی و چاوه پئی بکا. بیگومان ئیستا که به پوهن...» نهگهرچی ژنه هیچ نیشانه یهکی سهلماندن یا نه سهلماندن، بگره هی گوی گرتنیشی لی دهر نهکوت، بهلام وا دیار بوو ئهم قسانه پهروش و چاوه پوانی میړدهشیان کهم نهکردهوه، چونکه هر گورج دواي ئهمه وتی:

– باشر ئهوهیه خوم بچم به دوايانا، نهوکه درهنگتريان پئ بچئ! که ژنه ئهم قسه یه دوايي بیست بهدنگیکي بهرتر لهوئی لی پچاو بکريت قیژانی وتی:

– نه گیانه! مهکه، بهچیم مه هیله! تو برویت من له ترسانا شیت ئهم!

نهختی بیدهنگ بوون. ژنه هه ناسه یهکی هه لکیشا و به زهرده خه نه یهکی به نازار و ژاکاوهوه، کهوا له چاوه په شهکانیا پتر دیاری ئه دا تا لیوه وشکه شین داگه پراوهکانی، وتی:

– چهندم حزن ئه کرد کوریکمان بوايه!

ژنه قسه که ی پئ بری، دواي هه ناسه یهکی قوول هه لکیشان وتی:

– خوايه به ناشکوریم لی نهگری! زور ناخوشه دواي ئهم هه موو ژان و نازاره کچم بئ!

میړده وهکو تازه لهو قسه که ی گه یشتبئ، به توور په ییبهکی کوتوپری ساردهوه وتی:

– کوپ چیه و کچ چیه؟ ئهم قسه یه زور له ئه قل و ژیری تو به دور ئه زانم، لام وایه نازار سهری لی شیواندوویت، ئه گینا که ی تو وا کو نه په رست بووی!

ژنه دهی کردهوه قسه بکا میړده که ی به ئه سپایی دهستی خسته سهر لیوه

وشكه كانى و وتى:

– بهسه توخوا كالى گيان بهم چهشنه خه يالا نه دلى خوت ئازار مهده، بهلاى منه وه ههر تو خوش بيت و زوو رزگار ببي ئيتير كور و كچم لا وهكو يهكه.
ژنه سهريكى بادا، وهكو به قسهكه ي باوه ر نهكا. گورج ميږده وتى:

– بهراستى زوريان پي چوو! بهتوواوى تامى تيا نهما. له ههمووى باشت ر نهويه خوم بچم بهشوييانا، نهوهكا تووشى شتي بووين.

– ژان و ئازار پتر شالاويان بو ژنه هينا. دوا ترووسكه ي خوشيان له چارهيا نه هيشت. داني چهقانه ليوى كه ماوهى هاوار و قيژهى نهدا. ئارهقه بهسه ر چاو و لاملما ئه هاته خواره وه زهنگول زهنگول. ميږده دلى گوشرا، بيئارامى و شپرزىي و دوودلييهكى تهواو گه مارويان دا. له ژوورمهكا دهستى كرد به هاتوچو به جوريك كه زياتر له لوقه كردن نهچوو تا پياسه كردن! پهيتا پهيتاش ته ماشاى سهعاتهكه ي مهچهكى نهكرد. نهوهنده شله ژابوو نهينه زانى سهعاتهكه له جيگه ي خوئ وهستاوه يا رانهكات.

ئهويست شتي بكا، ههر شتي بي، به ههر نرخي بكهويته سهري قه ي ناكا بهمهرجي كالى لهم ژان و ئازاره رزگار كات، بهلام هيچي له وزه دا نهبوو. ههتا ئه هات زياتر ههستى به ههله ي خوئ نهكرد، كه چون نازي نارد بهدوى مامانهكه دا و خوئ نهچوو به فركانى سوارى عارهبانه يهكى بكا و بيهينييت... ئيستش نهچوه بچي.

چون ئيستا بچي! ئه ي كالى به ديار كيوه بهجي بهيلى بهدم ئازاره وه گهوز بدات بهتانيا، كهسي نهبي قومي ئاوى بكا به دهميه وه، رهنغه، چي؟ خوا نهكرد! رهنغه بهلي رهنغه بمرى! هه ي هاوار خوايه شتي واى لهگهل نهكه ي، واى سهري تهقى، لهپر له داخانا له بي دهسه لاتيى خوئ نهپاني:

– بهراستى ئهم ژانه شتيكى بي جي و نارهوايه! ئوف خوايه ئهم ئازاردانه چ مانايهكى تيايه؟

ژنه نهوهنده ي له توانايا بوو ترش و تاليى چاره ي پر ئازارى خاو كرده وه به

دهنگیکی وهك سړیه وتی:

نهتوخوا جوامیرگیان قسهی وا مهكه، چوڼ دلت دی وا ئه لیت، گوايه بوونی
ئینساننیک نازار ئه مهنده ناهینئ؟ نا، گیانه، بهزه بی به هه لته نه بات، هاتنه
دنیای ئینساننیک گه لی له مهش زیاتر ژان هه لته گری!
میرده به ته وسیکه وه وتی:

– مالی بابت کاول بی، ئیسته ش له قسه نهسته قه کنت ناکه وی، باشه ده بیخو،
بو خوت هر گینگله بده به دم ژانه وه!

میرده بئارامیی گه یشته ئه وپه پی، ئیتر خو ی پی راگیر نه کرا، بریاری دا که
خو ی بچی به دووی مامانه که دا هر چی ئه قه ومی بقه ومی به ده نگیکی به رز وتی:
– بیگومان شتیکیان به سه رها تو وه! ئه گینا تا ئیستا هر ئه هاتنه وه. ماله کیان
لیره وه هر چاره کی بیست ده قیقه ئه بی!

خوم ئه پوم هر ئیستا به عه رهبانه ئه یان هینم و ئه گه پیمه وه. به هیچ جوړی نیو
سه عاتم پی ناچی. سه هووم کرد ئه بوو زووتر بچم، ئیستا له میژبوو گه رابوومه وه
(دهنگی نزم کرده وه وه کوله بهر خو یه وه قسه بکا): وای که پیاو به لیقه ومان کزه! ئه وه
بوچی وا سه رم لی شیوا! خو هر به ته وای کویر و که بووم. وام ئه زانی به تاقی
ته نیا خوم و کالی هه ین له دنیا دا. یا له ناو ده ریایه کی بی پایاندا به جوو ته لیمان
قه و ماوه. هیچ ئه و دراوسی باشانه م بیر نه بوو، که به هر که سیکیانم بگو تايه
ئاماده بوون به خو یان و ژن و کچیان هه بڼ به دیار کالیوه دانیشن یا بچن مامانی
له بنی دنیا وه بو به یڼن. (دهنگی نه ختی به رز کرده وه) و وتی:

هر ئیستا ئه چم بو مالی مامه رپه شه ی دراوسی مان کچه که یانت بو ئه نیرم بو
هاو ده نگي. یا با شتر ئه وه یه دایکی بیت، په نگه ده ستی مامانیشی هه بی. هر چو نی
بی ئه وه له کچه که ی شار ه زاتره له م کارانه دا. خو شم ئه چم به دووی باجی پیروزی
مامانا. ئه گه ر ئه ویش نه بوو یه کیکی تر، نیو سه عاتم پی ناچی.

ژنه ویستی قسه بکات، به لام میرده گوئی نه دایه وتی:

– خوات له گه ل هر ئیسته ئه گه ریمه وه.

جوامیر به په له له مال هاته دهړی، خوی کرد به مالی مامه پره شه دا که هه روا دیواریکیان به ین بوو. نه پیاوه نه کچه که ی له مال نه بوون. به ته نیا ژنی خاوهن مال له وی بوو، تکای لی کرد که بچته لای کالی ژنی که وا ژان ئه یگری تاکو مامانی بو دینی چاوی لیوه ی بی، ژنه به پرویه کی خوشه وه دلنیا ی کرد له چوون و ناگاداری کالیکردنی.

ئویش به لوقه کولانه ته ننگه به ره که ی خویانی بری. له دلیا په ژاره و خوشی پیکه وه قولپیان ئه دا ئه ویان بو ژان و نازاری کالی، ئه میشیان بو ئه و منالهی که ئه یانبی. بیکومان مه سره فیکي باشیشم ئه بی به توشه وه! به تایبه تی خو ئه گهر کوپ بی ئه بی ئه هه نگی بو بکا. وای که خو پزگار کردن له ده ست بیرو باوه ری کوژ گرانه! هه ر ئیستا ئه م گالته ی به ئه قلی کالی ئه کرد که کوپ پی خوشتره له کچ، که چی وا خوشی بیر له وه ئه کاته وه که ئه گهر کوپ بی ئه هه نگی بو ئه کا! په ننگه ژن ئه وه نده گلله یی لی نه کری که حه ز به کوپ زیاتر بکا له کچ، چونکه خوی چیشتوویه تی، ئه زانی نافره ت به تایبه تی لای ئیمه، چه ند به شخراو و زورلیکراو و چه وسینراوه ن. بویه هه ستيکی ئاساییه که پی خوش نه بی کزه ی جهرگه که ی له به شه زور لیکراوه چه وسینراوه که ی مرو قایه تی بی. به لام ئه می پیاوی خوینده واری تیگه یشتوو، بوچی؟ سه ریکی بادا و له بهر خو یه وه وتی:

– که رانه ی ئه م په ئییه بچییم شه رت بی ئه گهر کچم ببی ئه هه نگیکی له هی کوپان خوشتری بو بکه م! له پر هه ناسه یه کی هه لکیشا و چاویکی بو یه که م جار، به ده ور به ری خویا گیرا. سه ری سورما له چولی شه قامه که، ئه و شه قامه ی ئیوارانی تر خه لک ریکه یان تیا ئه به ست. سه یرتر له هه مووش ئه وه بوو که ئه و خه لکه ی تاک و ته راش تی ئه په رین، له باتی ئه وه ی به ره و مال ببه وه هه موو به گورگه لوقه پرووه به رده رکی سه را ئه رویشتن، به چه شنئ که ئه م له گه ل خیرا رویین و په له کردنیشیا پییان نه ئه گه یشت. یه کیک درکه وت به ره و ژور ئه کشا. هه ر له دووره وه به سه ره پروتاوه و کورته بنه یی و قه له وییه که یا ناسییه وه. خوا

چاکی کات تۆفقیخه خرەدی جاسووس بەم درەنگی بانگی شیوانە بو کوی ئەیکوتی؟
ئاخو وەکو سەگی راو دووی چ نیچیریکیان خستوو؟ بەلام کەس دیار نییە تا
نیچیر بێ. بیگومان ئەچی بو ئەوەی بەدیار مەلیکەووە راوەستی تا نیوەشەو
ژەندرمە ئەدەن بەسەریانان. دەی چییەتی بەسەریەو! سەری بە گۆرپی بابی خوێ و
ئاغاشی. ئەوە چییەتی ریگاکی هەر لەبەر ناچی.

– ئیوارەت باش کاک جوامیر. زووکی پەنگە پیا نەگە!

– بەچییا نەگەم؟

تۆفقیخه خرە بە زەردەخەنەیکە ناشیرین دانە خوار و خێچ و بەجگەرە زەرد
هەلگەر اوەکانی پیشان دا و بەدەنگی بەرز وتی:

– بە پلاو خواردنا گیانەکم!

زۆر پێی گران بوو ئەم ئیسک قورسە پیسە هاتە ری. وەکو شتی بەنیشانەیکە
باشی لێک نەدایەو. بەدینییهکی سەیر دای گرت! دەنگە دەرگ و گرمە گرم ئەهات
لە لای سەراو. نەختیکی تر پێی هەلگرت، گرمە بژی و برووخیی هەزاران دەرگی
وەک هەرسە کێوان ئەهاتە گوێ. بەراستی ئەم ژانگرتە کالی دەبنگی کردوو!
چۆن بیری نەماوو کەوا ئەم ئیوارەیه لە بەر دەرگی سەرایە کێ لەو کۆبوونەو و
خوێشاندانانە هەیه کە لە ژێر سەرکردەتی (پارتی رزگاری) دا لە چەند مانگی
دواییدا رێک ئەخران! بو گەیشتنە مالی مامانەکی نزیکتەرین رێگا شەقامی بوو کە
بە بەردەرگی سەراوا تی ئەپەری. بەلام تا نزیکتەر ئەبوو و لەو شەقامە، پەنگاوی
خەلک لەسەری کۆلانەکانا باشتەر تی ئەگەیاندا کە لە وزە کەسا نییە بتوانی دپ
بەو عەشامە بدات و بە زوویی و ئاسایی بگاتە ئەو شوێنە ئەم بوێ ئەچیت.
ئیسیتی کرد و چاویکی بە شەپۆلی خەلکەکی بەردەمیا گیرا. دیی لەو مەیدانە
زەلدا خەلکی وەک نەمام چەقیون، هەر ئەوەندەش ئەجوولێنەو کە نەمام بەبای
شەمال ئەشنیتەو.

بەهەرە هاری چەپڵە لێدانێ خەلکە کەدا بوێ دەرکەوت کەوا یەکیک قەسیان بو
ئەکات بێ ئەوێ بزانی چی ئەلێت. لەگەڵ ئەوێشا ئەوەندە بە تەنگەو نەبوو کە

گوئی بۆ هه‌خات. زۆری په‌له‌ بوو.

هه‌تا ئه‌هات پاله‌په‌ستۆی خه‌لکی له‌ده‌وری پتر ئه‌بوو، نه‌ختیکی که‌ی پێ ناچی ئه‌ویش ئه‌بێ به‌نه‌مامی وه‌کو ئه‌وانی تر. به‌لام نه‌ه. نابێ ئه‌م وای لێ بێ! کالێ به‌ده‌م ژانه‌وه‌ ئه‌تلێته‌وه‌ چاوه‌پوانی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌مه‌، ئای چه‌ند سه‌یر ئه‌بێ تا ئه‌مان ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ کورپکی جوانکه‌له‌ی بووبێ! چیه‌؟ هه‌یج سه‌یر نییه‌! زۆر ژنی کوچه‌ر هه‌ر به‌رپوه‌ منالیا ئه‌بێ! هه‌رچی چۆنی بێ ئه‌بێ ئه‌م بچێ به‌دووی مامانه‌که‌دا و به‌زوویی بگه‌رپته‌وه‌ مالی.

پاشه‌وپاش گه‌رپه‌وه‌ هه‌ر چۆنی بوو به‌هه‌زار حال توانیی سه‌د هه‌نگاوێک بێته‌ دوایه‌ و خۆی بگه‌یه‌نێته‌ ته‌نکاو. شادی و هیوا و بێئارامی وه‌ک په‌لکه‌زێڕینه‌ی له‌ ئاسمانی دایا دیاریان ئه‌دا، به‌لام چاوترووکانێک زیاتر پێوه‌ی نه‌مایه‌وه‌. به‌ر له‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێ به‌ سه‌ربه‌ستی هه‌لبێ شریخ و هوورپی شه‌ستیر هه‌موو گیانی هه‌نایه‌ له‌رزین، نه‌ک هه‌ر له‌ترسا، زۆرتری له‌ شه‌په‌زه‌یی و ناچاریدا.

جه‌سته‌ی کالێی هاته‌وه‌ به‌ر چاوه‌ چۆن له‌ ژووره‌که‌دا گه‌وز ئه‌دات، گرنگی فه‌رمانه‌که‌ی و تاریکیی ئه‌نجامی دواکه‌وتنی، سه‌دان ئه‌وه‌نده‌ له‌لا زلترو ئاشکراتر بوو. به‌هه‌موو هه‌یزی خۆی که‌وته‌ راکردن به‌ره‌و سه‌ری ئه‌و کۆلانه‌ی که‌ ئه‌یتوانی به‌چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک لێوه‌ی پێچ بکاته‌وه‌ بۆ هاته‌نه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌قامه‌ی ئه‌چێ بۆ مالی مامانه‌که‌ له‌وايه‌ ئه‌ویش جمه‌ی بێ! باشه‌ بۆ نه‌چێ به‌دووی مامانیکی ترا به‌لام کێ ئه‌ناسی؟ که‌ی ئیستا کاتی به‌شوین خه‌لکا گه‌رانه‌، ئه‌گه‌ر ناچاری نه‌بێ؟ دوور نییه‌ به‌م ئاخووران و بخوورانه‌ باجی پیروزیسه‌ له‌گه‌لێ نه‌یه‌ت، که‌وا ناسیاوی چه‌ند ساله‌ی به‌نه‌ماله‌ی خه‌زوورانی بووه‌، به‌ر له‌وه‌ی پوژگار ده‌ربه‌ده‌ریان کا. بێگومان هه‌یج مامانیکی نه‌ناسیاو هه‌ر ده‌رگاشی بۆ ناقلێشه‌نێته‌وه‌ له‌م پوژده‌دا.

ده‌ستپێژی تازه‌ی شه‌ستیر و تفه‌نگ زنجیره‌ی بێرکردنه‌وه‌یان پساند. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند هه‌ستی به‌ترپه‌ی پێیه‌کی زۆر کرد له‌ دوايه‌وه‌ دێ، که‌ ئاوپی دایه‌وه‌ دی به‌شی له‌ جه‌ماوه‌ری بلاوه‌ پیکراوی کۆبوونه‌وه‌که‌ به‌دوویا رانه‌که‌ن، چه‌ند هه‌نگاوێکیان نه‌ماوه‌ بیگه‌نێ و لێشی تیپه‌ر بن و ئه‌م تاقه‌ رێگایه‌شی لێ بگیری.

چاوی بربیه ئەرزهکه و هه موو گور و هیزی لاویتی دایه لاقی، به لام ههستی ئه کرد خه لکه که هه رایی نزیك ئه بوونه وه. ئه وهنده ترسی لی نیشتبوو به چه شنی رای ئه کرد ئه توت خه لکه که بۆ گرتن یا بۆ کوشتنی ئه و دووی که وتوون. به لام بی هووده بوو به تیلایی چاو سهیری کرد، دی وا هه ندیک گه یشتنه سه ری و خه ریکن لی شی تیپه ربن. له پر شریخه ی شه ستریکی نزیك سه مانندییه وه پیاویکیش دهم به هاواره وه له ته نیشتییه وه که وته زهوی، نه خیر زامار له یه ک و دوو تیپه ری کرد، سه ری به رز کرده وه بۆ ئه و شوینه بگه ری که شه ستیره که ی لی دامه زرینرابوو. پووانی له په نجه ره یه کی ژیرخانی کتیبخانه ی گشتیدا، که وا به چه ی کۆلانه که دا ئه یروانی سه ری ژهندرمه یه ک دیاره. بی ترس لووله ی شه ستیره که ی به رده می به خه لکا ئه گیری جاروبار گولله پزینیکی شه قامه که ئه کا، سا کی به رکه وت خو ی و به ختی! ژنیک له و لای ئه مه وه په لی منالیکی رانه کیشا زیریکانی و که وته زهوی. شه ستیره که کپ بوو، کابرای ژهندرمه سه ریشی به سه ریا شو پر کردبو وه که چی نه یئه ته قاند! تو بللی کوشتنی ژنه بی تاوانه که و هاواری مناله که شه ژانددی؟ یا مشتومر له نیوان ویژدان و په نچه یا دهستی پی کردبی، وا دوودل دهرئه که وی! وای که نزیکه لیوه ی ئیسته ده مانچه یه کی پی بوايه کاسه ی سه ری هه لئه گرت. نه یزانی ئه م دوژمنایه تییه توند و رقه زوره کوتوپره ی له بهر ئه و زورداریه بی ئه ندازه و ئاشکرایه بوو که ئهیدی، یا بۆ خو پرزگارکردن بوو له و مه ترسییه ی که هه ره شه ی له ژیا نی خو ی و ئه نجامی فه رمانه که ی ئه کرد!

هه ر چونی بی کاتی لیکۆلینه وه نه بوو، هه لی ده ست له ته قه راگرتنی ژهندرمه که ی قۆسته وه به دوو قه له مبابازی کار ئاسکانه خو ی گه یانده پال ئه و دیواره ی شه ستیری کابرا نه یئه گرتیه وه. به لام هیشتا ئه م نه ییه پرژابوو سه ر ئه وه ش که ته نانه ت به خوشی پرزگار بوون شاد بی، دیی ژهندرمه یه کی تر له په نا کۆمه لی گونیه که له سه ربانی مزگه وتی به رامبه ر به کتیبخانه که ریز کرابوو له قوتی بۆ ئه کات، هه روا نزیکه ی بیست هه نگاو ی به و به ریه وه یه. چه په سا نه یزانی چی بکا. ئه چه وه وه ئه وه به ری شه قامه که ئه که وته بهر نیشانی ژهندرمه ی په نچه ره ی کتیبخانه که، پاشه وپاش ئه گه راپیه وه لی شاوی خه لکه که وا په نگی خواردبو وه ماوه ی گه رانه وه ی

نه مابوو به ترسه وه سه رڼکي هه لېږي بؤ سه ربازه کهي به رامبه ری. دی کابرای
 ژهندرمه لوله ی تفهنگی ئاراسته ی ئەم کردووه! هه موو له شی بوو به چاو و ئه ویشی
 برپه تفهنگه کهی کابرا که مهرگ له کونی لوله که یه وه سه ره تاتکیی لی ئه کرد
 نه یده زانی چی بکا، دانیشی؟ رابکا؟ نهء ماوه ی هیچ نه ما، هه ر هیچ نه ما، هه ر هیچ،
 هه ر ئه وهنده ی پی کرا دهستیکی به ره و لوله ی تفهنگه که به رز کرده وه وه کو ئه وه ی
 بیهوی له خوی لایدا. یا ترس ئه وهنده ی لی نزیك کردبؤوه لای وایی دهستی ئه یگاتی،
 یا هه ر له شله ژان و شپه زه ییدا بی هوش وای کرد. ته قه یه هاته گوئی کپبووی،
 ههستی گهرماییه کی کرد له ئه شکنجیا، لاقی قورس بوو، قورس بوو، ئه وهنده
 قورس بوو هه رچی گوپ هیه دایه خوی بوی نه جوو لا. دنیا ی ده ور و پشتی دیار و
 نادیار، له ناو ته م و مژیکا وه ک لوله ی تفهنگی یه کجار گه وره هاته پیش چاوی،
 که هه تا ئه هات، به خیرایی برووسکه پچووک ئه بؤوه، که ئه و نه ما ئه میش به ته واوی
 له هوشی خوی چوو. ته نیا شتی که به میشکیا تیپه ری، شیوه ی کالی و تاقه داخی
 که له دلی دهر نه چوو تاسه ی پیگه یشتنه وه ی بوو.

جوامیر له بیرکردنه و هدا گه یشته ئیره موچرکه یه کی ئاودامانی وای پیا هات که بهیه کجاری زنجیره ی بیره وهری لیک تراناند، ئیتر مات و خه مبار چاوی برپیه ریگا که و تا گه یشته شاری (چ...) نه له دیمه نی به لادا تیپه ریوی ریوانا شتیکی تایبه تی سهرنجیانی خه ریک کرد، نهجه مسه ری بیره وهریشی بو دوزرایه وه که وه کو گولوله ی ئالوزاوی لی هاتبوو!

له بهرده می دایه ری ئاسایشا دابه زین، بردیانه ژووری پاش سه عاتی راگرتنی ناخوشی پر بیزاری، په نجه موړ و چند وینه یه کیان وهرگرت، ناوینشان و کار و ناوی چند ناسیاو و خزمیکی نزیکیان لی پرسی و نووسی و دهسته بهریان کرد که نابی به هیچ جوړی شوینی دانیشتنی خو ی بگوړی به بی ئه وهی پیسه کی ناگاداری ئه وان بکا. ئه وسا بهرهلایان کرد.

که پپی خسته ئه و دیوی دایه ره که، باوله تهنه که کونه بچکوله که ی دهستی دانا له سهر ئه رزه که، چاویکی گپرا به ده ور و پشتی خویا. یه که م جار دوی ده سال خوی دیبه وه به تهنیا به سهر بهستی ئه روا بی ئه وهی که له پچه ی له دهستایی و یاساولی به سونگییه وه له پشتیبه وه بی! پر به سییه کانی هه وای پاکي هه لمزی. زهرده خه نه یه کی تهنک، بو چاوترووکانی، چاره ی ترش و تالی پروناک کرده وه. ئیتر په رۆش و بی ئارامیی گه یشته هیوای کوړی و کاللی ژنی هه موو شتیکی که یان له گیان و میشکیا شارده وه. به بی ئه وهی تهنانه ت ئه و گوړینه زوره ی له شهقامه که و خانوو و دوکانه کانی ئه ملا و ئه ولاشیا پووی داوه ئه وهنده ی توژی سهرنجی راکیشن یا گو ی بداته دیمه نی که ژه رهنگاوره ننگه که ی بهرام بهری، که جاران دلگیرترین دیمه ن بوو له لای، که وا ئاوابوونی خوړ تارایه کی ئه رخنه وانیی جوانیشی به سه را راکیشابوو سه ری داخست و چاوی برپیه چقه ی ریگا که به بی ئه وهی هیچ شتیکی تایبه تی تیا به دی بکا. به گوژم و گرپکه وه که هیچ له له شی لاوازی چاوه رپوان نه ئه کرا خوی ئه کوتا به ره و مال! بیري له و سه رسامی و خوشی و گه شکه یه ئه کرده وه که وا به مالاکردنی له ناکاوی ئه یخاته دلی ژن و

کورپه که یه وه. به لّام نهء بیگومان هیوا نایناسی لّی دورور ئەکه ویتّه وه، به خیسه وه ئەروانیته ئەم بۆره زهلامی وا خه ریکه خوئی ماچ ئەکا و دهستی ئەکاته ملی دایکی! به بهر چاوی میشکیا تّی ئەپه رّی که کالّی به دهنگیکی کبی به فرمیسک ئاودراوه وه بانگی ئەکا... «وهره هیوا گیان ئەوه بابیه! دهی دهستی بکه ره ملی بابیه، ماچیکی به رّی دهی!» ئەو به دودلّی و نیوه رهزاهه و ئەمیش به جۆش و په رۆشیکی زۆره وه لّیک نزیک ئەبنه وه. هیوا دهسته خه په تۆله کانی ئەهاوینته سهرشانی. ئەمیش دهم ئەنّی به لاملیه وه، له پّیش ئەوه دا بکه ویتّه هه لمزینی، تّیر تّیر بۆنی پّیوه ئەکات! نهء خو هیوا منالۆچکه نییه، ته مهنی ده سالّه، له هه موو شتّی تّی ئەگا. بیگومان دایکیشی ئەوهنده باسی ئەمی بۆ کردوه هه ر که چاوی پّی کهوت په لاماری دهستی ئەدا ماچی ئەکا. به لّام ئەم ئەوهنده گۆراوه له وانه یه کالّی به سه زمان خووشی نه یناسیتّه وه نه خوازه لا منالّیکی وه کو هیوا! لّیره دا گه یشته سهر ئەو کۆلانه ی که ئەبوو پّیچ بکاته وه بۆ مالّی خویان له پر رهق راوهستا و له جیّی خوئی وشک بوو. مالّی چی و حالّی چی؟ مالّ له کوئی ماوه؟ هاته وه بیر ی کهوا زۆر له میژه لاوهی ئاموزای بۆی نووسیوه، ژن و کورپه که ی بردۆته مالّی خویان، ژیر خانیکی داوونّی و خانۆکه ی خووشی بۆ داوون به کرّی. له کرّیکه ی مانگی دوو دیناری بۆ ئەم ئەنارد ئەوی که شی له خوینانا سهر ف ئەکرد.

هه ر وه کو ئەم بیر کردنه وه ناکاوه له خه یالّی دابّی و لووتی شکاندبّی هیز و گور له له شیا نه ما. گه راپه وه دواوه قاچی به کیش ئەکرد. که واته به یه که گه یشتنه وه که یان ه یچ ئەو تام و خووشیه ی نابیت که به در یژایی شه ش مانگی دواویی زیندانییه که ی ئەم خوئی بۆ ئاماده ئەکات و خه یالّی پّیوه لّی ئەدا. له بهر چاوی لاوه و ژن و منالّه کانی له کوئی پرووی دّی ئەو شتانه بکا و ئەو قسانه یان پّی بلّی که له دلّیا گینگله ئەدهن؟ ه یچ..

– شتّیکی ناشکرایه که ته نانه ت ناتوانی ماچیکی کالّیش بکا! دهی قه ی چیکا! خو دنیا هه ر ئەو چه ند ده قیه یه نییه که تایا بۆ یه که مجار، دوا ی ده سال، چاویان به یه که ئەکه ویتّه وه. ژیانیکی دورور و در یژیان له پّیشه، هه ر ئەوهنده ی هه یه که خوا له چورتم و تاویری پۆزگار بیانپاریزی، به لّام زۆر سهیره... چۆن بیر ی چووبۆوه،

که لهو مالهدا نه ماون. به درېژاييې چهند سال لاوه له نامه کانيا باسي نهوه نهکا که هيو و دايکي له مالي نهوانن پېکهوه نهژين. راست ملي رېگاي گرت و تا گهيشته بهرمالي لاوه پاش نهختي سيو دوو بهدهستيکي لهروزک له درگاگهي دا. دواي ئيستيکي باش کورپکي ههشت نو ساله درگاي لي کردهوه. که چاوي پي کهوت دلي داخوريا، تو بللي نه مه هيو بي! به راستي زور پي تي نهچي نهوي.

گهلي شيوهي لهو وينهيهي هيو نهچي که بهمنالي گيراوه. نهو وينه نازداره، دواي گهلي تکا و پارانهوه لاوهي ناموزاي به دزي دهسلاتداراني زيندانهوه گهيانديو به نه، نهو وينهيهي به درېژاييې چهند سال هر که شهوي لي نه هات لهتوي ليفهکهي دهرې نههينا و تا خهو به لادا نهيبردهوه پي رانهبوارد و بهو تيشکه گهشه هيمنه پاکرهي له چاوه رهشه پېکه نيناوييه کاني هه نهقهولا تاريخي زينداني روشن نه کردهوه، وه هيشتا دنيا تاريک و ليل بوو که له خهو رانهپهري و ديسانوه له توي ليفهکهي به باشي نهشاردهوه، بو نهوهي وهک وينهکهي کالي وهرديانه جانهوهره دلرهقه کاني زيندانهکه، له پشکنيکي ناکاوا نهيدوزنهوه و به بهر چاوي خويهوه وهک درنده پارچه پارچه نهکهن.

واي چ رېکهوتيکي خوش نهبي هيو گيان يه کهم چارهي ناسياوي که له شاري (چ...) چاوي پي بکهوي.

مناله که له بيدهنگي و سهرنجان و واق وړماني (کابرا) به نه نذازيه که په شوکا خهريک بوو درگا که داخاتهوه جواميريش له بهر خويهوه نه يوت: هيو! هيو! مناله که زياتر شله ژا و هه تا نه هات دموچاوي زياتر نيشانهي ترسي لي نه نيشت به تاييه تي که دي کابراي له درگادر دهستي گرتووه به تاي درگا کهوه نايه لي پيوهي بداتهوه... به دهنگيکي پر ترسي نزیکتر له هاوارهوه وتي:

— بو قسه ناکهيت مامه بلي چيت نهوي!

نه پرسياره جواميري له چنگ شپزه يي و بيرکردهوه پرگار کرد به نه سپاي به بي نهوهي چاو له کورپکه ي بتر وکيني پرسي:

— کاکه لاوه له مالهدا؟

- منالەكە بەگورجى وتى:

- با بچم بزانم.

توندى بەھەموو ھىزى خۇي دەرگاھى پېۋەدا و جوامىرى بەھەپەساوى و شەرمەزارى لە دەرى ھېشتەو و خوشى بەراکردن گەراپەو وە مالى.

جوامىر دواي ئەو ھى گرمەي دەرگا پېۋەدانى منالەكەي لە گوچكە رەويپەو، پىشتى كرده دەرگاھە و مات و بېدەنگ راووستا. ھەزى لە دەرگاي داخراو نەئەكرد تەنانت ئەگەر ئەم لە ديوى دەرەوھشى بى. وا ديار بوو دە سالى بەندىخانە، دە سال ژيانى ناو زىندانى دەرگا خپ داخراو كاريكى خراپى كرددبوو سەر مېشكى. چەند دەقىقەيەك وەھا بەلای جوامىرەو لە چەند سەعاتىك درەنگتر تى پەرى، ترپەي رەوتىكى نەختى گرانى لى نزيك بوو وە دەرگا كراپەو. لاو ھى ئامۇزاي، وەكو دە سال لەمەوبەر چۆنى بەجى ھېشتىو ھەروا سوور و سپى و خرپنە و پوو گەش. لە بۆشايىي دەرگاھەدا وەستا، تەنبا گۆرانىك كە جوامىر لە سەر و چاويە بەدىي كردد چەند موويەكى سپى ھەلگەراو بوون، بە لاجانگىەو، كەوا لەناو موو ھە خورمايىپەكانى كەدا سەرەتاكىيەكى شەرمەنەيان ئەكرد! لاو رەويەكى كەمى گرزى تى كردد و بەدەنگىكى گرەو، لىي پرسى:

- ھا برا چىت ئەوى؟ ئەمرى، خزمەتى؟

جوامىر سەرى سوورما، بە زەردەخەنەيەكى كالىو كە ھەر بۆ ئەو ھى بوو تەريقىي خۇي بشارىتەو، وتى:

- كاكە لاو! چۆن؟ نامناسىتەو، من جوامىرم. قسەكەي تەواو نەكرددبوو كە چارەي لاو بە تەورمى شەپۆلىكى شادمانى گەشايەو، بە دەنگىكى پرتاسە و ئارەزووى بە خوشى و گريان ئاودراو وتى:

- ھى جوامىر گيان! لىم ببوو بە راستى نەمناسىتەو، دەستيان كرده مىي يەك و ئەملا و ئەولاي يەكتريان ماچ كردد. لاو دەستى گرت و بردىە ژوورى ميوان. بەدەم گلەيپەو پىي وت:

- ئاخىر كاكى خۆم. نە ئەبوو لە ھاتنەو ھەت ئاگادارمان بەكەي. بۆ وا لە ناكاو

ئەكەى بە مالاً، ئەمە ئىشە؟

جوامىر وتى:

– خۆت ئەزانى كە مانگى جارىك لە بەندىخانە ماوەيان ئەداين نامە بنىرىن بۆ كەسوكارمان. منىش لە نووسراوى سەرى مانگا بۆم نووسىبوويت كەوا لەم مانگەدا پزگارم ئەبى، ئىتر بە تەواویش نەمەزانى بۆ كوئى و كەى ئەمنىرن تا ئاگادارتان بكەم. باش بوو خواوراستان كرديان، لەمەدا بەختم هەستابوووە هەر لە خۆيانەووە بى تكا و بى پاكانە ناردیانمەووە ئىرە، لە پاشان لەوانەبوو بىشمزانيايە ئاگادارم نەكرديايە، بۆ ئەوەى تووشى ئەزىتى بە پىرەووە هاتنتان نەكەم. لاوہ قسەكەى لە دەم قۆستەووە و بە زەردەخەنەيەكى تالەووە وتى:

– نە بابە، بە پىرەووە هاتنى چى؟ وا ديارە تۆ ئاگات لە دنيا نىيە بۆچى لە ترسى ژەندرمە كەس ئەوئىرى دەرکەوئى. پەنگە لە دە كەس يەكئى لەوانەى ئەتناسين لە شارا نەمابن، يان گىراون و براون بۆ زىندانەكان، يان هەلاتون و چوونە شاخ. لە سەر ئەمەرى فەرماندارى گشتى نابى لە سى كەس زياتر پىكەووە بگەرپن، شەوانىش لە سەعات هەشتى ئىوارەووە تا شەشى بەيانى چوونە دەرەووە قەدەغەيە. لەگەل ئەوەشا ئەم هەموو فەرمانە نارەوايانە كارى نەكردۆتە سەر چالاكىي لەشكرى ئازادكردى نىشتىمانى كە (ل. ا. ن) ي پى ئەلەين، كەم شەو هەيە نەدات بەسەر شارا، پۆزىش نىيە لە كوئان و كووچەكانا چەند تەقەمەنى و نارنجوئى نەهاوئىزن و زيانئىكى زۆرى گيانى و ماللى لە دوژمن نەدەن. لاوہ ئەم قسانەى وەك يەكئىكى بۆ سكا لاكردىن زۆر تىنوو، هەلششت بۆ جوامىر، بەلام ئەم بىزارانە وتى:

– تۆ جارى واز لەم قسانە بئە. ئەوەندەم لەم جۆرە قسەيە بىستوووە گوئچكەم پىرەووە! كوا هيوو! دايكىم بۆ بانگ كە ئەوە چىيە ئەلئى ميانى ژنتان هەيە وا منت هينايە ئىرە؟

لاوہ وەك لە ناكاو زۆر دلرەقانە برىنئىكى كوئىنرابئتەووە پەنگى هەلبىرپكا و گرژى و مۆنىيەكى ئازاراوى شالاويان بۆ چارەى هينە، بەلام كە سەرى هەلبىرى دى چاوى جوامىر چ پارانەووە و تاسە و ئارەزوويەكى لى هەلئەقوئى. هەرچى هيز و

گور هه بوو له گيانيا دايه خوځى، بۇ ئوځى به شكو بتوانى ترووسكه يه كى پوځنايى و خوځى بخاته وه پرووى خوځى، به لّام هه زوو تى گه يشت كه تهقه لاکه ي بى سووده بويه زيره كانه گورج ده ستي گرت به چمكى قسه كه ي دوايى جوامير هوه، راست بووه و پشتمى تى كرد و به دهنگي كى گرى له زوك پيى وت:

– مالئىكى دراوسيمان ميوانه با بچم به شكو ده ستي كيان پيوه بنيم.

لاوه كه لاي جوامير هاته ده رى ئيستى كى باشى بو كرد له دالانه كه دا تا نه ختى رهنك و پرووى هاته وه سه ر خوځى ئوسا چوو ه ژوورى دانيشتمى مناله كاني. خه به رى هاتنه وه ي جواميرى دانى و پيى وتن كه چايه كيان بو لى بنين و نانيش بو هه ردووكيان هه لگرن، هه مامه كه ش گهرم كه ن بو جوامير. نه ختى چاويشى به ژووره كه و سه ر و چاوى مناله كانيا گير، ميشكى ئوه ونده خهريك بوو هيچيانى باش به دى نه نه كرد، نه ينه زانى چهنه وا ئه مينيته وه نه گهر ژنه كه ي نه يوتايه:

– كه واته بابچم به خيره هاتنى كى بكه م و بانگى كه مه ئيره، بوچى له ديوه خان بى. هه ر ئه بوو له پيوه بته ينايه ئيره خو ئه و بيگانه نيه، كي مان هيه شه رمى لى بكا؟

لاوه وه كو له خه و راست كرابيته وه به ژنه كه ي وت:

– نه مه چو. تو مه چو. وه ره جارى قسه يه كت پى بلنم ئوسا خو م نه چم ئه يه ينمه ئه مديو. ژنه كه ي برده لايه كه وه چهنه قسه يه كى به گوچكه يا چرپاند و گه رايه وه به ره و ژوورى ميوان.

كه جوامير به ته نيا له ژووره كه دا مايه وه، له گه ل ئه و هه موو په رو ش و بيره وه ريه و وروژا وه شيا نه ي توانى سه رنجى خوځى لا بد له گيرسانه وه به ناو مالى جوان و ريك و گرانى ده وروپشتميه وه له دلى خويا وتى بيگومان ئسته لاهه حالى زور باشه، ئه م ناو مال به نرخ و چاكه به خوځايى نيه، منيش تووشى ئه م گاشه يه نه بوو مايه ئستا مال و حالئى كى باشم ئه بوو، به لّام دياره وه كو لاهه نه نه بووم ئه و زيره ك بوو هه ر زوو خوځى له به ند و باوى ماموستايه تى رزگار كرد. ناخو ئستا خه ري كى چى بى. هه ژديه ايه كه بو خوځى له هوويه موويه نه كاته وه! منيش

نەگىرامايە ۋە لە كاتى خۇشيا پېش بخرامايە ئىستە مانگانەيەكى باشم ئەبو. ۋاى سەيرە خۇ من ۋام زانيۋە دېمەۋە سەر سەرۋەت ۋە سامانى بابم تا ئىستە ھېچ بىرىكم لەۋە نەكردۋتەۋە بە چى ئەژىم! خۇ فەرمانبەرى ئەۋە ھېچ، بىشمەۋى بە پۈۈلىك رام ناگرنەۋە. پەرۋشى چاۋ پېكەۋتنەۋەى ھىۋا ۋە كالى ھەموو شتىكى لە بىربردوۋمەۋە، بەم خەيالە ديسانەۋە ھاتەۋە سەر باسى ھىۋا ۋە كالى ۋە ديسان ھەموو شتىكى كەى لە بىر چۆۋە ۋە ئارامى لەبەر بىرايەۋە!

كە لاۋە ھاتەۋە ژوورى ميوان دىى جوامىر دەستى لە پشتەۋە تىك ئالاندوۋە ۋەك رابكات بەناۋ ژوورەكەدا دىت ۋە دەچى.

لاى جوامىر ۋابوۋ كە لاۋە چوۋە يا دەست بەميوانەكانيانەۋە بنى ۋە ئەم بەرىتە ئەۋ دىۋ، يان كوپ ۋە ژنەكەى بۇ بەينى بۇ ئەم دىۋ. كە دىى بەتەنيا گەپايەۋە ۋە بىدەنگ لە شوينى خۇى دانىشتەۋە، ۋەختە بوۋ لىك بىتەۋە. پۈۋى كىردە لاۋە ۋە بەدەنگىكى بەرز كە خۇشى ناساز ۋە بى جى ھاتە گوئى، شىپانى:

– كۈا ئەۋە تۇ بۇچى چوۋىتە ئەۋ دىۋ؟ ئەى منالەكانت بۇ نەھىنا، من خۇم پى ناگىرى تا ميوانەكانتان ئەپۇن.

لاۋەش زۇر لەسەرخۇ بەلام بەرەنگىكى زەرد ھەلگەپاۋ ۋە دەنگىكى گرى لەرزۇك ۋتى:

– جارى تۇ دانىشە كاكى خۇم، پشۋويەك بەدە، نان ئەخۇين ۋە خۇت بشۇ ۋە بنوۋ ئىنجا،

جوامىر بە توۋرەپى سەرى قسەكەى لەدەم سەند ۋەتى:

– پشۋوى چى ۋە نان خواردنى چى ۋە نوۋستنى چى؟ من بۇ ئەم شتانە نەھاتوۋمە ئىرە، من ھىۋام ئەۋى، ھىۋاى كوپم، ئەمەۋى بىبينم. ئەمەۋى بىگرمە باۋەش... تىرتىر ماچى كەم. لەپەر دەنگى كپ بوۋ، گرىان گەروۋى گرت، ۋەكو بپارپتەۋە ۋتى:

– گيانەكەم كاكە لاۋە! مەيكە بەگالتە دلم ئەۋەندەى تالە دەزوۋىەكى قىرچۇكى پىۋە ماۋە بەرگەى ئەم چەشنە گالتانە ناگرم ۋە ديارە دنيا ۋىرانىش بىى تۇ ھەر

له سهر گالته و گهپی خۆتی! کوان مناله کانم، بانگیان که، له خه، له خواردن، له هه موو شتیکی کهی دنیا زیاتر تاسهی ئهوان، بیرى ئهوان ههز به دیتنى ئهوان ئه کهم. لاوه هه رچهنده ئه م هه رشه ناکاوهی جوامیر دلای گوشتی به لام خوی گرت و له سه رخو پپی وت:

– گیانه کهم وا دیاره باش له قسه کهم نه گه یشتی، یان راستییی کهی من باشم تی نه گه یاندی، مه سه لهی گالته و گه پ نییه هیوا و دایکی ئیسته لی ره نین بویه نه مه پنهانه لات.

– ئه ی له کوین؟ چوون بو مالی کی؟ بنیره به دوویانا.

– له مانگی زیاتره چوونه ته دی گولان بو مالی پوورت.

جوامیر قیزانی وتی:

– ئه ی ئیسته چار چییه؟ که واته نایان بینم؟

– چار هه ر ئه وهیه ئیسته وه کو پیم وتی وا بکهیت، نانێ بخوین و بچی خۆت بشویت و بنوویت و به یانیش یه کی ئه نیرم به دوویانا.

– ئه بوو پیان بلای که ئه وهنده به نگ نه بن به تایبه تی که ئه تزانى من ئه م مانگه زیندانییی کهم ئه بریته وه!

هه رچی چوئی بی ئیسته چار نییه ئه بی را وه ستم تا به یانی. به لام به یانی من خۆم ئه چم به دوویانا.

لاوه وه کو شتی ماته مینییه ک دای گرت، دواى ئیستیکی باش وتی:

– من هیچ به باشی نازانم که تو خۆت بچی به دوویانا، دنیا که ی ئاخوړان و بخوړانه، تۆش هه مووی یه ک دوو پروژه له به ندیخانه پرگارت بووه. خوا نه کرده توشی چورتمی ببی له وانه یه ئه مجاره به سه ره وه تیا بچیت!

جوامیر توژی بی ده نگ بو ئینجا سه ریکی را وه شان وتی:

– راست ئه که ی خۆ من ناشبی به بی ئاگا دار کردنى دایه ره ی ئاسایش له شوینی خۆم بجوولیم، جا خوا ئه زانی ئه وان ئیزنم ئه دن یان نه! باشه خیری پیوه بی، تو

يەككە بىڭرە، بەلام بەزوویی، بزانه ناکریت ھەر لە ئیستەو بەکەیتە مشور خواردنی. بەشکو شەوئەکی بەکەوئە پئی.

– ئەی گیانەکم پئیم نەوتی بە شو چوونە دەرەو قەدەغەیه! گازینۆ و چایخانا نییە و کەسم پئی نادۆزریتەو. جگە لەوێ بەیانیش بەر لە سەعات شەش کەس ناتوانی لە مال بێتە دەرئ.

– راست ئەکە ی کاکە لاو قسە ی تۆیە، لیم ببورە بەراستی تاسە و بیرى هیوا و سەری لى تێک داوم ئاگام لە هیچ شتێ نەماو. بەلام گیانەکمى بەیانى زوو یەکیکی باشیان بڭرە بەدوودا. بابە چەند پارە ی وىست تۆ دوو ئەوئەندە ی بەدەرئ من ئەتەمەو ھەر ئەو پیاوئەتیەمان لەگەل بکا زوو بچئ و زوو بیانھێنئیتەو پئیان بلئ لە پڭا هیچ بەنگ نەبن.

– پارە ی چى کاکە؟ شەرم ناکە ی ناوی پارە ئەبەیت! جارئ ئەم ئیشە ھەمووی یەکدوو دیناری تئ ئەچئ کە هیچ کەمالئکی نییە، جگە لەو ئیمەمانان ئەگەر ھەزار دینارتان بۆ سەرف بەکەن لە چاکەتان دەرناچین، ئیو لە پڭای نیشتمانا دەستان لە ژیان ھەلگرتوو، زیندانان دیو، سالاھە ی سالاھە لە مال و منالی خۆتان دوور خراونەتەو. لە خۆشی و ئازادی بڭەش کراون. ئیو سەری ئیمەتان بەرز کردۆتەو. جگە لەمە تۆ ئامۆزامی، بربەرمی من پارەم بۆ کئە بۆ تۆ نەبئ. جوامیر بە تەریقییەو وتی:

– باشە بابە تۆ خۆت چۆنی ئەزانى بەباش وا بکە سوپاس!

لاو بە زەردەخەنەکی پر بەزەییەو وتی:

– کەواتە با جارئ بچم بزەم شئوئەکیان بۆ ئامادە کردوین؟ من زۆرم برسیە بئ گومان تۆش.

ئەوئەندە ی پئی نەچوو لاو گەرايەو لای جوامیر، بە نەختئ تەریقییەو پئی وت:

– داخم ناچئ شئوئەکیان پووی مەجلیسی نییە، ھەروا نەختئ چیشتی نیوہرۆمان ماو، بۆیە پئیم وتن ھێلکە و پۆنئیکیشمان بۆ بکەن و لە ژوورەکی خۆشیان بۆمان دانئ لەوئ ئەخوئین. منالەکانیش لەوئین، حەز ئەکەن چاویان

پیت بکهوی.

وشه مناله کان جوامیری وه کهو چووان بویه پاش بیدهنگییه کی زور ئینجا
بیری کهوته وه که ئه بی قسه یه بکا ئه وسا وتی:

– هیلکه و رۆنی پی نه ئه ویست ئه وی هه بوو بهس بوو. خۆت نه زانی من له
خوما نه وهنده چلّس نه بووم، له زیندانیشا نه وهنده ماشه سپی و پیاز و چیشتی
شیل و ماشینیان داوینی هه موو خواردنیکی کهم له لا فرنی و فالۆزه یه.

که چوون بۆ شیوکردن، دوو ئافرهت و چوار منال له ژووره وه بوون ژنه کان که
وا دیاربوو خویان بۆ به خیرهاتنی جوامیر ئاماده کردبوو، بهرزهی له بهری
ههستان، خیزانه که ی لاوه به دهنگیکی دلّیر و ده میکی پاراوه وه و ئافره ته که ی
کهشیان به دهنگیکی شهرماوی به خیرهاتنی (کاکه جوامیر) یان کرد. چوار
مناله کهش، به کیکیان شیرخۆره بوو له ناو بێشکه دا پال خرابوو گروگالی نه کرد
له گه ل دوو کچی ههشت نۆ سالان، منالی چواره میس ئه و کورپه بوو، که جوامیر له
کاتی دهرگا کردنه وه دا به هیوای کورپی تی گه ییبوو. ئه ویش به دوودلی و
تهریقیه وه له مامه جوامیر چوه پێشه وه پری کرد به دهستیا ماچی کرد و خیرا
گه رایه وه لای دایکی و پووری، کهوا بیدهنگ دوور له و میزه ی لاوه و جوامیر له بهریا
دانیشتن بۆ نان خواردن، له دهوری سه ماوه ره زه ده که یان دانیشتبوون. به کیکیان
فووی له سه ماوه ره که نه کرد و ئه ویکهشیان پیاله ی له سه ر سینی ریز نه کرد.

لاوه یه که یه که ناوی مناله کانی خۆی به جوامیر وت. ئینجا به گالته وه پی وت:

– خۆ پیویست ناکا نازداری خیزانیشم به هی ژن خوشکمت پی بناسینم!

جوامیر که ناوی به هی بیست وه کو شتی تاس بریدییه وه، چۆن ئه و ژنه کوتو
کویره رهقه له پیست به ئیسکه وه نووساوه ئه و به هی شوخ و شهنگه پروومهت په رهی
گوله یه که پاش ده سال شووکردنیش له جوانه کانی شار نه ژمێردا!

جوامیر خۆی پی نه گیرا به ئه سپایی له لاوه ی پرسی:

– ئه ری به راست ئه وه به هی بۆچی وای لی هاتوه؟

لاوه به سه ربادانیکه وه وتی:

- ئەگەر بېغار نەبوايە ئەوەشى نەئەما! جارى با نانەكەمان بخوين ئەوسا
باسەكەت بو ئەگىپمەو. نامەوئى لە ئىستەوہ دلت بگرم. كە چوويتە ژوورەكەى
خوت لەوئى بەسەر پيوە باسى (بەھى) شت بو ئەگىپمەوہ چونكە وا ديارە
ماندوویت خەوت دى، جگە لەوہش ئەلئى پيش نووستن خوم ئەشوم.

دواى نان خواردنې كهوا لاهه به زوريش جواميرى تيا بؤ نه هينرايه قسه، ههستان. لاهه جواميرى برد ژووره كهى پيشان بدا، به سه رپوه باسى به هيشى بؤ كرد كه چون نه بىستى له خونيشان دانېكى نيشتمانيدا كوپه تاقانه كهى كوژراوه، باوكه پيره كه شى ئاگرى جگه ره هلى نه گرى نه چى بؤ سه را لاشى كوپى بدوزيته وه. كه نه گاته بهر دهركى سه را نه بينى خه لكىكى زورى وهكو نهو چوون بؤ دوزينه وه و وهرگرته وهى لاشى كه سوكاريان. هه موو له بهرده مى دهركاى داخراوى سه را كه دا وه ستاون. نه وهنده ي پى ناچى دهركاى بؤ نه خه نه سهر پشت كه دوا كه سى ان لى نه چپته ژوورئ خرپ دهركاى له سهر دانه خه ن و ههر نهو شه وه يه كى سهر و سى سال حوكميان نه دن. به ره به يان (پيش نه وهى شار له خه وهه سته بپدهنگ و سهنگ ره وه نهى زيندانى (ن...يان نه كهن. مه ناوهلزاوام پير نه بى بهرگه ي نهرك و ئازارى بهنديخانه ناگرئ، ساليكى بهنديتپيه كهى ناباته سهر نه مرى خوا به جى نه هينى. خوشت نه زانى نهوى روظ پهيداي نه كرده نه بيوو شهو بيخوا جا به هپيه نه م كاره سات و كویره وه رييه ي به سهر هاتبى سهر نييه ئيسقانيشى مابى؟ كاكه جوامير! مه پرسه نه م خه لكه له چ حالكا نه زين كهس خاوهنى سه ربه سته و ژيان و نامووسى خوئ نييه به دروى مه زانه نه گهر بللم ئيوه ي بهنديخانه ئازادتر و دلناتربوون له ئيمه ي به ناو به ره لا! باويشك نه دهى، خهوت دئ بچو خوت بشو و بنوو. پيشهكى پيروزت بى. شهوت باش و خهوت خوشت.

جوامير وتى:

— پيكمانه وه...

لاوه چهنده نه گاوئك دور كه وته وه و له پرگه رايه وه وتى:

— نه وه چپيه خوئنه نه لئى سه رخوشت! هه مامه كه شم پيشان نه دايت. نه وه ته له تهنيشته نهو ژيرخانه ي بهرامبه رته وه چراى ريگا كه شته بؤ دانه گرسينم كه ليت

تیک نه چی. پهنگه له بهر گرما خه ویشته لی نه که وی سده نه ونده ماندووی! دهی درېژم دایه توش باویشک نه دی. بونا یه خوشتنه که تې بهیته سبهینی؟

جوامیر وتی:

– به قوربان لیم گهړی ساردم مه که رهوه خوم له خوما له خوشتن بیزارم نیسته خوم نه شوم تا دوو هفتی تر هر نایه ته وه بیرم، نیسته له هه مو کاتی باشره، بهیانی که هه ستام وهک دوزیبیتمه وه وهایه. (به دهنگی کی پر سوز و نه ختی بهرز بانگی کرد) گیانه که می لاهه سبهینی مه سهله که هیوات بیرنه چی!

لاوهش به ماتییه که وه وتی:

– ئینشالا!

جوامیر که دهرگای هه مامی کرده وه سه ری سورما نه وه تهی هه بوو نه که له هه مامی وادا خوئی نه شت بوو هر چا ویشی پی نه که وتبوو. بانیو سپییه که هی هر ئه بریسکایه وه وهکو بیستبووی خوا پیداو هکان ئه وه حوزه پر نه که ن له ئاو و بونی خوش ئینجا خویانی پی نه شون. هات به بیریا خوئی له و بانیویدا بشوا. دهستی برد (شیره) یه کی کرده وه لی شاویک ئاوی سارد به سر و گو یلاکیا هاته خواره وه دای چله کاند ئینجا بهر بهر و به وریا یتر هر چونی بوو شیرهی ئاوی سارد و گهرمی بانیوکه ی دوزییه وه و بهری دانه وه که پر بی. خوئی پروت کرده وه، دوا ی نه ختی چاو گیران به خا ولیی پهنگا ورهنگی به چاکله دا هه لواسراو شوو شه ی بونی خوش و هه موو جوړ سابوونی خوشتندا، قاچی خسته ناو بانیوکه پیی هه لخیسکا به گازی پشتا که و ته ناوی! هه ندی ئازاری نه ژنو و ئانیشکی گه یشت. دوا ی نه ختی له ئاوه شله تی نه که دا خوئی پال خست. که هه سایه وه له کانگای دلیه وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و له دلی خویا وتی: خوزگه هیوا و دایکی لی ره ئه بوون بیگومان هه موو ئازاری به ندی خانه م به ماچیکیان له بیر نه چووه. دهی زور زوری رویشتو وه که م می ماوه. خوا موقه در نه دا دوو پروژی تر لی ره. سابوون و لیفکه ی گرت به دهسته وه و که و ته خوشتن. خوشی هه مامه له کاشی پهنگا ورهنگ دروستکرا وه که و ئه و ختو که یه ی ئاوه شله تی نه که ی بانیوکه هی

لەشی ئەدا، خوشتنێکی کەى هینایەوه بیرى. دە سال لەمەوبەر کە ئەگیرین هەتا سى مانگ ماوەى خوشتنیا نادن. ئەوانیش ئەکەوێ شكايت و شکايتكارى و مانگرتن تا میرى ناچار ئەبێ هەر پانزە رۆژ جارێک ماوەى خوشتنیا بدا.

لەبەرئەوەى جوامیر لەبەردەمى خویشاندانەکەدا بریندار کرابوو بەیەکى لە سەرکردە گەورەکان دانرابوو بۆیە لە زیندانى یەك کەسیا گیرابوو. جاها ئەوه بیرى چۆن نیوەرۆیەك یەكى لە وەردیانەکان دەرگاى لى کردەوه و پێى وت کە هەستى خوێ کۆکاتەوه بۆ خوشتن ئەمیش نە جلی پاک، نەهیچ شتیکی هەبوو لە خاویلییەکی چلکن بەولاه کە جێى هەموو شتیکی پى گرتبوو. کە لە زیندانە تاریکەکەى هاتە دەرێ تا ماوەیەکی باش چاوی هەلنەئەهات لەبەر تیشکی گەشى خۆر بۆیە هەروا کوێرانە دووی دەنگی پێى یاساڵەکەى پێشەوهى کەوتبوو کە ئەوەندەى پى نەچوو دەرگایەکی بەتوندی کردەوه و راوەستا تا ئەم گەیشته لای دەرگا. ئەوسا پالێکی پێوێنا بەلام بەختی هەبوو لە باتی ئەوه خوێ بکەوێ بەر زەلامیکی تر کەوت کە لە ژوورەکەدا وەستابوو دای بە دیوارە چینگۆکەدا. یاساڵەکە پێى وتن خۆتان رەوت بکەنەوه، وا هاوێرێکەى کەشتان هات. وای وت و پالێ نا بەزەلامیکی کەوه. ئینجا پێى وتن: ژوورەکەى لاتانەوه حەمامە هەرسێکتان پیکەوه ئەچنە ژوورێ. ئەبێ بە پێنج دەقیقە لە خوشتن ببەنەوه چونکە بەندییەکان زۆرن و هەمووشى هەرسى حەمام هەیه.

دەرگاى لەسەر داخستن و وتی پاش پێنج دەقیقە لى نەبووبنەوه بەرپووتى ئەتانەپنمە دەرەوه، نەلێن حکومەت زالمە و وەردیان کافر! ئوبالێ خۆتان بەئەستۆى خۆتان!

بەندییەکانى تر کە وا دیاربوو لەبەر نەشارەزایی، جلی چلکنیان لەگەڵ خۆیان هینابوو بیشۆن، بەنائۆمێدی جلهکانیان دانا و هەر سێکیان خۆیان کرد بەژووری حەمامەکەدا کە بریتی بوو لە چوار دیواریکی چینگۆ، بێکەکەى چیمەنتۆرپێژ کرابوو، تانکییەکی گەورەى قیر پى کرابوو لە ئاو، لەو دیووە ئاگریان ئەدا. تەنەکەیهکی نەوتیش پى کرابوو لە ئاوی ساردی لیخن، بۆ هەرسێکیشیان قووتووە پەنیرێکی بەتال دانرابوو کە ئاوی پى بکەن بەخۆیان. لە پەله پەلیدا

نه‌يانئه‌زانی چی بکه‌ن، یه‌کێکیان نه‌ختی له‌ ئاوی تانکییه‌که‌ی کرد به‌ ده‌ستی توێخێکی داپلۆخان، هیچ شتی نه‌بوو له‌ هه‌ماهه‌که‌دا که له‌ سه‌ری دانیش چیمه‌نتۆکه‌ش ئه‌وه‌نده داخ بووبوو به‌ پێشه‌وه‌ خۆیان پێ رانه‌ئه‌گیرا چۆن خۆ بشۆن و چی بکه‌ن؟ به‌ناچاری نیوه‌ی ئاوی ساردی ته‌نه‌که‌ نه‌وته‌که‌یان رشت که ئه‌ویش شله‌تێن بوو بوو. دوو سێ قوتو ئاوی گه‌رمیان تی کرد و که‌وته‌نه‌ خوشتن. له‌ یه‌ک کاتا هه‌ر سێکیان ده‌ستیان ئه‌برد بۆ قوتوه‌که‌ که ئاوی بکه‌ن به‌ خۆيانا. کردیان به‌نۆره‌ تا دووانیان که‌فه‌که‌یان له‌ سه‌ریان کرده‌وه‌ ئاوی بن ته‌نه‌که‌که‌ ئه‌وه‌نده داخ ببوو جوامێر نه‌یوێرا بیکا به‌سه‌ریا. ئه‌مانه‌ له‌م حاڵه‌دا بوون، هێشتان ده‌ستیان له‌ له‌شیان نه‌داووبو که‌وا بۆنی چلک و ئاره‌قیان پیاوی گێژ ئه‌کرد، له‌ پر کابرای یاساڵ به‌خۆی و قامچییه‌که‌یه‌وه‌ کردی به‌ژوورا و شیرانی به‌سه‌ریان: ئه‌وه‌ چیه‌ هێشتا لی نه‌بوونه‌وه‌؟ یاللا ده‌ی هه‌ستن پرۆنه‌ ده‌ری خۆتان پوشت به‌که‌نه‌وه‌. که‌ روانی یه‌کێکیان (جوامێر) هێشتا سه‌ر و چاوی هه‌ر سابووناوییه‌ و خه‌ریکه‌ به‌ده‌ست لی ئه‌کاته‌وه‌. پری دایه‌ ته‌نه‌که‌ ئاوه‌ گه‌رمه‌که‌ و به‌جاری کردی به‌سه‌ریا، جوامێر قیژه‌یه‌کی شیتانه‌ی لیوه‌هات له‌ ئازاری داپلۆخانی سه‌رو گوێلاک و شان و ملی، کابرای یاساڵ دایه‌ قاقای پێکه‌نین. به‌قه‌مچی و شه‌ق و پالپه‌ستۆ هه‌ر سێکیانی پێش خۆی دا بۆ ژووری سارد! روانیان سێ به‌ده‌ختی تر خۆیان پروت کردۆته‌وه‌ به‌دلی خۆش و پروی گه‌شه‌وه‌ چاوه‌روانی خوشتن ئه‌که‌ن.

جوامێر به‌مانگی ئه‌وسا سه‌ر و گوێلاک و شان و ملی پێسیتان هێنایه‌وه‌. دواي ئه‌م به‌په‌نگ کردنه‌ ته‌گبیریان کرد که له‌ مه‌ولا به‌هه‌ر سێکیان یه‌کێکیان بشۆن، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن له‌ پێنچ ده‌قیقه‌که‌دا شتی بکه‌ن به‌شتی. به‌لام کاربه‌ده‌ستانی زیندانه‌که‌ هه‌ر زوو به‌مه‌ ئه‌زانن بریار ئه‌ده‌ن که له‌وه‌لا ئیتر هه‌ر جاره‌ سێ که‌سی تازه‌ بنێرن بۆ خوشتن پێکه‌وه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا به‌ندییه‌کان گوێ ناده‌نه‌ ئه‌م پیلانه‌ی به‌ندیخانه‌ و هه‌ر له‌ سه‌ر رێگه‌ی خۆیان ئه‌رۆن ئه‌گه‌ر چی هی وایان ئه‌بێ که به‌ سالی جاریک نۆره‌ی خوشتنی نایه‌ته‌ سه‌ر.

جوامێر له‌ ناو ئاوی شله‌تین و هه‌مامی کاشی رازاوه‌ی مالی لاوه‌دا ئه‌و

همامه‌ی زيندانى خويانى بىر كه وته‌وه. هه‌ناسه‌يه‌كى هه‌لكيشا. به‌دواى خو
وشكردنه‌وه جله كوڤنه‌كانى له‌به‌ر كردوه هه‌ستا چوو ژوورى نووستن ته‌وه‌نده
كفت بوو هه‌ر خوئى كرد به‌ژير جىگا كه‌وه ئىتر خه‌وى لى كه‌وت بى ته‌وه‌ى هيج
ئاگاي له نه‌رم و شلى پىخه‌كه‌وه‌ى بى.

هيشتا دنيا تاريك و پروون بوو جوامير له خه‌و راپه‌پى. له پيشه‌وه نه‌هاته‌وه
بىرى له كوئى نوستووه، چاويكى به‌دهور و پشتى خويا گيڤا و سه‌رنجىكى دايه
تفاقى ژووره‌كه ئىنجا بىرى كه‌وته‌وه كه له كوئيه.

كه دىي هيشتا رۆژ ژوو پىخه‌فه‌كه‌ى كيشايه‌وه به‌سه‌ر دهم و چاويا. يه‌كه‌م جار
بوو له ماوه‌ى ده‌ ساڵا كه له ناو نوئينى وا نه‌رم و شلا نوستبى. ژورى لا خوڤ بوو
بنويته‌وه. به‌لام له‌په‌ر وه‌كو شتيك ميشكى وروژا گورج پىخه‌فه‌كه‌ى له سه‌ر چاوى
لا برد. ته‌وه‌ نزيكه‌ى ده‌ ساڵه له‌م ساته‌دا له ناو جىگادا نه‌بووه، ئىستا كاتى
ژماردنيانه پينج پينج وه‌كو مه‌ر له‌ناو هه‌وشه‌كه‌دا مؤليان نه‌كردن له به‌رده‌مى
ژوورى فه‌رماندارى زيندانه‌كه‌دا، هه‌روه‌كو ئىسته‌ش هاورپىكانى مؤل كراون و
به‌چىكانه‌وه دانىشپنراون. هه‌ى چه‌ كافر بابيكن! جارى وا هه‌يه سه‌عاتيك زياتر
ته‌و خه‌لكه به‌و چه‌شنه ته‌هه‌لنه‌وه به‌بى ته‌وه‌ى يه‌كى بوئى بار بگورپى. واى
به‌حالى ته‌و كلۆله‌ى پى شل ته‌بى، ده‌ست ته‌خاته سه‌ر ته‌رز يا دانه‌نيشى.
وه‌رديانىكى چه‌ته‌ول به‌قه‌مچى داي ته‌گرى، بگره‌ كوئى يه‌شى!

جوامير له‌م چه‌شنه بىر كردنه‌وه‌يه‌دا بوو كه لاوه به‌ئه‌سپايى ده‌رگاي ژووره‌كه‌ى
قليشانده‌وه، كه دىي جوامير به‌خه‌به‌ره هاته ژووره‌وه وتى:

– رۆژباش كاكه جوامير ته‌وه هه‌ستاوى؟ ئيمه له ميژه هه‌ستاوين له‌خه‌و، به‌لام
نه‌مويست خه‌وت لى تيك دهم وتم ماندوو به‌ بنوى. كه‌واته هه‌سته با بچين نان و
چاكه‌مان بخوين.

جوامير دووى كه‌وت بو ژوورى نان خواردن، به‌دهم به‌رچايى كردنه‌وه ته‌م
قسانه‌يان كرد:

– منيش ده‌ميكه هه‌ستاوم، به‌لام شه‌وى باش نووستم تا به‌يانى جووله‌م

نه كړدوه.

لاوه وتی:

— كه واته ټاگات له تَقوهوورې ئيمشه و نه بووه! دهنكي ته قه كان ئه وهنده نزيك بوو، دوور نيبه هيږي (ل. ا. ن) هاتينه شاره وه. ئينجا خوا ئه زانې ئيمړو له شكرې ميرى چي به خلك ئه كا! بېگومان كوژراو و بريندار له هه ردوولا و له بېلايه نيش هه يه. هه ر كه ته قه برابره وه له شكرې ميرى وه كو گورگي هار ئه كه وېته ناو شار. جارې لاي هه ر گه ركه كې وه ته قه ده ستى پي كړدې ئه وه واي به حاليان هه رچي پياوې ناودارى تيا مابې كه تا ئيسـتا نه گيرابې ياخوې به ميرى نه فروشتبې، هه موويان ئه گيرين، ده سـتبه سـه ر ئه كرين و دوور ئه خرينه وه له ناوچه كه. خو ئه و كلو له ي قه واني فيشه كي له بهر مالا بدوزرېته وه ئه و به سـه ر و ماله وه تيا چوو. ئه وه هيچ رهنـگه هـه ر له ئيسـته وه مال پشـكنين ده ستى پي كړدې. له مانگي پيشودا كه گه ركه ي (س)يان پشـكنى، بو به ده بختى له مالى ماره په ريشي خه زوورى ئه فراسياوې خالما له كوڼه بيركا ده مانچه يه كي قه ره بيناي رزيوى ژهنگاوي زه مانى ته قيانوس ئه دوزنه وه. به ي پرسيار و قسه، زارى كړې كه و تاقه پياوې مالى ئه بې، ئه گيريت و حوكمى حه وت سال زيندانى ئه درې به سـه ردا. كه ئه وقاته كه ي به نـه دماـنى عورفى ئه لى ئم ده مانچه ژهنگاوييه كوڼه به كارى هيچ شتي نايه و هيچ زيانكي پي ناكري هه ر به ناو ده مانچه يه! سـه ركه كه يان پي ئه لى:

راسته قسه ي توپه، ئيمـش هه ر له بهر ئه وه له باتى هه لواسين به حه وت سال زيندان وازمان لى هيـناوه، ئه گه ر ده مانچه دارينه ي منالا نيشـتان لا بدوزينه وه هه ر حوكمتان ئه ده ين چونكه نيشـانه ي حه ز له چه كـردن و به كار هيـنانيتي كه ئه مـش گه وړه ترين مه ترسيـه به رامـبه ر به مانـه وه ي ده سه لاتي حـكـومـهـت! له و روزه وه ئه وقاته كه نه يويزاوه بچيـته به رده مى عورفى بو هيچ موحاكه مه يه ك. كوره كه ش ونه و بى سـه ر شوين، كه س نازانې بر دوويـانه بو كوي! مـاليـان به قـورگـرت ژنه كه ي له برسانا به كوښى مناله وه په ناي برده بهر مالى باوكي كه ئه بى له ده مى خويان پاروويان بو بگيړنه وه. داكي ئه فراسياوېش چوو مالى خزميكي له لادى. زوري

له گه‌ل خه‌رىك بووم كه بېته مالى ئېمه نه‌هات. ئه‌يوت چاوم به‌رايى نايه ئيتر له‌م
 شاره‌دا دانېشم ئىنجا رهنه‌گه‌ تۆش بزانى كه ئه‌فراسياو چۆن بير و باوه‌رپكى كۆنه
 په‌رستانه‌ى هه‌يه نه‌ه ئېستا كه له چل تېپه‌رپوه، له تافى هه‌ره‌كارىشيا كه
 هه‌موومان كه‌م و زۆر تېكه‌لى بزوتنه‌وه‌ى نىشتمانىي ئه‌وسايه بووبووين ئه‌و
 گالته‌ى پى ئه‌كردىن. به‌ياننامه بلاوكردنه‌وه و كو‌بوونه‌وه و قسه له وه‌زعى
 نىشتمانى كردنمانى به شتېكى بى كه‌ك و زياندار ئه‌زانى! سىياسه‌تى به كارى
 گه‌وره پياوان دائه‌نا، واته ئه‌وانه‌ى ده‌لال و جامبازى ئىمپريالزمن له داگيركردنى
 ولا ته‌كه‌مانا! ئه‌وساش و ئېستاش لاي وايه به‌گژاچوونى هېزى پرچه‌كى خاوه‌ن
 تۆپ و ته‌نك و فېوكه‌ى ئىمپرياليزم له‌خو به‌كوشندان به‌ولاوه ناوېكى كه‌ى نىيه.
 جوامير كه له پېشه‌وه به‌دل و له پاشا به‌بىزارى گو‌يى له قسه‌كانى لاهه ئه‌گرت
 هه‌لى دايه وتى:

– گيانه‌كه‌مى تو جارى واز له‌م باسانه بېنه، وهختى زۆرمان هه‌يه ئه‌م قسانه‌ى
 تيا بكه‌ين بچو مشوورپكى هيو و دايكيم بو بخو هه‌سته زوو، له‌رپى خوادا يه‌كېكى
 شاره‌زا و باش بدۆره‌وه بينېره به‌دوويانا.
 – داخم ناچى ئىمېرۆ ناتوانين هېچ بكه‌ين.

جوامير به‌گرزيبه‌كه‌وه وتى:

– چۆن؟ چۆن ناتوانين هېچ بكه‌ين؟ تو خۆت شه‌وى به‌لېنت نه‌دامى كه به‌يانى
 زوو يه‌كېك ئه‌نېريت؟ گيانه‌كه‌مى ئه‌مه‌نده كه‌مه‌ترخه‌مى تيا مه‌كه!
 – راسته من به‌لېنم داويتى به‌لام من چووزانم شه‌و په‌لامارى شار ئه‌درى!
 جوامير به‌توورپه‌يبه‌كه‌وه وتى:
 – په‌لاماردانى شار هه‌قى چيبه به سهر ئىشى ئېمه‌وه؟

لاوه وتى:

– گيانه تو به‌خو‌رپايى خۆت سه‌غله‌ت مه‌كه، ئه‌و شه‌وانه‌ى كه شارى تيا ئه‌درېته
 به‌ر ته‌قه به رۆژ نايه‌ن قوش له شار بچېته ده‌ره‌وه، به‌حسابى خو‌يان به‌دووى
 په‌لامارده‌ره‌كانى شه‌وا ئه‌گه‌رپن كه لايان وايه ئه‌وان مه‌لن و شاريش قه‌فه‌سه‌لى

دەرچوونیان نییه.

جوامیر ناهیکی هه‌لکیشا وتی:

– ئه‌یو بزانه‌ی ئه‌وه به‌ختی من نییه که له‌گه‌ل به‌ربوونا دنیا‌م بۆ بگۆرێدریت به‌هه‌شت. ئه‌و به‌خته‌یه‌یه‌ی به‌خوتو خۆپایی تووشی ده‌ ساڵ گرتن و مالموێرانی کردم ئیسته‌ش وا به‌ ناوچه‌وانمه‌وه وه‌ک داخ لێی هه‌لکه‌ندراوه.

لاوه‌ ویستی دلخۆشی بداته‌وه به‌زهرده‌خه‌یه‌کی کاله‌وه‌ وتی:

– ئه‌م قسه‌ پرپووچانه‌ چین؟ چاره‌نووس مانای چیه‌، ئه‌گه‌ر به‌نیاده‌م له‌ بوونییه‌وه‌ کردار و ره‌فتار و هه‌موو شتیکی خۆی له‌ ناوچه‌وانی نووسرابی ئیتر هه‌ول و ته‌قه‌لا و تیکۆشان مانایان چیه‌ و به‌که‌لکی چی دین؟ جوامیر وتی هه‌ول و ته‌قه‌لا و تیکۆشین هه‌ر ئه‌تگه‌یه‌ننه‌ ئه‌و پله‌ و پایه‌ و شوینه‌ی که‌ له‌ چاره‌ت نووسراوه‌! بروانه‌ چهند هه‌زاران، میلو‌نان خه‌لک تێ ئه‌کو‌شن، هه‌ول ئه‌ده‌ن که‌چی نانیان به‌دۆدا ناگات! زۆری واش هه‌نه‌ چ هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی ئه‌وتۆش ناده‌ن که‌چی ئه‌لێی پاره‌ به‌سه‌ریانان ئه‌باری. چاوی بگێره‌ به‌ناو هاوڕێکانی قوتابخانه‌مانا بزانه‌ چهندیان گه‌یشتون ته‌ ئه‌و پایه‌ی که‌ مامۆستا کانمان به‌پێی تیکۆشان و زیره‌کیی خۆیان بۆیان دانه‌نان؟؟ کوان یه‌که‌م و دووهم و سێیه‌می هه‌موو سا‌له‌کانی خۆیندیمان! ئه‌وه‌ش ته‌وه‌زله‌ و گێل و گه‌وجه‌کان که‌ مایه‌ی گالته‌ و قه‌شمه‌ریی هه‌موان بوون بزانه‌ چ له‌ مه‌یدانی کاسبی و کاری نازاد و چ له‌ مه‌یدانی فه‌رمانبه‌ریدا چ شوین و پایه‌یه‌کی دیاریان هه‌یه‌، که‌وا به‌خه‌وی شه‌وانیش به‌بیری خۆشیاندا نه‌هاتوه‌.

لاوه‌ پاش ئیستیکی که‌م وتی:

– ئه‌وی راست بێ من ئه‌م چه‌شنه‌ قسانه‌ ناچنه‌ می‌شکمه‌وه‌ به‌لای منه‌وه‌ به‌ختیاری یا سه‌رکه‌وتن به‌ری له‌سه‌ر پۆیینی ته‌قه‌لایه‌کی رێکوپێکه‌ به‌ره‌و ئامانجیکی دیاریکراو له‌ رێی تایبه‌تی خۆیه‌وه‌ و له‌به‌ر تیشکی تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لک و خۆت.

جوامیر هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا وتی:

تۆ هه‌ر پاهه‌کت هه‌بی به‌رانبه‌ر به‌ به‌خت و شانسه‌ ئه‌وه‌نده‌ی تۆزێ کار ناکاته

سەر بیری من چونکه ژيانی خۆم بەلگهی گه‌وره و ئاشکرای بێ شانسێ و
بەدبەختییە.

– دەمی با جارێ واز لەم باسانە بهێنین. ئیمڕۆ نیازت چییە ناچیتە دەرەوه
نەختی خۆت بخافلێنی و بزانی شارەکه‌مان چیی بەسەر هاتوو؟ بەلام ئاگات لە
خۆت بێ دڵت بۆ هیچ ناسیاویکی کۆنت نەکه‌یتەوه ئەو خەلکه‌ خراپ گۆراون و برا
باوهری به‌ برا نەماوه.

جوامێر بەبێزارییه‌که‌وه سهرێکی بادا و وتی!

– نە بابە من هەر تاقه‌تی قسه‌کردنم نەماوه که‌وتووم بەدەردی خۆما. نەختی
سهریشم دیشی. ئەگەر هه‌یه‌ یه‌که‌ دوو ئه‌سپرینم به‌ری ئه‌چمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم
رهنه‌گه‌ هەر نەشچمه‌ دەرەوه!

تا لاوه‌ پاکه‌تی ئه‌سپرینی بۆ هینا ئەم چوووه ژووره‌که‌ی له‌سەر جیگاکه‌ی لێی
پال که‌وت. دوو ده‌نکی قوت دا و نەختی چاوی لێک نا. که‌ چاوی کرده‌وه هیشتا
چیشته‌نگاو نەبووبوو بیری کرده‌وه چی بکات و چۆن پۆژ به‌ریته‌ سەر. تاقه‌تی
چوونه‌ دەرەوه‌ی نەبوو بۆ کوێ بجی و بۆ لای کێ بپروات. بێگومان به‌شی زۆری
هاوهری و ناسیاوه‌کانی یا گیراوان یا خویان گه‌یانده‌وته (ل. ا. ن) یا کوژراوان، یا
مردوون وه‌یا ئەوه‌نده‌ ترسێنراوان هەر زنده‌قیان ئەچی ئەگەر چاویان به‌م
بکه‌وی. رهنه‌گه‌ ئەگەر پێی خۆ لێ هه‌له‌کردنیشیان نەبی وه‌کو گول لێی رانه‌که‌ن
ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ سهرێکه‌وه، له‌ سهرێکی که‌شه‌وه دیارنەبوونی هیوا و دایکی
دابووی له‌ بالی، هه‌روه‌ها ژيانێ ته‌وه‌زه‌لی و که‌م چالاکیی ده‌ سالی زیندانیش
ده‌ماری مراندبوو بۆ شتی پێویستیش تاقه‌تی هاتوچۆی نەمابوو نەخوازه‌لا
سوورانه‌وه‌ی بێ ئامانج بۆیه‌ له‌ گۆتره‌ یه‌کی له‌و چه‌ند کتێبه‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه
که‌وا لاوه‌ له‌ ژوور سهری بۆی دانابوو. له‌سەر جیگاکه‌ی راکشایه‌وه که‌وته
خوێندنه‌وه‌ی به‌لام هه‌رچه‌ندی ئەکرد میشتکی بۆ گلێر نەئەکرایه‌وه و جه‌مسهری
قسه‌کانی نووسهری بۆ نەئەدرا له‌یه‌که‌. هەر وشه‌یه‌کی خه‌یاڵیکی له‌ دلا راست
ئەکرده‌وه به‌ناچارێ کتیبی لێ دانا و خۆی هاویشته‌ سەر بالی سیمهری خه‌یاڵ و
ئەویش خیراتر له‌ برووسکه‌ هه‌لی گرت به‌ره‌و به‌هه‌شتی یادگار.

بەر له دەست پێکردنی ئەم داستانە بەدوانزە ساڵ پاش نیوەپڕۆیەکی ھاوین جوامیر بەدلی خۆش و گیرفانی پڕەو له دایەرە ئەگەرپایەو بیری ئەکردهوه لهو پیاو لەدییە باشە لەخۆیەو ئەو چەند مانگە بەدوویا ئەگەرپێت کە قەرزی باوکی بۆ بهێنیتەو بەبێ ئەوێ ئەم هیچ سەنەدێکی هەبێ یا هەر ئاگاشی لەمەسەلەکە بێ. پیاوی چەند چاک و سەیر هەیه! چەند سەیر ئەپاراپایەو کە لێی ببووری و ئێستە نیوەی قەرەکە لێ وەرگیرێت بۆ نیوەکە کەشی دوو سالی لێ راوەستی بەدو وەرزی تر خوا یاربیت دوا پوولی ئەداتەو! جوامیر خۆی ئەکوتا بەرەو مāl کە ئەم مژدە خۆشە بدات بەدایکی. بەلام هەر کە دایکی دەرگای لێ کردووە تارمایی ژنێکی رەشپۆشی بەدی کرد بەهەیانەکەیان تێپەری. جوامیر بە ئەسپایی له دایکی پرسى.

– وا دیارە میوانمان هەیه! مالی کێن؟

دایکی بەدەنگێکی بەرز وتی:

– جوامیر گیان ئەو توێ ھاتوویتەو، یاخوا بەخێر بێیتەو دەبڕۆ ژووری پیرۆز خان لەوێیە لەگەڵ کالیّ خانى کچی، بەخێرھاتنیان بکە و دانیشە لایان تا من یەم!

جوامیریش بەدەنگێکی بەرز، میوانەکان گۆییان لێ بێت وتی:

– باشە دایە گیان! با دەست و پلم بشۆم ئەچمە خزمەتیان، بەدەم قسەشەو لەدایکی ھاتە پێشی، کەوا لەسەر تەنورەکە خەریکی چێشت لێنان بوو و بەئەسپایی پرسى: دایە ئەم پیرۆزخان و کالیّ خانە کێن؟

دایکیشی بە چرپە وتی:

– چۆن نایانناسی؟ پیرۆزخان کچی فەقی قادری خالەم! زووکە زوو دەست و پلەت بشۆ و بجۆرە لایان منیش هەر چێشتەکەم خستە سەر ئاگر دیم. رۆژگار دەرنگە ئەترسم زوو پێ نەگات و برسێیان بێ!

جوامیر دەستی وشك ئەكردەووە هاتەووە بیری كە مژدەى نەداوە بەدايىكى كەوا
كابرایەك ھەر لە خۆیەووە قەرزی باوكى بۆ ھیناوەتەووە. بە پەلە پێى سەر
تەنورەكەى گرت، بەلام دايكى زوو بەدىی كرد و ھات بەپیریەووە وتى:

– ئەو ھە چىيە ھىشتا نەچوویتە لایان؟

وتى: ئاخر...

– ئاخر و ئۆخرى پێ ناوی برۆ دەى گيانەكەمى!

– قسەيەكم ھەيە.

– ھەرچىيەك ھەيە جارێ ھەلێ گره. بچۆ ئەزانم شەرم ئەكەى زوو ئەگەم
بەفرياتا.

جوامیر بەناچارى ملی پێى ژوورەكەى گرت و بەشەرميەكەووە سلاوى كرد و
بەتەرىقى و بەشى زۆرى لە ژێر لیووەووە بەخێرھاتنى ژن و كچەكەى كرد و لەلاى
دەرگاكووە دانىشت. كچەكەيان كە لەگەڵ ھاتنە ژوورەووەى جوامیر ھەستابوووە
سەرپێ دەنگ دلێتر لەو وەرامى دایەووە و ھاتە خوار ئەووەووە دانیشی، كە دىي جیگە
نيیە نەختى راوەستا و ئەوسا پووى كرده جوامیر وتى:

– كاكە جوامیر تۆ ھەستە بچۆ لاى ژووروو ئەو جیگایە بۆ من چۆل كە. خۆ ئیمە

مىوان نین چۆن ئەبى تۆ لیڤە دانیشیت؟

جوامیر بەدەم قەیناكا بەخوا قەیناكاووە چوووە سەر كورسییەكەى سەروتر
دانىشت. دەستى ھەلئەگلۆفى و چاوى بریبوووە لاكیشى كوێى ژوورەكەیان.
پیرۆزخانیش كەوتە گێرپانەووەى باسى منالێی جوامیر كە چۆن ھەر بەكوێلى ئەووەووە
بوووە و لە باوەشى ئەوا گەورە بوووە و زۆر جار لەگەلێ چوووە بۆ مالى خویان دوو
سى پۆژ لەوێ ماووەتەووە دايك و باوكى ھەر بەبیریشیان نەھاووەو! جوامیر نەقى
لە دەمەووە نەھات. جار جارە لە ژێرەووە بە تىلايى چاوە تەماشایەكى كچەكەى
تەنیشتى ئەكرد كە ھەر پێ و گۆرەوى و داوینی كراسەكەى لى دريار بوو. دايكى
كردى بەژوورا سەرفراز بێت پزگارى كرد. ھەستەلەبەرى. دايكىشى كالىنى
لەخوارەووە ھەستان و بەنابەدلى خۆى بردیە لاى پیرۆزخانە دايكىیەووە

داینیشان و سهرله نوئ کهوتنه وه به خیر هاتن و خوشی و چونی. و له پر دایکی جوامیر دایه پرمه ی گریان وتی:

— کویراییم دایه کاشکی سویم بوايه وه بۆتان و بهم چه شنه چاوم پیتان نه که وتایه وه!

ژنه و که که ش کهوتنه وه کورکه کورک، که که گه لی به کول و دلتر بوو له دایکی که و به بیر جوامیر له گریان بیزار ببوو که وتبووه دهوری دلدا نه وه ی خوی له ژیر پهرده ی رهام به رهای خوا و هه رچی ئه وه نه یکتا نابیت! ئه مه ئه گه رچی جوامیر هه ر ه یچی له کۆستی که وتووشیان نه ئه زانی! هه موو بیده نگ بوونه وه. له هه ناسه ی تونگی ژنه و ورده هه نسکی دایکی و که زیاتر دهنگ له ژووره که دا نه بوو. دایکی هه سستی کرد که جوامیر بی تاقه ته وتی:

— ده هه سته جوامیر گیان تۆش بچۆ خۆت بگۆره و پشویه ک بده له سای به یانییه وه به پیوه ی به سه مردیت دوور له گیانت!

ئه گه ر بی جی نه بوايه جوامیر ئه یدايه قاقای پیکه نین و ئه یوت:

— دایه به پیوه بوونی چۆن؟ بۆچی کۆلم کیشاوه! له به یانییه وه ئه وه نده دانیشتووم له شم هه موو سې بووه!

دیسانه وه مه سه له ی پاره که ی هاته وه بیر به لām کاته که ی په سند نه کرد هه ستاو لی دا چووبۆ ژووره که ی خوی جله کانی بگۆرئ.

دایکی نانی بو ئه م هینایه ژووره که ی خوی و خوشی له گه ل میوانه کان نانی خوارد. (ئه م به لای ناگه هانه چی بوو، بو له م کاته دا هاتن! بۆچی هاتوون! کۆستی چییان که وتوو! ئاخۆ چییان لی قه ومابی! کییان مردبی! بۆچی هاتوون بو مالی ئه مان؟ ده میکه ناویانی له دایکیشی نه بیستبووه! خوا بکات خیری! جار ی پیشه کی زهمه ته خیری بۆت چونکه هه ر ه یچ نه بی مه سه رفی مال ئه کات به دوو چه ندانه ی جاران! خۆ به رچایی نان و گوێزیان ناداتی! ده ی، هه رچۆنیک بی باش بوو له پاش سه ری مانگ هاتن، له نیوه که ی تری مانگا به اتنايه حال شربوو له پر بیر کهوتنه وه که پارهی که ی مشه ی پییه! به لām وه کو شتیکی زور خراپی

بیرکه وتبیته وه خۆی گرژ کرد و به دهنگیکی نهختی بهرز وتی - نا ئه وه... پاره ی شتیکی تره. پوولیکی دهستی لی نادرئ! دوا ی نان خواردن له سه ر جیگا که ی پال کهوت به و هیوا یه ی دایکی بیته ژووری باسی پاره که ی بو بکات و پرسیا ری میوانه کانی لی بکات، به لام دایکی هه ر نه هات ئه می ش خه و چو وه چاوی. دوا ی ماوه یه که خه به ری ببو وه وه خۆی ریکخسته وه، ده م و چاوی شت، سه ری داهینا و چو وه ده ری بو چایخانه «وا دیاره تا شه و دایکی ده ست ناکه ویت...».

به رپوه بی ری له ژن هی نانه که ی ئه کرده وه. به راستی له میژ هه ردو لا لی بی دهنگن له وساو ه که دایکی چۆته لای باوکی ئاسکۆل واته سالی ک و دو ومانگ و، شه ش هه وت رۆژ له مه وه به ر بو و باوکی ئاسکۆل و تبووی جا ری وا به خیری جوامیر تازه دامه زرا وه و مانگانه که ی که مه و نو ماله و که که ش مناله و ئه خوینی. با ماوه یه کی که ش مه سه له که به یلنه وه به شکو هه لیکی له ئیسته چا ترمان ده ست ئه که ویت. له وساو ه قسه یه کی لی نه کرا وه ته وه. له و ساشه وه دایکی سه ری نه کرده وه به مالی مامیا چونکه ئه م وه رامه ی باوکی ئاسکۆلی به ده ست به رو وه وه نان لی ک ئه دایه وه. هه رچه ندیشه به لای جوامیر وه قسه که ی به جی بوون تا ئه ندازه یه کی زۆر! باشه ئه ی ئیسته چی ئه لی! ئاخۆ دایکی ئه نیریته وه بو لای مامی، تو بلینی بجی؟ با وه ر نا کا چونکه دلی لی یان یه شا وه، نه ه هه ر له سه ره تا وه دایکی له گه ل ماله با وانی باوکی جوامیر دانوویان له مه نجه لی ک نه کو لا وه، یه که م بووکی مالی بو وه که دا وای خانووی جیا ی له می رده که ی کرده وه و ئیتر وه کو ناسیا و ها تو چۆی کرده ون! له با تی ئه وان پرووی کرده و ته خزمانی خۆی. جگه له مه ش هه ر له سه ره تا وه پی خۆش نه بو وه که تا قانه که ی ئه و که چه.. به ینی. ئه گه رچی له به ر دلی ئه م به ئاشکرا ش ده ری نه ئه به ری. ئیسته ئه مانه هه موو تی په رین بر و بیانووی ناوی ئه م کو ته مالی کی پیکه وه نا وه و ئه و پاره یه ی ئیمرو ش بو مه سه رفی ژن هی نانه که ی له سه ری دی له پی ده رئه چی، ئه گه ر په لپی پی نه گری! بیانووی خویندن ته وا و کرد نی شی نه ما وه! چونکه دوو سال له سه ری ه که در نه چو و خۆی قو تا بخانه ی به جی هی شت هه ر چۆنیک بیت شه و له گه ل دایکی قسه ئه کات و ئه نیریت بو لای مامی بو برانه وه ی مه سه له که.

له چایخانه لهگهڵ دوو سێ هاوڕێ به قسهوه خهريك بوون كاتیكى زانی سات
له نۆ لای داوه له نیوهی قسهیهكى لهگهڵ هاوڕێكانیا ههستا و وتی:

– من ئیشم ههیه ئه‌بوو زووتر برۆمه‌وه، لێم ببوورن. خواتان لهگهڵ. جارێكى تر
قسه لهم باسه ئه‌كهینه‌وه!

به په‌له‌ پێى مالى گرتوه ئه‌یزانى دایكى دواى نوێژى خه‌وتنان ئه‌نوێت. به‌لام
دلێكى به‌میوانه‌كان خۆش بوو كه به‌شكو به‌هۆى ئه‌وانه‌وه تا ئه‌وسا مابێته‌وه.
جگه له‌وه‌ش ته‌نانه‌ت به‌پێى حسابى نوێژى خه‌وتنانیش بێ هێشتا دره‌نگ نه‌بوو..
له‌گهڵ ئه‌مه‌شا له‌ باتى ئه‌وه‌ی كلیله‌كه‌ی گیرفانى به‌كاربه‌ێنى له‌ دره‌گای ئه‌دا بۆ
ئه‌وه‌ی ئه‌گەر نوستبێتیش هه‌لى بستینى. به‌لام وا دیاربوو دایكى و ئه‌وان تازه
خه‌ريك بوون ئه‌چوونه‌ سه‌ر جیگاكانیان.

دایكى كه‌ دره‌گای لێ كرده‌وه به‌ده‌نگێكى به‌رز پێى وت:

– ئه‌وه‌ بۆچى وا دره‌نگ هاتیته‌وه‌ گیانى دایكت.

– چه‌ند هاوڕێیه‌كم دى، له‌گه‌لیان دانیشتی‌بوم هه‌روا بۆ خۆمان قسه‌ و باسما
ئه‌كرد. هه‌یج دره‌نگیش نییه‌ هێشتا ئێواره‌یه ئێوه له‌ خۆتانه‌وه‌ كرده‌وتانه‌ به‌ شه‌وا!
بێگومان پیرۆزخان و ئه‌وانیش به‌زۆر نارده‌وته‌ سه‌ر جیگا.

پیرۆزخان كه‌ به‌چوونه‌ ماله‌وه‌ی ئه‌م هه‌ستابوو له‌سه‌ر جیگاكه‌ی دانیشتی‌بوو،
وتی:

– نه‌ به‌سه‌ره‌كه‌ی تۆ، خۆمان كفتی پێگه‌ین چه‌زمان كرد زوو بنووین. خۆ كالى
دایكه‌كه‌ی بمړی ئه‌وه‌نده‌ ماندوو بوو هه‌ر نانه‌كه‌ی له‌ دهما بوو خه‌و ئه‌یبرده‌وه.

جوامیر ڕووی كرده‌ ژووره‌كه‌ی بۆ خۆگۆڕین ته‌ماشای كرد جیگاكه‌ی نه‌براه‌وته
ده‌رى كه‌ ئاوێ دایه‌وه‌ دایكى به‌دووێه‌وه‌ بوو ئه‌یوت:

– جوامیرگیان ئه‌وه‌ له‌به‌ر پیرۆزخان و ئه‌وان نه‌وه‌ك شه‌رم بكه‌ن جیگاكه‌ی تۆم
هه‌ر له‌ ژوورێ هێشته‌وه‌ په‌نجه‌ره‌كان بكه‌ره‌وه‌ هه‌یج گه‌رم نییه‌ ئه‌توانی بۆ خۆت
بنوویت تا دره‌نگ نه‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی من و نه‌ هه‌تاو هه‌لت ناسینن.

واى وت و خه‌ريك بووه‌ بچێته‌ ده‌رى... جوامیر گۆرج قۆلى گرت و وتی:

- درهنگ نووستنی چی من ئەبی سەعات ۸ لە دایەرە بم. دایکی لەبەر خۆیەوه وتی:

- دەى بەسەرکەى تۆ وام زانیوه جومعهیه.

- جارێ تۆ مەرۆ وەرە قسەم بۆ بکە. هەزار و یەک پرسیارم هەیه یەکەمیان پیروژخان و ئەوان بۆچی هاتوون. دووهم کۆستی چییان کەوتوو، سییهم؟

- تۆ جارێ راپووستە یەکە یەکە، سەرم لێ مەشێوینە! پیروژ دووربێ لە سەری تۆ و خوشەویستان مێردەکەى کوژراوه. ئەوه مانگیکە کابرایەکی گەورەى دەسەلاتداریان لەسەر گرتوو ئەلێن بەدەسیسەى ئەو کوژراوه. چونکە چەند جار داواى لێ کردوو کە کانى و ئاوێکى هەیه پێى بفرۆشێت مێردەکەى پیروژیش رازى نەبوو کابراش گالى داوه چون بانیان کردوو تە دەری و کوشتوویانە و رۆییون.

- کەس دیونی؟

- لە کاتى کوشتنا، نە، بەلام داوى کوشتنى دوو پیاو و سێ ژن دیویانن تا ژنێکیان وێراویە بێ شایەتیان لێ بدات ئەلێن کابرا زۆرداریکی کافرە زۆر جوتیاری بەسەزمانی بەم جوړە کوشتوو و بەلولەى تەنگ خۆی کردوو بە خاوەن دى. نەک هەر دى خوا لێم نەگرى قسەى ئەوان ئەگێرمەوه ئەلێن کەس خاوەنى نامووسى خۆشى نییه لە دێیەکەدا! جا ئیستە پیروژخان وەکو بیستووێه کابرای دەستدار ئەواتیکى گەورەى گرتوو و پارێهەکی زۆری داناو بۆ بەرتیل کە خۆی پێ رزگار بکات، ئەمانیش هاتوون لێرە ئەوقات بگرن و هەولێ بدن بەشکو خۆینەکەیان بەفێرۆ نەپړا.

- باوەر ناکەم سەرکەون. نەک هەر خۆین پارەکەشیان بەفێرۆ ئەپوات. ئەم دەسگا و دوکانە بۆ ئەوه دانەراوه کە زۆرداری تیا بگیریت و هەقى هەژاری تیا بسینریت!

- هەر چۆنێک بێ کورم. ئەبی هەول بدن. خو خۆیان ناکەن بەپەنگى ئاوايى. کویراییم دایە کورپشی نییه، ئەگەر کورپکی بوايه هەر پوژیک تۆلەى ئەکردهوه.

به لام بلّين چى ئېمە دلدانه وه نه بئى هيچى كه مان له دهس نايه! خويان چى به باش ئەزانن بۆ خويان با بيكه ن و سه د ساليش لي ره بن هه ر خۆم به خاوه ن مائي ش نازانم له عاستيان! نازانى باوكى چهن د چاكه ي به سه رمانه وه هه يه.

– باشه. ئاره زوى خويانه. ئەوه بيرم نه بوو پي ت بلّيم، يا راستر كاتى نه بوو بي ت بلّيم كا بريه كى قه رزارى باوكم ئيمرۆ هاته لام خوا وراستان كرديان دوو سه د دينار قه رزى باوكمى بۆ هانيومه ته وه ئەوه نده ي كه شى ماوه خستويه ته دوو وه رزى تر، هه ر وه رزى نيوه ي. كارى راست بي ت به شى هه موو مه سه رفى ژن هي نانه كه م ئەكات ئەگه ر په لپه مان پي نه گرن!

دايكيشى ئيستىكى كرد و به ئەسپايى وتى:

– نه خه له تابى تا ئەم ماله لي ره ن باسى بكه يت! هه ر ئابرووى هه زار ساله مان ئەچي ت! دوا ي ئەمانيش هي چ نه بئى ئەبى دوو سى مانگي كى پي بچى ئەوسا تى هه لچينه وه قه ي ناكا، ئەگه رچى، هي چ...

– ئەگه رچى چى؟ قسه بكه بزانم نيازت چيه؟

– ئەلّيم ئەگه رچى من فاته زله بناسم ئيمرۆ كچ نادات به تو!

– چۆنم نادات؟

– هي چ كورم. خوابكات به كراسى به رى خويه وه بته نه ي «كويره چيت ئەوى؟ دوو چاوى ساغ». هه ر چۆنك بئى جارئ تا ئەم ماله كو سته كه وتوو له ره ن با مه سه له كه ديزه به ده رخۆنه بي ت.

– باشه قسه ي تو يه ئېسته وه ختى نييه. خوا بكا زوو پرزگاريان بئى و برۆنه وه.

دايكى لي ئى دا چوو ده ره وه و ئەميش له سه ر جي گا كه ي پال كه وت و كه وته بير كر د نه وه.

دوو هه فته يه كه به سه ر هاتنى مالى پيرۆزخانا تي په رى رهنگى ميوانييان له روى هه لگيرا، وه كو خه لكى مالى ئەهاتن و ئەچوون. جواميريش له گه ل هه موو شه رمنى و كه م خو خستنه ماله وهيدا به بوونيان راهات، نه كه هه ر ئەمه به دري ژايي رۆژ و به كو كر د نه وه ي خه رمانى سه رنجه شه رماوييه به درييه وه كانى وي نه يه كى ته واوى

گرتبون له میشکی خویا، به تایبه تی هی کالی، کچیکی خوین شیرین، شانزه،
 حه قده ساله ی باریکه له. پرچیکی رهشی هه میشه شانزکراو تا ناوقه دی هاتوو،
 دوو ریز برژانگی درژی شاش جاروبار که سهر هه لئه بری باوهشی رۆشنایی و
 خوشی و جوانی ئاوازیان لی دیته دهی. لووتیکی به عاسته م پان به سهر دهم و
 لیوکی خرین و شه رابییه وه وان به پرویه کی له چاو له شیا پر و قه له وه وه. به کورتی
 کالی کچیکی ئیسک سووک بوو. خو ئه و کراس و سوخمه رهشی له و دوا بییه دا
 به زوری دایکی له بهری کردبوو ههر کردبووی به پهری، له گه ل ئهم وینه جوانه شا
 له په سه ندردن به ولا وه هیچ ههستیکی که ی له دلی گیلی جوامیرا نه بزواندبوو تا
 ئه و کاته.

پیرۆزخان و کالی به گهرمی چاوه پوانی رۆژی موحا که مه یان ئه کرد، رۆژ نه بوو
 دووسی جار هه والی رۆژ و مانگ له جوامیر نه پرسن. دوا یی، پاش چاوه پوانییه کی
 ناخۆش رۆژی موحا که مه هات و ههر له به یانی زووه وه پیرۆزخان – که شایه تی
 هه بوو له داوا که دا – چوو بۆ مه حکه مه. کاتی جوامیر له دایره گه راپه وه زانی که وا
 داوا که یان، له بهر نه هاتنی چهند شایه تیک، خراوته ده رۆژی تر هه موو بۆ له بۆلی
 پیرۆزخان له و روه بوو که به ده رۆژ ناتوانی بروات و بگه رپته وه. دایکی جوامیر
 و جوامیریش گله یییان لی ئه کرد که بۆچی مالی ئه وان به هی خوی نازانی و بیر
 له رۆیشتنه وه ئه کاته وه. ههر چۆنی بوو به ناچار ی مانه وه و ئه و ده رۆژه شیان برده
 سهر. دیسانه وه رۆژی موحا که مه، یه کی له شایه ته کان، به تایبه تی ئه و ژنه یان که
 شایه تی دابوو، نه هاتبوو داوا که یان خستبوو ۲۳ رۆژی تر.

که شه و باسی گه رانه وه کرا، پیرۆزخان به جوامیری وت که وا سهر له به یانی
 جیگایه کی بۆ بگریت له ئوتموبیلێکدا.

جوامیر سهری سورما له مه. به لام کالی ئه وهنده به سهر سورماوی نه یه یشتنه وه
 هه لی دایه وتی:

– به خوا دایه منیشت ببردایه وه له گه ل خۆت باش بوو. هیچ شتیکی تیا نییه. تۆ
 بلیت ئه وهنده نامهر د بن ده ست بۆ ئافره تیش دریز بکه ن؟

- بەللى كچم تۆ نايانناسى گەللى لەوش نامەردترن. كە ئەوان دەستيان بۆ پيرەمىردىكى، قورئانخوينى بىي وەي و خىرەومەندى وەكو باوكت دريژ كرد و كوشتيان لە هيچ گوناھ و خراپەيەكى تر ھۆ ناكەنەو. لەپاشا من خۆم ئاگام لە دللى ئەوانە و ئەزانم چۆن تەماشاي تۆ ئەكەن! ھەمووى پيارار بوو كە كەريم بەگ نارديه خوازبىنيت بۆ فەرەيدوونى كورى. ئەزانى دوور لەسەرى تۆ وەجاخمان كويرة ويستى بەخزمایەتى دەست بەسەر كويرة كانىيەكەمان بگريّت بەلام باوكت - پرگۆرەكەي لە نوور بيّت - پىي دا بە ئەرزا و وتى نەمداو و نايەم، كچ نادەم بە زۆردار. وتيان بە كورەكەي بەخوى نا. وتى فەرقى نىيە ئەوى لە مشك بىي جەوال ئەدرىت، خو ئىمە تا ئىستە باسى ئەو شەمان لاي تۆ نەكردووە بەلام بابزانيت بۆ ئەو وەي وا تى نەگەي من بەخوڤايى، يا پىم خۆشە بەتەنيا بگەرپىمەو، نەء گيانى من، ھەر لە ئىستەو بىرت ئەكەم ئەوا بۆ شانزە سال ئەچى شەويك خەو نەچۆتە چاوم گويم لە مشى تۆ نەبوويّت و چاوم بەچاوت نەكەوتبى و دەسم نەكردبىتە ملت.

دايكي جوامير بەگلەيپىيەو وتى:

- ئەو چىيە كالى خانم ئەللى بەئىمە رازى نيت؟ فەرقى ئىرە و ئەوى چىيە؟ ئىرەش ھەر مالى خۆتانە. بەسەرەكەي جوامير ئەوئەندەي كچىكى خۆم خۆش ئەوييت!

كالى لە شەرما سوور ھەلگەرا و بەدەنگىكى نەختى بەرز وتى:

- نەبەخوا پوورە ئەجى گيان لەبەر ئەو نىيە، ياخوا مالتان ھەر ئاوا بىي و ھەزار مالى لىي بکەويّتەو. لەمالى خۆشمانا ئەوئەندە دلنيا نەبووم. بەلام ھەر ئەوئەي ھەيە كە پىم ناخۆشە دايكم بەتەنيا بگەرپىتەو.

دايكي وتى:

- تۆ گوئى مەدەرە من، چى لە من ئەكەن؟ جگە لەو لىكيش ببنەو من ئەو زەويوزارە بۆ ئەوان بەجى نايەلم. ھەتا خوین لە دەمارما بگەرئى وەكو چقل ئەچم بەچاويانا. با ئەم مەحكەمە و شتە بېرپىتەو زۆردارىكى وەكو خويانيان بۆ

ئەھىنمە دېيەكەۋە نىۋەي زەۋىيەكانى ئەدەمى جا با ئەوسا بۆ خۇيان ھەر شەرە
سەگ بگەن. نازانم بەخوا لەمەشا دودلەم ئەترسم ھەر جوتيارە ھەزارەكانى
تياپچن. ھەر چۆنىك بى تۆلەمنى تىك مەدە. لىم گەرى با ئىستا بەتەنيا برۆمەۋە،
وا خوا ئىرەي داۋە مالىكەيان ھەر ئاۋا بىت ئەۋە ئەجە خانە ۋەكو داىكت ۋايە و
خۆ كاكە جوامپرىش ھەر براى خۆتە ئىتر بېپرەۋە. كە بشېنن تۆم لەگەل خۆم
نەبردۆتەۋە تى ئەگەن لە كلۆرە دار نەھاتوۋىنە دەرى!

شەۋى جوامپر لەسەر جىگا بىرى لەم قسە و باسە و لە مانەۋەي كالى ئەكرەدەۋە.
ۋەكو شتى سەرى لى شىۋابوۋ نەئەزانى پىي خۆشە ماۋەتەۋە يان ناخۆش! بەلام
لەگەل ئەۋەشا نەختى شلەژابوۋ زۆرتى بەۋە لىك ئەدايەۋە كە چونكە خوشكى
نەبوۋە لە مالىدا، ۋە لە داىكى زياتر ئافرەتى كەشى نەديۋە و لە ناۋچەكەشيان
ھەرزەكارىكى ۋەكو ئەم ئەۋەندە تىكەلىي لەگەل ژن نابىت تەنانەت لەگەل
ئاسكۆلى دەزگىرانىشيا لە دوانزە سالىيەۋە بەتەنيا پىكەۋە يەكتريان نەديۋە. نەك
ھەر ئەمە بگرە بەباشى ناشزانى كچىكى چۆنە و لەم ماۋەي پىنج - شەش سالىدا
كە ئەم لە نىزىكەۋە نەيدىۋە، چىي بەسەر ھاتوۋە چ لە ديۋى ناۋەۋە و چ لە ديۋى
دەرەۋەشيا، بۆيە بەخۆى ئەۋت ھىچ دوور نىيە ئەم شپرزەبىيەي لەۋ پوۋەۋە بىت
كە يەكەمجارە لە ژيانيا لەگەل كچىكى ھەرزەكارى ۋەكو خۆى لە مالىكا ئەبن
پىكەۋە بەشەۋ و بەرۆژ!

پىرۆزخان رۆيشتەۋە و كالى بەجى ما. زۆر مانەۋەي و ھىمنى و راستى و
رەۋانى و كراۋەيى خۆش و پاكى يارمەتییەكى زۆريان دا لە لا بردنى ئەۋ شەرمەدا
كە لە سەرەتاۋە ۋەك مۆتەكە سۈرى سەر سىنگى جوامپر بوۋ بوۋ پەكى ئەۋەي
خستبوۋ ۋەك مۆۋقىكى ئاسايى لە مالىكەدا بجوۋلىتەۋە، نەك ھەر ئەمە بەرە بەرە
لەگەل يەكترى بوۋش بەھاۋرى. جوامپر كە لە ھاتنى ئەۋانەۋە مالى لا بوۋبوۋە
بەندىخانە و ئەگەر بۆ نان خواردن نەبۋايە نەئەھاتەۋە. ئەنجا بەپىچەۋانە دەرىي
لەبەر چاۋ كەۋت و بەناچارى نەبۋايە مالىۋەي بەجى نەدەھىشت. بەئاسانى
كالىي فىرى دامە كرد. دائەنىشتن يەك دوو سەعات پىكەۋە يارىيان ئەكرد.
جاروبار خۆشى بۆ شل ئەكرد لىي بباتەۋە داۋاي كىتېي كوردى لى ئەكرد كە

بیداتی بیخوینیتوه چونکه له کوردی زیاتر هیچ زمانیکې کهى نه‌ه‌زانی. به‌لام
 جوامیر هر چه‌نده سهرى نه‌هینا له کوردیدا له شاعر زیاتر نه‌بوو بیداتی، نه‌ویش
 به‌زوری هر باسى دل‌داری بوو. بویه له پېشه‌وه خستیه پش‌تگوى. که دى له ده‌ستى
 رزگارى نابى به‌ناچارى دیوانه‌کانى نالى و سالم و مه‌حوى خسته به‌رده‌ستى.
 ناخوشت‌ترین کات لای جوامیر نه‌وه‌وو که له پر کالى نه‌هاته لای زور به‌پاکى و
 بى نیازیه‌وه مانای شاعریکى دل‌دارى لى نه‌پرسى که‌وا له‌بر وشه‌ى عه‌ره‌بى یا
 فارسى زوری یا له‌بر ره‌قى و نالو‌زى تى نه‌گه‌یش‌ت‌بوو. له‌م کاتانه‌دا شهرم
 به‌توندى هه‌لى نه‌کو‌تایه‌وه سهر جوامیر زمانى نه‌به‌ست. سوورى هه‌لنه‌گه‌ران
 به‌چه‌شنى که زور جار کالى به‌زه‌یى پیا نه‌هات و کتیبه‌که‌ى له‌ده‌ست
 وهر نه‌گرت‌وه و نه‌یوت قه‌یناکا کاکه جوامیر.. خو‌م تى نه‌گه‌م باب‌زانم جاریکى
 که‌ش نه‌یخوینمه‌وه نه‌گه‌ر تى نه‌گه‌یش‌تم نه‌وسا دیمه‌وه لات! هه‌ندى جاریش وه‌ک
 رقى له شهرمنیه‌ بى جیگه‌ى جوامیر هه‌لسا بى نه‌ویش نه‌یدایه‌ لاسارى جقى
 بکردایه و شین بوايه‌وه و مور بوايه‌وه هه‌تا ماناکه‌ى پى لیک نه‌دایایه‌وه له‌کولى
 نه‌نه‌بووه‌وه. نه‌مه‌ وای له جوامیر کردبوو که به‌بیریا بیت کالى به‌درو‌ خوى گه‌ج
 نه‌کات و نه‌یه‌وى نه‌م بدوینى. نه‌گه‌رچى نه‌م بو‌چوونه‌ى جوامیر بناغه‌یه‌کى
 پته‌ویشى نه‌بوو به‌لام بیرى جوامیری خسته گیزاو‌یکى نو‌یوه‌وه بو یه‌که‌مجار
 نه‌نجام و مه‌ترسى پیکه‌وه زيانى کو‌ر و کچیکى لاوى هینایه‌ پېش چاوى. بویه
 نه‌ختى خوى دو‌ر نه‌خسته‌وه. نیوه‌رویه‌ک نه‌هاته‌وه بو نان خو‌اردن، شه‌ویک
 دره‌نگ نه‌هاته‌وه به‌لام له ده‌ریشه‌وه هر بى نارام و په‌ست بوو. دایکى و کالیش
 سه‌ریان نه‌کرده سهرى ناچاریان نه‌کرد که واز له ده‌رى به‌ینى. به‌م جو‌ره هه‌تا
 نه‌هات خه‌م و ماتى جوامیر پتر نه‌بوو که نه‌یدى وا خه‌ریکه رابو‌اردنى له‌گه‌ل
 کالیدا نه‌و پاک‌زى و ساده‌یییه‌ى جارانى نه‌مینى هیچ نه‌بى له دل و می‌شکى نه‌ما
 و به‌بى نه‌وه‌ى که زاتى کردبى له کانگای دل و ده‌روونى خو‌شیا، سه‌رنجى بدات
 له‌م گو‌رانه و سه‌رچاوه و بناوانى.

هاته‌وه بیرى، دواى ده دوانزه رو‌ژى له رو‌یش‌تنى پیر‌وز‌خان که وا چاکه دایکى
 بن‌یریت بو مالى مامى. هر هیچ نه‌بى بو بو‌نکردنى ده‌مى ئامو‌ژنى. نه‌گه‌ر له‌وه

زیاتریشی پیّ نه کریت هر ئه مه خوئی ههنگاوئیکی باشه به تایبه تی له م کاته دا. بوّ له م کاته دا به تایبه تی؟ جوامیر نهختی له قسه که ی خوئی ورد بووه به لام نه یویرا وهرامی (بوّ) که ی خوئی بداته وه. که واته با دایکی بجی بزانی ئاموژنی ئه لی چی. کچی ئه دهنی یان نا. ترس و له رزی بوچییه. له پاشا ئه مان ههقیان چییه به سه ر کوژرانی باوکی کالییه وه، ده پانزه روژی تر ئه پونه وه شوینی خوئیان وهکو به ردی بن گویمان لی دیته وه، بی ئه وه ی ئه مانه ته نانه ت به مان و نه مانیشیان بزائن. با دایکی بجی! تا زوو بجی درهنگه، (۱۰) دیناری زیاتری له پاره که خه رج کردوه. به م جوړه برّوا دووا فلسی خه رج ئه کات! ئه گه ر دایکی نه چوو خوئی به (لاوه) ئه لی! به راستی خه سوویه کی جامباز و زورزانی ئه بی، هه رگیز له مکه ری ده رناچیت خوا بکات ئاسکولیش نه چوو بیته وه سه ر ئه و ئه گینا به هه ردووکیان ئه یکه ن به په نگی میردان! زه رده خه نه یه ک گرتی.

که به دایکی وت، ویستی بیانوو به ینیته وه. جوامیر بیانوو که ی بری وتی:

- قه ی چی کات کالی با له ماله وه بیت ئه گه ر هه ز ناکه یت بیبه ی له گه ل خوت. دایکی دوا ی ئیستیک بزه یه ک گرتی و برپاری دا که کالیش به ری له گه ل خوئی چاتره. کچه ش هه زی به چوون نه ئه کرد. زوری له گه ل دایکی جوامیر وت که ئه و هیشتا له پرسه دایه جوان نییه بکه ویته گه ران، به تایبه تی بو مالی که نه یاننا سیّت به لام که لکی نه گرت، وتی:

- پیّش چی شته نگاوئیک به سه ر پیوه سه ریکیان لی ئه ده یین خو ناچین بو پلاو خواردن! به چاوه کانت ئه گه ر له به ر دلی جوامیر نه بوا یه سه رم به مالیانا نه ئه کرد.

که هاتنه وه له مالی فاتمه خان، کالی زور شه رمه زار و دایکی جوامیر زور په شیمان بوو. هه ر له دلی ده رنه چوو که بوچی به زور ئه و کچه بی باوکه داماو ی له گه ل خوئی برد و تووشی ئه و ته ریقی و ناخو شیه ی کرد. خوئی قه ی ناکات ئیسه که ئیشی خو یانه ئه بوو بجی، ئه بوو بزانی. به لام ئوف. جوامیریش خوا بی به لای کات وهخت و ناوهختی بو نییه. ئه گینا ئیستا که ی ئیمه کاتی خوازی نیی کردن و ژن

هینانمانه. هەر هیچ نهی له بهر دلی ئه و کچه باوک کوژراوه ئه بوو مه سه له که بخاته کاتیکی تر. هەر هیچ نهی تا ئه و ئه پویشته وه. به لام له گه ل هه رزه کار ئه لیت چی ناوی خو ی به خویه وهیه. ئافه رته ی وه کو ئه و فاته زله به بی چاو و پووم نه دیوه ئه ری خو ئه وه یه که ن ده ردوو نه هیلی کرد و نه شفت وتی: (ئه مه یه بووکه ته پلانه که تان!) لچیکی هه لقو لتان له کچه به سه زمانه که هه ر ئه وه بوو نه بی به تنوکی ئاو! منیش دهم و پلم خواته وه ئه لپی ئاو لای داوم. نه به خوا هه ر وه کو شتی که هه په سام، زوو نه هاتمه ده ست به مه ژنی تایه ن زیاته ر شو لی لی هه لکیشا که وته وه داگر تنمان ئیتر پشوو ی نه داین بو ئه و ژنه چاو داقلیشا وه لچ کو لیره یه ی دراو سی شیان هه ر بو ی ئه سه نه وه. ئو خوا یه ئه وه ئومه تی وا بی ئابرو وش هه یه! خو هه ر ماوه ی نه دام قسه یه بکه م، مه سه له که ی تی بگه یینم. به ناخی ری گیانم کو مه لی قسه م حازر کرد بوو. به لام قسه ی چی وه کو په ره سیلکه هه موویم له بیر چوو ه کاری کالی راست بی وتی پووری هه سه ته بابرو یین. ئه گینا وا کاسی کرد بووم رویشتنیشم بیر نه ما بوو... هه ر چو نیک بی بوخوم قه ی ناکات باکم نییه به لام زیاته ر به زه ییم به و کچو له بی باوکه دا دیته وه، زو ر ته ریق بو وه وه. به سه زمانه خو ی چو نه که ی به دل نه بوو. ملم شک ی من به کیشم کرد. کچی ئه ی چی ئه که ی نایبه ی وه ی ئه شیه ی هه ر وه ی! خو به قوربانه که ی بم هه ر چهنده جوامیر وه کو پیر و پیاو چاکان وایه و هیچ له کو ری ئه م عه یامه ناچیت به لام هه ر جوان نییه، خه لکی چیم پی ئه لین؟ کچ و کو ری کی هه رزه کار له مالکی داخراوا به جی به لیت. که س باشمان پی نالیت. من ئیسته که خو م له مال م به بست به جی نا هیلم. نازانم چییه خوا یه به گونا ه لیم نه گری ت جوامیریش گو راوه زو ر له جاران زیاته ر ئه که و یته ماله وه. جگه له وه ش زو ر تر له گه ل کالی دائه نیشت ئه گه رچی چه ند جا ری کیش خو م لی گرتوون و چووم به سه ریانا له قسه و پی که نین و دامه کردن به وه لا هیچم لی نه دیون. له گه ل ئه وه شا زو ر کراو نه ته وه له گه ل یه که. کچی ده ی چی تیایه، خو رگه م، خو زگه م هه زیان له یه که ئه کرد و ئه وی ئه هیئا. پیا لوه شه رکهانی کچی فاته ورچه کو ن ئه هیئی! خو ئیسته ش هه ر خه لکی به خزمه تکاری باوکی خو ی ئه زانی، وائه زانی ئه و ده وره یه که پیاویان تیا ماره ئه کرد شیخی شیخ نیت چاوت ده ربیت. خوا یه لیم نه گری له گه ل خو یمه، لای

وايه هه موو كهس ئه بى دهستی ماچ بكات. ئه وه ويّل بوو ئه وه له گهّل ئيمه ي كرد، هه ر بو رواله ت به درووش پيى نه وتين مه رپونه وه ليّره قاوه لتي بكن. كوا مه رپكم ئه كرد به مه ولودى پيغه مه بهر. كور كورپى خوّم كچ كچى خوّم. باشه قه ي ناكات بام و ابّيّت. ئينجا منيش ئه گه ر ژن بم ئه زانم چى ئه كه م! خوا خو ي باشتري ئه زانّيّت. بيگومان ره زاي له سه ره كه وا ئه م كاره پيگ بيّت ئه گينا ئه گه ر ئافره تي تايه ن نه يكر دايه به وه هه راوزه نايه و كاليى بو ده ستنيشان نه كردينا يه وه كو مه لاي مه زبووره خورماكه ي پيشان كابراي به قال دا، ئيمه خو مان چاو مان له ئاستى كوړر بوو بوو. نازانم شيرينيى جوامير به كوڼى ئاسكو لا چووه؟ ئيسكى خواته وه ئه ليى چه قه لي ديمه. ده م و چاو يكي دريژى په نجه كيښى، وه كو دارى واوهيلا چووه به ئاسمانا. خوايه لي م نه گرى ئه و كچه له ده روونا ساغ نيه! دوور نيه ده ردى خراپيشى بيّت! نه دايم به خوا كورپى خوّم ناخه مه ئه و داوه وه به كوړمه وهرى و بيوه ژن سارى و هه تيوبارى گه ورم كردووه! باشه به لام چو ن كه لكه له ي ئاسكو ل خان له سه رى جوامير ده ربه ينم! ده ي هيچ نيه. خوا ياربى و جوانيى كالى خوش بيّت ئه ويش ئاسانه به پشوانيى كه ريّتى و لووتبه رزي فاته مه خاني ئاموژنى. له م چه شنه بير و قسانه له ميښكى ئه جيّدا ئه هاتن و ئه چوون.

دواى نيوه رپ كه جوامير هاته وه زورى هه ول دا كه به زووترين كات دا يكي به ته نيا ببيني تابزانى ئه نجامى چوونه كه ي چى بووه، چونكه دا يكيښى ئه مه ي ئه ويست هه ر زو و كاليى به زه لاته كردنه وه خهريك كرد پيكه وه چوونه ژووره كه ي جوامير، ئه جيّ هه لي دايه وتى:

– به خوا كورم تۆ به خوږايى ئيمه سووك و رسوا ئه كه يت. ئه گينا ئه زانى فاته خان كچ نادا به ئيمه.

جوامير به سه رسوږمانيكه وه وتى:

– چى بووه دايه گيان خوانه كه رده هيچ پروى داوه؟

– چى روو بدا كورم. وه لا هه ر ئه وهنده ي كه م بوو نه ختيكيښمان تى هه لدن!

– كى؟ چو ن! به باوكيشيانه وه پايان ناكه ويّت، بلى بزانه چى بووه شه قم برد؟

- دۆژمنت شەق بەرئ کۆرپ، بە کوردیی پەتی کچمان نادەنئ و ئەه!

- باشە چی بووه؟ چۆن؟ چی دەلێن؟

- چی دەلێن. کە چووین ئاسکۆڵ لەوێ نەبوو. دەمم سووتا هەوالم پرسی، فاتەخان هاتەو بەگژ دەمما وەکو کفرم کردبئ وتی ئاسکۆڵت بۆچیە ئاسکۆڵ لێرە نییە، ئاسکۆڵ چوو بۆ مالم پووری. ئەو ئەشزانئ کە دەمیکە هەر خۆیان ئەو قاوەیان داخستوو کەوا ئاسکۆڵ شوو ئەکات بە کۆرپی پووری! واتە کۆرپی خوشکی دایکی. منیش هیچ قسەم نەکرد. وتم فاتمە خان گیان خۆ من بەهیچ نیازئ ئەو پرسیارەم نەکرد هەر ویستم بزائەم لەکوێیە، جوامیر، ئیتر نەیهیشت قسەکم تەواو کەم وتی: جوامیر و موامیری پئ ناویت بەسە بیبرهوه قبوولم نییە بەهیچ جۆریک ناوی کچم بەینن. ئەگەر کچ بەدیار جوامیر بەگی تۆو دانیم ئەبئ پرچی سپی بهۆنیتەو ئەوسا رەنگە ئەو بتوانئ پارە جوتئ گوارە کۆ کاتەو.

جوامیر هەناسەیهکی هەلکێشا و بە سەربادانیکەو وتی:

- بەلام بۆ؟ لەبەرچی وا بەتوندی. بۆچی وا بەناخۆشی. کچ نادەن نەیدە. ملی...، شەیتان بەلەعنەت بئ پیاو تفت هەلدا پرووی خۆئ ئەگریتەو!

- گیانەکم لە بەهانی ئەگەرین. ئەئ ئەگەر نەیکەن بە شەر چی بلین بە دۆست و دۆژمن. بلین بۆچی پەشیمان بووینەو نەمان دا بە جوامیر و دامان بە شێخ حەسەن!

- هەر چۆنیک بێت ئیتر تۆ قسەئ لئ مەکە من خۆم ئەچمە بنج و بناوانی کچم ئەدەنئ باشە خیری پێوێهە تا پارەکم خەرچ نەکردوو بەمدەنئ و بپریتەو، ناشمەدنئ پێم بلین بەبئ ناخۆشی و دلێشان با هەر کەسەمان ناوی مەلی خۆئ بزانی.

ئەجئ وەکو نەوتی پیا بەکی کلپەئ سەند وتی:

- چۆن بەقسەئ من باوەر ناکەئ، درۆ ئەکەم؟ بوختانیان پئ ئەکەم! وای وت و دایە پرمەئ گریان.

- دایە گیان چۆن بەقسەئ تۆ باوەر ناکەم، چیم وتوو ئەئ ئاخر نابئ خۆشم

دوو قسه‌ی تیا بکه‌م. له‌گه‌ل لاوه، له‌گه‌ل ئاموژنم، باشه‌ باب‌ه‌ جارئ لئی بی دنگ
ئهبین بزانه‌م ئه‌وان چی ئه‌لین. باشه. شهرت بی من هیچ قسه‌ی لی نه‌که‌م و وه‌کو
هه‌ر هیچ نه‌بووینت، باشه!

ده‌ستی کرده‌ ملی دایکی که به‌ دهم گریان‌ه‌وه‌ وتی:

– من به‌شی زو‌ری په‌روشم بو‌ ئه‌و کچه‌ به‌سه‌زمانه‌ دل برینداره‌ بو‌و که به‌ خوت
و خو‌رایی دل‌یان کولانه‌وه‌ خوا دل‌یان بکولینت‌ه‌وه‌.

– کچی چی، کام کچ دایه‌ گیان؟

– کالئ پو‌له‌ گیان کالئ!

– ئی کالئ چیه‌تی به‌سه‌روه‌. ئه‌وان چییانه‌ به‌سه‌ر کالئوه‌؟

– نازانه‌م له‌ خو‌یان بپرسه‌!

– ناخر چو‌ن؟ چییان به‌و وت، چییان وت!

– هیچ کو‌رم به‌خوا له‌سه‌رم بده‌یت من نایگی‌رم‌ه‌وه‌ بو‌ت بزانه‌ له‌خو‌ی بپرسه‌
به‌شکو‌ خو‌ی بو‌ت بگی‌رت‌ه‌وه‌. تو‌ش نه‌ختی دل‌ی بده‌روه‌.

ئوه‌ چیت‌ه‌ ئه‌لئی پیت ناخو‌شه‌ لیره‌ ماوه‌ته‌وه‌ پو‌له‌ گونا‌هه‌، هه‌تیوه‌، نه‌ختی
پو‌وی به‌ری، هه‌ر له‌پری خوا‌دا.

– دایه‌ به‌خوا من،

– باشه‌ کو‌رم خوا به‌دل‌ی خو‌تت له‌گه‌ل بکات و دو‌ژمنت کو‌یر کات.

دو‌ای قاوه‌ل‌تی جو‌امیر و کالئ دانیش‌تنه‌ سه‌ر دامه‌کردنی خو‌یان ئه‌جیش که‌وته
ئامان شنن. له‌ هه‌لیک‌دا، جو‌امیر له‌ کالئ‌ی پرس‌ی:

– ئه‌وه‌ ئه‌م به‌یانیه‌ چی بو‌وه‌ له‌ مال‌ی مامم به‌قسه‌ی دایکم پ‌ریشک تو‌شی
گرتو‌ته‌وه‌!

کالئ به‌حه‌په‌ساوی و شه‌رمه‌زاری سه‌ری له‌سه‌ر ته‌خته‌ دامه‌که‌ هه‌ل‌بری و
به‌ئه‌سپایی وتی:

- پوورم بوی گپراپتهوه؟

- نه بهخوا هەر ئهوهندهی پی وتم کهوا تۆش بهبی ئارهق دهرنهچوویت.

- هینهکهی من هیچ نهبوو.

- باشه ئاخر چی بوو.. چییان وت؟

.....

- چیته؟ جنیویان پی داین! خو شیت نهبوون. تو چیته به سهرهوه.

- نه، جنیویان نه، ئهوی راست بی نهئهبوو من لهگهلی بچم.. هەر چۆنیک بیت

ئێسته بووهو براوهتهوه. له پووره ئهچیم بپرسه ئهو بۆت بگپرپتهوه.

- وادیاره دهستی دهستیم پی ئهکهن، ئهو ئهلی له کالی بپرسه و تۆش ئهلییت

له پوورم. دهی توخوا پیم بلی. بزانم..

- ئهگەر لیم بگهپیت ههز ناکهم بیلیم.

- باشه لیت ناگهپیم!

- ... ئوه وتیان... نازانم چییان وت.. بهخوا نایلیم.. بهگۆری باوكم توخوا توو

سهری خۆت لهسهری مهپۆ!

- باشه هیچ... تو سهغلهت مهبه و مهیلی... بابه وازمان هینا سهریان بهگۆری

ئاژداد و ئابایان. ئهوه ئهو ئامۆژنهه ههروا کهر و لووتبههره. ئاخر بویه من هیچ

ئاموشویان ناکهم.

نائیشهکه یهکجار وا نهبوو تۆش گهوهی مهکه.

باشه ئهزانم تو خۆت کچی چاکی بویه وا ئهلییت، باشه دهی بام وابی.

جوامیر، جگه لهوهش که بهلینی دا بهدایکی که ئیتر که قسه له مهسهلهکه نهکات

ههرچهنده بیریشی لی ئهکردهوه ماوهی قسه لیکردنی نهبوو، ئامۆژنی خو ئهوه

هەر پرووی نهتههات قسهی وای لهگهل بکات ئهگەر بشیزانیایه بهکراسی بهری

خۆیهوه کهکهی ئهتاتی جا نهخوازهلا ئیسته کهوا بهقسهی دایکی ئهو کهله

شهرانهی شکاندوووه، هەر بهراستی ژنیکی بهلایه پیاو نازانی چیی ئهوی و چیی

ناوئیت! چیی پئی خوشه و حەز بە چی ناکات، بەهەموو حەزی خۆت ئەتەوئیت دلی رابگریت وە هەر لە بەر دلی ئەو ئیشیک ئەکە ی کە و ئەزانئ پئی خوشه کەچی وەکو تاوئیر بە سەرتا دئت و ئەکەوئیتە سەرزنیش و قسە پئگوتنت کە بوچی وەهات کرد! ئەمە ئاموژن خانمان خۆ لاوہ گیانیشت لە پەنای خوادا بئت لە خوشەکانی زیاتر لئی ئەترسئت یا وەکو خۆی ئەلئت دلی رانئەگریت. ئەویش نەک لەبەر ئەوەی کە خۆشی ئەوئیت هیچ باوەر ناکەم بەدل خۆشی بوئیت با دایکیشی بئت. هەر ئەوەیە دەولەتەکە ی باوکی و لە ژێر دەستی ئەوا ئەمیش ئەیهوئ بە مچکەمچکە لئی بکیشئتەوہ. ئەگینا ئەوہ ژن بوو پار بوئ هئنا. لەم دەورەدا دایک ژن بو پیاو بەهئیت. تۆ خوشت دلت چووئیت بەکچیکی تاییبەتیدا و بەھیوای هئنانی بیت، کەچی بچیت لەسەر قسە ی دایکت کچیکی ناشیرینی نەخوئندەواری لەخۆت چەند سال گەورەتر بەهئیت ئەمە چییە کچی خالته! سەیر ئەوەیە کەوا ئاموژنە فاتمەخان عەیبەکانیشی لی ئەئشاردەوہ، ئەیوت کاکە لاوہ گیان خالوزای خۆتە ئەگەر تۆ نەیهئیت کئ ئەیهئنی؟ - مائی قەلب سەرۆبەری ساحیبی - بەو خواپەکەمە ژن هەموو وەکو یەکن و یەک تام ئەدەن! وەک مەسەلە ی هەنگوینەکە ی ئافەرەتەکە ی کە سەد چەشن خواردنی لی دروست کرد بو کابرای زالمی حەز لیکەری تاوہکو تئی بگەینی کە لە رووی لەش و جوانی و ناشیرینییەوہ ئافەرت هەموو وەکو یەکن.

کەواتە باشتەر ئەوەیە مەسەلەکە هەر دیزە بەدەرخۆنە کات و لئی بگەری بو رۆژگار بزانیئ ئەو چیی لی ئەکات. چونکە هەندئ جار ئەو لە خۆمان چاکترمان بو ریک ئەخات، وەکو شتیک کارەکە پئی ئەگەییئیت وەک میوہ و دار و درەخت. هەر چوئیک بئت با بزانیئ بەخت و چارەنووس کئی ئەکات بەهاوسەر!

پیرۆزخان دئتەوہ موحاکەمەکیان ئەکریت. کابرای زۆردار خۆی بەر ئەدرئت. یەکیک لە پیاوہکانی پانزە سال حوکم ئەدرئت دوای چەند رۆژیک لەگەل کالی ئەرۆنەوہ بو دئیەکە ی خویان.

جوامیر و دایکی گەلیکیان پئی ناخۆش ئەبئت. ئەجی زۆر لەگەل پیرۆزخان

خەرىك ئەبىت كە بۆ ماۋىيەكى كەش، تا مەسەلەكە لە بىر ئەچىتەۋە، كالى لە مالى ئەۋان بەيلىتەۋە. بەلام ئەۋ ئەلى:

– تازە كە يەكى لە پياۋكوژەكانى ئاغا حوكم درا مەسەلەكەمان بوو بە خوينى ئاغاي گىژ لە بىرچوونەۋەى نىيە. ئەپۈينەۋە لە سەر خوا. خوا كەسى بى كەسانە. ئىمپۇش نەبى سبەينى ھەر ئەبى پرواتەۋە.

كارى پۈيشتەۋەى كالى لە دايكى زياتر لە جوامىرا ديارىي دا بۈيەكەمجار دۋاي پۈينەۋەكى كە چوۋە مالەۋە چاۋىكى بە شوينەۋارەكانيا گىپا سەرى سورما لەۋ شوينەى نەك لە مال، لە رابوار دىنيشيا پرى كردبوۋەۋە! ھەموو شتىك لە مالەكەدا تاريك و شكاو و كۆن و ناشيرىن ئەھاتە بەرچاۋى. نەك ھەر ئەمە ئەتوت شتىكى لى ون بوۋە ھەروا بەناۋ زورەكانا ئەھات و ئەچوو. لە ھەموو ئەمانەش ناخۇشتەر ئەۋەبوۋ كە زاتى نەئەكرد سەرنجىك بداتە دلى خۋى تا ۋەكو بزانىت بۈچى بەپۈيىنەۋەى كالى ۋا سەغلەت و دلگىر بوو، مالى لەبەر چاۋكەوت، ھەر چۈنىك بىت ۋ ھەرچىيەك، تازە پۈيشت. ۋەكو ئەستىرەيەكى كشاو نەختى ئاسمانى ژيانى پۈش كردهۋە و پۈيشت. خوا ئەزانى جاريكى تر چۈن و كەى و لە كۈى چاۋيان بە يەكتىرى ئەكەۋىتەۋە. ئەۋان تا ئەم تەمەنە يەك جار يەكتىريان دىبىت ئەۋىش ۋا، بەم پىيە دور نىيە ھەتا ماۋن جاريكى كە يەكتەر نەبىننەۋە.

بەينى بەسەر پۈيشتەۋەى كالى و دايكىا رابورد. تا ئەندازەيەك جىگاكەيان لە دل و لە مالىشيانا پىر بوۋەۋە ئەگەرچى ۋەكو پىر كىردنەۋەى شوينى قالىيەكى كاشانى ناياب بە بەرە شىركىش ۋە ھابوو. ئىۋارەيەك جوامىر لە (يانە) چاۋى بە ھاورپىيەكى ئەكەۋىت لىي ئەپرسى ئەۋە ھەر ۋازت لە ژن ھىنان ھىناۋە يان دەستت لە ئاسكۈلى مامت ھەلگرتۋە. جوامىرىش بەپەرۋشكەۋە لىي ئەپرسى: بۈچى چى بوۋە؟ «كۈرەكەش كە دەزانى جوامىر بى خەبەر ئەيەۋى پاشگەز بىتەۋە ئەلى: ھىچ ھەروا پىرسىم». بەلام بى ھوۋدە ئەبى جوامىر لە كۈلى نابىتەۋە ھەتا قسەكەى پى تەۋاۋ ئەكات و پىي ئەلى كە ۋا لە ھەسەنى شىخ مارقى بىستۋە خەرىكە ئاسكۈل بەيىت. جوامىر زور ئەم قسەيەى پى گران ئەبىت بەلام دەرى ناخات. بەدرىژايىي رى بىرى لى ئەكاتەۋە، زورى پى خۋش ئەبى كە لە لايەكەۋە

درزىك، كه لىنىكى تيا بدۆزىتەوۈ ۋە بەدرۆى بخاتەوۈ بەلام ھەرچەندە لەبەر تىشكى قسەكانى دايكى ۋە پەشت ۋە خوى فاتمەخانى ئامۇژنى سەرنجى لى ئەدا ھىچ درزىكى تيا نابىنىت. دىت بەبىرىا كه بچى چاۋى بە لاۋەى ئامۇزاي بكهۋىت بەلام ۋاز لەم بىرەش ئەھىنى. تازە كار لە كار ترازاوۈ بەقسەى ھاۋرپىكەى شەكراۋيان خواردۆتەوۈ. لاۋە ئەگەر بىۋىستايە ھەر ھىچ نەبى پىش ئەم كەين ۋە بەينە ئەمى ئاگادار ئەكرد، ھەرچۇنك بىت ئەۋىش ھىچ نىيە، ئەزانىت كەس ھىچى پى ناكىرىت لەگەل فاتمەخانى دايكى، دەى پىرۇزىيان بى ئەمىش گوناھى خوى بوو، ئەبۋايە دۋاى ئەو قسانە دايكى بۋى گىرايەوۈ بچۋايە بىچ ۋە بناۋانى كارەكە بزانى كچى ئەدەنى يان نە. ئەم ھەروا كەمتەرخەم خستىيە پىشتگۈى تا ۋاى لى ھات، دەى گۈى مەدەرى، چارەيان لە چارەى يەك نەنۋوسراۋە.

جوامىر كە دىتەوۈ مالى باسى شوۋكردنى ئاسكۆل ھەروا لە دلىا گىنگلە ئەدات، بۋ دايكى بگىرپىتەوۈ! نەگىرپىتەوۈ!

ناھىنىت با نەدايىكى سەغلەت بكات ۋە نەۋاشى پىشان بدات كە خۋشى ئەۋەندە بەتەنگەۋەيە، چى ئەبى دەى با جارىك قسەيەك بۋ دايكى نەگىرپىتەوۈ! خۋكفر نابىت! بەمەسەلەى ئاسكۆل ۋە ژنەپنان ۋە دايكىان ھاتەۋە بىرى كەۋا نەدايىكى ۋە نەكالى پىيان نەۋت ئەو قسەيە چى بوۋە كە فاتمەخانى ئامۇژنى بە كالىى ۋەتوۋە ۋە دايكى خەفەتى بۋ ئەخوارد. چوۋە گىيانى دايكى بەزەردەخەنەيەكى كالەۋە لىى پرسى، دايكىشى لە پىشەۋە دايە قاقاي پىكەنەن لە پاشا ۋەك شتىكى ناخۋشى بىر كەۋتبىتەۋە ھەناسەيەكى ھەلكىشاۋ بىدەنگ بوو. جوامىر پرسى: ئەۋە چىيە دايە چىت بىر كەۋتەۋە؟ دايكىشى بە ماتىيەكەۋە ۋتى:

– ئەۋى راست بى كورم كالى ۋ پىرۇزخانم بىرەكەۋەتەۋە.

جوامىر ۋتى:

– باشە دەى جارى ۋەختى نوۋەكە نوۋەك نىيە تۋ باسەكەم بۋ بگىرەۋە.

ئەجى ۋتى:

– فاتە ۋرچە كۋنى ئامۇژنت ھەر كە چاۋى بە كالى كەۋت پرسىى بوۋەكەكەت

هيناهه پيشانمانى بدهى! هيشتا زووه ئه‌بوو پاش منال بوون ئاگادارمان بكن.

جوامير بى ئه‌وهى گوئى له به‌شى دوايى قسه‌كه‌ى بگري‌ت سهرى داخست و چووه ژووره‌كه‌ى خوى. له سهر نوينه‌كانى هه‌ردوو ده‌ستى خسته ژير سهرى و چاوى برييه بنمىچه‌كه. ئاموژنى واى زانيوه ئه‌م كالىنى هيناهه. ئىي ئىسته تى گه‌يشتم بو وا به‌توندى به‌ره‌نگارى داىكم بووه‌وه بوچيش وا به‌په‌له ئاسكوئى داوه به‌شو. به‌لام نه‌ه، هه‌ر خوى له به‌هانه بووه ئه‌گينا بيگومان داىكم پيى وتوووه كه‌وا به‌هه‌له‌دا چووه. جگه له‌وه‌ش دواى ئه‌وهى كالى و ئه‌وان رو‌يشته‌وه مالى خويان ناشى واى زانيبى كه باوه‌خوون كراوته‌وه نه‌ه. ئه‌ى نابى له لاوهى كورپى به‌رسى. په‌نگه به‌قسه‌ى ئه‌ويش باوه‌ر نه‌كات چونكه لاى وايه لاوه هه‌ميشه له سهر من ئه‌كاتوه. ده‌ى ئه‌مانه هه‌موو قسه‌ى هيچن ئه‌و له به‌هانه بووه و بي‌ده‌نگى و كه‌مه‌رخه‌مى منيش يارمه‌تياى سه‌رگرتنى به‌هانه‌كه‌ى داوه!

چهند روژيك رابورد به‌يانىيه‌ك دواى رو‌شتنه‌وه دايه‌ره‌ى جوامير، داىكى خه‌ريك بوو تفاقى چاپى لائىه‌رد كچول‌يه‌كى ده‌ دوانزه ساله‌ كردى به‌مالا و پرسى: ئيره‌يه مالى جوامير هه‌نى؟ ئه‌وه شه‌كراوى مالى فاته‌مه‌خانم بو هيناون، واى وت و پاكه‌تى نو‌قولى له سهر سه‌يره‌كه‌ دانا، بى ئه‌وهى چاوه‌روانى وه‌رام بكات چو‌ن هاتبوو وا رو‌يشته‌وه ده‌رى. ئه‌جى وه‌كو له بانى به‌رى ده‌يته خواره‌وه وابوو. شه‌كراوى مالى فاته‌مه‌خانى چى؟ فاته‌مه‌خان هه‌يانبى و نه‌يانبى ئاسكوئيان هه‌يه كه ئه‌ويش به‌ حساب بو جوامير دانراوه. ناشى فاته‌مه‌خان ئه‌مه‌شى كرديى و قسه‌ى خه‌لكى به‌راست گيرابيت. بابيه قسه به‌خو‌رايى ناكريت. دووكه‌ل بى ئاگر نابيت. ئه‌يانوت ئاسكوئى ئه‌ده‌ن به‌ شىخ سه‌هه‌نى خالوزاى! ده‌ى ده‌سه‌لات چيه. په‌زام به‌ره‌زاي خوا. خو به‌و خوايه له سه‌ريكي‌شه‌وه پيم خو‌شه كه ئه‌م ديده‌ى ليلاوه برايه‌وه! په‌زگارمان بوو له ئه‌يده‌ن و نايده‌ن. قه‌ى ناكا ئينسان ئه‌وهى لا گرانه‌كه‌وا ناوى جواميرى له‌سه‌ر بوو. ئه‌گينا خوا په‌حمى پى كردين كه له كچى فاته‌مه‌خان په‌زگارى كردين. خه‌لكى پيلاوه‌كانه‌يشمان ماچ ئه‌كه‌ن وا كچمان ئه‌ده‌نى. با بزاني‌ن كاممان زه‌ره‌رمان كردوو! خوا يار بيت كچى بى بو ئه‌هينم هه‌وتى وه‌كو ئاسكوئى له‌ ره‌ق له مزگيندا بدرت. ليره‌دا بيرى ئالوزا و سهرى لي‌شيو‌اوى زور كچى هينايه

سەر پەردەى مېشكى و بەلچ لى ھەلقولتاندنېك فتى كردن. بەلام ھەر ئەبوو ئەو شەكراوھ بنىيەتەو. كچەكە چ چاۋ و پرويەك بەم فاتە ورچەو ھەيە؟ وەرە تۆ ھېچ شەرم نەكەيت و تەرىق نەبىتەو. شەكراۋ بۆ ئىمە بنىريت! باشە داىكم دىقە دىقەمان بەدە. خوا كالاۋى بۆ بەرووش كروو. خەلكىش خوايەكى ھەيە بۆ خۆى. ھەر خواى ئىوھ نىيە. راستە بە خوا. خوايە لىم نەگرى و لە سەرم بەكفر حىسب نەكەى ھەر خواى دەولەمەندە! ئەى بۆچى پىيان ئەللىن خواپىداۋ، خۆ ئەستەخفىرەللا بەبى ھەزى خوا ئەم ناز و نىعمەتەيان پىكەو ھەناو! كچى دەى ناز و نىعمەتى چى ھەموۋى گر و پىكە. بەرگەى پروگرژكردنېكى رۆژگار ناگرىت. ئەو ھەسى ناسياۋ پروى نەھاتووھ دوو دەنكە نوقلەكەيمان بۆ بىنىت بۆيە ھەو چەتيوھ چرپنە پلكە بايجانەيەدا ناردبوۋى خۆ ھەر نەمزانى كوېرا رۆيشت، دوو جنىۋى مزرم بدايە بە خۆى و فاتەخانى و نوقلەكەشم بىخستايە..... يەو! ھەر چۆنېك بى فاتە زلە ئەمەى بەسەرەو ھەناچى. جارى با ئەم نوقلە لە ھەو كون بشارمەو ھەو ھەكو جوامىر گيان چاۋى پىي بەكويت. بىگومان زۆرى پى ناخوش ئەبىت.

پاش نىوھرۆيەك جوامىر لە نان خواردن بوو بوو ھەو لە سەر جىگاھەى پال كەوتبوو رۆژنامەيەكى گرتبوو بەدەستەو ھەرىك بوو خەو بچىتە چاۋى لە پر فرە فر و دەنگى ئۆتمۆبىلېك لە كۆلانەكەيانەو ھات – كەوا زۆر كەم ئۆتمۆبىلى پيا تىپەپى. نەخىر ئۆتمۆبىل ھەستا و لەدەرگەى ئەمانىشيان دا، نەختى خۆى لى بىدەنگ كەد بەشكو داىكى بچى. بى ھوودە بوو دەرگاھە لى دراىەو ھە داىكىشى ديار نەبوو. ئاخۆ بەچىيەو ھەرىكە، بەنابەدلى ھەستا چوۋ بى پرس و دەنگ دەرگەى كەدەو. لە پر تەوژمىكى شادى و سەرسۇرمان دەم و چاۋيان گەشانەو، بەدەنگىكى زۆر بەرزتر لە پىويست وتى:

– ئەو ھەو ئىوھن ياخوا بەخىر بىن!

ھەر گورج لە دىمەنەكەى بەرامبەرى بى جىيى قىزانەكەى بۆ دەرگەوت بە تەرىقىيەكەو ھەو وتى:

- ئەو ەچىيە؟ پىرۇزخان چ خىرتە؟ ياخوا بەخىرپىن فەرمونە ژورەو. دايە
ومرە ئەو پىرۇزخان و... ئەوانن.

كالى چوبووه ژىر بالى دايكى هينايە ژورەو و جوامپريش كەل و
پەلەكەيانى ەلگرت كەوا شاگردى ليخوپرەكە بوى داگرتببون و لەبەر دەرگا
داينابوو...

دواى دە پانزە پوژى دەرمان و دوكتور پىرۇزخان پووى كرده چابونەو... لەم
ماوەيدا جوامپري خزمەتكي پياوانەى كرد تەنانتە لە گەرمەى نەخوشبەكەيا
لەگەل كالىدا بەنۆرە ئيشكيان ئەگرت بو ئەووى لە كاتى خويا دەرمانەكانى بدەنى.
ئەم تيكەلييه شەرمى روالەتى و بى جىي لە نيوان ەلگرتن و گەلەك لەگەل كالىي
لەيەكدى نزيك كردنەو و شارەزاي رەوشت و خووى يەكترى كردن. ەهنگاو
بەهەنگاو لەگەل پيشكەوتنى چاكبونەووى پىرۇزخان ئەوانيش گريى دەم و
زمانيان ئەكرايەو و ماتى و مونييان لە پوو ئەرەوييەو تا نەخوشەكيان وەكو
خوى لى ەاتەو ئەمانيش وەكو جارانى پيش بو لادى چوونەووى كالىيان لى
ەاتەو و زياتريش جوامپري تەنيا وەختى سەرى دائەخست و بيدەنگ ئەبوو لە ئاستى
كالى كە قسەكەى فاتەخانى ئاموژنى بير ئەكەوتەو، كەوا بە كالىي وتبوو، ئەم
سەرداخستن و بيدەنگيەشى ەەر چەندە لە سەرەتاو لە تەريقييا بوو بەلام لە
دوايدا بوو بەليكدانەو و خەيال ليدان و مرخ لى خوشكردن! بەراستى بو و نەبى.
ەەرگيز خوا ژن ەينانى و سووك و ئاسانى بو كەس ريك نەخستوو. بووكيكي و
ناسك و نازدارى بەپيى خوى بو ەيناو تە مالهو. ەەموو جارى ليرەدا ئەو شيعرە
ەرەبييهى بير ئەكەوتەو كە وەختى خوى لە (ەزار و يەك شەو) دا خویندەبوويەو
كە ئەلى:

«رەنگە خوا دوو ليك براو بەيەك بگەيەنيتەو، لە كاتيكا كە بەهەموو باوهرى
خويان لايان وابيت كە ببراى ببراى ئيتەر ەەر چاويشيان بە يەك ناكەويتەو».

ەەر بەراستى ريكەوتيكى سەيرە! قەى ناكات ئەوا كالى لە ناكاو ئەگەرپيتەو،
بەلام بو لە كاتيكيشا ئەگەرپيتەو كە ئاسكول شووى كردوو و ئەميش و دايكيشى
بەپەلە بو ژن ئەگەرپين. لەوانەيە بو ئەووى قسەى خەلك بېرن ەەر ژنيكى دەست

كهوئت هەر زۆر ناشیرین نه‌بێ هه‌چ سێ و دووی لێ نه‌كات. به‌لام چۆن ده‌ست پێ بکه‌ن. جارێ كێ ئه‌لێت دلی كالی كه‌سی كه‌ی تیا نییه‌؟ نا، له‌وه ناچی. یه‌كێ دلی له‌ ده‌ست دابی ئه‌م تریق و هوورپی پێكه‌نینی نایه‌ت. خو‌ نیازی نییه‌ ئه‌م ئیشه‌ش به‌دایكی بکات، هه‌رچه‌نده‌ فه‌رمانی دایکی له‌ کاری ئه‌ما هه‌ر قسه‌ لێکردنیکیش ئه‌بێ. به‌لام نا باجاری ئه‌م ده‌م و دووی خو‌ی تاقی کاته‌وه‌ ئه‌وسا له‌گه‌ل دایکیشی قسه‌ ئه‌كات!

به‌لام چۆن، هه‌ر چه‌ند سه‌ری هه‌نا و سه‌ری برد خو‌ی له‌م ته‌لیسمه‌ پێ پزگار نه‌کرا، چۆن پرووی بێت به‌کالی بلی شووم پێ بکه‌. با نه‌ختی بخواته‌وه‌ به‌شکو شه‌رمی هه‌لگیریت، یه‌ك دوو جار ئه‌مه‌شی تاقی کرده‌وه‌ كه‌لکی نه‌بوو، جوامیر له‌م گه‌ژاوه‌دا بوو كه‌ رۆژێك له‌گه‌ل كالی دانیشتیوون دامه‌یان ئه‌کرد له‌ پر له‌خویه‌وه‌ وتی:

– تو‌ ئه‌زانی دایکم قسه‌که‌ی فاته‌مه‌خانی ئامۆژنمی بو‌ گیرامه‌وه‌، كه‌ به‌تو‌ی وتبوو...

کالی سه‌ری شو‌ر کردبووه‌وه‌ به‌سه‌ر ته‌خته‌ی دامه‌که‌دا هه‌چ ورته‌ی نه‌کرد به‌لام تارمایی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ك به‌ خه‌یرایی برووسکه‌ به‌چاره‌یا تێ په‌ری و داشیکي به‌په‌له‌ برده‌ پێشه‌وه‌... جوامیر كه‌ ئه‌وسا که‌ باش بیرى لێ کردبووه‌وه‌ قسه‌که‌ی چه‌ند ئاو ئه‌کیشی و چ کاریکی کردۆته‌ سه‌ر كالی هات به‌ مێشکیا ئه‌مه‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ كه‌ لێی ئه‌گه‌را و نابێ له‌ده‌ستی بدات، بو‌یه‌ له‌سه‌رخو‌ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌ شه‌رم – ژاکاوه‌وه‌ وتی:

– ئه‌بینم هه‌چ قسه‌ ناکه‌یت! جارێ داشه‌که‌ت بگه‌ڕه‌وه‌ ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ دامه‌ت لێ ئه‌که‌م، به‌نه‌ختی توندی و بێ سه‌ره‌هه‌لپه‌رین له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ كالی وتی:

– قه‌ی نا‌کا ناگه‌رپه‌مه‌وه‌. دامه‌ بکه‌...

– باشه‌ گیانه‌که‌می بو‌ زویر ئه‌بێ خو‌ خراپم نه‌وتوووه‌...

یه‌که‌مجار بوو تیا‌یا به‌کالی بلی گیانه‌که‌می، بو‌یه‌ گورج داشیکي برده‌ پێشی.

کالی ده‌نگی نه‌بوو خه‌ریک بوو یاری به‌ داشیک بکات. جوامیر تێ گه‌یشت كه‌وا

شەرمى خەرىكە ئەم ھەلەشى لە ژێر دەستا مردار ئەكاتەو. لووتە پەنچەپەكى دا
لە تەختەى دامەكە بەشى زۆرى داشەكانى خستە خوارەو.

نەختى بەتەنگە تىلكەپى، كە شپىزەپىيى خۆى پى بشارىتەو وتى:

– بەسە دامە ئىتر با نەختى بۆ خۆمان قسە بكەين.

– كالى لە كاتىكدا خەرىكى كۆكردنەو وتى داشە دامەكان بوو سەرىكى بەرز
كردەو و بە سەرزەنشكى زەردەخەناو پىيەو وتى:

– ئەى ئەو نىيە قسە ئەكەين، يا لە دۆراندن بوويت بۆيە تىكت دا!

جوامىر گويى لە قسەكەى نەبوو ھەموو ھۆشى لاى چاوى بوو كە ئەو پىشى بى
زانين بربووە ئەو بەشەى كە بەھۆى بەچىكانەو دانىشتنى كالى و ھەلپىنى
سەر و داچەكانى بەرۆكى كراسەكەپەو، لە سنگ و مەمكى دەرکەوتبوو، وەك چاو
تېپىرپنەكەى جوامىر شەپۆلىكى گەرمایى بوويىت ئاراستەى سەر سنگى كالى
كرايىت گورج داشە دامەكانى دانا و دەستى گرت بەپەخەپەو و ھەستايە سەر پى
و بەدەم باوئىشكىكى مەگەر ھەر خوا بزانی راست يا دەستكردەو وتى:

– با بچم سەرخەوئ بشكىنم، شەوئ خەوم لى زاپوو ھەمووى دوو سى
سەعات نەنووستم..

جوامىر ئەقلى لە سەرا نەما، ھەر ھەستا و دەستى كالى گرت و لەسەر
كورسىيەكە داى نیشانەو و بە پەلە وتى:

– ناپەى قسەكەى فاتمەخان بەپىنە دى؟

كالى لە دەمى دەرچوو بوو بللى (– كام قسە) كە كەوتەو پىرى تەوژمىكى شەرم
و تەرىقى قسەكەى لە گەرودا تاساند و سەرى پى داخست، جوامىر بە ھەلى زانى
وتى:

– ئى... گيانە ئەلىيت چى؟

پاش نەختى بېدەنگى بەئەسپاى و بەدەم ھەستانىكى بىزارانە يا نەخۆشانەو
وتى:

- بۆچى بلىم چى؟

- بۇ ئوھى قسەكەى فاتمەخانى ئامۇژنم بهيئىنه دى!

- من نازانم چى بلىم! دايكم ئەزانىت!

واى وت لىى دا پۇيشتە دەرەو. بەلام جوامىر ئوھى لى بزر نەبوو كە لە ژىر
رەنگى سوورەلگەرپاومىوھ تارمايى زەردەخەنەيەكى شيرىنى بەپرووھو بىيىنى لە
كاتى لە ژوور چوونە دەرەويدا.

دواى ئەو پۇژە بە ھەفتەيەك ھەموو حسابكى ژنھيئانى جوامىر پىك خرا،
تەنانەت پۇژى گواستەوھشى، كەوا لەبەر پرسەباريى كالى و دايكى خستيانە
زستان.

ئەوسا گەرپانەوھ بۇ دىيەكەيان.

جوامیر نهیزانی ئەم گەشتەى له يادگار چەندى خاياند چونکە بەدەمپەوه خەوى لى کەوتبوو. کە هەستا تەماشای سەعاتى سەر مێزەکەى کرد دواى نيوەرۆ بوو له دلى خۆيا وتى، بېگومان لاوه کە بۆ قاوەلتى ھاتەوه ھەموو کارىکى بەشوین منالەکانا ناردنى جیبەجى کردووه، چارەکىکى پى چوو ژنەکەى لاوه ھاتە لای دەرگاکیەوه وتى:

– ئەترسم لاوه بۆ قاوەلتى نەیتەوه، رۆژگارىش درەنگە با نان بۆ تۆ تى بکەم، ئیتر لەو زياتر چاوەروانى ئەو نەکەین باشە.

– ھىچ جارى تر وابوو نيوەرۆان بۆ نانخواردن نەیتەوه؟

– نە ھەگەر لە سەر داوت بوو پىت ئەوساش لە پيشەوه ئاگادارى ئەکردین!

جوامیر سەیریکی بادا وتى:

– بېگومان بەئيشەکەى منەوه خەریکی خواردووه. دەى باشە منیش ئەوەندە برسیم نىيە سەعاتىکى کەش چاوەروانى ئەکەین. لای ئیوارە بوو جوامیر لە دالانەکەدا بەشپرزەبىيەکی دیارەوه ئەھات و ئەچوو. ھەر کەسى لە دەرگای بەدایە بەو ھىوايەى کە بەشکو لاوه بىت و زوو لە دەنگوباسى خۆى ئاگادارى کات ئەو دەرگای ئەکردەوه. ئەوەندە دەرگای بۆ خەلک کردەوه تاقەتى چوو وازى ھینا چوو ژیورەکەى خۆى، ھىشتا دانەنیشتبوو لاوه ھاتەوه. جوامیر ھەر گوێى لە دەنگى بوو بەپەلەپرووزکى خۆى گەيانە لای، بەلام کە چاوى بە ماتىو مۆنى لاوه کەوت کۆشکى ئاواتى ھەرەسى ھینا. بەکەساسىيەوه لى پرسى:

– ھا چى بوو؟ کەست نارد؟

لاوه دەستىکى پان کردەوه و لەبەر خۆيەوه بۆتە بۆتیکى کرد. جوامیر وەکو ئەم کارەى لاوه لە پەرقى ھەستاندبى، نەختى بەتوندى وتى:

– چى؟ تى ناگەم، پىم بۆ بەراستى بزانم کەس ئەنیریت بەدوویانا یان نە. بۆچى راستم پى نالیت؟

که سەری ھەلبەری و چاوی پڕ تەریقی و پەنگی ھەلبەزکاوی لاوەی دی ترسا
لەوێ ناخۆشی ماوەی نەدابیّت. لەخۆیەو ھاو بوووە وەک پارێنەو وتی:

– لێم ببوو بە براگیان، نابێ لێم بگریّت. نازانی چەندیان بێر ئەکەم! باوەر بە
بەم دە سالە ھەمووی بەسەریەکەو ئەوێندەئەم شو و پۆژە بیرم نەکردوون!
ھەرچی تاسە و خۆشەویستی و ئارەزووی بەناچاری پەستیوێراو و بەرگیراوی ئەم
چەند سالەئەم ھەبە بەجاریک بەستیان شکاندوو و ھورۆژمیان بۆ ھێناوم،
نازانم چی بکەم، وەختە شیت بێم. لە بریتی نان و ئاو و ھەوا و خۆشی و
شادمانی، لە مانەش پتر، لە ھەموو شتێکی کەئە دنیا پتر، وەختە بێم لەوێش
زیاتر کە لە زیندان تاسەئە سەریەستیم ئەکرد ئێستە تاسەئە ئوان ئەکەم. لێم
مەگەر ئەگەر بێم ھەر لەبەر ئوان و بۆ نزیکێ لە وانەو بوو کە حەزم ئەکرد
بێمەو ئێرە، ئەگینا زۆر چاک ئەزانم بۆ یەکیکی وەک من ھاتنەو ئێرە چ
مەترسییەکی تیا یە. بۆیە دامناو ھەرکە یەکمان گرتەو داوا بکەم شوێنی
چاودیریەکم بۆ بگۆژنەو بۆ شارێکی تر، کە ھەر باسی شوێنیشی تیا نەکریت!
ئەگەرچی باوەریش ناکەم ئەمەم بۆ بکەن. چونکە زۆر جار دێت بەبیرما کە منیان
بۆیە وا سووک و ئاسان ھیناوەتەو ئێرە و لێرەش بێ چاودیریەکی پتووست
بەرەللایان کردووم بۆ ئەوێ بێمکەن بە تەلە و بە خەیاڵی خۆیان خەلکی سەر
بەشوێنم پێ بگرن! لاوە کەوا ئەم قسانەئە جوامیری لە لا وەک خۆی بەبرینەو
کردن و ھاو بوو، ھەناسەییەکی ھەلکێشا و وتی:

– ئەزانم گیانی من ھەرچی تۆ ئەیلێت و ھەستی پێ ئەکەیت ھەمووی بەجێن
و راستن. من خۆم تاوانبارم، ئەبوو نەھێلم ئەو کارە وەھای لی بێت. ھەر چۆنیک
بێت ئێستەش چارم ناچارە بزانی بۆ کوێمان ئەبات! گەر ئام زۆر گەر ئام خەلک ھەر
ئەو بوو نەیان ئەدامە بەر کلکان کە ئەموت بچن بۆ (گولان) ئەلێن لەم دوا بێیەدا
شەپ کەوتۆتە ئەو ناوچەییەو بەشیکی لە لایەن ھیزی میرییەو داگیر کراو. دوو
نوخەتیان دانائە لەسەر شەقامە رێییەکەئە بۆی ئەچی بەگران خەلک لییان دەر باز
ئەبێت. ئەگەر لەم سەریش سەلتە زەلام ھەر چۆنیک بێت بتوانی خۆی لە نوخەکان
لابەت، لە گەر ئەوێدە بەژن و منال و بارگە و لاخەو ھەر ئەکەوێتە بەر

قه‌مچییان جا ئەوسا مەگەر خوا بگات بەفریای ئەو کەسەدا.

لاوه کە ترس و سامی چاوی جوامیزی دی بایدایه‌وه و وتی:

- ژن و منال پەنگە بەپارە پزگاریان ببی. هەروەها کابراش ئەتوانی بەهۆی ئەوانەوه خۆی دەرباز بکات، بەلام کێ ئاماده‌یه خۆی بخاته ئەم ئاگرەوه! دەسلال نییه ئەبێ پەله نەکەین ماوهم بده لەسەر خو بیریکی لی بکەینه‌وه.

- ئاخر...

- چار نییه بڕام ئەبێ پیلانیك دابنێین کە ئەهوان و ئەه‌و کەسەش کە ئەچی بەدوویانا دووچارى فەلاکەت ببن.

- راست ئەکەى بەلام هەرچی ئەکەى تکتات لی ئەکەم نەختی پەله بکە، باشە کە حال وایت وەکو باست کرد کێ ئەچی بەدوویانا. لەوانەیه هەر کەسمان دەست نەکەوێت.

لاوه سەریکی بادا و وتی:

- با بزەنم، چارەیه‌ک ئەدۆزمەوه، تۆ بلییت خزمی، ناسیاوی مەردیکمان دەست نەکەوێ. (لەبەر خۆیه‌وه وتی: هەرچۆنی بی‌ت پێویسته بەزوترین کات خۆم لە ژێر ئەم بارە دەربه‌یتم). ئەبێ تۆش نەختی دان بەخۆتا بگریت سەرم لی نەشیوینیت! - باشە. بابە ئیتر قەسەى تیا ناکەم بەلام تۆش مەبخەرە پشتگوێ.

- کەواتە باشە بڕیمانەوه، جا بێینه‌وه سەر رابواردنی ئەمشەومان ئەلییت چی ئارەق و مەزەکە به‌ینم و هەر لی‌ره دانیشین بۆ خۆمان قومى بخوینەوه و نەختی خەم بە با بکەین، خۆ بە ناشکوری ئەلیم! چوونە دەرەوه و سینەما و شتی وانیه. جوامیر دواى ئیستیک وەکو خەیاڵی لەلای لاوه نەبوو بێت و تی:

- ئارەزووی خۆتە، باشە تفاقەکەت به‌ینه ئێره. (لە دلی خویا وتی: هەرچەندە من ناشخۆمه‌وه بەلام بام لە ئیسته‌وه لە خەیاڵی نەدەم، زۆر پەست دیاره).

لاوه ئەه‌وه‌دهی جگەرەکیشیکی پێ نەچوو مەزه و ئارەق و تفاقى خواردنەوهی شەش هەوت کەسى ئارەق‌خۆری هینایه ژووری لای جوامیر نینجا خۆیشی

بهرامبهری دانیشْت. دوو پیالهی بهئارمزووی خوئی بۆ هردووکیان تی کرد و وتی:

– نۆش!

جوامیریش پیالهی کهی خوئی هه لگرت له یهکیان دا و بردی بۆ ده می به لām بی ئه وهی ههچی لی بخواته وه داینا به وه.

لاوه وتی:

– بابچم رادیۆ کهشم بهیئم.

جوامیر به توور پهییبه کی بی جیوه وتی:

– نه به خوا له رادیۆ گهری تاقه تی دهنگو باس مان نییه.

لاوه به ده م په شیمانیه وه وتی:

– بۆ دهنگو باس نا، بۆ گۆرانی، جاروبار گۆرانیی خوش ههیه.

جوامیر وهك پۆزش بهیئیته وه بۆ توور په بوونه کهی وتی:

– ده باشه، منیش هه ز له گۆرانی نه کهم، به شهرتی نه یخه یته سه ر دهنگو باس، رادیۆ که بهیئه.

لاوه رادیۆی هیئا. هه ندی خه ریک بوو له گه لی ههچ گۆرانییه کی خوشی نه دۆزییه وه، دای خست و وتی:

– جار ی ههچ کو ییه نییه، با بۆ خۆمان قسه بکهین.

هه رچه نه د نا شمه وی برینت بکولینه وه، به لām وا له سایه ی خوا وه پزگارت بوو ئه گه ر پیی سه غله ت نابی نه ختی باسی ژیان و رابواردنی زیندانم بۆ بکه.

جوامیر سه ری داخست و ههچ قسه ی نه کرد.

لاوه وتی:

– هه ر که سه به جوړی ک باسی ته کات پیاو سه ری لی تی ک چووه نازانیت کی راست ته کات و کی درۆ. هه ندی کهس وای باس نه کهن وه کو ژیان و رابواردنی

بەندىخانە يەككار ئەۋەندە ناخۇش نەبىت.

جوامىر تىگەيى چارى نىيە ئەبى شتىك بلى بۆيە دەستى پى كرد:

— ئەۋى راست بىت بەندىخانە نەژيانى تىايە و نەرابواردن چونكە نەگەشەكردن، نەخۇشپىيەك و نەھىنانە بەرھەمى نرخیكى مادى يا مەعنەۋى تىايە، تەنیا رۇژ كوشتن و سال ناشتنى تىايە و بەس. رەنگە ھەندى پىاو چاك و دلپاك لايان وابىت بەندىخانە باشكردنخانەيە. تاوانبارى تىا پاك ئەبىتەۋە رەۋىشتى خواروبىرى چەۋتى تىا راست ئەكرىتەۋە! بەلام ئەۋى من دىم ھەر بەتەۋاۋى پىچەۋانەى ئەمەيە و ئەۋانەى بەندىخانەشيان بەدەستە لام وايە ھەر بۇ تۇقاندن و ئازاردانى خەلك دايان ناۋە، ئەگىنا دەستە و دايەرەيەكى باشيان بەسەر دائەنا. ئەۋى چاۋى بەجوۋلانەۋەى كاربەدەستان و ۋەردىانەكانى بەندىخانە و زىندانەكان نەكەۋىت ناتۋانئ نەلەم راستىيە بگات و نەلەۋەش، كە پىاو لە باريا ھەيە تا چ ئەندازەيەك ھەستى مۇۋقايەتى و پىاۋەتى و شەرەف لە دلى خۇيا بېلىشىنئەۋە! ۋەچۇن ئەۋانئ لە مەيدانى دىندەيى و جانەۋەرىدا گورگ و پلنگ و بەۋرى بەسەزمان جى بھىلئت. جا ئەگەر راست بۋايە كە كاربەدەستانى ۋلات ئەۋەندەى تۇزى بەزەيى مۇۋقايەتى لە دلپانايە و نىازيان لە بەندىكردن باشكردنە نەك تۇقاندن و تىكشكاندن، ئەۋ مۇزەمە پىسانەيان بەسەرۋە دانەئەنا، كەۋا ھەر لەۋ رۇژۋە بەندى تىا ئەدرىتە دەستيان نىازيان ئەۋەيە بە ھەموو جورىك كەرامەتى بېلىشىنئەۋە و گىيانى بېسەنئەۋە بۇ ئەۋەى ھەتا ھەتايە ھەر سەرشۆر و ملكەچ بىت. بالى فىز و بەخۇدا راپەرموۋنى بېرىن بۇ ئەۋەى ھەرگىز ھەلنەسپتەۋە و رەگى باۋەرى لە بن ھەلكنەن، زات و جوامىرى و ئازابى لە گىيانى دەرېھنن، بۇ ئەۋەى نەك ھەر خەلكى لەبەرچاۋ بخەن خۇيشى بىز لە خۇى بكاتەۋە، خۇى لا ئەۋەندە پەست و نزم و پىس و بى نرڭ بىت كە نەۋىرى بە خەۋى شەۋانىش، نە دەم بەخراپى ئەۋ رۇژمە بكاتەۋە كە ئەۋان سەگى پاسكردىن ۋە نەدەست لە پرويا ھەلېھىنئەۋە و نە بىرىش لە بەگزاچوۋنى بكاتەۋە. بەلام كار بۋەۋە باشە كە ئەۋ دىندانە و گەۋرەكانىشيان ئاۋ لە دنگا ئەكۋتن... سىروشتى بنىادەميان نەناسىۋە و ئاگاشيان لە قانونى گۇرپان و پىشكەۋتن نىيە. لەبەرئەۋە سەريان ئەمىنى سۈر و زارەترەك ئەبن كە ئەبىنن بەپىچەۋانەى

ئامانجى گلاوى ئەوان لەگەڵ ئەو ھەموو دڤندەبى و جانەوەرپىيەشا كە بەكارى ئەھيڤن ھەتا دیت بانگى ئازادى ئاشكراتر و ژمارەى نىشتمانپەرور و ئازادىخووازن زياتر ئەبیت! ناو جەرگەى تاريكى ئەو زىندانانەى بەنيازى خنكاندى بىر و تاساندنى گيان دروستيان كردوون و ھەرچى رڤگەى شەيتانانەى بى نامووسى ھەيە تيايا بەكار ئەھيڤن لە پڤناوى گەيشتن بەم نيازە پيسەيانا، ناو جەرگى ئەم زىندانە تەنگوتارانە پڤن لە قارەمانى نەبەز كە باوەرپيان بەژيانەو و سەر بەستى و سەر بەخوڤىيى و لات لە كڤوى بڤستون چەسپيوتر و پتەوترە. لڤرەدا جوامڤر ئىستىكى كرد. لاوھش ئەمەى بەھەل زانى وتى:

– دەى قومڤك لە پڤكەكەت بدە سارد بوو ھو! تۆ ئەزانى من وام ئەزانى بەندىخانە ھەر ھوكو سەر و گوڤلاكى گۆرپويت بىروباوەرپىشى گۆرپويت، بەبىرما نەئەھات دواى ھاتنە دەر ھوت لە بەندىخانە لە ژڤر جڤگاشەو بىر لە سياست بەكەيتەو ھەچى كوتومت ئەلڤيت شوڤشگڤرە راستەقەينەكانى قسە ئەكەيت. ئەو ھەچىيە ئەلڤيت ناخوڤتەو پڤكەكەت ھەر لە جڤى خوڤەتى.

جوامڤر بەگەرمىيەكى لاوانەو وتى:

– تۆ ئەلڤيت چى كاكى خۆم! ئەو ھوكمە ناھەقە نارەوايەى بەسەر مندا درا، ئەو دەرد و مەينەتى و كوڤرەوەرپىيەى لە خوتو خوڤرايى تووشى خۆم و مالم و بوو، ئەو سزا و ئازار و سووكى و كردەو ناشرىنانەى لە زىندانانە دووچارى بووم و لەگەلم كراو و ديوە و لەگەل خەلكيش ئەكرڤت، داخڤكيان ناو بەگيانمەو ھەتا ھەتايە خوڤ نەبڤتەو ھەتا ماوم بەدل و دەر وون دوژمنى خوڤنەخوڤى ئەو نيزامە بىم كە خەلك وا بەناھەق و لە خوتو خوڤرايى فڤڤ ئەداتە كونى زىندانەو و بنىادەم لەو پاىە پەست و نزمەدا رانەگڤڤت و بەو جوڤرە ناشرىنە نامەردانەيە لەگەلڤيان ئەجوو لڤتەو، بەلام بڤڤم چى. نازانم لەگەل رۆژگار بڤڤم چى، ئەو نالەبارە ئەلڤيت خوڤنى لەسەرمە، ماو ھى خو بەكوشتدانڤكى پياوانەشم نادات، ھەرچەندە بىر لە كەساسى و بڤ كەسىي ھىوا و داىكى ئەكەمەو بەرستم ئەبڤڤ و پەكم ئەكەوڤت. دەستڤكم ئەكەوڤتە ئەملا و دەستڤكم ئەكەوڤتە ئەولا! ھەر قسەم بۆ ئەمڤنڤتەو، ئەگينا جڤى ھەقى من ئەو كەژ و كڤوانە بوو. ناو (ل. ا. ن)، فرمانى من

ئەو بوو كە لە رېزى يەكەمى جەنگاوەرانى رېى ئازادىدا دژى ئەم پزىمە بۆگەنە
بجەنگم و خەبات بكەم هەتا مردن يا سەرکەوتن! سەير ئەكەى كاكى خۆم من چەند
بەدبەختم؟ سەر بەستىي مردنیشيم نىيە. كەچى تۆش ئەلئيت بەخت هېچ نىيە! بابە
باشە بەختياريم نەويست لە ژيانا بەلام بۆچى بەخت يارم نابى لە مردنا، نايەلى
مردنكى بەدلى خۆم بمرم!

لاو كە دىي جوامير هەر بەراستى بەم بىرەوهرىيە برىنى ئەكولئتەو و هيشتا
قەتماغەى نەهيناوتهو وەى بەباش زانى باسەكە بگورپت بۆيە وتى:

– تۆ خەرىكى بەم قسانە خواردنەو كەتم لەبىر ئەبەيتەو، ئەو چىتە؟

دەستى برد پێكەكەى جواميرى گرت بەدەستەو، كە دىي هەر لە جىي خۆيەتى
وتى:

– نە گيانە وا نابى. فەرموو دەى قومىكى چاكى لى دە. هينەكەى من وا
ئەبرپتەو.

جوامير بەماتىيەكەو وتى:

– نيازەم نىيە بخۆمەو.

– بۆچى سوپندت خواردوو؟

– نا، هەروا، خەزى لى ناكەم.

جوامير ئەم قەسەيەى ئەوهندە بەئازارەو كەرد لاو دايەنە كە لە سەرى نەپوا.
پىالەكەى نا بە سەريەو و پىكىكى كەى بۆ خۆى دروست كەدەو و وتى:

– خۆت خاوەن مالىت. تۆ بخۆيتەو و نەخۆيتەو من مووچە شەوانەكەى خۆم
ئەخۆمەو، سى پێك، بى كەم و زىاد. ئەوتەى دنيا وى لى هاتوو و هاتوچۆى
خەلك كەردن و چاپخانه و گەپان نەماو، منيش سەرم كەردۆتە سەر ئارەق. دەى
بابزانين گۆرانىيەكى خۆش نادۆزىنەو.

لاو خۆى خەريك كەرد بە رادىۆكەو قەسەى نەكەرد و دەستى لى هەلنەگرت تا
گۆرانىيەكى ئازەربايجانىي دۆزىيەو وتى:

- ئەمەش خۆشە تامى كوردى ئەدات، نازانم لای تۆ چۆنە لای من زۆر خۆشە.
ھەر بەپاستى گۆرانى ئەم ناوچەيەى رۆژەلاتى ناوہپاست وەھا تىكەل بوون
بەتاييەتى ھى كوردى و توركى و ئازەرى پياو ناتوانى لە يەك جوييان بکاتەوہ.
- لام وايە زۆرى ئاوازە تورکيەکان لە کوردییەوہ وەرگىراون و ھەرەکو چۆن
بەخەلکی کوردستان ئەلین تورکی شاخی، بەگۆرانییەکانیش ئەلین (شەرقى)ى
تورکی.

- جا كورد چىي خۆى پى پارىزراوہ تاگۆرانى و مۆسقىاى پى پارىزىرئى! پياو
كە خۆى نەبوو ھىچى كەى نابئىت، مالى ئەبى بە سەربەشى مالان، خىر، بىرىشى
ئەبرىت بە تالان! بەدرىزايى مژوو ھەر پياوى ھەلکەوتوى كورد بووہ و خزمەتى
بىگانەى كردووہ، لە ھەموو مەيدانىكى چالاكى و پيشكەوتن و زانىنا. كەچى ھىشتا
نەمدىوہ بىگانەيەك خزمەتى شتىكى كوردى كرديت!

- وا ديارە كورد لە پيش خەلكەوہ بىروباوہرى مرؤقاىەتییان ھەبووہ و وازيان
لە رەگەزپەرسى و نەتەوہپەرسى ھىناوہ!
- نە بەخوا، بەلام لەبەر دلى تۆ با وایىت.

بەم چەشنە قسانە سەعاتيان كرد بە دە ئەوسا شتويان كرد و دواى نەختى
دانىشتن و خۆخەرىك كردن بە رادیۆكەوہ لاوہ وتى:

- تۆ ئەنووى بنوو، من رادیۆكە ئەبەم گوئى لە دەنگوباسى قاھىرە ئەگرم.
جوامیر وتى:

- باشە بىبە من تاقەتى دەنگوباسم نىيە.

- دەى شەوباش و خەوخۆش.

- شەوباش بەلام لە خەوى خۆش بىزار بووم، بەسە ئىتر ھەز لە نەختى واقىعى
خۆش ئەكەم. ھەز ئەكەم ھەندى لەو خەوہ خۆشانەم بىتە دى. وەكو بەنگكیشم لى
ھاتووہ بەدەست زىندەخەوى خۆشەوہ.

- دە سا من ئەوہندە لە واقع بىزارم وەختە سویم بىتەوہ بۆ خەوىكى خۆش.

- دهباشه شهوت باش و خهوت خوڤ! - تەماشایەکی سەعاتی سەر میزەکە
کرد

- بڕۆ خێراکە نەوهکا بە دەنگوباسا نەگەیت. تا رادیۆکەت تەلی هەوا و ئەرزی
تێ ئەخەیت لەوانەیە نیوهی دەنگوباسەکه بپێتتەوه.

- جلم ناوښت جله‌کاني خوم باشه، خو ناچم بو شايي... نه‌گړ چوومه دهره‌وه
هر بهم جلانه‌وه نه‌چم جلي تازه‌ش ناکم هه‌تا پارهم نه‌بي.

لاوه سه‌ير يکي دهموچاوي نازارايي جواميري کرد سه‌ي ريکي بادا و هيچ
قسه‌ي نه‌کرد، ليې دا روئي به‌پي کاري خوښه‌وه...

دواى پړۍنى لاوه جوامير ئه‌وندنه خوۍ له مال‌ه‌وه پى نه‌گيرا. جله كۈنه‌كانى خوۍ له‌به‌ر كړد و هاته دره‌روه. له پيشا وهكو شتى ئه‌توت شهرم ئه‌كات، هه‌روا بى ئامانج له‌م كۈلانه‌وه ئه‌چوو بۍ ئه‌و كۈلان. له پاشا كه‌وته سوورپانه‌وه به شقنامه‌كانا به‌لام وهكو لاديبه‌كه‌ى يه‌كه‌مجار شار ديتوو چاوى ئه‌گيړا به‌جامخانه‌ى كوگا و دووكانه‌كان و سه‌ر و چاوى رېيواره‌كانا. ئه‌وى له هه‌موو شتيك پتر سه‌رنجى رانه‌كيشا سوورپانه‌وه‌ى سه‌ريازى چه‌كداربوو دوو دوو به شقنامه‌كانا له‌گه‌ل راوه‌ستانى ئۆتمۈبېلى شه‌ستير له‌سه‌رى پر له سه‌رياز له سه‌رى كۈلان و چه‌قى چوارپړپانه‌كانا كه‌ ئه‌مه له رۋژى به‌ريوونيا سه‌رنجى رانه‌كيشابوو.

له پر له دور ئاسۆ مه‌هه‌ندی به‌دی کرد که یه‌کێ بوو له هاورێ هه‌ره
خۆشه‌ویسته‌کانی. به‌ زه‌رده‌خه‌نیه‌کی شیرینه‌وه به‌ره‌وپیری چوو. به‌لام ئاسۆ
له‌گه‌ل زۆر تی وردیو نه‌وشیا پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ن به‌یه‌ك پووی لی هه‌لکرد. جوامیر
وه‌کو شوێنێ بده‌ن له‌ سه‌ری لووتی وای پی هات. دای چه‌ند هه‌نگاوێکی ته‌ریقی
بیری که‌وته‌وه که‌وا خوی چه‌ند گو‌واره‌، ئه‌وسا که‌وا ئه‌م ئاسۆی به‌جی هیشتوه

خۆی لایىكى باریكه‌له‌ی باشپۆش و پروگه‌ش و قیت و قنچ بوو ئیستا پیاویکی
 پووته‌له‌ی سیسی تیکشکاوه. خو ئاسۆی به‌سه‌زمان غه‌یبی پى نییه. ئاوړی دایه‌وه
 كه بانگی کات دی ئه‌ویش ئاوړی داوه‌ته‌وه له پشته‌وه سه‌رنجی لی ئه‌دا و وه‌کو بلی
 شیوه‌ی ئه‌م کابرایه ئه‌کات، به‌لام کپیه و له کوی دیویتی یا له کی ئه‌چی؟ نازانیت!
 له بیره‌وه‌ری یاخی بووه و خۆی نادات به‌ده‌سته‌وه! هیشتا جوامیر ناوه‌که‌ی ته‌واو
 نه‌کردبوو ئاسۆ خیرا گه‌رایه‌وه سه‌ری چاره‌ی به‌خوشیه‌کی کتوپر گه‌شایه‌وه به
 گه‌شه‌یه‌کی ته‌واوه‌وه وتی:

— ئه‌وه تو‌ی جوامیر؟ من بم و تو نه‌ناسمه‌وه. با هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ش بگۆردریت!
 ئه‌مه! یا نیشانه‌ی گه‌جیه‌ی یا هی پیری.

جوامیر به‌پیکه‌نینه‌وه وتی:

— بو پیری بلیت هیچ پته‌وه دیار نییه، دواچار چۆنم به‌جی هیشتووی هه‌روای.
 به‌لام بو گه‌جی ئه‌وه خۆت له من باشتتر خۆت ئه‌ناسی.

ئاسۆ به‌پیکه‌نینه‌وه وتی:

— باشه شوکر له قسه‌ خو‌شه‌کانت نه‌که‌وتوو.

ده‌ستیان کرده ملی به‌ک و ئه‌ولا و ئه‌ملای یه‌کتریان ماچ کرد، به‌تاسه و
 ئاره‌زوویه‌کی زۆره‌وه ئاسۆ پرسى:

— ئه‌وه که‌ی به‌ربوویت؟ که‌ی هاتوویته‌وه؟ یاخوا به‌خیر بیته‌وه. کوربه‌خوا
 ده‌میکه‌ له‌ناومانانیت، چه‌نده؟ ده‌سال، به‌ده‌م خو‌شه. ئی ئیسته‌ بو کوی ئه‌چی، خو
 چایخانه‌ی عه‌به‌ش نه‌ماوه تا بلیم ئه‌چیت بو ئه‌وی. بیرته‌ چۆن کۆنکه‌نت لی
 ئه‌کردین، پو‌یشتین ده‌سته‌که‌مان ته‌فر و توونا بوو... هه‌ریه‌که‌یان که‌وته شوینی،
 مه‌ریوان کوژرا، هه‌لی گیراوه، ئه‌مین ده‌ست به‌سه‌ره‌له‌و خوارانه... شه‌که‌تیش
 گو‌یزرایه‌وه نازانم چی به‌سه‌ره‌ات، ئه‌وانی که‌ش پرش و بلا‌وبوونه‌وه.

— ئه‌ی عه‌به‌ی چایچی چی لی هات؟

— هه‌ر زوو چایخانه‌که‌یان پى هه‌لگرت ئیتر خۆی نه‌گرته‌وه حال‌ی خراپ بوو له‌م
 دوا‌یییه‌دا له سه‌ر سووچی دوکانه‌که‌ی سه‌رماوهر و قو‌رییه‌کی دانابوو دۆست و

ناسياو چاڤان لا ئه خواردهوه. پار زستانى له شه قامى... دا خائينك كوزرا سهربازيش كهوتنه دىستريژى كوړانه، عېبى له پهنجا گولله زياترى بهر كهوتبوو به لام وتيان مهردايه تيبه كى گه وړى كړدبوو كه ئه بينى سهربازى له لاي ئه وه و ژنيك ئه كوژت هېچى پى ناكريت سهماوهره له كولكه كى پيا ئه مالىت، كابرا هه موو سهر وچاوى ئه سووتيت و كوړ ئه بيت، ئه وسا سهربازه كانى تر ئه يدنه بهر دىسريژ. جارى با ئه مه بهس بيت. ئه وزه لمانه هاتن، تاقه تى به نديخانه مان نييه. ئيى ئيستې بوى كوى ئه چى؟
جوامير وتى:

– هېچ ئامانجېكم نييه، هه روا بوى خوم ئه سووړيمهوه.

– كه واته وهره له گه لم تا ئه ولايه ئه چم. نه ختى ئيشم هه يه، بهر پوه هه ندى قسه ش ئه كه ين... ئى، له كوى دابه زيويت؟ بوى نه هاتېته لاي من؟ هه ر له كه لا وه كى جاراناين. وادياره له مالى لاوهى ئاموزاتى؟ فهرقى نييه ئه وىت چاتره مشه يه، به خراپه ي ناليم لاوهم خو ش ئه وى، ئه گهرچى ئه و هاورپيه تى ئيمه ش ناكات. به ينكې خوى كه لا خستووه هه ر خه ريكى كاسبويه، ئيستې بېگومان پاروى چاكى هه يه.

بوى ئه وهى به كه مته رخه مى نه زانى بهرام بهر به قسه كانى، جوامير لى پرىسى:

– له چيدا لاوه هاو كاريتان ناكات؟

– له هه موو شتيكا. وه كو وتم خوى كه لا خستووه تا ئيواره خه ريكى كار و كاسبويه و كه ئيواره شى لى هات ئه خزېته مالى كه س چاوى پيى ناكه وىت.

جوامير به سهر ساميه كه وه وتى:

– دوى ئيواره خه لك چاوى چيى پى بكه وىت، ئه شى شوان له سه عات هه شته وه تا شه شى به يانى گهران و هاتوچو قه ده غه نييه؟

ئاسو به پيكه نينه وه وتى:

– ئه وهى تو ئه يلليت بوى خه لكى بېكاره وه هايه، ئيمه چه ند هاورپيه كين ترى قه ده غه مى ميريمان بريوه، كړدو مانه به پيشه هه ر شوه ناشه وى له مالى به كېكمانين. له ئيواره وه ئه چين شو له وى رائه بويرين و ئه نووين و به يانى دوى

برانه‌وی قه‌ده‌غه دینه‌ی ده‌ری، به‌م جو‌ره توانیمانه له‌م ئاخو‌ران و بخورانه‌شا بو
خو‌مان به‌ خو‌شی رابو‌یرین. کو‌ره ئه‌ی چی بکه‌ین، دنیا مردنه‌ هه‌ر ئه‌وه‌مان بو
ئه‌مینه‌یه‌وه.

جوامیر وتی:

– وا دیاره‌ که‌ستان ژنتان نه‌هینه‌او و هه‌مووش حالتان باشه‌.

– به‌ری وه‌للا، هه‌موویان ژنیان هه‌یه‌ من نه‌بم. بو‌حالی باشیش زو‌رمان سپ‌لی
لا‌ورگین.

– ئه‌ی تو‌ بو‌چی وا ماوینه‌وه به‌ ره‌به‌نی!

– به‌لای منه‌وه پیاو له‌ ولاتی ئیمه‌دا که‌ خو‌ی له‌ خو‌یا ئه‌وه‌نده سه‌ربه‌ستیی نییه‌،
ئه‌گه‌ر ژنیش به‌ینه‌یت و ئه‌ویش کو‌تی له‌ سه‌ربه‌ستیه‌که‌ی بکاته‌وه، ئیتر هه‌ر
به‌ته‌واوی ئه‌بی به‌دی‌لی راسه‌قه‌ینه‌ بیرته‌ که‌ سالار پی‌رو‌ت تازه‌ ژنی هینه‌ابوو،
نه‌یه‌و‌یرا بل‌ی ژنه‌یان خراپه‌، ئه‌یوت ژنه‌یان به‌ختیاریه‌، به‌لام به‌مه‌رجی که‌وا
له‌و شو‌ینه‌ نه‌بی که‌ ژنه‌که‌ی لیه‌!

– چی؟ ژن له‌ سه‌ربه‌ستیی پیاو که‌ل ئه‌کات! به‌خوا باشی لی‌ که‌ل نه‌کردو‌وه!
ئه‌وه‌ نییه‌ هاو‌ری ژنداره‌کانی تو‌ له‌م ئاخو‌ران و بخو‌ران‌شا سه‌ر ناکه‌ن به‌مال‌ی
خو‌يانا، به‌پیی قسه‌ی خو‌ت؟

– ها بیرم چو‌بو‌وه‌وه که‌ تو‌ لایه‌نگری ژنیت. به‌لام هه‌رچه‌ند ئه‌که‌م نازانم له‌مه
زیاتر ئه‌تانه‌وی ژن سه‌ربه‌ستیی چیی هه‌بی‌ت؟

جوامیر سه‌ریکی بادا و به‌داخه‌وه وتی:

– هه‌ی کل‌ول و به‌شخو‌راو خو‌ت ژن! سه‌ربه‌ستیی خو‌رازانده‌وه و خو‌ جوانکردن
و خو‌نواندن و نازکردن ئه‌ده‌ینی بو‌ ئه‌وه‌ی خو‌شتر پی‌ت رابو‌یرین، که‌چی تو‌ش
ئه‌وه‌نده‌ی بی‌ خه‌رو ئه‌بی و وا ئه‌جو‌ل‌یه‌یه‌وه و پیاویش وه‌هات تی‌ ئه‌گه‌یه‌نی‌ت
وه‌کو نه‌که‌ هه‌موو سه‌ربه‌ستیی خو‌ت به‌ته‌واوی وهرگرت‌یه‌یه‌وه جله‌وی پیاو‌ه‌تیش‌ت
گرت‌یه‌یه‌ ده‌ست خو‌ت، ئه‌وه‌نده بایی ئه‌بی ئیمه‌ خو‌شمان لی‌مان تی‌که‌ ئه‌چی‌ت که‌
چیمان داویتی و بو‌چی داومانی‌تی! نه‌کا‌که‌ ئاسو، نه‌ترست هه‌بی و نه‌خه‌م

ئافرهتی لای ئیمه و زۆر جیگهی کهی دنیا زۆر دوورن له سه‌ربه‌ستیی راسته‌قینه، وه‌هتا پیاو خاوه‌نی کیسه و باخه‌ل بێت قسه‌ی دوا‌یش هه‌ر هی ئه‌و ئه‌بێت له هه‌موو کارێکا.

– هیچ باب‌ه ناماقو‌لیم کرد، نه‌مزان‌ی هه‌ر به‌ته‌وا‌ی بو‌وی به‌ ئه‌وقاتی ژن، ئه‌لێی وه‌ردیانه‌کان‌ی به‌ندیخانه‌که‌تان ئافره‌ت بو‌ون!

– ده‌ی با واز له‌م قسانه‌ به‌ئین، له‌وا‌ی دنیاوه‌ خه‌لک خه‌ریکی ئه‌م چه‌شنه‌ قسانه‌ن و ه‌یشتا نه‌گه‌یشتون‌ه‌ته ئه‌نجام. یا راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ نایانه‌و‌یت بگه‌نه ئه‌نجام! ئیسته ئه‌مبه‌ی بو‌ کو‌ی؟

– من ئه‌چم بو‌ لای نه‌ریمان هه‌سه‌ن له‌ کار‌ینۆی به‌ختیاری، ئیم‌رۆ هاتووه، جاران که‌ ئه‌هات له‌ ما‌لی پو‌وری می‌وان ئه‌بو‌و.

ئسته‌ می‌رده‌که‌ی پو‌وری له‌سه‌ر ته‌قوتۆ‌ی دو‌ینێ شه‌وگیراوه‌ گوا‌یا ده‌نگی گولله‌ لای گه‌رپه‌کی ئه‌وانه‌وه‌ هاتووه. جا بی‌گومان ما‌له‌که‌شیان خراوه‌ته ژێر چاو‌دێریه‌کی ورده‌وه. ئه‌وی هاتو‌چۆیان بکات بێ ئاره‌ق ده‌رنا‌چیت، نه‌خوا‌زه‌لا یه‌کیکی سه‌ر به‌ گو‌به‌ندی وه‌کو نه‌ریمان‌یش که‌ هه‌میشه‌ میری به‌ چرای پۆن گه‌رچه‌که‌وه‌ بو‌ی ئه‌گه‌رپێت. ئینجا له‌به‌ر ئه‌مه‌وه‌ له‌به‌ر شه‌به‌یخوونی نا‌وبه‌ناو‌یش که‌ ژه‌ندرمه‌ له‌ نا‌کاو ئه‌یکه‌نه‌ سه‌ر ئوتیله‌کان و پا‌دار و بێ پای تیا پێکه‌وه‌ راپێچ ئه‌که‌ن بو‌ گیراو‌خانه و له‌وێ به‌کاوخۆ بژاریکی پو‌وش له‌ کایان ئه‌که‌ن، ئه‌بێ نه‌ریمان نه‌بچێته‌ ما‌لی پو‌وری و نه‌ئوتی‌ل‌یش، ئینجا ئیشی به‌وه‌ باش بو‌وه که‌ کامه‌ران با‌پیر به‌رپێکه‌وت له‌ رێ چا‌وی پێی که‌وتووه و له‌ حا‌له‌که‌ی ئا‌گادار کردووه و نار‌دوویه‌تییه‌ ئه‌و کار‌ینۆیه، وا من‌یش ئه‌چم به‌دو‌یا که‌ بیبه‌مه‌ ما‌لی خو‌مان.

جوامیر ته‌ماشایه‌کی ماناداری کرد و وتی:

– له‌ پێش هه‌موو شتی‌کا تو‌ وا قسه‌م بو‌ ئه‌که‌ی وه‌کو من هه‌ر دو‌ینێ و پێ‌رێ له‌گه‌ل ئیوه‌ نه‌بو‌وبم، بیرت چو‌وه که‌ من ده‌ سا‌ل له‌ ئیوه‌ دو‌ور که‌وتوومه‌وه و ئا‌گاداری هیچ شتی‌کتان نیم و زۆری ئه‌و که‌سان‌ی تو‌ ناویان ئه‌به‌ی من هه‌ر

ناشیاناسم، بۆ وینه هر نازانم نهریمان حهسهن کیه، جگه لهمه هه موو
 باسه کهم لا سهیره چونکه ئەم کاره تۆ بۆی هاتوویت نه لهگهڵ ئارهقخوری و
 بهزمی رابواردنی شوانتان وه نه لهگهڵ بیروباهوهری جارانیشت رێک ئەکهوێت.
 جاران تۆ ئەتوت دهستم گرتوو بهکلاوی خۆمهوه با نهیبات، کهچی ئیسته وا
 خهریکی ئەیهیه بهر با.

- یه کجار ئەوهندهش نا، بهلام که هه موو هاریکاریی ئیهمه مانان له
 بزوتنه وهی نیشتمانیدا هاتبێته سه ر یارمه تییه کی وه ها نه بایه خ و چه ند قرۆشیک
 پیتاک، شه رمه زاری و نامه ردیه که خۆمانی لی بدزینه وه. به تایبه تی له کاتی که
 خه لکی تر، هاو نیشتمانانی له ئیهمه ئازتر و دلسۆزتر گیانیان خستۆته سه ر له پی
 ده ست و به سه ر و مال و دوو پرۆژی خویان و ژن و منالیا نه وه خویان هاویشتۆته
 ناو جه رگه ی خه باته وه! ئەمه ی ئیهمه هه زرانترین فیداکاریه، یا ده ردی ئەلین (بی
 هی زترین باوه ر!) وت نهریمان ناسیت، هه قته. نهریمان برای همه چاوشینی
 خوا لیخۆشبووه که له خۆپیشاندانه که ی له مه ر تۆدا شه هید کرا. کوپیکی ژیر و
 به جه رگه له نیوان (ل. ا. ن) و پیکخواوی شارا پۆسته ئەهینیت و ئەبا، ئیسته
 ئەهینیت، له پیشا له قوتابخانه بوو تا پۆلی شه شی خویند، له بهر نه بوونی وازی
 له خویندن هینا بوو به شاگردی نانه وا، نه ختی دهستی سه ره سه ریتیشی هه بوو
 به لام بۆته ی خه بات وا قالی کردوو ئیستا که له زێر ساختره، کوپیکی
 تیگه یشتوو له سه رخۆ و بی فیز و باشی وای لی ده رچوو به دلی تۆ. وا نزیکیش
 بووینه وه، تۆ هه ر ئەوهنده دانیسه تا به یه کترینان ئەناسینم ئیتر ههسته برۆ.

به لام بۆ شه و ئەبی پیکه وه بین، زۆرت بیر ئەکه م. هه موومان گشت دۆست و
 براده ران بیرت ئەکه ن، له وانه یه تا به یانی خه و نه چیته چاویان له خۆشیانا.
 ئیمشه و له مالی کاوه برایمین، رهنگه ماله که یان نه زانی گواستوو یانه ته وه.

جوامیر قسه که ی پی بری وتی:

- ئەوی راست بی من حه زنا که م بێم، کاوه برایمیش ناسم.

- نه ناسینی تیا نییه تۆ له گه ل من دیت، جگه له وه هه مووشیان تۆ ئەناسن،

نە. نايەيت نىيە. من لەژىر زەمىن بۆ تۆ ئەگەر پام ئىستە تۆ بۆم ھاتووئىتە سەر زەمىن... چۆن، ھەتتا تىر تىرت لى نەخۆم، وا بە ئاسانى وازت لى دىنم. ھاورپىكانم ھەموو كورپى چاكن و ھەموو كورپىكى چاكيشىان خۆش ئەوئىت.

– ئاخىر!

– ئاخىر و ئۆخرى پى ناوئىت، سات ھەوتى ئىوارە لای دەرگای دووھى باغى گشتى چاوەرپىم بکە، دىم پىکەوھ ئەچىن بۆ مالىھەيان، لەوئوھ زۆر نزىکە، ئەمەمان وا، ئىنجا بابروئىن بۆ لای نەرىمان، ئەوھتە لەو قوژىنەدا دانىشتووھ چاوەرپى ئەھکات. جوامپىر خەرىک بوو منجەمنج بکات، ئاسۆ گوئى نەدایە پەلکىشى کرد و چوونە گازىنۆکە.

کە جوامپىر لە گازىنۆ کە ھاتە دەرئى برۆاتەوھ مالى چارەى لە جاران پووناکتر بووبووھوھ وھکو ئەوھى بىنىنى ئاسۆ ھاورپى مالى و كورپى گەرەك و ئەو قسە پاراوھ گەرمانەى لە كانگای دلى ئەھاتنە دەرئى و ئەو خۆشەوئىستى و باشىيەى بەسەر خەلک و دەورووبەرىا ئەباران، بارپىكى کەى ژيانيان ھىنابىتەوھ بىر، بۆيە لە سى پوژا يەکەمجار بوو چەند دەقىقەيەك باس و ناوى ھىوا و دايكى لەسەر پەردەى مپشک و لەسەر زمانى نەبوون.

که ئاسۆ و جوامیر چوونه مائی کاوه، هەر هیمن هاتبوو، که کورپکی ههزەکار بوو. کاوه لهگه‌ڵ جوامیر ههردووکیانی بهیه‌کتری ناساند، ههردووکیان زۆر ریز و شادییان نیشان دا به تایبه‌تی کاوه.

ئوه‌نده‌ی نه‌خایاند له‌ ده‌رگا درا، به‌رله‌وه‌ی کاوه بچی ده‌رگا که بکاته‌وه ئاسۆ پیی وت: به‌لیدانه‌که‌یا له‌ خۆمان نییه‌ ره‌نگه‌ شاهۆ بی‌ت، من پیم وتوو به‌ت، زۆری هه‌ز ئه‌کرد جوامیر ببینیت، هه‌لی له‌مه‌ باشت‌ریشی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆیه‌ هیوام هه‌یه هه‌ردووکتان تۆش و کا که جوامیریش لیم بورن، شاهۆ کورپکی چاکه‌. جوامیر و شاهۆ هه‌رچه‌نده‌ ناسیاوی کۆنیش بوون و چاوه‌روانی یه‌کت‌ریشیان ئه‌کرد، که‌چی به‌ سه‌رسورمانیکه‌وه ته‌ماشای یه‌کت‌رییان کرد.

شاهۆ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که هیشتا له‌ ته‌مه‌نی سی و پینج، سی و شەش سالی‌دا بوو، تاک و ته‌را مووی ره‌ش له‌ تووکه‌ چه‌رکه‌ی سه‌ریا مابوووه‌ و ئه‌و تاک ته‌راته‌ش مووی سپی و ا‌گه‌مارۆیان دا‌بوو، ئه‌وانیش ره‌نگ هه‌لبه‌زکا‌و و وره‌ به‌دار و چاوه‌روانیی دوا‌رۆژی خراپی ئاشکرای خۆیان ئه‌کرد، سمیلکی زلی ماش و برنج له‌ ژیر لووته‌ قنجه‌که‌یا به‌سه‌ر لچیک‌ی ئه‌ستورا ریک‌ کشابوو، جگه‌ له‌مه‌ خپ و پر و گه‌شیی چاره‌ی و تیکسمپرا‌وی و دا‌رپژرا‌ویی له‌شی نیمچه‌ بالا‌ی، دژی مووه‌ سپیکانی سه‌ری ئه‌یاننه‌راند، خۆ چاوه‌ ره‌شه‌ بچووکه‌ پر تریقه‌کانی ئه‌توت چا‌وی منال‌ن له‌ روونی و پا‌کژیا و خو‌شیی و هیوا‌یان لی هه‌لئه‌قولا. له‌ پاش چا‌و پی‌اگێڕانیکی دا‌خا‌وی، به‌جوامیری وت:

– ئه‌ری تۆ جوامیره‌که‌ی جا‌رانیت؟ بی‌گومان ئه‌گه‌ر له‌ ریبازا پی‌ت بگه‌یشتمایه‌ و هه‌موو ئه‌قلیشم می‌وانم بوا‌یه، نه‌مه‌توانی به‌تناسمه‌وه، وای به‌ندیخانه‌ به‌خت سووتی چی به‌ پیا‌و ئه‌که‌یت!

ئاسۆ هه‌لیدایه‌ وتی:

– به‌ندیخانه‌ی به‌سه‌زمان گونا‌هی چییه‌؟ تا‌وان تا‌وانی زۆرداره‌ که به‌ندیخانه‌

دروست ئەكات!

— جوامىر بە زەردەخەنەيەكى پەژارەو تفتەوە وتى:

— باشە ئەو! من زىندان، يا وەكو ئاسۆ ئەلەيت راستەر زۆردار گۆرپومى ئەى تۆ
بۆچ سەرت سېى بوو؟

شاھۆ بە دلەكى كراو و دەنگەكى زولال وتى:

— وا ديارە حەز ئەكەيت بۆلەم منىش داخى دنيا، واتە بەندىخانە گەورەكە
گۆرپومى. نە گيانە ئۆمە ھەر بەتايەفە زوو سەرمان سېى ئەبەت، ئەو مامە مارفەم
عومرى لە ھەشتا تەپەر بوو و سەرى ئەلەى شەوہە!

ھەموو دەستيان كرد بە پەكەنين. لێرەدا سامان و بېياك، مەريوان كوردان
بەژوورا. كاو ھەلى داہە وتى:

— بەلەى منەو گۆرانى لەش ھېچ بايەخەكى ئەوتۆى نىيە، بەھەفتەيە دوو
ھەفتە حەسانەو پياو ئەچیتەو دۆخى جارانى...

(ئەستەكى كرد و چاويكى بەژوورەكەدا گێرا)، نازەم بۆچى ھاوړپەكانى كەمان
دواكەوتن. ھەمووى چارەكەكى ماوہ بۆ قەدەغەى ھاتوچۆ؟
ھېمن وتى:

— مالاكەنيان نزىكە پەيش قەدەغەكردن ئەگەن، بەلام تۆ ئەزانى كاوہ من لەگەلت
نەم لەوہدا كە ئەلەيت بەھەفتەيە دوو ھەفتە حەسانەو پياو ئەچیتەو دۆخى
جارانى. راست ئەوہە كە ھەرگيزا و ھەرگيز و ھەتا ھەتايە بەھېچ شتەك و بەھېچ
جۆرەك، بە موعجيزەش، بە ئەكسىرى ژيانىش، بەدەرمانى ھەميشە لاويش پياو
ناچیتەو دۆخيانى جارانى، نەك ھى جارانى دوورى، بگرە دەردى كابرەى شاعير
وتەنى ھى دۆنەشى:

بەشگەرپتەوہ يارى كۆچكردوو	ناى بېنەتەوہ ژينى رابوردوو
نە تۆ ئەو تۆيەى جارانى، نە يار	نە دۆيكە ئيمرۆ نەئيمسالىش پار
خەلك بەخۆراپى نەيانوتووہ: «مرووف دووجار لەئاوى زىيەكا مەلە ناكات».	

كاوه، زۆرتري به نيازى براندنه وهى باسه كه وتى:

– هه رچۆنێك بى گۆرپنى له ش بايه خىكى ئه وتۆى نيه، گرنگ گۆرپانى گيانه!
سامان كه كورپى كه له گهتى گه نمرهنگى موورپى تهنگه تىلكهى دهنك زل بوو
ههلى دايه وتى:

– ئه وه تو چى ئه لىيت كاوه، ئه لىيت تىك چوويت گيانى چى و له شى چى؟ ده تو
با له شت له ژىر دارا بناللىيت، بزانم چۆن گيانت پى نازانىت. با ههفتهيه نان
نه خويت، بزانه گيانت چى به سهر دىت؟ ههتا ئىسته هيج سنوورپى وا
نه دۆزراوه ته وه له بهىنى گيان و له شا، كه له يه كيان جوئ بكا ته وه بهو ئه نده زيهى
تو ئه لىيت هيج گۆرپىك نيه كه به سهر له شا بىت و كارنه كاته گيان، نه كه هه
ئهمه كار و ئه نجامى هه موو ئه و گۆرپانهى به سهر له شا دىن، گشتيان به هوئى
مىشكه وه له شيان لى ئاگادار ئه كرىت، ئه گينا له ش ئاگاي له... خوئى نيه، جگه
له مه هه موو ئه و چالاكپانهى كه ئه درىنه پال گيان ديمه نى مىشك و
فه رمانه كانين، واته گيان له مىشك و چالاكپه كانى به ولاوه شتىكى تر نيه،
مىشكىش ئه ندامىكى هه ره گه شه كردوو و خه ملو و پىگه يشتوو له شه.

ئاسو، كه وا له مژ بوو سامانى ئه ناسى، له دلى خويا وتى:

– وا دياره له م رۆژانه دا سامان خه رىكى دايه لىكتىك خوئنده وهيه! پىوسته
جله وى بۆ شل نه كه ين و ماوهى نه ده ين، ئه گينا هه موو كتيبه كه مان بۆ
ئه خوئىنته وه، بۆيه وتى: هه رچۆنێك بىت ئه مه باسپى ئالۆزه با شه وه كه مان پىوه
نه كوژين، خوا خوئى نه يو يستوو زۆر له سهر ئه م باسه برۆا ئه وه تا به پىغه مبه رى
وتوو:

«له بابته گيانه وه پرسيارت لى ئه كه ن، پىيان بللى گيان كارى خوايه!»

بىباك بى ئه وهى گوى بداته قسه كهى ئاسو وتى:

– لام وايه نيازى كاوه له بايه خدارپى گۆرپانى گيان و بى بايه خى له ش ئه وهيه
كه نه هيلين زه برۆزه نگ و زۆردارى دوژمن دلمان بگۆرپت و بىروبا وه پمان
بله قينى. بگره ئه بى خراپه و سته مه جانه وه ركهانى، خه باتمان توند و تىزتر كه ن

لەرپىگەي پماندىنى پىژىمى بۇگەنيا، بەم جۆرە ئەتوانىن نەك ھەر ھەقى گەل و
ولاتمان بەلگۈ ھەقى تايىبەتى خۇشمان لە دوژمن بەگەينەو، ئەوسا واتە دواي
تۆلەسەندىن ئەتوانىن بلىين، ئەگەرنەشگەپرايىنەو تافى جوانى، تافى جوانيمان
بەفپىرۇ نەچوۋە!

كاۋە بەئىشيك چوۋە دەرى ژوورەكە. جوامپىرىش بىرى لە قسەكانى بىپاك
ئەكرەو، لە دلى خۇيا ئەيوت تۆ بلىيت ئەم قسانە كىرەوھىشان لەگەل بىت. لە پىر
بىپاك پروى تى كىر و لىي پىرسى:

– بىرتە كاك جوامپىر كەي بوو يەكمجار تۆم تيا ناسى؟

جوامپىر بەدەم بىركىرنەوۋە وتى:

– لام وايە چواردە، پانزە سال لەمەوبەر بوو لە دوكانى ۋەستا ئەحمەدى
خەيات. شاسوارى شاگردى كورپىكى چاك بوو، چالاككەيەكى باشىشى ھەبوو لە
پىزى لاوانا، دوكانى ۋەستاكەي كىرەبوو بەبارەگاي لاوان. كابراش ئەوئەندە پياۋى
باش بوو قسەي نەئەكرە.

بىپاك بەپىكەننەوۋە وتى:

– نەء وا بزانم باش بىرت نەماۋە، ئەوۋە دوۋەم جار بوو، يەكەم جار نىكەي سالىك
لەوۋەبەر من و مىران قادىرى جوانەمەرگ لە شارى (.....) بووين ئەمانخويند. ھەموو
پۇژىكى ھەينى بەزۆر ئەيىردم لەگەل خۇي بەكتىپ فرۇشەكانەوۋە ئەگەرا، بەدىار
ھەراچەكانيانەوۋە پائەۋەستا، بەدەستى بوايە ھەموو كىتپى بازارپەكەي ئەكرى،
كىتپى – بازىكى وابوو. لە يەككى لەو پۇژە ھەينىيانەدا تۆمان پى گەيشتى، مىران
بەيەكى ناساندىن زۆر چاك لە بىرمە دەستى جلى سىپى ميل مىلت لەبەرابوو،
سەرىكى قۇتىن، قۇتىكى رەش، ئەوسا سەرى قۇتىن لاي خەلك سەپىرەبوو بۇيە زۆر
چاك شۆۋەتم لە مېشكا چەسپى. ئىمە باسى شىعر و ئەدەبىياتمان ئەكرە تۆش
بىدەنگ لەگەللمان كەوتىتە پى. ۋەكو ئەزانن مىران خۇي ئەدىب بوو. شىعرى
جوانىشى ھەبوو بەلام بەگىشتى ھەر لە جوانى زىن و شىرىنى تەبىئەت ئەدوا و
ئىنجا كە باس ھاتە سەر شىعرى كوردى، تۆش ھەلت دايە و پەخنىي ئەۋەت لى

گرت كهوا ئەگەرچی ژن و جوانی و سروشت زۆر شایانی سروود پیا هەڵدانن بەلام نابێ زەمینی شیعری شاعیریکی گەورە هەلکەوتوو هەر چاوی کال و لیوی ئال بێت، پێویستە ئاسۆی لێکدانەوه و مەیدانی شاعیریکی راستەقینە گەلێک لەوه فراوانتر بێت، ئەبێ هەموو ژیان و خەلک و تەبیەت بگرێتەوه، جاقە ناکات کەم و زۆری و چەند و چۆنی! منیش لەم رەئییەدا هاویری تۆم ئەکرد، بەلام ئەو نەپەسەلماند و ئەیوت....

لەم کاتەدا بەپەله بەژووراکردنی دیاری و پێبوار قسەکە یی بپری و ئیتر نەهاتنەوه سەری چونکە کاوه وەکو مژدە ی بۆ هاتبێ قیرانی:

– کۆرپینە ئیتر ئەم قسانە بەسن، کەسی ترمان نەماوه چاوه‌ڕێی کەین، کۆرمان تەواوه. هەستەن با بچینە ژوورەکە ی ئەو دیو، ئیتر لەسەر کۆلانە، نەختیکی کە ئەیکەین بەگەرەلاوژە، لە هەزار ئاش ئەکەین. لەوانەش کە بکەوینە بای خۆمان، دەنگیشی لی بەرز بکەینەوه، بەلام ئەو دیو کە پڕ بەدەم کاکە سامان بقیرپێنی دەنگی ناگاتە دەری!

هەموو دایانە پێکەنین. سامان خەریک بوو وەرانی بداتەوه، ئاسۆ توند دەستی گرت بە دەمیەوه و وتی:

– بەو خوایە کەمە نایەلم ورتە ی لە دەمەوه بێت، خو کفر نییە جارێک بێدەنگ بیت.

هەموو بەدووی کاوه‌دا چوونە ژوورەکە ی پشتەوه کەوا جگە لە چەند قەنەفەیهکی دانیشتنی ئاسایی، مێزیکێ خپیش لە ناوه‌پاستیا دانرابوو، شەش کورسییە حەیزەرانی لە دەور بوو، لە قوژبێنیکا دوو قاپ ئارەق و هەشت نۆ پەرداخ و دوو سێ دەوریی بچووک لەبلەبی و دهنکە کوولەکە و تۆ و گۆلەبەرۆژەش لە سەر مێزێک دانرابوو لەگەڵ سوراحییەک ئاو. کاوه دەرگای ژووری بەینەکە ی داخست و پەنجەرە گەورە ی سەر حەوشەکە یانی کردەوه و وتی:

– هەرچەندە گەرماشە و پانکەشمان نییە بەلام هەر چۆنێک بێ لە کونی بەندیخانە فینکترە، مەترسن بەفرم بۆ پەیا کردوون بەلام بەفریکێ پاک نییە، هەر

ئەۋەش ھەبوو لە بازار، ئېتر ئارەزووی خۆتانه وا ئەچم بۆتانی ئەھینم، وتومە بۆمانی بشۆنەو. ئینجا بۆ خواردنیش سیوجگەرمان بۆ ئەبرژینن لە باتی چیشت بەلام بۆ مەزە نییە، چونکە حسابمان لێ تێک ئەچیت، دەی فەرموون ھەرکەسە پەرداخى خۆی ھەلگریت.

واى وت و یەكی لە قاپە ئارەقەکانی ھەلگرت، لە پێشا بەنینۆك لۆكەكەى لى کردەوہ ئینجا بە لەپی دەست مالىی بەبنەكەیا سەرکەى دەرپەرى، ویستی لە جوامیر دەست پى بکات پىکیان بۆ تى کات، بى ئەوہى تەماشای جوامیر بکات وتى: - من ھەریەكەم پىکتان بۆ تى ئەكەم لەوہ پاش ئارەزووی خۆتانه. ئاورى دایەوہ سەر جوامیر، کە دى پەرداخى پى نییە بە سەرسورمانیکەوہ وتى:

- ئەوہ چىیە پەرداخت بەرنەكەوت؟

- نە بەخوا، ھەر ناخۆمەوہ!

- چۆن؟ تۆ بیت و نەخۆیتەوہ!

- بەلى لە گیرانەكەمەوہ ئاھم کردوہ، لە جەژنى رزگاریدا نەبى دەمى بۆ نەبەم.

لە پێشا ھەموویان بەرامبەر بەم قسەى دەمیان بوو بە تەلەى تەقیو، لە پاشان بەرەبەرە ھاتنەوہ سەرخۆیان. ھەندى لەگەلى خەرىك بوون كە ھەر قومىك بخواتەوہ لەگەلىان، كە دیان كەلى نییە كاوہ بەنەختى ساردییەوہ وتى:

- بابە كەواتە ھىچ، زۆرمان حەز ئەكرد كە لەگەلمان بخۆیتەوہ بەلام كە ئەوہندە سووریت لەسەر نەخواردنەوہ ئارەزووی خۆتە ئیمەش ئەوہمان لاخۆشە كە تۆ خۆت لەلات خۆشە.

لەو گواستىەوہ، یەكە یەكە پىكى بۆ تى كردن تا گەیشتە سەر ھىمن، پىى وت:

- تۆ قەرزاریت ھىمن، ئەمە سى جارە دیار نیت بۆیە ئەبى بەشى ئەم سى شەوہ بخۆیتەوہ.

ھىمنیش زۆر لەسەرخۆ و بەپىكەنینەوہ وتى:

- دەسا بەسەرى ھەردووكمان منیش تەركم كردوو.

- ئەترسم تۆ لە پانزە سال لەمەوبەرەو تەركت كردبى!

- نا من وام نەوتوو، تەنانەت ناشلیم ئیتر ئارەق ناخۆمەو، ھەرەھا خواردنەو، كەشم بەمەرجى قورسەو نەبەستمەو وەكو كاكە جوامیر! تەنیا ئەوئەندە ھەيە ئەمە بەینىكە كەوتوو مە بیركردنەو لە حالى خۆم، ھەرچەندە سەر ئەھنم و سەر ئەبەم خواردنەو لەگەل كار و حالى من و ئەم رۆژگارە نالەبارە ناگونجیت.

دیاری كە لاویكى بیست و پینچ سالەى كورتەبنەى رەشكاری چاونەرمى لوت پان بوو، ماموستا بوو لە قوتابخانەى ناونجى، بە تەوسىكەو لە ھىمنى پرسى:

- ئەرئ پىم نالئى ئەو كارە گرنگەى تۆ چىيە كە لەگەل خواردنەو ناگونجیت؟ بۆمباى ئەتۆم دروست ئەكەیت یا ھى ھایدروچىن! لە مانگىكا پانزە رۆژى بى ئیشیت.

یەككى كەیان ھەلى دایە وتى:

- كار ھەقى چىيە بەسەر خواردنەو، ھەر شتە كاتى خۆى ھەيە دەردى كابر و تەنى: (ساتى بۆ خوات و ساتى بۆ خۆت)، لیدە گوئى مەدەرى كاكى خۆم، ئەم رۆژگارە نالەبارەى تۆ ئەلئیت خواردنەو نەبیت چى چارەى ئەكات؟

ھىمن زۆر لەسەرخۆ و دۆستانە ھەر وەكو شۆھى تەوساوى دیارى ھەستیش پى نەكردبیت وتى:

- ئەوى راست بىت لەو شەووە كە نەھاتووم برپارى نەخواردنەو، ھەر لەبەر ئەوئەش بوو كە نەئەھاتم. بەلام كە بیرم لى كردەو دىم رېگاگەم خەباتكەرانە نییە بگرە ترسنوكانە و گوئەگیرانە و خۆپەرستانەيە چونكە جارى ئەو ھىچ ھونەرئى تیا نییە لە كوورە خۆت دوورخەیتەو و خۆشت ھەلكیشیت بلىیت لە پرىشك ناترسم، ھونەر ئەوئەيە لە نزیك كوورەو بوەستیت و لە پرىشك باكت نەبى واتە لە بەزما بیت و نەخۆیتەو. دووھم خۆپەرستیە پیاو تەنیا بەدەرەس رزگاركردى خۆیەو بىت و گوئى نەداتە كەسى تر. بۆیە دامنا بىمەو ناوجەرگەى بەزمەكەتان و نەشخۆمەو ھەرەھا خەباتیش بكەم بۆ ئەوئەى خواردنەو بەئوئەش

تەرك بىكەم. جا لەبەر ئەو... يەككىيان بەپەرۇشكەو قسەكە پى بىرى وتى:

– باشە تۆ جارى پىمان بلى ھۆى ئەم دوژمنايتى و رقه ئەستورە كتوپرەت چىيە بەرامبەر بەخواردنەو؟ تۆيە كە تا دوو شەمووى رابوردوو ئارەقت بەچاوى خەيام تەماشائەكرد؟

ھىمەن لەسەرخۆ وتى:

– مەسلە ئەوندە پەيوەندى بەدوژمنايتى و خوشەويستى خواردنەو ھە نىيە.

– ئەى پەيوەندى بە چىيەو ھەيە گوايا؟!

ھىمەن بەگەرمى وتى:

– بە خۆمان و نامووس و شەرەفمان و نىشتمانەو...

يەككىكان بە توندى وتى:

– ھىچ تى ناگەم، خواردنەو پەيوەندى چىيە بەم شتانەو كە تۆ ئەلئيت؟ خۆ ئىمە نەبووين بە (ئىسكولسى) ئارەق بخۆينەو و منالە وردكەمان دوو كەوئيت!

– ھا زۆر باشە بەسەرچا پىتان بلىم بۆچى خواردنەو ھى ئىمە پەيوەندى ھەيە بەنامووس و شەرەفى خۆمان و نىشتمانىشمانەو. ئا ئىستا كە دانىشتبووين ژەندرمە كردى بە ژوورا و ھەموومانى راپىچ كرد بۆ گىراوخانە ئابرووى ھەزار سالمان ئەچىت لە كاتىكا كە گەلەكەمان لە شەرى ژيان و مردنايە، ئافرەت و منالى بەدەست دوژمنەو زاكەى دىت، ھاو نىشتمانى ئىمە دەستى لە ناز و نىعمەت و بەرگى چاك و خواردنى خوش و خواردنەو ھەلگرتووە و كەژى گرتۆتە بەر لە پىناوى پاراستنى خاك و ئازادى و نامووس و شەرەفى گەلەكەمان و لە پىناوى رىزگارى نىشتمانىدا. ئىمەش خەرىكى ئارەق خواردنەو بىن! جا سەرەپاى كلۆلى، دوژمن ئەشمكان كات بەداخى نەنگى بەناوچەوانى گەلەكەمانەو، وە ھەول ئەدەن بەئىمەو ھەموو بزوتنەو ھى نىشتمانى بەدناو بىكەن و لەبەر چاوى گەلى بخەن، وە بۆ گەيشتن بەم ئامانجە گلاو ھە دوور نىيە ناوى گەورە گەورەشمان لى بنىن، جا من بەش بەحالى خۆم ھىچ بەجوامىرى نازانم كە بۆ رابواردنى سەرخوشى ساتىكى خۆمان ھەلى زيان گەياندىكى زۆر بەناوبانگى بزوتنەو كەمان بۆ دوژمن

هەلبەخەين، كە چاكەمان بۆي نەبى با خراپەشمان نەبىت.

ماوەيەك ھەموو بىدەنگ بوون، ئەوسا يەككە ھەلى داىە:

– بابە ئىمە چىمان داوھ لە بزوتنەوێ نىشتمانى و شۆرش؟ ئەوانەى پەيوەندىيان بەو شتانەو ھەيە جى و شوينيان ديارە، كەسپش نيە نەزانى ئىمە لە چ بەرئىكين! ئيتەر بۆ بەخۆراپى خۆمان لە خۆمان بگۆرين!

ديارى كە لەم چەشنە قسانە زۆر بىزار ئەبوو و ئەترسا لەو ھش كە ببى بە دەمقال و شەو ھەكى لى تىك چىت، ناو بژىكەرانە وتى:

– بابە ئەم موھاكەمە و موھاكەمەكارىيەى پى ناوئىت، كى ئەخواتەو ەخواتەو كى ناخواتەو ەخواتەو، قابىلە لەمەشا سەربەستىمان نەبىت! دە فەرموون دەى كى ئەخواتەو ەفەرموئىت! مەن خۆم لە پارتىي خواردنەو ەم.

ھىمەن وتى:

– راست ئەكەيت سەربەستىي خواردنەو ەمان ھەيە و ھەرگىز ئىمپىريالىزم ئەم سەربەستىيەشمان لى قەدەغە ناكات، بگرە بە ھەموو ھىزى خۆى ئەشپار ئىزىت! ئەو ەبوو لە چىن شەريان ھەلگىرساند لە پىناوئى پاراستنى سەربەستىي تلىاك خواردندا لە كاتىكا كە يارمەتىي كۆنەپەستىي چىنيان ئەدا بۆ قەدەغە كردنى ھەموو سەربەستىيەكى كەى راستەقىنە لە گەلى چىن! ئەگەر بەدوژمن بىت ئەو ەندە ئەم سەربەستىيە بەكاربھيئىن تا مناللى سەر بىشكەشمان لەباتى شىر و شەكر ئارەق و شەرابى بۆ بكرىتە مەمەكەيەو ە!

يەككە بەدەنگىكى نەختى بەرز وتى:

– وا ديارە ھىمەن ئەم چەند رۆژەى كە ديار نەبوو ەدرسى دژى خواردنەو ەيان داداو ە، با شەو ەكەمان بەم چەشنە قسانە نەبەينە سەر، براينە فەرموون دەى ھەر كەسى خۆى و رەئى خۆى.

ديارى سەرى لە رېبوار بردە پىشەو ە وتى:

– لام وايە عامىلى ئابووريش دەستىكى زۆرى ھەيە لەم برپارە گرنگەى كاكە ھىمەندا!

هيمن به جوانی نه زانی له وه زیاتر له سهر باسه که پروا بویه بیدهنگ بوو. ئینجا جگه له جوامیر و ئاسو و شاهو و هیمن شه شه که ی که یان له دوری میزه خپه که دانیشتن و که وتنه کونکن کردن. ئه مانى که ش له لاه سهر یان نا به یه که وه و که وتنه قسه کردن. له پاش چنده باسیک گه پانه وه سهر باسی خوارنده وه. ئاسو وتی:

– زور که س خوارنده وه به چاکترین خه مپه وین و داخ به باده ری دنیا دانه نین و ئه لین گه وره ترین یاریه دهره له هه لگرتنی خه م و خه فته و بارى گرانی ژيانى ناله باردا. ئه م قسانه زور کارى کردوته سهر میشكى خه لك تا راده یه كه كه وا هه ندی كه س خوارنده وه به سهر چاوه یه كى خوشى و كامه رانى دانه نین بو ئه وانه ی هه موو دهر ووه كى ترى خوشى و كامه رانى دنیا یان خپل داخراوه. خوارنده وه نه بوايه زور كه س ئه مردن به یی ئه وه ی له م ژيانه دا تامى خوشى، شادى بكهن!

جوامیر بو یه كه مجار ها ته قسه وتی:

– لام وایه ئه مه ی باست کرد پیستری خراپی گشتی خوارنده وه یه نه ك چا که ی چونكه سهر خو ش به و بیهو شى و خو شیه دروزنه یه ی پی ئه گات ئیتر به یه كجارى خو شى راسته قینه ی له بیر ئه چیته وه. ئیتر گوئ ناداته هو ی بنچینه یی حالى خراپ و مالى ویران و ژيانى پر ناخو شى خو ی و گه لى و ده ست هه لئه گریت له خه باتکردن له پیناوى بنه برکردن و نه هیشتنیدا. ههروهك ئه وه نه خو شه ی له باتى ئه وه بچیته لای دوکتور بو زانینی جوړی نه خو شیه که ی و چارکردنی راست و دروستی، خوو بداته درمانی بیهو شکهر و سرکه ری وه کو ئه سپرین و تا ته نانه ت مۆرفین و شتى واش که ئه مانه نه ك هه ر چاره ی دهر دى نا که ن ماوه ی لی پیسکردنیشی ئه دهنی. ههروه ها ئه وه که سانه ش که ئه یانه وئ چاره ی نه بوونى و کویره وهرى و هه ژارى و گیرۆده یی خو یان به خوارنده وه بکه ن که دینه وه سهر خو یان ئه بینن نه ك هه ر دهر ده که یان له کو ل نه بوته وه سهر باریشی ها توته سهر.

ئاسو پیکه که ی خو ی گرت به دهسته وه و به نیوه ته ری قیه که وه پرسى:

– باشە ئەى ئەوروپايى بۆچى ھەموويان بە ھى رۆژھەلات و رۆژئاواشەوہ
ئەوہندە ئەخۇنەوہ؟

جواميّر بەدەم بىرکردنەوہوتى:

– وا بزانم زۆرى راھاتنە. جگە لەوہش لە ئەوروپايى رۆژھەلات و سۆقيەتستانا
يەككە لە پاشماوہى رەوشتە خراپەكانى سەردەمى سەرمايەدارى. ھەرچۆنك
بىت وابزانم لەويش بەگژيا ئەچن.

شاهۆ پرووی کرده جوامیر وتی:

– دەى با شهوکه مان بهم قسانه بهسەر نه بهین، هه موو جارێك تۆمان دهست ناکه ویت، فهرموو ئه گهر پێی سه غلّهت نابیت نهختی باسی به نديخانه مان بۆ بکه.

هه موویان وتیان:

– راست ئه کات نهختی باسی به نديخانه و گرتنه که تمان بۆ بکه. نه که هه ر ئه وان له یاریکه ره کانیش کاوه و بیباک دهسته کانیا ن کرد به ژیر کاغه زهکانی سه رمیزه که وه و وتیان:

– به خوا به سه ئیتر ئیمه یاری ناکهین، گوێ له قسه ی کاکه جوامیر ئه گرین! ئه وانیش هاتن دهوریان لێ دا. جوامیر سه ریکی هینا و سه ریکی برد، ته ماشای کرد چاره ی نییه ئه بی هه ندی قسه بۆ ئه و خه لکه بکات، که دی هه موو بێدهنگ چاویان برپوه ته ده می وتی:

– به راستی نازانم باسی چیتان بۆ بکه م، یا راستتر نازانم له کوێ وه دهست پێ بکه م؟

شاهۆ وتی:

– باسی هه ر به شی یا باریکی ژیا نی ئه م ده ساله ی خۆتمان بۆ بکه ی بیکه، شه وگار درێژه و ئیمه ش پر تاسهین. هه رچی بلێیت به لای ئیمه وه تازه یه.

جوامیر دیسان هه ر بێدهنگ بوو. وا دیار بوو ئه گه را بۆ سه ره داوێك له پر بیباک هه لێ دایه:

– جارێ بهر له هه موو شتیک ئه وه مان پێ بلێ تۆیه که که وازت له هه موو شتیک هینا بوو کام شهیتان چوه بن کلێشه ته وه که ببی به سه رکرده ی خۆ پیشاندا نیکی وا گرنگ له رۆژیکی وادا؟

جوامیر نهختی به توندی و سه رسورپانه وه وتی:

- چۆن، ئیوێش لەو باوەڕەدان کە من سەرکردەى خۆپیشاندانە خۆنینهکەى
٢٥ى تشرین بووم؟

وەکو گەرەلاوژە ھەركەسەیان لای خۆیەووە وتی:

- ئەى چۆن! كەس ھەيە ئەووە نەزانیت كە تۆ سەرکردەيى ئەو بەشەى
خۆپیشاندانەكەت كردووە كە ئەويست بدا بەسەر قوللەى پۆلىسى...دا، چەكەكانیان
ببەن و دایەرەكەش بسووتینن! كى ھەيە باسى ئازایەتى و قارەمانى تۆ و
خەلكەكەى نەبىستبیت... خەلكى كردبوویان بەگۆرانى و شیعریان بەسەرا ھەلئەدا!
جوامیر دوای كپیوونەوێ ئەوان بە زەردەخەنەيەكى بزركاوی تفتەووە وتی:

- داخم ناچى! زۆر ئەترسم بەشى زۆرى میژووش ھەروەھا نووسرايیتەووە؟

باوەڕم پى بكەن چەند ئەو كەسانەى ئیمپریالیزم بەناوێ گەورە و نوینەرى ئەم
ولات و گەلەووە ھیناونییە كایەووە و بەراستى گەورەى ئەم ولات و گەلەن و
پەيوەندیان لەگەڵایانا ھەيە، منیش ئەوێندە سەرکردەى ئەو خۆپیشاندانە خۆنینه
بووم و ھەر ئەوێندەش پەيوەندیم لەگەڵایانا بوو. گوێگرەكانى وەكو باوەڕ بەگوێ
خۆیان نەكەن، بەسەرسامییەووە تەماشای یەكتریان ئەكرد. جوامیریش لە سەر
قسەگێرانیووەى خۆى پۆیشت:

- راستییەكەى ئەمەيە كە كاتى من بریندار كرام لای كتيبخانەى گشتیەووە بووم
نەك لای قولەى پۆلىسى... وە وەكو بلاوكرایەووە بەلام ئەووە راستە كە من لە پيش
خۆپیشاندەرەكانەووە بووم ئەويش تەنیا ھەر لەبەر ئەووە بوو كە لەدوای
ھەمووانەووە بووم. بەدەختى و چارەڕەشى وای سازاند كە من لەو كاتەدا كاریكى
زۆر پەلە و گرنگم ھەبى و ناچارم لە مالى بيمە دەرى... وە كە لە مالى ھاتمە دەرى
چەند مردووى گردى سەيوان خۆپیشاندانى پارتيى لەبیر بوووە منیش ئەوێندە! بۆ
ئەوێ بەپەلە بگەمە ئەو شوینەى بۆى ئەچووم پيوست بوو بە بەر دەركى سەرادا
تى پەرم كە نزیکترین رېگا بوو. كە دیم ملەماى لى براوھە مەلى لى دەرناچیت
بەراكردن گەرامەووە تا وەكو لەلایەكى كەو خۆم بگەيەنمە شوینەكە. بۆ بیولەتیی
من لەو كاتەدا لەسەربانى سەراوھە مەیدانەكە درایە بەر دەسپێژى شەستیر،

خەلکەكە بەناچاری كشانەوہ ناو كۆلانەكان و كەوتنە ھەلاتن، ئینجا جەنام كە لەگەڵیان نەبووم و لە دواى ھەمووانیشەوہ بووم كەوتمە پێش ھەمووانەوہ و بەم جوړە ئاوەژووہ بووم بەپیشرەوى خۆپیشاندانەكە و یەكی لە سەركرده ناودارەكانى بزووتنەوہ! وە ھەر لەبەر ئەم سەركردهییە درۆزنەیش بوو كە پاش چەند ھەفتەىك بە بریندارى و شەلەشەل، لەگەڵ ٤١ كەسى ترا بردیانم بۆ بەردەمى عورفى و ژەندرمە پیاوكوژەكان ھاتن بۆ شاىەتى، كە نۆرە ھاتە سەر من سەرەكى دیوانى عورفى بە تەوسەوہ وتى:

– ھەر ئەو شەلەیان یارمەتیی عەدالەتى داوہ، شاىەتى دژى خۆى لەگەڵ ھیناوە، لەبەر ئەوہ پێویستە ئەم چاكەىەمان لە بیر نەچێت! جا ئەوہبوو لە ئەنجاما بەبى لێپرسینەوہ و قسە و باسێك دە سالیان دا بە تەنگەما، كە قورستى حوكم بوو لەو رۆژەدا درابێت. ئەمە بوو داستانى پیشرەوى و سەركردهییەكەى من. ئەگینا خۆ شێكى ئاشكراى كە بۆ خۆھەلکێشان و فیز ئەوہ باشتەر كە خۆشم بچمە سەر قسەى میرى و خەلك و بلیم بەلى من سەركرده و پیشرەوى خوپشاندانە خوێنینهكەى ٢٥ تشرین بووم! بەلام ھەرگیز ئەو درۆیە بەخۆم رەوا نابینم. دە سال بەندیتىیەكەم بەفیرۆ بوویت لام لەم درۆكرده خۆشتەر.

دواى بێدەنگىیەكى باش كە ھەردوو لۆكوپ و دەلووى كۆنكەنكەرەكان ئەیشیواند شاھۆ وتى:

– بەلای منەوہ ئەم راستى وتنەت لە سەركردهیى كردنى راستەقىنەى خۆپیشاندانەكە جوامیرانەتر نەبى كەمتر نییە!

جوامیر بى ئەوہى گوى بداتە ئەم پیاھەلواسینەى شاھۆ، ھەروەكو جەمسەرى بیروەریى دۆزبیتەوہ و لە دەروونەوہ ھەستى پێویستى ھەلپشتنى دەردى دلى بكات، بەرقىكى لە پر ھەستاوہوہ كەوتەوہ قسەكردن:

– ئەوہى نەكەوتبیتە بەردەستى ئەم كاربەدەستانەى میرى ناتوانیت بزانیت چ جانەوہرىك و پیاوخۆرىكن، ئیستەش لەشم موچركى پىادیت كە یەتەوہ بیرم یەكەمجار دواى بریندار كردنەكەم چاوم كردهوہ چیم دى! ھەموو بریندار و

کوژراوه‌کانیان له دالانی سهراکه‌دا که‌له‌که‌کردبوو له‌سهریه‌ک. هاوار و نرکه و ناله و زیریکه و پارانه‌وه و جنيویان وه‌ک خوين و ئيسک و گوشتیان تیکه‌ل بوو. له هه‌مووان به‌ختیارتر ئه‌وه‌یان بوو که‌گیانی دهرچووبوو، چرا کره‌که‌ی ژوور سهریشمان دیمه‌نه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر پراسام و ناشیرن کردبوو، من که‌وتبوومه قوژبنیکی دالانه‌که‌وه، که‌هوشم هاته‌وه به‌رخۆم هه‌ستی قورساییه‌کم کرد له‌سهر سنگم، ده‌ستم لی‌ کوتا سهری زه‌لامیک بوو، به‌ئه‌سپایی گرتم و گوړم دایه‌ خۆم تا له‌سهر سنگم لای به‌رم ئه‌شکنج دایه‌ زیریکه، ده‌ستم له‌سهری زه‌لامه‌که به‌ربوو وه‌ک مردوو خزایه‌ خواره‌وه، بیرم که‌وته‌وه که‌ ئه‌نگیوراوم، هه‌رچونیک بوو خۆم زیاتر کیشایه‌وه دواوه و پالم دا به‌دیواره‌که‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی هی‌زی خۆم و ئازاری زامه‌کم و شه‌وقی چراکه‌ یارمه‌تییان دا سهرم له‌ کابرای ته‌نیشتم برده‌ پيشه‌وه و لی‌ ورد بوومه‌وه، دیم لایکه‌ تازه‌ خه‌تی داوه‌ چاوی نیوه‌ نووقاو بوو، به‌ ساردوسپیی ده‌ستیا وا دیاربوو ده‌میک بوو گیانی دهرچوو بوو، هه‌موو شونینکی گیانم له‌ که‌لک که‌وتبوو، نه‌می‌شک توانای لی‌کدانه‌وه و نه‌چاو تینی سهر کردن و گریان و نه‌ده‌ست و پی‌ هی‌زی جوولانه‌وه و نه‌دلیش ماوه‌ی خه‌فت خواردنی مابوو. وه‌کو شتیک ئه‌وان په‌کیان که‌وتبوو، ئه‌میش له‌ خه‌م پاراو بووبوو. خو‌شم نه‌مئه‌زانی ئه‌بی‌ چی‌ بکه‌م. له‌ پر منیش وه‌کو برینداره‌کانی تر که‌وته‌مه‌ هاوار هاوار که‌ نه‌ختی ئاومان بده‌نی که‌ بمانبه‌ن بو‌ خه‌سته‌خانه‌یه‌ک، که‌ هه‌ر هه‌چ نه‌بی‌ ده‌سپژیکي که‌مان لی‌ بکه‌ن بمانکوژن و ببپیته‌وه. گوړم دایه‌ خۆم زامه‌کانم دایه‌وه زیریکه، وا دیاربوو له‌ وه‌ما نه‌بووبوو به‌رگه‌ی ئازاره‌که‌ی بگرم، دیسانه‌وه له‌هوش خۆم چووبوومه‌وه. که‌ چاوم کرده‌وه، نازانم پاش چه‌ند، خۆم دی له‌ ژووریکي بچووکي نزما له‌ سهر چارپایه‌کی ئاسن راکشایم، قاچه‌ زاماره‌کم پی‌چراوه و قاچه‌که‌ی تریشم له‌گه‌ل ده‌ستی راستم به‌زنجیریکي ئه‌ستوو به‌پیچکه‌ی چارپایه‌که‌وه به‌ستراون. دووهم پوژ بوو پاش هاته‌نه‌وه سهرخۆم دوکتوړیک هاته‌ ژووره‌که‌م، چاویکی به‌و پارچه‌ مه‌قه‌بایه‌دا خشانده‌ که‌ له‌ ژوور سهرم هه‌لواسرابوو ئیتر بی‌ده‌نگ و خیراتر له‌ هاته‌نه‌ ژووره‌که‌ی گه‌رایه‌وه ده‌ی. پوژي جاریک برین پی‌چیک ئه‌هات سهری برینه‌که‌ی ئه‌کرد تیماری ئه‌کرد، سهر و چاوی ئه‌وه‌نده‌ گرژ و مو‌ن بوو زاتم نه‌کرد بی‌دیوینم بزاتم له‌ کویم،

برینه کهم له چیدایه چیم لئ ئەکەن؟ کەچی بۆ ڕۆژی سییەم له خۆیهوه کهوته
 قسهکردن، له پېشهوه لای ترسام نهوهکو قسهه لئ دهربینت له پاشا که دیم زۆر
 به ترسهوه قسه ئەکات، له بهر چاوی ئیشکه رهکانی تر زۆر توندوتیژ له گهلم
 ئەجولیتتهوه دلتاییم په یاکرد بهرامبهری. بههزی ئەوهوه زانیم کهوا گولله که بهر
 ئیسک نه کهوتوووه ته نانهت وهکو چاوهروانیش ئەکرا بهر ریخولەشم نه کهوتبوو
 هه رچه ند دوکتور سکیشی هه لدریبووم چونکه شوینی دهرچوونی گولله کهیان
 به ستمه وه نه دیبوو. ههروهها پئی وتم که من ته نیا بریندارم لهم شوینه دا، که
 ههوالی بریندارهکانی کهم لئ پرسى وتی بردوویاننه خسته خانه ی عهسکه ری
 ئەویش چونکه من به سه رکرده یه کی گه وره ئەزانن نه یانویستوو له شوینیک دام نین
 نه وهکا په یوه ندی به که سه وه کهم، که پئی وتم له کویم قه له می دهست و پیم شکا. له
 دایه ره ی ناسایشی گشتی دانراوم و تیمار ئەکریم! هه مووتان ئەزانن ناوی ئەم
 دایه ره پیسه چ سامیکی هیه له دلی خه لکا. زۆر کهس هه ن ئاماده ن که
 به سوپاسه وه پانزه بیست سال حوکم قبول بکه ن به شه رتی نه یان به نه ئەو
 ئازاردانخانه یی ئەلین کهم کهسی به زیندوویتی لئ هاتوو ته ده ری. له گه ل ئەو
 هه موو سام و ترسه شا که لیم نیشنبوو وستم بهرامبه ر به کا برای برینپێچ خۆم
 نه شکپم. بۆیه بباکانه پرسیم: باشه که له ئەنجاما هه ر ئەمکوژن ئیتر ئەم
 مه سره ف و له گه ل خه ریکبوون و چاککردنه وه یی بۆچییه؟ هه روا لیم بگه رانه
 به برینه که مه وه ئەمردم یا بیانکردما یه به قوربان ی گولله یه کی تر، خۆ گیانی من له
 هی ئەو شه هیدانه شیرنتر نییه! وا دیار بوو ده نگم له پێویست زیاتر هه لبریبوو بۆیه
 کا برای برینپێچ رهنگی هه لبرزکا و دهستی گرت به ده مه مه وه وتی: به سه، به سه له ری
 خوادا بیبره وه، گو ییان لئ بیت منیش ئەخه نه پال تۆ منالم ورده و به رگه ی
 ئازاردانیش ناگرم. هه ر له قسه کانی بووه وه یاسا ولیک کردی به ژووراو
 به توندییه که وه پئی وت: چیته ئەوه لئ نه بوو یته وه؟ سه گبابه له من و تۆ ساغتره هه ق
 وایه بیبه ن، خۆ دابهسته نییه لی ره قه له وی کهین!

چه ند ڕۆژیک به سه ر ئەم قسه یه دا تی په ریووو برینپێچه که هات و به ماتیی هه که وه له
 ژیر لیوه وه وتی: به خوات ئەسپێرم ئیتر یه کتری نابینی نه وه منیش

بەسەرسوپمانىكەۋە وتم: چۆن خۇ ھىشتا برىنەكەم چاك نەبۆتەۋە. بەتەۋاۋى لە قسەكەم نەبۈبۈۋە دوو ياساۋل كىردىان بەژوورا و يەككىيان بەتۈرپەيىيەكى بى جىۋە وتى:

– ھەستە دەى خۆت كۆكەرەۋە و پىشمان كەۋە!

– خۇ كۆكردنەۋەى چى؟

– سەگبابە دىتەۋە بەگژ دەمىشمانا...

لەسەرخۇ وتم:

– بەگژ دەما چۈۋنى تىانييە، چىم ھەيە تا كۆى بكەمەۋە؟ فەرمۈۋن بابروين!

بە شەلە شەل پىشيان كەۋتم. يەككىيان وتى:

– راست برۇ خۆت شەل مەكە نەختىكى تر فىرى سەما و ھەلپەركىت ئەكەين!

ھەرچەندە لە گىيانى خۇم ۋەرس بوۋبوۋم ئەمۈيست بنەرىنم بەسەريا و ھەرچى داخى دلم ھەيە پىرىژم، بەلام پىش ئەۋەى دەم ھەلپىنمەۋە زابىتىكى لاۋى كەلەگەت لە ژوۋرەكەى تەنىشتەۋە ھاتە دەرئ وتى:

– ھا جوامىر ئەۋە تۆى؟ ئەۋە بۇ كۆى ئەبەن؟ ۋەرە بزانم مەسەلە چىيە؟

بەئەسپايى پەلى پاكىشام و بردمىيە ئەۋ ژوۋرە كە لىى ھاتە دەرئ و دەرگاي پىۋەدا، وتى:

– فەرمۈۋ دانىشە، چى ئەخۆيتەۋە؟ چا، قاۋە يا ترش؟ برىنەكەت چۆنە؟

سەرم لەم كارە سورما ھەر چەند بىرم ئەكردەۋە بەخەۋى شەۋانىش ئەم كورەم نەدىبوۋ، ئەى ئەم ھەموۋ لوتف و پىاۋەتى و دۆستايەتايە چىيە! ھەرۋەكو ھەپەسانەكەم شتىكى لە پرسىارەكانى مىشكم بۇ دركاندى بىرۋويەكى خۆشەۋە وتى:

– بىگومان تۆ من ناناسىت چونكە ئىمە يەكتىرمان نەدىۋە، بەلام ئىمە پىۋىستە پىاۋى ۋەكو تۆ بناسىن، ئەم بەيانىيەش لە نووسراۋەكانى بەردەمما ناوتم دى كەۋا ئىمىرۇ ئەتھىن بۇ لاى ئىمە بۇ لىكۆلىنەۋەى مەسەلەكەت منىش ئەمەم بەھەل

زانى بۇ خۇيىناساندنتان و ئەگەر بشتوانم خزمەتتە بىكەم.

ھات بەبىرما كە ئەمە چەشى داۋەكەمە، جارى ئەيەنەۋى بەقسەى خۇش لەگەلم خەرىك بن. ھەرچۇنېك بىت ھەتا ئىستە كابرە قسەيەكى خراپى نەكردوۋە. كارى راست بى ئەگەر ئەۋىش وەكو كابرەى ژەندرمە بىدامايە بەر جنىۋ دەسەلاتم چى بوو؟ بابزانين ئەم بۇ كۆيما ئەبات. ھىشتا ھەر بىدەنگ راۋەستابووم وتى:

— ھەرموۋ دانىشە.

داى لە زەنگىك كابرەك ھات بەدەنگىەۋە، پىى وت كە دوو ترشمان بۇ بەھىنى و نەھىلى كەسەش بىتە ژوۋرى.

خۇى خەرىك كە بە كاغەزەكانى بەردەمىەۋە تا ترشەكانيان بۇ ھىنانين، ئەۋسا لە كابرەى دوۋبارە كەدەۋە كە ھەر كەسى ھات بۇ لای بلى كارى گرنگى ھەيە. لە جىگەكەى خۇى ھەستاۋ ھاتە لامەۋە دانىشت. بە زەردەخەنەيەكەۋە وتى:

— بىرەنەكەت چۈنە؟ خۇ شوکور چاك بۆتەۋە. باش بوو ئىسكى نەگرتبۋو. ھەرچۇنېك بىت ھەموۋى پىنج و دوو رۆژىكە ئەمىش ئەپرىتەۋە، ئەچىتەۋە مالى خۇت. ھىوام وايە خراپ لەگەلت نەجوۋلابنەۋە چۈنكە بەراستى ژەندرمەكانى ئىمە زۆر كەرن لەگەل ھەموۋ كەس وەكو يەك ئەجوۋلىنەۋە. پىاۋى چاك و خراپ لىك جيا ناكەنەۋە. ھەر چۇنېك بىت ئەگەر گەيىيەكت ھەبى ئەبى لىمان ببوۋرىت.

مىشك وەختەبوو بتەقىت، چىيە ئەم كابرە چى ئەلەت يا بەكىم ئەزانىت! بىگومان بەھەلە چۈۋە لە ناۋەكەما. بەلام نە، ناۋىشەنى تەۋاۋى خۇمى وت: جوامىر بايز خەلكى...

ۋا شېرە بوۋبووم خۇشم نەمزانى چۇن ۋەرامى پىسارەكانم دايەۋە. بەلام ۋا دياربوۋ قسەيەكى ۋام نەكردبوۋ دلگىر بىى چۈنكە بە رۋىيەكى خۇشترەۋە لىم ھاتە پىشى و دەستىكى خستە سەر دەستم وتى:

— زۆر زۆرم پى خۇش بوو كە ئەۋ بىرە زىرەكانەيەت داۋە، لە تىگەيشتن، ژىرىى تۆ ھەر ئەۋە چاۋەرۋان ئەكرىت.

دەم بوو بە تەلەى تەقىۋ. بىرارى چى؟ كەى من بىرارىم داۋە لای كى و لە كۆى

داومه! له پر هه موو له شم نيشته سهر ئارق، نه مكر دبی له كاتى بى هوشى و بهنج كړدنا وړينه م كړدبى يا قسه يان لى دهره ينام، به لام چوڼ؟ كه من هېچ نه زانم نه توانن قسه ي چيم لى دهره يينن. وهكو گيل له خومه وه به دهميه وه پيكه نيم به شكو له سهر قسه كه ي بړوا و چمكيكي باسه كه م بو دهر بخت تا له حالى خوم بگه م، وا ديار بوو پيكه نينه بلحانه كه م جيى خوى گرتبوو، چونكه كابر ا وتى:

زور نارپوا و زولم بوو لاويكى وهكو تو به خوړاى له پيناوى خه يالكي به ننگ - كيشانه دا خوى فيدا بكات. پرگارى... پرگارى... ئازادى... كى پرگارى و ئازادى له ئيوه سهندووه؟ چهند هه لپه رستىكي پايله پهرستى خو په رست ئه يانه ویت به سهر لاشه ي ئم گهله ره شوړووته دا بگه نه گوره يى و دسه لات و ناز و نعيمه ت... چ به ته نگه ون سهدان لاوى وهكو تو به نرخ و خاوه ن دواړوژى گه شى تيا له ناو بچيت و هه زاران ژن و منال و پيرى بيگوناهى تيا بكوژريت! نه وند كهرن وا نه زانن حكومه ت هه روا به ئاسانى به بمرى و برووخى هه رس نه هينيت و خويان دينه سهر حوكم.

گه ليكى له م قسانه كړد، منيش پتت لى بدامايه ليك نه بوومه وه. نه مه وئ له مه سه له كه حالى بېم، بزانه م پرپار گوړپنى من چييه و نه مه هتيوه چيى ليم نه ویت. پاش له كچه ريكي دووړو دريژ له باره ي به هيژيى حكومه ت و چاكى و پاكي و دلسوزيى كارب هه ستان و خوړپتى و هيچوپوچى و ناپاكي و ناراستيى نيشتيما نپه روه وانه وه وتى:

- ئيستا كه وا من و تو له يه ك گه يشتين و توش پرپارى خوتت داوه نه مه وئ په يمانيك ببه ستين نه كه هه ر بو ئيستهمان بو دواړوژيش، تو يارمه تى من بده و منيش يارمه تى تو نه دم.

سهر م داخست نه زمانى چى بلیم. كابر ا له سهر قسه ي خوى روښت وتى:

- نه و قسانه ي دات ناوه لای حاكم بيانكه يت ئيست لای من بيانكه منيش يارمه تيت نه دم كه له روژيك دوو روژ زياتر نه مينيت هوه بتگه پښمه وه ناو مال و منالى خوت و مانگانه كه شت زياد كه ين و له نزيكترين هه لدا هه ولت بو نه دم لای....

بەگ كە ئامۇزامە بتكات بە سەرۆكى دایەرەكەت!

قسەكانى وەكو تیر كاریان لە جگەرم ئەكرد لەگەڵ ئەوەشا نەمويست بیانگرە
خۆم بۆیە خۆم لى گیل كرد و وتم:

– قسەى وەكو چى ئەفەر موویت؟

وتى:

– ئەوانەى بەلێنت داوہ لای حاکم بیانكەیت! وەكو ناوى سەرکردەكانى ئەم
بزووتنەوہیە، شوینی كەلوپەل و چاپەمەنى و سەرچاوەى پوول و پارە، جیگای
خۆشاردنەوہیان، پەيوەندیان لەگەڵ دەولەتە بیگانەكان و ئەم جوړە شتانە. ئەو
هیچى لە ھەمانەكەیا نەھیشت و منیش نەتوانا و نەبیانووى دان بەخۆداگرتنم ما.
تى گەیشتم كە نەك ژيان وا دواوژ و ئابروو و نامووسیشم بەندە بەو قسەيەوہ كە
ئێستە ئەيكەم و ئەشبى بیکەم بۆیە تەنیا ھەولێ ئووم دا كە لەژێر پەردەى
كزۆلەبيیدا بیکەم و بەس:

– ئەوى راست بى باش تى ناگەم، بروام پى بكە ھەر لە سەرەتاوہ لە
برینداركردن و گرتنەكەمەوہ تا ئێستە ھەموو بەسەرھاتەكانى خۆم وەك سینەما
دیتە پێش چاو. وەك فليمى كە خۆم تیا سەیركەربم نەك یاریكەر! بریارى چى و
بەلێنى چى؟ ھەموو ئەمانە لای من مەتەلێكن كە ھەر تێیان ناگەم نەخوازەلا
ھەلیان بەینم. من فەرمانبەریكى مووچەخۆرى بچوك چیمە بەسەر ئەم جوړە
شتانەوہ سەرى خۆم كز كردووہ و دەستم گرتووہ بەكلاوى خۆمەوہ با نەبیات.

كابرا نەختى رەنگى لە توورەبيیدا زەرد ھەلگەرا بەلام دانى بەخویا گرت و بە
زەردەخەنەيەكى بى رەزاوہ وتى:

– نە كاكى خۆم یەكجار واش نا. بەلێ وتوویانە خو بەكەم گرتن جوامیریە
بەلام خەلك بە كەر زانینیش ژیری نییە.

بە پەلە و شلەژاوى وتم:

– ناقوربان هیچ نیازم ئەوہ نەبوو كە خوانەكەردە جەنابتان بە تێنەگەیشتوو
و نەزان دابنیم! ھەيە ناوى ئیوہى نەبیستبى! چەندان جەریمەى گرنك گرنگان

دۆزیوتهوه، ئیوه...

به نهختی توندییوه قسه که ی پی بریم وتی:

– پیچ و په نای پی ناویت، من ئەموست تو پرگار کهم چونکه وام ئەزانی له ساویلکه یی و دلپاکییەوه تی گلینراویت و جوانکه ی، به گوناھم زانی به خوتو خۆپایی تیا بجیت، به تایبەتی که مەسەلە کهشت له پوژ ئاشکراتره و خۆشت بەلێنت داوه که هەرچی راستی هەیه به کار به دهستانی بلێت!

– زۆر سوپاستان ئەکەم به لام باوهر بکه و ابزانم خراپیان تی گەیان دوون من هیچ بەلێنیکم به هیچ کەسیک نه داوه که راستی هیچ نه نییەکی پی بلیم، چونکه هیچ نه نییەک نازانم.

زابتەکه به تو ورەبی هەستا له لامهوه و چووهوه سەر مێزەکه ی خۆی وتی:

– کورپی باش خۆت گەوج مەکه، تو پیشپهروی ئەو به شە ی خۆپیشاندانه که نه بویت که هەلیان کوتایه سەر دایه رە ی ئاسایش له گەرەکی... ناویکی خۆشی هەیه... وه ئەگەر ژەندرمه کان وریا نه بوو نایه و زوو نه هات نایه دەست هەموو یانتان ئەکوشت و دایه رە که تان ئەسووتاند و چه که کانیش تان ئەبرد... ئیستەش ژەندرمه کان هەموو شایه تن له سەرت جگه له وه ی که خۆت له و هەرایه دا گولله یه کت پی که وتوو و له کاتی تیمار کردنه که شتا زۆر شتت لای یاریه دەر (ن...) درکاندوو و بهلێنت داوه تی که چاک بوویت وه هەموو شتیک لای حاکم بلێت. سەرەرای هەموو ئەمانه ناوی هەموو سەرکرده کانه مان له کاتی پشکنیندا دۆزیوته وه و به شە هه ره زۆریشیان گیراون و دانیان به تاوانی خۆیان ناوه و داوی لیخو شبوونیان کردوو و ناوی جهنابیش جوامیر بایز... یان وه کو یه کی له کادره چالاکه پیشکه وتوو هکانی پارتی هیئاوه... جگه له وه ی که وا ناویش له و نووسراو و به لگانه دا هاتوو که له هیلا نه کانتانا دۆزرا ونه ته وه. جائیستا ئەفه رموی چی؟ هەر سووریت له سەر ئەوه ی که پیاویکی به سه زمانیت و ئاگات له هیچ نییه؟ یا پیاوانه دیته دهست و چی ئەزانی ئەیلێت تا منیش راپورتیکی جوانت بو بنووسم و شهو له گیراو خانه دا پوژ نه که یته وه؟

تا کابرا له سهر قسه کردن ئه پویش باستر راستی ئه و قسه یه پشینانم بو
دهرئه کهوت که ئه لئ: «پیاو که زوری وت چاکیش ئه لئ و خراپیش ئه لئ».

چونکه به درێژدادریه که یه هندی شتی وای بو دهرخستم که به ته وای راستی
هموو قسه کانی خوئی له بنچینه وه هه لته کاند، به تایبه تی ئه وه ی که وتی ناوی من
له لیستی کادره چالا که کانی (پارتی...) دا نووسراوه و سه رکرده گیراوه کانی پارتی
ناویان هی ناوم وه کو یه کیک له سه رکرده کان چونکه من هیچ په یوه ندیه کم
به (پارتی...) وه نه بووه و نییه و هیچ یه کئ له سه رکرده کانیشی نه ئه مناسن و
نه ئه یاناسم بویه له وزه ی هیچ پی لینه ریکا نییه هه ر ناویشم بزانیته نه خوازه لا وه
کادریکی چالاکی پیشکوتوو باسم بکات. هه روه ها ئه گه ر لیسته ی ناوی هموو
ئه ندامه کانی پارتیه که شیان ده ست بکه ویت به ناو و نیشانی ته و اویشیا نه وه ناوی
منی تیا نییه و نابیت... که دیم زابته که چاوی برپوه ته ده م زور له سه رخو پیم وت:

– هیچی تازم نییه بیلیم، ئاگام له هیچ نییه و که سیش ناناسم!

زابته که ببکا که ده ستی پان کردوه و وتی:

– باشه ئاره زووی خو ته! هه ز ئه که ی قسه مه که! به لام ئیمه ئه زانین چونت
ئه هینینه قسه! که ر و لا ئمان کردوه به بلب له نه خوازه لا یه کیک و وه کو تو،
رێگه که یمان دوزیوه ته وه!

تا ئه هات ناو میدی برستی ئه بریم و هه ره شه و قسه کانی کابراش بیه و ده یی
پارانه وه و لا لا نه وه ی پی ئه سه لم اندم. زاتم نایه به رخوم و ده ست له خو شو رانه وتم:

– ها ها! نه ئینی بومبای ئه تو متان دوزیوه ته وه! هه ر دارکاری کردن نییه؟ ئه مه
له شی من و ئه وه ش داری ئیوه. که ئه مه م وت کابرا ته ماشایه کی توندی کردم،
خو شم وه کو شتی په شیمان بوو بوومه وه بویه خاوتر له پیشوو وتم:

– هه ر چو نیک بی له ژیر دارا بمکوژن له وه زیاترم لی نابیسن که ئیسته
به جه نابتانم وت، چونکه هیچی تر نازانم.

کابرا وادیار بوو قسه که م له سه ره تا وه چو و زاندو یه وه بویه لچیک هه لقو رتاند
و به سه ریک له قیوه وه وتی:

- هەرچی چۆنیک بێ سارپڤگا که مان تازەبیت یا کۆن تاقیکردنەوهی تا ئێستە مان لەگەڵ ئێوەدا دەری خستوو که چاکترین رپڤگایه و باشتترین بهر ئەدات، که سیشتان ئەوەندە مەرد نەبوون که لەبەر لێدان و ئازاردانا هیندە خوێ رابگریت که تێمان بگەنیت رپڤگا که مان کۆن و بێ کەلکە تا وازی لێ بهینین، بزانی بەشکو تۆ ئەو مەردە بیت!

دای لە زەنگە کهی بەردەمی، کابرای دەرگاوانی هاتە ژووری پێی وت:

- بلی بهو یاساوانە ئەم کۆرە بەرنە ژووری ژمارە (۲۳). پووشی کردە من و پێی وتم: تۆش ئۆبالی خۆت بەئەستۆی خۆت ئێستەش نەچوو بەچی، هەتا ئێواره هەر کاتی لە کەلی شەیتان هاتیتە خواری بەیاساوە کەت بلی ئەتھینێ بۆ ئێره، من هەر لەسەر قسەیی خۆم ماوم.

سەرم داخست و بێدەنگ پێش یاساوە کان کەوتم.

جوامیر که له قسه کانیا گه‌یشته ئیره چاویکی به‌هاو‌ده‌مه‌کانیا گپرا وتی:

– لام وایه به‌سه با لیره‌دا بی‌برینه‌وه داستان‌ه‌که‌م تامی تیا نه‌ما، هه‌موو به‌جاریک وتیان:

– نه‌به‌خوا ئه‌بی قسه‌که‌مان بۆ ته‌واو بکه‌یت، تازه خه‌ریکه به‌سه‌که‌ت خو‌ش ئه‌بی. ده‌ی توخوا!

جوامیر که‌وته‌وه قسه‌کردن:

– به‌په‌وه بیرم له قسه‌ی کابرا ئه‌کرده‌وه، وه‌کو شتی پیم گران بوو ترسنوکی هه‌ندی خه‌باتکه‌ری دایه‌ری ئاسایش بگه‌یه‌نیته ئه‌و ره‌ئیه‌ی که‌وا لیدان و ئازاردان چاکترین و نزیکترین رێگه‌یه بۆ پێ لینان وه‌رگرتن و نه‌ینی دهرخستن ئه‌گه‌رچی ئه‌شمزانی ژماره‌ی ئه‌م چه‌شنه‌که‌سه‌ی بۆ وه‌ و خو‌په‌رست و ترسنو‌کانه‌ش زۆر که‌من له‌ ریزی خه‌باتکه‌ره‌کانا – که‌ داخه‌م ناچی من خو‌م یه‌کیک نیم له‌وان – له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا ئه‌م ژماره‌ که‌مه‌ زیانیکی زۆریان گه‌یاندووه به‌ئندام و بزووتنه‌وه و وه‌ری کو‌مه‌لانی خه‌لکیش، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ نه‌ینی گرنه‌ و ناوی خه‌لکیکی زۆریان درکاندووه، جیهازی پڕوپاگانده‌ی میریش تا ئه‌وپه‌ری توانا که‌لکی له‌م به‌زیوانه‌ وه‌رگرتووه بۆ پڕوخاندنی وه‌ری خه‌لک و نه‌ه‌یشتنی باوه‌ریان به‌بزووتنه‌وه. به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ بزووتنه‌وه نه‌یتوانیوه که‌لکیکی ئه‌وتۆ وه‌رگری له‌و ژماره‌ زۆره‌ پۆله‌ نه‌به‌زانه‌ی که‌ له‌ ژیر دارا پزینراون و به‌ئازاردان کوژران بۆ ئه‌وه‌ی دوژمن بتوانی وشه‌یه‌کی زیاندار له‌ ده‌می ئه‌و قاره‌مانانه‌ بیستیت! هه‌رچو‌نێک بیت ئه‌گه‌رچی من له‌و کاته‌دا زۆرتری له‌ باری ده‌سه‌کوتی خو‌مه‌وه سه‌یری مه‌سه‌له‌که‌م ئه‌کرد به‌لام له‌و حاله‌ی منا هه‌چ جیاوازییه‌که‌ نه‌بوو له‌ نیوان ده‌سته‌کوتی من و ده‌سه‌کوتی گشتیدا ئه‌گه‌ر ئیش باش برۆیشتایه‌ منیش تووشی ئه‌م چورتمه‌ نه‌به‌بووم. هه‌رچه‌نده‌ بیریشم له‌وه‌ ئه‌کرده‌وه که‌وا به‌خوتو‌خو‌راپی له‌ ژیر دار و ئازارا ئه‌مکوژن به‌زه‌ییم به‌خوما ئه‌هاته‌وه و جنیوم ئه‌دا به‌پژیم و قانون و حکوومه‌ت و

تهنانهت بزوتنه وه و پارتیش، ئەموت هەر ئەم برینه م پێوه نه بوايه له وانه بوو
 پزگارم ببی، به لام ئیستا مه گهر هەر خوا خوێ بتوانی شتی کم بو بکات. له
 هه مووشی ناخوشتەر له لام ئەوه بوو که له هیچیا نه بووم. وام لی هاتبوو به ئاواتم
 ئەخواست که قسه کانی کابرا راست بوايه و له شتی کا بوومايه بو ئەوه ی باری
 سزا که مم ئەوهنده لا گران نه بیّت.

دهرگای ژوورنیکیان بو کرمه وه یه کیکیان پالیکی توندی له ناکاو پێوه نام به دهما
 که وتمه ناو ژووره که وه تا دهستم له سه ر و چاوی خۆم کوتا بزانه کۆیم شکاوه و
 هه ستامه وه سه ر پێ دهرگای ژووره که یان خپ داخسته وه، له پێشه وه وه ک بت له جیی
 خۆم چه قییم چونکه هه رچی پووناکی بی له ژووره که دا به دیم نه ئەکرد. به ره به ره
 چاوم به تاریکییه که راهات پوانیم بالا پیاو و نیوێک به رام به رم له چه ند درزی که وه
 داوه پووناکی دینه ژووری وای تی گه یشتم که په نجه ره یه و له و دیوه وه چینکۆی پیا
 گیراوه. به لام پووناکیی ئەو چه ند درزه هەر به شی ئەوه ی ئەکرد که پیاو پوژ و
 شهوی پێ له یه ک جیا بکاته وه. په لم گیرا دیواریکم دۆزییه وه دهستم پێوه گرت و به
 له پ کوتان پیا هاتم بو ئەوه ی بزانه گه وره و بچوکی ژووره که چه نده و چی تیا یه.
 دیواریکم ته واو کرد هیچ شتی کم نه هاته ری که وه رچه ر خامه وه پیم بهر ته نه که یه
 که وت وهر گه را دهنگیی زل و ناخوشتی لیوه هات دهماری گرژ کردم و یستم برۆمه
 پێشه وه وا دیار بوو ته نه که که که وت بووه به رییم بو ئەوه ی لیی هه لئه نه نگوتم
 دانه ویمه وه دهستم بهر ته رایییه که که وت، گویم نه دایه، په لم کوتا ته نه که کم راست
 کرده و نووسانه به دیواره که وه دیسانه وه له سه رخو که وتمه وه گه ران به ژووه که دا،
 له پر پیم له شتی ک گیربوو خۆم راته کان دهستم ته ر و دیواره که ش لووس له نگه ری لی
 تی ک چو، خۆم پێ نه گیرایه وه، که وتمه زهوی، ناوچه وانم دای به شتی کی ره قا، گورج
 دهستم برد بو ناوچه وانم، ته رایییه کی پێوه بوو نه مزانی خوینه یا ئاوی ناو
 ته نه که که یه که به دهستمه وه بو! ئەوه نده ی پێ نه چوو نازاری سه رم و هاتنه
 خواره وه ی ته رایی به سه رو چاوما تیی گه یاندم که ناوچه وانم شکاوه، له جیی خۆم
 بی جوو له دانیشتم. دهسته وشکه که مم برد بو گیرفانه کانم هیچ ده سه سپی یا
 په رۆیه کی تیا نه بوو، به چمکی کی کراسه که م ناوچه وانم سپی. بیرم که وته وه که وا

جگهره و شخارتم له گیرفانا بوو که چی تیا نه ماوه، بیگومان پشکنیویانه و دهریان هیناوه. هه رچۆنیک بوو پارچه یه کی درژکۆله م به دان له کراسه که م کردوه و به تاریکی ناوچه وانم پی به ست هیچ نه بی خوینه که ی بوه ستیته وه، له مه دا بوو ههستم کرد ته رای گه یشته له شم که پهل م گیرا زانیم ناوی ناو ته نه که یه و ئه و شته ش که پیمی تی گیرابوو ئه لقه یه کی ئاسنه، بیگومان بو خه لک پیوه به ستنه وه به کاری نه هینن. ترسی نه وه ی که نه وکا هه ههستم بکه ومه چالیکه وه یا تووشی گاشه یه که ببه دسه وسان له جیی خۆم هه لته وروشکام، ته رای زوری بو هینام. لیره دا بو یه که مجار هات به بیرما که نه بی ئه و ته نه که یه ی پیم به ری که وت میزی تیا بوو بیت، چونکه بۆن میزیکی پیس له ژووره که نه هات. نه وه نده قیزم هاته وه وخته بوو برشیتمه وه، قاچم شل بوو، زامی برینه که م هاتبووه سو، وا دیاربوو کولابووه وه، سه ریشم نه یه شا، به قنگه خشکی و په لکوتان خۆم گه یانده دیواره که پالم پیوه دا.

به نیی بیرم له حال ی خۆم کردوه، به خۆم ئه وت ههستم دهرگا که بده مه بهر مسته کۆله ناچار یان نه که م دین، به شکو پیان بلیم پیخه و خۆراکم بو بهینن! به دم ئه م لیکدانه وه وه بووم کاتیکم زانی یه کیک لایتیکی داوته بهر چاوم و به ژوور سه رمه وه وه ستاوه خه ریکه به لووته شه ق راستم نه کاته وه، ئه لی: ههسته نانه که ت بخۆ!

منیش دهستیکم دایه بهر تیشکی لایتکه ی و پرسیم:

– کوانان؟ چاوم له هیچ نییه.

لایتکه ی پرووکرده به رده م. دیم کولیره یه که له سه ر ئامانیک دانراوه، یاساوله که به توندی وتی:

– نه وه نان فه رموو سنگانی که. به ی خوایه پیتان هه رامه! ئیوه هه قتان نه وه یه هه ر له رپوه وه کو ئیستری نه خو ش ده مانچه یه که بنین به ناوچه وانته نه وه.

له پی شه وه خه ریک بوو داوا ی دهستی نوین و چرایه کی لی بکه م و نووکه

شەقەکانی بخەمە پشتگوێ بەلام کە گویم لەو گەوھەرەنە بوو کە ھەڵبەست بێدەنگ بووم. وەک ژوورەکە بپشکنی لایتەکە ی بەچار دەور و سەر و خواری خۆیا گیرا. بەخێراایی برووسکە وینەییکی ژوورە چیمەنتۆ رەق و تەقە بەرز و دەرگا تەختە ئەستوورەکەم لە مێشکا گیرا. تەنیا کەلوپەلی ژوورەکە ئەو تەنەکەییە بوو کە بۆ میزکردن دانرابوو لەگەڵ شەریبەییکی مل شکاو کە وا دیار بوو ئاوی خواردنەوێ تیا بوو. کابرا وەرگەڕایەووە برۆا، ھات بەبیرما لەوانەییە ئیتر یەکیکی تر بەو زووانە نەبینمەووە بۆیە بەنا بەدلی و لە بەر خۆمەووە وتم:

– ئەری ئەو پێخەوێ، چرایەک، شتیکم بۆ ناھین؟ کابرا بە پێکەنینی بەرزی ناخۆشەووە وتی:

– بەلی! ئەی چۆن ھەر ئیستە کچیکی جوانیشت بۆ ئەھینن لەو خوشکانە ی بەناوی نیشتمانپەرورە ی و ئازادیخوازییەووە نابروویان ئەبەن! تی گەیشتم کە قسەکردن لەگەڵ ئەم یاساوە وەک چیلکە لە پیسیاییەووە دان وەھایە بۆیە بێدەنگ بووم و ئامانەکەم راکیشایە بەر دەم کابراش لی دا پوشتەووە دەری.

نەمزانی چێشتەکە چیبە، نەختی دەستم تیا گیرا بە نیشکێنە یا ماشینە ی تی گەیشتم، کەوچیکم برد بۆ دەم، ھیشتا لیم نەچەشتبوو بۆن نەویتیکی لی ئەھات پیاوی کاس ئەکرد. بەئەسپایی کەوچکەکەم دانایەووە و کەوتە کولێرە خواردن. زۆرم ھەز ئەکرد بزانم کات چەندە بەلام سەعاتەکەم لەبەر تاریکی بۆ ئەئەبێرا. ھات بەبیرما لە حاڵی وەکۆ منا کوێر چاترە چونکە بەتاریکی راھاتوو، باشتەر لە شت ئەگات و چاکتر ئەجوولیتەووە لەم زیندانەدا کەوا چاوی کردوو بەئەندامیکی بی کەلک بەیارمەتی ئەو وینەیی ژوورەکە کە لەبەر تیشکی لایتی پۆلیسەکە لە مێشکما گرتبووم کەوتە پیاسە کردن بەژوورەکەدا. ھەرچەندە لەپێشا یەک دوو جاری بەر دیوارەکان کەوتە بەلام لە پاش پێوانیان بەھەنگاو لەمەش پزگارم بوو. دیسانەووە جی برینەکەم ھاتەووە ژان دەستیشم پیس بوو بۆیە نەمئەوێرا دەستی بۆ بەرم نەوێکو کولابیتەووە و لیمی پیس بکات. بۆیە لە قوربێکا بۆی دانیشتم. کارم بەو ھەش باش بوو ناوچەوانم خوینەکە ی وەستا بوووە و ئازاریشی نەما بوو. وادیار بوو ھەر تۆزێک قورجانبوو. چاوم بریبوووە درزەکانی پەنجەرە گیراو کە ی بەرامبەرم، وا

ديار بوو پرووه و پړژه لات بوو چونکه تا ئه هات پرووناکيه که ی که متر ئه بووه وه. ماوه يه کی باش وه ها مامه وه، ئالوژی ئیسته و تاریکی دوو پوژ ئه یانگی پامه وه بو رابوردو، ئه و رابوردو هی زیاتر دهر دی گران ئه کردم. له م بیر کردنه وانه دا بووم له پ ترپ و گرمه گرم له دا لانه که دا په یا بوو. دهر گای ژووره که م کرایه وه و دوو یاسا ول کردیان به ژوورا وتیان:

– یاللا ههسته پیشمان که وه.

منیش به سه رسامیه که وه وتم:

– بو کویم ئه بهن؟

یه کیکیان به پیکه نینه وه وتی:

– بو سینه ما!

پیشیان که وتم دیم دهمه دهمی ئیواریه له ئیمه به وه لا که سی تر له و دا لان و راپه وانه دا نییه، بردیانمه سارداویکی گهره وه که به سی چوار پیپلیکه بوی چومه خورای. یه که م شت که بهر چاوم که وت کابرایه کی ئه فهنیدی لاجانگ سپی په نگ زهر دی لووت دریزی بی پهزا بوو له بهر دهمی میژیکی گهره دا دانیشتبوو، یاسا وله کان سه لامیان بو کرد و یه کیکیان وتی:

– قوربان ئه مه ته جوامیر بایز!

به سه ر له قانیکه وه وتی:

– باشه ئه و کورسییه ی بو بینن با دانیشیت!

که دانیشتم به خیره اتنی لی کردم و به تهوسی که وه وتی:

– لام وایه خه باتکه ر نابی سلاو له نوکه ری ئیمپریالیزم بکات بویه سلاوت نه کرد! به لام من پیاوی راستم خو ش ئه ویت بویه ئه م کرده ویه تم پی ناخو ش نییه، به لام شهرت ئه ویه له هه موو شتیکا خه باتکه ر بیت. مهردانه پی له وه بنییت که چون ئه م خو پیشانده نت ریک خست و نیازتان چی بوو له په لاماردانی دایه ری پولیس و تهقه کردن له و ژهندرمه بی تاوانانه؟ پیاوی خه باتکه ر نابی

درۆزن بئی وەك ژن دەست پان كاتهوه و دەم پان كاتهوه و بلی بهخوا قوربان هیچ نازانم. بهپیغه مبهیر میرم بئی تاوانم. فەرموو بزانم رۆلی خۆتم بۆ باس كه له خۆپیشاندانهكهى مانگی پېشودا!

– دواى ئەو قسانەى كاپرا ئەوى راست بئی، پرۆم نەئەهات بلیم له هیچا نیم و ئاگام له هیچ نییه. شەرمیشم پئی ئەهات درۆ بکهەم و بلیم وام کرد و وام کرد، ئەگینا له گرتن نەئەترسام. ئاماده بووم چى بنووسیت بۆی ئیمزا بکهەم. بۆیه هیچ ورتەم لیوه نەهات بەدەنگیكى بەرز وتی:

– چیتە کەر و لالی! خەباتکەر نابئی ئەوەندە ترسنۆک بئی. هەر بەشەش حەوت سەعات بوون له ژووری ژمارە ۲۳دا وا زندهقت چوو قسە کردنیشت له بیر چووهوه؟ منیش له بەر خۆمهوه وتم:

– مەسەلهكهى من زۆر ئاشکرایه من قسەیهك ئەکهەم و ئیوهش قسەیهكى كه ئەکەن، من بئی دەسلەتەم و ئیوهش خاوەن دەسلەتە. با قسەى من نەبئی قسەى ئیوه بئی سزای خۆم چیهە بێمەن و بېریتەوه. قاقا دەستی کرد بەپیکەنین، وتی:

– بە راستی قسەیهكى جوانه! دواى ئەو خۆپیشاندانه خۆنینهى نزیکهى سەد کەسى تیا کوژرا و ئەو ئاگرەى نایهوه له ولّاتا هەروا سووک و ئاسان ئەتدەین بەعورفى چەند سالیك حوکمت بدا و بېریتەوه! نەخیر هەقال جوامیر زۆر زۆر بەهەله چووی له لیكدانهوهکەتا. ناوی هاوکارەکانەت، ئەندامانى کۆمیتەکەتان، شوینی چاپی شارەکەتان، ناوی سەرکردهکانتان، سەرچاوهى پاره و ژيانتانم پئی نەلییت گیان لەم دایەرەیه نابهیتە دەری، ئیتر ئەو سەرینه بخەرە ژیر سەرت و هۆشى خۆت بهێنەرەوه بەر خۆت. پرزگاری له راستی و تەندایه چى ئەزانى بەراستى و دروستى پێمانى بلی و برۆرهوه ناو مال و مناللى خۆت.

ئەم قسانەى کرد و جگەرەیهكى دامی. منیش دواى ئیستیک جگەرەکهەم وەرگرت و دام گیرساند، زۆرتر له بەر ئەوهى پێویستم بەماوهیهك لیكدانهوه هەبوو. چى بکهەم، چى بلیم! بلیم چووم و کردم و چاکم کرد وازم لی ئەهینن! باوەر ناکهەم،

دوورنیهه ئهوسا زیاتر شکم لى قايم كهن و باشرم لى بدن بۇ ئهوهى ناوى خهلكيان پى بلىم. نه چاكترين شت ئهويه كه ههر لهسه ر ئينكارى خوم برؤم، كه ههر ئهويش راستييه كه يه تى، ئيتىر چى ئه بى بى.

كه كابرا دى ههر بىدهنگم وتى:

– قهى ناكات ئهه شهويشت مؤلهت ئهدهم، تۆ كورپكى زۆر تىگه يشتوو دياريت، گومانم نييه له وهدا كه ئه مشه و بيرى لى بكه يته وه به يانى به پى خوت دىته وه و چى ئه زانى پىمانى ئه لىت!

ئه وهى راست بىت باش گويم له قسه كانى دوايى نه بوو، ههر چنده به دهنگىكى به رزىش ئه كىرد و هه موو سى چوار ههنگاوىك له يهك دور بووين، چونكه له كاتى قسه كردنه كهى ئه وازىكه و هاوار و قىزه يه كى پر به ده مى جهرگىرم ئه هاته گوئ. له زهنگه كهى دا بمبه نه وه شوينه كهى خوم. هه لپه رستيم جوولا له دلى خوما وتم بۆ شه وىكىش بى بۆ كه لكى لهم خوشبا وه رپيه ي كابرا وه رنه گرم، زيانى هيج كه سىكىشى تيا نييه. بۆيه وتم:

– ئه گهر بتفه رموايه چرايهك و ده ستى نوينيشيان بدامايه زۆر مه منون ئه بووم.

كابرا به زه رده خه نه يه كى سه ركه وتو وانه وه وتى:

– باشه به سه ر چاو... كورپه ههر ئىسته چرايه كى باش و ده ستى نوينى پاك به رن بۆ كاك جوامىر. پياو ههر به ديمه ن دياره! هه رگيز ئهه كورپه باشه هاوپرى ئه و جروجانه وه ره خوينى رازانه نييه!

كه گويم لهم قسه يه ي بوو هه زم ئه كرد ببومايه به تنوكىك ئاو.

ده ستى نوينيان بۆ هينام له گه ل چرايهك. من خه ريكى رىكخستنى جىگا كه م بووم سينييه كيان له بهر ده ما دانام، برنج و په تاته و په رداخى ماستاويشى له سه ر بوو. ده ستم كرده خواردنى، به خوم ئه وت: لىده تىر بخو ههر ئهه ژمه يه به يانى كه به گ چاوى پىت كه وته وه له باتى ئهه خواردنه باشه تيه ه لدانىكى باش ئه خو يت.

شهو بوو چراکه م کز کردبوو له پر درگا که کرایه وه و زه لامیکیان هاویشه
ژووره وه وتیان:

– ئه وهش هاودهنگ بو خوتان رابویرن.

وتم هاویشتیانه ژووره وه نه که هر له بهر ئه وهی پالیان پیوه نا، له بهر ئه وهش
که وه که په لاس که وته زه وی، چراکه م هه لکرده وه و له کابرای هاودهنگم چومه
پیشه وه. گویم له مشه مشی بوو زانیم که نه مردوه، به بیرما هات ئه مه جاسوس
نه بیت به فیل هینا بیانه ته لام بو ئه وهی قسم لی در بهی نی، که زیاتر لی ورد
بوومه وه دیم ته نیا کراس و در پییه کی له به رایه، در پییه کی به سمتیه وه نووساوه
و په له خوین و شوین داریش به کراسه که یه وهیه، به په رداخی ماستاوه که نه ختی
ئام کرد به ده مییه وه، چاویکی هه لبری به ئه سپایی وتی:

– تو کییت:

وتم:

– نامناسیت.

وتی:

– تو ناوی خوتم پی بلی به شکو بتناسم! من خوم بیباک سابیرم.

منیش جوامیر بایزم.

– ئی تو ئه و که سه ی که ئه لین له خویشاندانه که ی تشرینا په لاماری دایه رهتان
داوه. ئی، ئی، زابته که وتی بیبه نه لای، وا دیاره تازه هیناویانیه ئیره، ئه و دوو
یاساوله ی منیان هینا نه یانته ناسیت له یه کیکی تریان پرسى ئه و وا باسی تو ی
بو کردن.

خه ریک بوو وهر گه ری به په رو شیکه وه پیم وت:

– ئازاری خوت مه ده من ته تخمه سه ر جیگا که ی خوم.

– نا، نا، سوپاست ئه که م یه کجار ئه وه نه حالم شړ نییه به نا چاری خوم وا لی
کرد ئه گینا به دهر دی برزووی به سه زمانیان ئه بر دم، پاله وانى پی فروشتن، هر

لېيان دا و نقه ی لیوه نه هات ئه وانیش هه تا ئه هات شیتگیرتر ئه بوون. هه موو له شیان شان له وانیه چاک نه بیتوه یا شوینیکی سه قهت بی.

منیش به سه رسورمانیکه وه وتم:

— چی حالت شِ نیه تو هه موو له شت هه ر خوینه!

— ئاخر برزوت نه دیوه ئه گینا به منت ئه وت بی ئاره ق دهرچوویت. چیه ئه وه نوین و خواردنی چاکیان داویت. (سه ریکی بادا) وتی: نا ئه وه باریکی پیلانه که یانه، پیشاندانی منیش باره که ی که ی. واته پیّت ئه لین ئه توانین وه ک ئوتیل خزمهتت بکهین و ئه شتوانین له ژیر دارا بترزین، به لام هه ر جوړه یان به نرخى خو، جا توش دلی خوّت بکه به سه ریشک. وا دیاره هیشتا ئیفاده یان لی وهرنه گرتوویت.

— نه هه ر دووجار بانگیان کردووم و هه ره شه ی خراپیان لی کردووم و به لینى باشیشیان پی داوم، به قسه سه بهینى ئه مبه نه وه بو ئیفاده لی وهرتن.

— هه ر چونیک بیت گوی مه دهره هه ره شه و گوره شیان هیچ مه درکینه ئیتر له کوشتن مه ترسه چونکه ئیزنی کوشتنیان پی نییه، به لام ئه گه ر شتیکت درکانه ئه وسه به هیوای ئه وه که شتی که ت لی دهر بهینن بی په روا تیت به ر ئه بن تا ئه گه نه راده یه که یا تو کاتى به خوّت ئه زانی هه رچی له هه مانه که تايه بوّت هه لړشتوون و ئابرووی خوشت و بزووتنه وه شت بردووه یا ئه وان کاتى به خو یان ئه زانن که تو یان به ئازاردان کوشتووه که له هه ردوو حالا په شیمانی هیچ دادیک نادات. بو یه هه ر له سه ر هیچ نازانمی خوّت برۆ (نازانم په حه تی گیانم)!

— جا هه ر به راستیش من هیچ نازانم.

— ئه و چاتر. باشه هه ر وایى نه ختیکت لی ئه دن و وازت لی هیئن.

به داخه وه وتم:

— هیچ شتیکیشمان لا نییه برینه کانتی پی ببرژنمه وه.

وتی:

- نه کاکى خۆم پێویست بهوه ناکات نایه‌ن قه‌تماغه به‌پێنێته‌وه ئه‌مبه‌نه‌وه بۆ دارکاری ئینجا لێدانی ئه‌و جاره به‌ئازاره. به‌لام پیاو ئه‌بێ یا ئه‌م رێگایه نه‌گرێته به‌ر یا ئه‌بێ هه‌موو ئازاریکیش مه‌ردانه هه‌لبگریت.

نوێنه‌کانی خۆم له‌گه‌ڵ هاوژووره‌که‌م به‌ش کرد و ماوه‌یه‌کی باش قسه‌مان کرد و ئه‌وسا ته‌ماشایه‌کی سه‌عاته‌که‌م کرد له‌ دووانزه لای دابوو، پێم وت:

- شه‌وگار دره‌نگه و تۆش که‌نه‌فتی با بۆ خۆمان بنووین.

- شه‌و باش! بزانی سبه‌ینی چی له‌ ته‌ك خویا ئه‌هینێ. لی‌مان دا نووستین، نازانم چهند خه‌وتم له‌ ترپ و گرمه‌ گرمیکی زۆری پارپه‌وه‌که‌ خه‌به‌رم بووه‌وه. هه‌ر ده‌رگا بوو ئه‌کرایه‌وه و پاش نه‌ختی دانه‌خرایه‌وه و تا ئه‌هاتیش له‌ ئێمه‌ نزیک ئه‌بوونه‌وه، بێباکم هه‌لساند. خه‌ریک بووم باسی هه‌را هه‌راکه‌م بۆ ئه‌کرد که‌وتنه‌ کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکی ئێمەش هه‌ر که‌سه‌مان له‌ شوینی خۆی. خۆی مه‌لاس کرد. زابیتی کردی به‌ژوورا سی چوار ژه‌ندرمه‌ی به‌شوینه‌وه، ئه‌وی راست بی من زۆر شله‌ژام و ترسم لێ نیشته‌ بۆیه‌ هه‌ستامه‌ سه‌ر پێ. زابته‌که‌ به‌توندی وتی:

- یا‌للا زوو که‌لوپه‌لتان هه‌لگرن و ژووره‌که‌ چۆل که‌ن.

ئهمه‌ی وت و به‌لووته‌ شه‌قیك بێباکی هه‌ستان و پرووی کرده ژه‌ندرمه‌کان وتی:

- ئه‌مانه‌ به‌ره‌ ئه‌و به‌ر.

یه‌کیکیان پرسى:

- کام ژوور به‌گم؟

به‌گ به‌توورپیییه‌وه وتی:

- هه‌ر ژوورپیکیان ئه‌به‌ن بیانبه‌ن و زوو دووریان خه‌نه‌وه.

من له‌م قسانه‌ تێ نه‌ئه‌گه‌یشتم هه‌ر می‌شکم لای ئه‌وه‌بوو که‌ زوو په‌تۆکان کۆکه‌مه‌وه وه‌ك که‌لوپه‌لی خۆم بیده‌م به‌کۆلما بیانبه‌م بۆ شوینه‌ تازه‌که‌مان. وا دیاربوو فه‌رمانه‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌ گرنگ بوو که‌س ئاگای له‌ ئێمه‌ نه‌بوو تا به‌کۆله‌که‌مه‌وه له‌به‌ر ده‌میان‌ا وه‌ستام وتم:

– فهرمون بۆ کويمان ئېبەن بمانبەن!

بېباك بۆلەبۆلۈكى لەبەر خۇيەوۋە كرد نەمزانی چى وت زابتهكە زللەيەكى لى دا
و وتى:

– خېراكه پيس!

كه گەيشتینه پارەوۋەكه لەولامانەوۋە كۆمەللى ژەندرمەى پرچەكمان دى لە چەند
كەسك كۆبووۋوونەوۋە. چەند كەسەكه كه چاويان بەشەلە شەلى من و خو
بەكشكردى بېباك كەوت دەستى دوو دوو كەلەپچە تىكراويان بەرز كردهوۋە و
نەپانيان:

– بژى ئازادى، بمرى زۆردارى!

بېباك وەك ئەشكەوت لەمبەر پارەوۋەكهوۋە بۆى سەندنەوۋە.

– بژى ئازادى، بمرى زۆردارى!

يەكى لە ژەندرمەكان قۇناغە تەفەنگىكى سرەواندە ناو شانى ئەوۋەندەى نەمايو
بەدەما بىخات و پيى وت:

– بىخو سەگباب رۆژى تۆش ديت!

تا بردنيانينه شوينه تازەكەمان ھەر بىرم لەم بەسەرھاتە سەيرە ئەكردهوۋە،
ھەرچەندەم ئەكرد ئەكۆشام ھىچى لى تى نەئەگەيشتم. ھەر كە ياساۋلەكان
دەرگايان لەسەر داخستينەوۋە پووم كرده بېباك وتم:

– خو ئازارت نەبوو. چيە لە رپى خوادا تيم ناگەيەنيت مەسەلە چيەوۋە چى
قەوماوۋە.

بە زەردەخەنەيەكى تالەوۋە وتى:

– چاوى بەشوینەكەى ئىستەتا بخشینە و بەراوردیكى بكە لەگەل زیندانەكەى
پیشوومان مەسەلەكەت ئەوۋەندە لاسەير نابیت، ئەوانەى ھینزابوون بۆ ژوورەكەى
ئیمە، پیرۆت و باوھیس و مەريوان، سى سەركردهى قارەمانى پارتين. درندە
جانەورەكان حوكمى ھەلۋاسينيان داوون، ئىستەش بەم شەوۋە ھیناويانن بۆ ئەو

زیندانه که له سهریکهوه له کومه لانی خه لک بیانشارنه وه و له سهریکی که شه وه له شویښکی قایمی نه پیندا به ندیان بکه ن. تا رږژی هلواسینیان. جا هم ژووره په نجه ره دار و گه وړه خوشی ئیستامان له سهر حسابی گیانی پاکي هوان دس کهوت (هه ناسه یه کی هه لکیشا) وتی: به لام گونا هی ئیمه ی هیچ تیا نییه. هه مووی تاوانی ئیمپرالیزم و نوکه رانیټی، هه رچونیک بی هه خوینانه ی له پیناوی نازادی یا به دهستی دوژمنه کانمان هه رپژرین رږژیک هه بی هه نه لافاوکی به سام کوښک و ته لاری زورداران سهره ونگوم هکات، دهردی کابرای شاعیر وته نی:

کچمان له ژیر بهیداغی ره شدا	چاو هه لنه هینن به خوینی گه شدا
کورپانمان هه موو به ورد و درشت	له پپی نازاردی خو نه دن به کوشت
سهر به رزی نابی، نازادی نابی	نازادی هه بی هه ر خوین به هابی

پاش نهختی قسه کردن خه ومان لی که وته وه.

رږژی دواپی ههینی بوو که س لی نه پرسیه وه. به یانی شه موو هاتن بو ژووره که مان هاوده نگه که میان برد و به تنیا هیشتیانمه وه.

له پر رږژیک بردیانمه دهری له گه ل ۴۱ که سی ترا سواری لوریان کردین و بردیانینه وه به رده می عورفی و هوش وکو له پی شه وه باسم بو کردن به و چه شنه نه و شیروانیانه حوکی عادیلانه ی خو به سهره داین! ئیتر دواپی ده سال منیش و، تیکشکا و مال ویران، هاتوومه وه ناو هم ناگر بارانه. ئیتر شه وگار درهنگه به سه با بنوین. یه کی هه لی دایه وتی:

— کاکه جوامیر زور سوپاست هه کهین، هه شانین که گیرانه وه ی هم باسه پر ناسورانه چ برین کولاندنه وه یه کی به نازاره بو تو به لام هه زانیت چ په ند و دهرسیکیشه بو ئیمه ی به ره لالو سهر لی شیواو، به راستی هه وه هه هینیت که هه دل کولاندنه وه یه ی له پدا هه لگريت، هه وی تو تا ئیسته بو گیراينه وه تنیا باسی گیرانه کهت بوو، هیشتا وشه یه کهت له بابته هه هه موو سالانه ی زیندانه وه بو نه گیراينه وه.

جوامیر له سهر خو وتی:

- جا گيانى خۇم تۇتەتەيى من ئازار و ناخۇشى و بەسەرھاتى دە سالت بە شەويك بۇ بگيرمەو! ئىمشەو ئەۋەندە بەسە. شەويكى تر باسى لکيکى كەيتان بۇ ئەكەم. شەو درەنگە و منيش ئەۋى راست بى دەمىكە كەسم دەست نەكەوتوۋە ئەۋەندە قسەى بۇ بکەم، بۇيە ھەرچەندە پيشم خۇشە كە سكالاتان لا بکەم بەلام لەۋانەيە بلىم دەمم شل بوۋە. ئەگەر لىم ئەبوورن با ئىمشەو ئەۋەندە بەس بى.

ھەموو بە يەك دەنگ وتيان:

- باشە ۋەك خۇت ئارەزوۋ ئەكەيت بام ۋەھا بىت.

كاۋەش پروۋى كرده ئەو و شاھو و پىي وتن:

- ھەستن با بتانبەم بۇ ئەو ژوورە تا نەختىك بنوون.

بەيانى كە جوامىر لە خەو ھەستا پوانى جىڭاي سىيەمى ژوورەكە ھىشتا ھەر چۆلە بەلام شاھۆ شانى داداۋەتە سەر سەرىنە بەرزەكەى و فېشەى جگەرەى دىت. بەيانى باشيان لە يەك كرد.

جوامىر پرسى:

– كوان جەماعەت كەسيان ديار نين! تۆ بلىي تا كەى دانىشتىن؟

– بەراستى منىش وەكو تووى لى ئەزانم، ئەۋەندە ئاگادارى ھەلسان و دانىشتىيان نيم. زۆرى بۆ چاوپىكەۋتنى تۆ ھاتم، بەدلى تاسەم ئەكردىت.

جوامىر بە تەرىقىيەكەۋە وتى:

– سوپاست ئەكەم، خوش بى ياخوا. ئىتر بلىين چى ئەۋە دىيايە. نازانم چۆن برۆين و خاۋەن مال لە كوى بدۆزىنەۋە؟ ھىچ نەبى مالئاۋايىيەكى لى بكەين. لام واپە چاكتەر ئەۋەيە ھەلى نەسىنن لە خەو، بىگومان تا درەنگ نەنووستون!

شاھۆ ھەناسەيەكى ھەلگىشا وتى:

– ئارەزوۋى تۆيە چۆن ئەلىيت ۋائەكەين.

ئەمان لەم قسانەدا بوون كچىكى دە دوانزە سالە دەرگاي ژوورەكەيانى كردهۋە وتى:

– نافەرەمۋون دەموچاۋ بشۆن تا بەرچايىتان بۆ بەھىنم، يا ھەز ئەكەن، بنوونەۋە؟

جوامىر وتى:

– بەرى ۋەللأ ئەمانەۋى دەموچاۋ بشۆين و ئىتر ھىچ پىۋىست بە بەرچايى خواردن ناكات.

ژنىك كەۋا دياربۋو لەۋ دىۋ دەرگاكەۋە ۋەستابۋو وتى:

– چۆن بى بەرچايى ئەرۋن خۆ مالە دۆم نىيە، كاۋە پىي وتىن كە ھەلى سىنن،

جا ئەگەر ئەفەرموون با خەبەرى بکەينەو.

جوامير وتى:

– نا خوشکەم پيويست بە ھەلساندنى کاکە کاوھ ناکات، خوا چى داوھ بۆمانى
بھينن ئەيخوين و ئەرۆين. فەرقى چيپە خۆمان خاوھن مالىن.

پووى کردە کچەکەى و پيى وت:

– تۆش کچۆلەکەم شوينى دەست و چاوشتمان نيشان بە!

جوامير و شاھۆ بیدەنگ بەرچايبيان کرد و مالىئاوايبيان لە ئافرەتەکە کرد کەوا
دياربوو ژنى کاوھ بوو. ھاتنە دەرەو.

چەند ھەنگاويک لە مالەکە دوور کەوتبونەوھ شاھۆ وتى:

– بەلاى منەوھ گوناھيکى گەرەيە لاوانى ئەم نيشتمانە داگير کراوھ لە کاتيکى
وا تەنگانەدا، کە دوژمن دەستى ناوھتە بينى و پيويستى بەدوا چۆرى گوپ و تينى
نا بايەخترين کەس ھەيە، شەوگار بەم جوړە بەسەر بەرن!

جوامير ھەر بۆ ئەوھى شاھۆ واتى نەگات کە گوئى لە قسەکەى نەگرتووە پرسى:

– بۆچى ئەمانە کەسيان لە بزوتنەوھدا ھەر ھيچ جوړە ھاوکارييەک ناکەن؟

– رەنگە جاروبار پيتاکيک، شتيک بەدن يا بۆ شەوئ دوو شەو پەناى
خەباتکەرک بەدن ئەگينا باوھر ناکەم ھيچى کە بکەن.

جوامير وھک پاکانە بۆ خۆى بکات وتى:

– ئى کەواتە سەرزەنش کردنەکەيانت نەختى توندە، کالā لە قەد بالايە، رەنگە

ھەر ئەوھندەيان لە دەست بێت!

شاھۆ نەختى بە گرژى وتى:

– نەخیر ئەم چەشنە کەسانە بەپيى حال و مالىان لە وزەيانا ھەيە گەلک لەوھ

زياتر يارمەتى بەدن، جگە لەوھى نالەباريى کار و دېندەييى دوژمن و گرانيى
ئەركى شۆرش ئەيخاتە ئەستۆى ھەموو رۆلەيەکى دلسۆزى ئەم نيشتمانە کە زۆر
زياتر لە تواناي خۆشيان تەقەلا بەدن لە پيناوى خەباتى پزگاريادا. وەکو ئەزانيت

توانای ئىنسان ئەگەر بە باشى و بەدلى و پىكوپىك بخىتە كار توانايەكى بى
سنوور و بى پايانە.

جوامير لە سەرخۆ وتى:

– ھەر چۇنىك بىت بەبىرى من رەواى ھەق نىيە بەم چاوە تىژەو ئەم حسابە
وردە لەگەل ئەم چەشنە كەسانەدا بکرىت، كە وا ديارە خۆيان بە باشى ھەست بە
ئەرك و فەرمانى نىشتمانى و نەتەوھىيى سەرشانىان ناکەن. بەپىچەوانە پىويستە
لەسەر و شىاران لە برىتى سەرزەنشکردن و تانوت لىدان دلىان رابگرن و وەكو
منال بىنانلاويننەو و لەگەلىان خەرىك بن تا ئەو ھەستکردنەيان راست ئەبىتەو
و ئەگاتە ئاستى پىويستى خۆى. ئەوسا كە لە خەم ئەرەخسىن، ئەتوانن نەك ھەر
وردترىن حسابيان لەگەل بکەن، گەورەترىن فەرمانىشيان پى بسپىرن. چونكە
بەلاى منەو، كالاى فىداكارى و لە خۆبوردن لە قەد بالاى ھەست پىكرەن نەك
ھى مال و حال. بۆيە پياو ئەترسى لەوھى، كە لە پووى بى ھەستىيەو لەگەل ئەو
زەبروزەنگ و زۆردارىيەى دوژمنان ئەم ھەموو سەرزەنش و پلار و توانجەى
دۆستانىشيان پى ھەلنەگىرىت. لووس و بارىك تەنگەى لى بکەنەو و بلىن: ئىمە
كەرى ئەم بارەنىن. تفى خۆتان بکەن و برۆن! جگە لەمە بەلاى منەو پياو نابىت
لە چاوى خۆيەو سەبرى خەلک بکات و ھىچ حسابىك بۆ توانا و لە دەست ھاتن و
بارى تايبەتى و گشتىيان نەكات. رەنگە ھەندى لەمانە بەتەواویش ھەست بە
پىويستى سەرشانىان بکەن، بەلام لەبەر ھەندى ھۆ نەتوانن وەكو يەككى تر
بەسەر و مالىو و سەرومپ خۆيان بەاويژنە گىژاوى ئەم خەباتە خویننەو. لەم
قسانە نىازم ئەو نىيە كە وا پاكانە بۆ گەلۆر و گەندە پياوان بکەم. بەلام لام وايە
ئەبى لە پىش ئەوھدا كە حوكم بەسەر يەككىا بەدەين ھەر سەبرى دلى خۆمان و
بيروباوھرى خۆمان نەكەين. ئەبى لەبارى سەرنجى ئەويشەو تەماشايەكى شت
بکەين. وە كە ويستمەن بۆ چاكکردنى ھەول بەدەين لەو بارى سەرنجەو تى
ھەلچىن. جگە لەمە لە خراپترىن بەراورد كردنا كورد وتوويەتى:

«موويەك لە بەراز بىتەو ھەر باشە!».

جوامير كە لە قسەكانى بوووە بە باشى تىگەيشت كەوا پارىزگارىى خۆى

ئەكەت نەك ھى كاۋە و ئەوان...

شاھۆ پاش ئىستىك وتى:

– تەنیا لە ھەدا لەگەڵت نىم كە ئەللىت موويەك لە بەراز بىتەو ھەر باشە. راستە باشە، بەلام ئىمە ئەمانە بە بەراز نازانين و ئەگەر بە بەرازمان بزانينايە ئەو موو ھەسەى ئەوانىشمان نەئەويست، سەد جار پىشيانيش وایان بوتايە، ئىمە ئەمانە بە خو ئەزانين و لە خويمانان جيا ناکەينەو، يان ھەر ھىچ نەبى تا ئىستا جيامان نەکردوونەو، بۆيە ئەبى ئەوئەندە موومان بەدەنى كە دوژمنى پى بخنكىنين. جگە لەمە تىكرا قسەكانى كەتم بەدە.

دواى ئىستىك ھەر بو باسگورين جوامير پرسى:

– ئەرى بەراست خو پىت نەوتم ئىستا چى دەكەيت و چۆن ئەژيت؟

– شاھۆ ھەناسەيەكى ھەلكيشا وتى:

– خۆت ئەزانى ئەو ھەبوو كاتى خوئى لەبەر نەبوونى وازم لە خوئىدن ھىنا و لەگەڵ باوكم بەمالەو ھەبوونە شارى (م). پاش بەينى خوا پياويكى باشى بو رەخساندين، باوكمى لای خوئى و منيشى لە كۆمپانيای (ج) دامەزراند. بەم چەشنە تۆزى بوورايەو، تا پىرار باوكم ئىو ھەسەس. منيش بەناچارى ملە دايە بەر بەخوئىكردى برا و ھەسەسەكانم. پار كرىكارانى كۆمپانيا بىريارىن دا كە مان بگرن بو ھەرگرتەوئى نەختى لە ھەقى خوراو بەرى رەنجى براوى خوئىن. بەلام لە باتى ئەوئى ھەق ھەرگرتەوئى ھەندىكيان لى گرتين و ژمارەيەكى زورىشيان لى دەركردين! منيش بەرگەوتم، ئەوسا بە ناچارى (م) بەجى ھىشت و ھاتينەو ئىرە. ئىستا لە ماللى باپىرمائين ژوورىك و بەر ھەيوانىكيان داوينى تىي خزاوين، بەو دوو پوولەى كۆم كرىدبوو ھەوئەژين، بەلام ژيانىكى كۆلەمەرگى، ھىچ ترووسكاييەكيش لەبەر دەمما نابىنم.

لېرەدا گەشتە سەرى دوورپيان كە ئەبو جيا بىنەو.

جوامير سەرىكى بادا و وتى:

– خوا چاكى كات!

- خوا چاکی ناکات تا خۆت چاکی نهکهیت. ئەلّییت چی لهگه‌لت بېم تا لای مالى لاوه، خو پي‌ت ناخۆش نيبه؟

- نا، به‌پي‌چه‌وانه زۆر زۆريشم پي‌ خۆشه. به‌لام حه‌ز نه‌کهیت با به‌کۆلانا برۆين هه‌م دووريش نه‌که‌وينه‌وه و هه‌م که‌مترين خه‌لکيش نه‌مانبينی.
- باشه ئاره‌زووی تۆيه.

ماوه‌یه‌ك بێ‌ده‌نگ رۆيشتن. جوامير بیری له‌وه نه‌کرده‌وه که‌وا پاش ئەم داوای له‌گه‌ل هاتن کردنه‌ی شاهۆ، بي‌گومان بو‌ مالى کاوه هاتنه‌که‌شی هه‌روا بو‌ چاوپي‌که‌وتنی ر‌ووت نه‌بووه، به‌لام ئەبى بو‌چی هاتبى بو‌ لای و چی لى بو‌ی! هه‌رگيز نه‌وه‌نده گيل نيبه داوای يارمه‌تى له‌م بکات!

وه‌ك شاهۆ ئاگای له‌ بيرکردنه‌وه‌که‌ی جوامير بي‌ت، لى نزيك بووه‌وه و به‌ چرپه‌يه‌ك، که‌ چۆلى کۆلانه‌که زۆر بى جى پيشانى نه‌دا، لى پرسى:

- باشه کاکه جوامير وا به‌ربوويت و هاتيه‌وه ناومان، ئەى نيازت هه‌يه له‌مه‌ولا چی بکه‌یت؟

جوامير وه‌ك يه‌کي‌ك بيه‌وي‌ت له‌ وه‌رامدانه‌وه هه‌لي‌ي‌ت وتى:

- جارئ تۆ خۆت که‌وا نه‌وه سال‌ي‌که هاتووي‌ته‌وه نازانى چی بکه‌یت، ئەى منى که‌وا هه‌مووى هه‌فته‌يه‌ك نابى گه‌رامه‌وه چۆن وا زوو گه‌يشتمه‌ بريارئ‌ك!

شاهۆ وتى:

- قسه‌که‌ت زۆر به‌جىيه، به‌لام من برپام داوه چی بکه‌م (نه‌ختى ده‌نگى نزمتر کرده‌وه)، وتى: من برپارم داوه تي‌که‌لى شو‌رش بېم و چاره‌نووسى خۆم ببه‌ستم به‌چاره‌نووسى گه‌له‌که‌مه‌وه.

جوامير پاش ئي‌ستى‌کى باش وتى:

- هي‌وام هه‌يه سه‌رکه‌وتوو بيت.

شاهۆ بي‌باکانه وتى:

- سوپاست نه‌که‌م، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتووش نه‌بم منيش وه‌کو نه‌وه‌زاران

كەسەى تر. ئەگەرچى ھىچ گومانىشم لە وەدا نىيە كە لە دواييدا ھەر سەرکەوتوو ئەبىن!

نەختىكى تر بىدەنگ بوونەو، جوامىر لە دلى خويا پەشيمان بوو لەوھى كە رپى دا شاھو لەگەلى بىت تا مالەو، ئەبوو پى بلى كاريكى تايبەتتى خوى ھەيە و لىك جيايبنەو، چى داوھ لەم چەشنە قسە و باسە. لەپر شاھو وتى:

– ئەوھ من كاكى خۆم، ئەى تۆ نيازت چىيە؟

جوامىر دواى ئىستىك بەدوودلىيەكەوھ وتى:

– من! من ھىشا ھىچ برىارىكم نەداو! جارى نازانم!

– نابى، چۆن؟ قەى ناكات برىارىكى تەواوت نەدابت، بەلام ھەر شتىكت لە مېشكى خوتا گەلەلە كر دووھ. تۆ بلىيت بەدرىزايىي ئەم دە سالە بىرىكت لە دواروژى خوت نەكر دىتەوھ؟ ئەلەين زىندانى ھەر بەھىواى دواروژ سال ئەبات سەر، بەتايبەتتى دوا سالى ھەرخەرىكى پىلان دانان ئەبى بو پاش دەرچوونى.

لە كاتى قسەكر دنى شاھودا، چەند جار ھات بەبىرى جوامىردا كە پى بلى: دە بىپرەوھ، باوكم بىپرەوھ! پووى نەھات، كەچى كە لە قسەكەيا گەيشتە ئىرە. لە باتى ئەوھ وتى:

– راستە، راستە، قسەى تۆيە.

ئىي! كەواتە ئىستە نيازت چىيە كاكى خۆم؟

– نيازەم ئەوھيە ھەول بەدەم پاروويە نانە دەس كەوئ لەگەل ژن و كورەكەم لە قوربىنىكا سەرى خۆمان كز بگرين، دەست بگرم بەكلارى خۆمەوھ با نەيبات و خەرىكى خزمەتتى ئەوان بىم. زۆرم داخ كر دووھ بە گەروويانا، بۆيە ئەمەوئ ھويان بو بکەمەوھ، ئەو ژيانەى ماومە لە پىناوى بەختيارى و خوشىي ئەوانا بەختى بکەم.

شاھو، ھەرچەندە لە سەرەتاشەوھ بەخۆلادانى جوامىر لە وەلامدانەوھى راستەوخو شتىكى لە دل گەرابوو، بەلام بەتەوازە و كەمدوويىي بو لىك دابووەوھ، لەبەرئەوھ كە ئەم قسانەى وا بەبى پىچ و پەنا بو كر وەك لە بانىك بەرى بەدەيتەوھ

وابوو. چونکه به هیچ جوړیك له گهل قسه پر دلسوزی و ژیرانه کانی پېشوویا نه نه گونجان. پاش نه ختی تاسېر د نه وه، سهریكى بادا و لیویکی هه لقورتان و بېدهنگ چاوی برپه چه قی ریگا که.

جوامیریش، زورتی وهکو نه وهی نارهازاییه کی د هروونی خوی بهر به ست بکات، نه ختی به تو ورپه یی و گرزی وتی:

– چیه، و د یاره قسه کانت به دل نییه؟ نهی گویا چی بکه؟ بللی بزانه چی ترم له ده ست دی؟

شاهو له سهر خو پرسى: جارى تو پېم بللی نه وهی وتت نیازه یان برپار؟

جوامیر پاش ئیستیکی کورت به شپړزه یی وتی:

– بو؟ هرقی چیه؟ نه وهیه ئیتر، نیازم، برپارم، ئاواتم، هه موو شتی کم هه نه وهته!

شاهو بېباکانه وتی:

– سهره! چون ئیسته تو، دواى ده سال چه پسى و کویره وهری بی تاوان، برپارت داوه بگه ریته وه ناو مال و منالی خوت؟ هه وهکو نه بات دیبی نه باران! بهر پاستی دلکی سهرت هیه!

جوامیر دواى نه ختی بېدهنگی گرژ، کهوا نیشانه یی زورانی هیژ و ئاره زوی تی که ل و پیکه لی جیاوازی دل و د هروونی، ئاشکرا دیار بوو، په که که وتوانه وتی:

– نهی چاره م چیه؟ و نه که م چی بکه؟ به لای خومه وه نه مه ریگه ی هره چاک و رسته بو دوا روژم. هیچ چاریه کی که م نییه و له مه به ولاره کویره ریپه کیش به دی ناکه م، سهرم لی تیك چوه، ئاگام له هیچ نه ماوه. نه ک که س هه هیچیش ناناسمه وه، دنیا هه مووی گوپاره، منیش وه ئه سحابی که هفم لی هاتووه. باشه نهی نه گه ر و نه که م چی بکه! نه م قسانه ی جوامیر کهوا زورتر بنکه ندی و هه ره سه ی نانی برپاره که ی پیشان نه دا، هیوایان له دلی شاهو دا ژیا نه وه و بهر وویه کی گه شه وه وتی:

– جارى تو له وه بگه ری که من پیته بلیم چی بکهیت، چی نه کهیت. با له پیش

هه موو شتيكا سهرنجي بدهينه نهو پيگايه ي به لاي تووه پيگه ي هه ره چاك و راست و ئاسانه بو دهست پيكردي زيانى تازت، بزاني وهكو تو بو چوى وايه؟ يان هه راست پيچه وانه ي بوچوونه كه ي توپه؟ با هه ره له سه لدا پيا بيين. جاري نهو پارووه نانه ت له كوئ دهست نه كه وئت؟ يه كيكي وهكو تو، داخى ده سال زينداني سياسي به تهختى ته ويله وه، به ته ماي چ پارووه ناننيكه؟ كي كار نه دا به تو؟ كام خاوون كار ئاماده يه، شوينكاره كه ي خوئ بخاته ژير چاو دي ري هه ميشه يي پولي سي سياسي وه، له بهر چاوى كالي مال و منالي كاكه جوامير گيان؟ نه مه هه موو له كاتيكا كه وا هيچ خاوون كاريك نييه به هوئ نه مه شهروه كاري نه كه وتبئته كزي و تووشى تهنگوچه له مه ي ئابوورى نه بووئت و هه مانگه ژماره يه كه له كريكاره كو نه كاني كه مه نه كاته وه و له هه ل و به هانه نه گه ري بو نه وه ي له واني كه ش خوئ پرگار كات و دهرگاي كارگه ي لي داخات و نهو سهرمايه يه ي ماويه تي له سهرخو بيخوات. نه مه نه گه ره حكومه ت دهرگاي كارگه داخستى بو نه كات به مانگرتن و هاوكاري له كرده وه ي شوپشگيرانه دا و نه يخه نه كامپي گيراوه كانه وه. نه مه پارووه نان. خو نهو قوربنه ش كه نه ته وي تي بخزييت و سهرى خوتى تيا كز بگريت، كوا له سهرانسهرى ولا تا قوربنى وا ماوه كه پياو خوئ تيا هه شار بدات، هه ي مالويران! له پاشا نيازت له مه سهرى خو كز گرته چيه؟ نه گه ره نيازت نه وه بيئ كه خوت له پولي سي سياسي بشارپته وه نه وه دووى كلاوى بابردوو كه وتووئت! له هه شارنيك بيت، له هه قوربننيكا خوت مه لاس كه يت، لاي نه مان وهكو له بهنديخانه دا كه وتبي وه هايه. ئيستش نه گه ره نه مه چهند روزه ئه لئيت واليت گه راون و گوئت ناده ني، نه يانه وي خوت و دوست و ناسياو مكانت هيمن بكه نه وه و ترستان دهرچيئ، به شكو له هه لي خوئا چهند نيچيريكي باشت پي راو بكه ن. نه گه ره له بهر نه مه نه بوايه ئيست وهكو سي بهر به دووت وه نه بوون.

جوامير، كه وا حه په ساو، گوئي له قسه كاني شاهو گرتبو و تي:

- تئ ناگه م پولي سي سياسي چي له من نه وئت! مليان بشكي با هه ره به دوومه وه بن. كه من هيچ نه كه م و له هيچا نه بم و دهستم گرتبي به كلاوى خومه وه چيم لي نه كه ن؟

جوامیر وتی: با لەم کۆلانیوە برۆین تا قسەکانمان تەواو بکەین.

پاش ئیستێک شاھۆ وتی:

— لام وایە خوشت بەبێ گێروگرفت بێ لەوە ئەنێت کە ھەرچی چۆنێک و ھەرچی چەندێک دەست بە کلاوی خۆتەو بەگرت، ناتوانی ئەوەندە پێش گرتنەکە توند دەست بەم کلاوێ شەڕە سووکە ئیستاتەو بەگرت. کەچی ئەوەبوو دیت چۆن ئەو ھەموو گۆشەگیر و لە خەڵک خۆ دوور خستەو و لە ئارەق و قوماڕ خۆ نوقوم کردنەت، کە خەڵک وەکۆ نموونە بۆ سەر ئەیگێرەو، بەکەلکی ھیچ نەھاتن، بری پۆژیک نەکەوتن. بەناھەقی، نا گوناه دە سال ھاویشتیانیتە کونی زیندانەو. ئەمە ئوسا کە ھێشتا ھەر ناویشیان ئەزانیت. ئەی ئیستە چۆن ئەتوانی ئەمە بکەیت کەوا بە یەکی لە سەرکردەکانی خۆپیشاندا ئەوینە کە ۲۵ی تشرین ئەزانن؟ وە کەوا لەسەر ئەو دە سال ھوکم دراوی؟ ئەوەشت بیر نەچی کە ئەو سایە ئۆیان ھوکم دا و گوێیان ئەدایە دەستی توند بە کلاوێ گێراوت، دۆژمن لە ھەرەتی گوێ و فیزیا بوو، ئیمپریالیزم بەحسابی خۆی تازە بە سەرکەوتوویی لە شەڕ ھاتبوو دەرئ و وای ئەزانی دنیای بۆ تەخت بوو. بزوتنەوێ نیشتمانی بە ھەچولووری سەگ و کردەوێ چەند گێرەشۆین و منالوتال و ھەلمەتە کاسەیک ئەزانی. لای وابوو کە ھەر بەوێ ئیسقانی بەھاوێتە بەردەمی ھەندێکیان و دارێ بمالێ بەھەندێکی تریان، ئیتر بزوتنەوێ تەفروتوونا ئەبێت و دنیای بۆ ئەبێت بە ماستی مەییو. بەلام ئەی ئیستە چۆن کە وا لە سەرانسەری ولاتا ئاگری شۆرش بەربۆتەو و لە ھەر چوار لاو گولە ئەبارێ بەسەریا و لە ھەموو جێیە ژێر پێی پۆ ئەچی و وەکۆ سەگی ھاری چوارچاوی لێ ھاتوو و سێبەری خۆشی لێ بوو بە دۆژمن، ئیستا ئەم قسەیکە تۆ ھەر خەیاڵی خاوە و خەوی بەنگکیش! بەشەق دەستت لە کلاو پێ بەرئەدەن و نەک ھەر ئەیدەن بەدەم رەشەباو، ئەی ھاوینە ناو ئاگری نیلە نیلی شۆرشیشەو. نەک ھەر بەتەنیا کلاوێک، بەو سەرەشەو کە تیایەتی.

شاھۆ پشووێکی دا و سەرنجێکی جوامیری دا بۆ ئەوێ لە کاری قسەکانی خۆی بکات. بینی بە ئەندازەیکە دڵ و گوێ و ھۆشی داوەتە قسەکانی، ئەو موسلمانە پاکە سادەیکە ھێنایەو بیر کە گوێ بۆ مەلا شل ئەکات لە کاتی کەوا

باسى ناخۇشىي گۆرەوشار و تين و تاوى ئاگرى جەھەننەمى بۇ ئەكەت. كە زانى دەسپىژەكەى بەر جيگەى كارىگەر كەوتوو، بى بەزەيى لەسەر ھىرشى خوى رۇيشت و وتى:

– جا لەبەر ئەمە بەلای منەو دەورنىيە كە ئەم خەونە خۇشەى تۆ، لە كاتىكى ئاسايى و شوپىنىكى تايبەتيد، لە ھەزار كەسا يەككە بتوانى بېھيىتە دى. بەلام لە كاتىكى و ئاگر باران و ئاخۇران و بخۇرانا لە ولاتىكى وەكو ئەمەى ئىمەدا، كە بوو بەدوو بەشى بە تەواوى لە يەك جياوازوو، دوو بەشى بەخويى سەرى يەك تينوو، بەشىكى دەستەى دوژمنانى نىشتمان كەوا لە ھىزى راستەوخوى ئىمپىرياليزم و كۆنەپەرستە خاين و نۆكەرە نىشتمانفرۇشەكان پىك ھاتوو، ئەوى كەشيان بەرەى بزوتنەوەى ئازادكردنى نىشتمانىيە. ئا لەم رۆژەدا، لە ولاتى ئىمەدا گۆشەگرى و دەست بەكلارى خۆوگرتن، نە شوين و نە كاتى باسكردنيان ھەيە. جگە لەوەى كە ھىچ يەككە لەم دوو دەستەيە لىت ناگەرپن بەو جۆرە بىيىتەو، تا تەنانەت نايەلن بىي بە «كابراكەى لە ھەردوو جەژن بوو» ش. ئەتخەنە ناو دوو شىوئەنەو، ئەويان ئەتگرى چونكە ناوت لای پىسە و دەستى لەگەل تىكەل ناكەى، ئەمىشيان بەخايەنت دائەنى چونكە لەگەل ليا نيت و بەم قسە و باسە دلساردكەرەوانەت ھىزى لى ئەتەكىنىتەو و دوژمنى بەھىز ئەكەى. بۆيە سەرەنجام ھىچ چارەت نامىنى، ئەبى لايەك بگريت. ئەو لايەى پىويستە يەككى وەكو تۆش بىگريت، ئەوئەندە زانراو و ديار و ئاشكرايە، تەنيا ناوبردنىشى جنىو پىدان و بەكەر دانانىكى راست و پەوانە، دوور لە پووى تۆ.

جوامىر بەدەنگىكى ماتى گر وتى:

– بەلى بەلى، زۆربەى قسەكانى تۆ بەجىن، بەلام من حالم خراپە، نازانم ژن و مالەكەم چىيان لى ھاتوو؟ نازانم چىيان لى بكەم؟ زۆر بىكەس و بى دەرەتانن. گەلى كۆپرەوھرىيان ديوە لە ناوچەوانى منەو، ئەوئەندە ھەقيان لەسەرم ھەيە كە ھەر ھىچ نەبى دووچارى دەرد و مەينەتى كەيان نەكەم!

شاھۆ وەكو شتى ماتەمىنيەك دای گرت. پاش نەختى، بەدەنگىكى پىر بەزەيى لە سەرخۆ، وتى:

- کاکى خۆم! ژن و مناللى تۆش وەكو ھى ئەم ھەموو خەلگەى كەوا بەشى ھەرە زۆریان سالەھەى سالە بەدەست برسىتى و نەخۆشى و نەبوونیەوہ ئەنالینى بەبى ئەوہى كە ھىچ شتىكىيان بەرامبەر بەدوژمنیش كەربى، كە بگوترى بۆیە ئەم دەردانەى كەردوون بەگزا.

لیرەدا زۆر نزیكى مالى لاوہ بوو بوونەوہ، جوامیر ھەزى نەكرد پیکەوہ بچنە بەر دەرگاکیان، بۆیە راوہستا. شاھۆش لە سەر قسەى خۆى پۆیشت: جا كە ھالەكەت ئەمە بێت، ئەوانەى كویرەوہرى مالى و منالیان و كوژران و لە ناوچوونى خویان و كەس و کاریان لە پووى ئەو خەباتەوہ بێت كە لە پیناوى رزگارى و سەر بەرزى و كامەرانى نیشتمان و گەلدا ئەیکەن، ئەوانە فیداکارییەكەیان لە پیناوى ئازاد كەردن و شاد كەردنى مالى و مناللى ھەمووانایە، لە پیناوى سەندنەوہى ھەقى خورا و ولاتى داگیركراوى گشتەمانایە، بۆیە ئەبى شانازى بكەن بەو كویرەوہرى و دەرد و مەینەتى و كوژران و گیرانەوہ، كە تووشى ئەبن.

شاھۆ پشووئەكى دا، سەر و چاوى زەرد ھەلگەپا و گەزى جوامیری سەیر كەرد، بە زەردمخەنەىكى خۆشەوہ وتى:

- ھا، ئەوہ بىر لە چى ئەكەیتەوہ؟

- بىر لە خۆم، لە تو، لە گەل، لە نیشتمان، لە منالەكانم، لە مناللى خەلك، نازانم و تى ناگەم، سەرم لى شىواوہ! ھەرچۆنێك بێت رابواردن و قسەكانمان خۆش و بەكەلك بوون. خوات لەگەل، ھىوام ھەيە زو چاومان بەيەك بكەوێت.

شاھۆ بەرپۆھ بەخۆى ئەوت: ئەوہى كە لەگەل دەسكەوت و زيانى خۆتا بىر لە ھى خەلك و گەلیش بكەیتەوہ، ھەنگاویكى گەورەيە بەرەو دۆزینەوہى رپی راست بو یەكخستن و پیکەوہ گونجاندنى دەسكەوتى خۆت و گەل و پیکەوہ بەستنیان. كەواتە راست ئەكات جوامیر، رابواردن و قسەكانمان بەكەلك و خۆش بوون و ئەبى زو زو یەكتەرى ببینیئەوہ.

به يانییه كه دواى بهرچایی كردن جوامیر به لاوهی وت كه وا ئه یه ویت بجیت هه ندی قه وم و قيله ی به سه ر بكا ته وه. كه ناویانی پی وت بوی ده ركه وت هه ندی كیان مردوون و زوړیشیان له شوینی جارانی نه ماوه. جوامیر وتی:

– به م پییه بیت به پانزه پوژ بوم به سه ر ناكرینه وه! ئه وه چیه ئه لئیت كه سیان هاتوچوی ئیوه ناكهن؟
لاوه وتی:

– با هاتوچومان ئه كه ن به لام ئه وه نده نا، خزمانی ماله خه زوورانم زوړتر دین و ده چن. له گه ل خزمانی باوكیشم جهژنا و جهژن یا به بونه ی ئاههنگ و شایی و شینه وه هاتوچوی یه كتری ئه كه ين.

جوامیر به زه رده خه نه یه کی سارده وه وتی:

– نه بابیه من چاوه پروانی هیچ یه کی له م شتانه م پی ناكریت، خوم ئه چم بو لایان. بیگومان ئه وان نه یانزانیه كه من به ربووم، ئه گینا ئه هاتن بو لام.

ئهمه ی وت و لیی دا رویشته ده ره وه. یه كه م شوین چووه مالی نه سرینی پوورزای، خو شی و چو نییه کی گه رمیان كرد. نه سرین به دم گریان وه باوه شی پیاكرد لاملی ماچ كرد. ئه ویش سوور هه لگه را و به بیزاریه كه وه خو ی له ناو ده ست ده ره ینا و هه والی مندا ل و میرده كه ی لی پرسى. نه سرین به سه ربه رزییه كه وه پیى وت: كه وا هه ردوو كوپه كه ی له له شكری نازاكه رى نیشتماندان، میرده كه شی ئه وه سال و نیویكه گیراوه. ئه لئین هه تا كوپهكانت نه گه رپینه وه به رنادریت.

ئیس ته ئه می ش خو ی و كچی كى شش هه وت ساله ی به جلشوری و نانكه رى به رپوه ئه چن. (ماله ی) براشی كه ئیس ته وا له شاری (ك...) كاسبی ئه كا، جار و بار ده روویه كیان لی ئه كا ته وه هه ر باشه.

له وئ هاته ده ری چووه مالی خالوزایه کی باوكی. كابرا خو ی له مال نه بوو. ژنه كه ی و دوو منالی پینچ و شش ساله ی له وئ بوون، خانووه كیان تازه چاك

کراپووه و سپیکاری کرابوو، ژن و منالہکانی تیری و تهسهلییان لی ئهباری، دواى
خوشی و چۆنى، ههوالی مێردهکەى لی پرسى که له کوێیه و چى ئەکات.

ژنهکه بهلووت بهرزیهکهوه وتی:

— مهئمووره، له دایه‌رهیه!

جوامیر به حه‌په‌سانیکه‌وه پرسى:

— مهئموور؟

ژنه به‌رق و فیزیکه‌وه وتی:

— به‌لی مهئموور! چى تیايه! ئه‌وانه‌ی بوون به مهئموور چییان له‌و زیاتره!
ئه‌رى وه‌للا، له سایه‌ی خوا و حکوومه‌ته‌وه مودیری بانقیشه.

جوامیر که زۆر له شیوه‌ی قسه‌کردنی ژنهکه قارس بوو به‌و به‌قی‌زیکه‌وه وتی:

— مودیری بانق؟ سه‌یره! مه‌جیدی خالۆزام خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو
نه‌کردوه، چۆن مودیری بانقه؟

ژنهکه به‌ته‌وسیکه‌وه وتی:

— به‌خوا باب‌ه‌ خزمی چاکیت! ئه‌وى بیگانه پێی ره‌وا بینوه تو پێی ره‌وا نابینیت.
ئه‌وه‌ بوچی له‌ عاستی ئیمه‌ وایت کاکه‌ جوامیر!

— مه‌سه‌له‌ ره‌وا بینین و نه‌بینین نیه‌ خوشکم! بیر له‌وه ئه‌که‌مه‌وه که له‌به‌رچی
بیگانه ئه‌م شوینه‌ی پێی ره‌وا بینوه؟!

ئه‌مه‌ی وت و به‌ تووره‌بییه‌که‌وه هاته‌ ده‌ری. له‌به‌ر خۆیه‌وه ئه‌ی وت بیگومان
ده‌ستی له‌گه‌ڵ دو‌ژمن تیکه‌ل کردوه‌ بو‌یه‌ و پێش خراوه. به‌لام من هه‌قم چیه‌
به‌سه‌ره‌وه، بوچی و قوشقی بووم؟ ره‌نگه‌ لووتبه‌رزیه‌ی ژنه‌ بی ئابرووه‌کەى وای لی
کردیم. به‌راست ئه‌وه‌ چى بوو خو ئه‌توت تیا‌ترویه. قه‌ی چیکا ژن له‌ مالێ خویا
چی له‌به‌رکات. من هه‌ر به‌ته‌واوی شوولم لی هه‌لکێشا، ئه‌توت بو شه‌رکردن چووم
نه‌ک بو به‌سه‌ر کردنه‌وه. پێی تی ئه‌چی ئه‌و کویره‌وه‌رییه‌ی نه‌سرنی پوورزآم تیا
دی ده‌ستی هه‌بی له‌و تووره‌بوون و شه‌ر پێ فروشتنه‌ما.

زۆر ناخۆشه لايەك لەسەر هەق وا تووشی جەزەبە بێی و لایەکی كەش لەسەر ناهەق وا دەرگای خێر و بێری بۆ بخەرێتە سەر پشت! لەم بیرکردنەوانەدا بوو، باش ئاگای لە دەورووبەری خۆی نەمابوو، كابرایەکی كەلەگەتی رەشكەلەیی لێ هاتە پیشەوە و سەرێکی بۆ شۆر کردەو، تا باشتەر سەرنج لە دەموچاوی بدا، ئەوسا بەخۆشییەكەو وتی:

ئەووە ئۆی كاكە جوامیر. دەك بەخۆشی و خێر بگەرێتەو، ئەووە كەیی هاتوویتەو؟ بۆلێم چی خۆ پۆژەكەیی لەوانەش نییە پیاوگەلەیی لە دۆست و برادەران بكات كە لە هاتنەوێت ئاگاداریان نەكردووم. ئێی ئێستە چۆنی! لە كۆی بوویت؟ چاوم پروون بوووە.

جوامیر بیرکردنەوێكەیی ئەوتۆی پێویست نەبوو كە بزانی خاوەنی ئەم دەمرێژی قەسە^(*) وەسمانی كۆنە دراوسێی مائی خالی باوكێتی، كە تا پۆلی شەشی سەرەتاییش لە قوتابخانە پێكەو بوون.

دوای نەختی قەسەكردنی بێ ئامانج وەسمان لێی دووپات کردەو:

– ئەو لە كۆی بوویت؟

جوامیر سەرێکی داخست و دوای ئێستێکی كورت وتی.

– وێستم سەرێکی مائی مەجیدی خزم بەدەم، بەلام، بەخوا نازانم بۆلێم چی، كاشکی نەچوو مایە!

وەسمان بەبەزەییكەیی مانادارەو سەرێکی جوامیری كرد و هیچ ورتەیی نەكرد. جوامیر لەسەر قەسەیی خۆی پۆشت:

– سەرە! ژەكەیی ئەلێ مەجید ئێستە مودیری بانقە. تێ ناگەم لە كاتێكا مأل نییە یەكێکی گیراو یا كۆژراو یا هەلاتوو نەبێ، نەخوێندەوارێکی وەكو مەجیدی خزم چۆن ئەكرێت بەمودیری بانق؟ بێگومان جاسووسییان بۆ ئەكات. ئەی چی! هەر ئەبێ واییت!

وەسمان كەوا هێشتا هەر سێبەری بزە مانادارەكە بەسەر لێویەو مابوو، سەری

(*) دەمرێژی قەسە، وەك دەسپێژی تەفەنگ.

داخست و دیسانه وه هیچ قسه ی نه کرد. جوامیر به سهرسورمانیکه وه وتی:

— ئه وه چیته هیچ قسه ناکهیت؟ بزائم دهمت بوو به ته له ی تهقیو. چیه، له بهر جاسوسی نه کراوه به مودیری بانق، ها؟ وه سمان زور له سهرخو وتی:

— نه!

— ئه ی له بهر چی؟ کهاته ئه زانیت.

— له بهر گه وادی، قوربان!

ئه م قسه یه ی وه کو تیسکه ی تفهنگ هاویش و لئی دا رویش.

که جوامیر کهوته ری به ره و مالی پوره خه جاوی هه سهری بائه دا. له پاشا بهر قیکه وه تفیکی کرده ئه زه که و وتی:

— که ریمی هاوړپی به نديخانه م به دروی نه بوو که هه میسه ئه یوت: «ئه مړو روژی گه واده..!» سهری ژنی به گوړی بابی مه جید، من چیمه به سهر وه، بوچی پی سوک ئه م. کئ ئه زانی ئیمه هه خزمیشین. جگه له وه ی که و من ناوم له دهفته ری زور که سیشا کوژراوه ته وه. کئ حساب بو من ئه کات یا حسابی ئه و له گه ل من ئه کات. خوا بیکردایه زو و دهستم بگه یشتایه وه کالی و هیوا شهرت بی بمبردنايه بو ولاتی به سالیك یه کئکی ناوی ئه م شاره ی نه بردایه! ئه ری به راست چی بکه م بو پاره! بوچی سهری له خانوچکه که م نه دم بزائم چی لی هاتووه؟ ئه گه ر کرچی کاولی نه کرد بیت رهنگه ئیمړو پاره ی چاک بکات. وه کو بیرم بیت به پیی نامه یه کی لاوه شه قامیکی پانیان به بهر ده میا بردووه، نرخ ی زیادی کردووه. ملی پی گرت، به لام ئه وه چیه کوا هیچ خانو دیار نییه! تو بلئی ریگا که ی لی تیک نه چوو بیت.

— نه ختی سهرنجی دایه خانو وه کانی ته نیشتی، ئه وه مالی میرزا سه عیده، ئه وه شانشینه روخوا وه که یته ی هیچ دهستی لی نه دراوه، ئه وه مالی ره شه ی ره نجبه ره وه کو دوینی بیریه تی، که چو و به نامه خانی ژنی و ت بچی ناگای له کالی بیت تا ئه م نه چیت مامانی بو بانگ ئه کات و دیته وه. ته نیا خانو وه که ی ئه مان دیار نییه، ئه لییت له سهر کاغز بووه و به لاستیک سړاوه ته وه! شوینه که ی تهخت و پاک وه که له پی مست وایه. له پر هات به بیریا که ئه مه یه که مجار نییه تهختانی وای تیا دا

ئەبىنەت. ھەر ئەمىر ۋە ھەشت نۆ شوينى وەكو جى مالىكەى خويانى تيا چاۋ پى
 كەتوۋە. ھىچ لىكۆلنەۋە و لىكدانەۋەكى پى ناۋىت. ئەم شوينانە خانون و
 بەلدۆزەر تەخت كراۋن. بىگومان خانوى ئەۋكەسانەن كە لاي مىرى بەتاۋانبار
 دانراۋن. بەلام ئەبى كەى واى لى كرابىت؟ خۆ ئىنشاللا بەبۆنەى بەربوۋنەۋە
 تەختيان نەكردوۋە! لە كاتى گرتىشيا ئەم نەرىتى خانو تەختكردنە دانەھاتىۋو.
 ئىستە دەى، كەى وىران كرابى وا وىران كراۋە و براۋەتەۋە بەلام بۆچى لاۋە لەم
 كەين و بەينە ئاگادارى نەكردوۋە؟ رەنگە نەيوىرايىت بۆى بنووسىت. بەلام ئەۋ
 ھەتا ئەم مانگەش كە تيايا بەربوۋە مانگانەى ئەم كاۋل بوۋەى بۆ ناردوۋە، كەۋا
 ديارە لە چەند سال كەمتر نىيە تەخت كراۋە! ئەۋە ئەۋ شەقامىيە كە لاۋە بۆى
 نووسىۋو دوو خانو بەۋلاى ھىنەكەى ئەما تى ئەپەيت. واى چ زۆردار و
 كافىربابن، وا ديارە ئەيانەۋى پى بەپىرى وشەى مالىۋىرانكردن مالى پياۋ وىران
 بكن. ئەگىنا وا بەناھەق و ناگوناهە دە سال فرىيان دايە زىندانەۋە، مال بەلدۆزەر
 تەختكردنى بۆچىيە!

ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لەبەر خۆيەۋە وتى:

- مەلەندى دلدارىمان بو لەگەل كالى. چەندى پى وىم دەستى لى نەدەم،
 تەنيا ھەلىگىر مەۋە و سۈاغىكى بىدەم. بەلام مەن لەبەر دايكەم چاۋم بەرايى ئەئەھات
 تيا دانىشم، يا ئەۋو بگۆيز مەۋە يان تىكى بىدەم و سەرلەنۋى دروستى كەمەۋە.
 كۆن بو، ھىچ كرىي نەئەكرد، پارەكەشى ھى كالى بو. دۋاى مردنى دايكى كانى
 و ئاۋەكەيانى لە لادى فروشتىۋو. ھەقىشى بو، ھەمو پارەكەمان ئەدا بەكرى
 خانو بى ئەۋەى ھىچمان دەس كەۋىت. كى ئەيزانى توۋشى چورتمى وا ئەبىن!
 بۆنەچەم سەرى لە مالى مامە رەشەى رەنجبەر نەدەم! مالىكى چاكەن، بە چ
 رۋىيەكى خۇش و گەشەۋە ئامەخانى ژنى ھات بەپىر مەۋە لەۋ پۇژە رەشەدا. با
 بچەم، بىگومان كارەساتى ئەۋ پۇژەى زۆر چاك لە بىرە. لى ئەپىرسم با بۆم
 بگىرپنەۋە، بزانم كالى چۆن مەلەكەى بو. ھىچ مامانىان دەسكەۋت! لە كۆى
 دەستيان ئەكەۋىت. بەچىيا ئەزانرىت كەۋا نازى گەراۋەتەۋە! مامانى نەھىناۋە! لە
 كاتىكا مەن بەربىندارى براۋوم بۆ بەندىخانە. ئامەخان ژنىكى دەم و كاۋىژ

خۆشه، ئیستا داستانهکهه بهجۆریک بۆ ئەگێریتوه وهك هیچ نهقهوما بیت، چهند بهدهمی خۆشه که ئەلی: «هەر سەر سهلامهت بۆ ئیتر باقی هیچ نییه».

له دهراکهه چوهه پێشهوه و ئەلقه پێزمهکی لێ دا و پارهستا تا دهراکهه بۆ بکریتهوه، بهتیلا ییبهکی چاویش ئهپروانییه که لاهوی خانووهکی خۆی. ئا نهوه شوین ژووری نوستنه کهیان بوو. لهو پۆژه رهشه دا کالی لهسهر جیگا کهه لهویدا کهوتبوو. وای چ پۆژیک بوو، برۆا و نهیهتهوه، چیه؟ نهوه ئەلێی کهسیان له مال نین. بهتوندتر له دهراکهه دا بهلام هیچ دهنگی نهبوو. منالێکی ده دوانزه ساله بهویدا تیپهپی له دوورهوه تهماشایهکی جوامیری کرد وتی:

– مامهکه! پوره نامینه له مالی رهسوولی دارتاشه، کورکهکیان گیراوه. ئەگەر ئەلییت بۆتی بانگ بکهه؟

جوامیر وتی:

– نه گیانه قهه ناکات ئەرۆم جاریکی تر دیمهوه، ئیشیکی ئەوتۆم پێیان نییه! مناله که لێی دا برۆا، جوامیر پرسى:

– ئەه کورپی باش! ئەو که لاهو کۆنه. مالی کی بووه وا تهخت کراوه؟ مناله که گهراپهوه نزیکى و بهدهنگیکى ئەسپایى وتی:

– ناوی نازانم! بهلام ئەلێن مالی پیاویکی گهورهیه دهمی که گیراوه! جوامیر ههروهکو بترسی لهوهی نهوهکا مناله که بزانی که ئەم خۆی ئەو (پیاوه گهورهیه)یه، گورچ پرسیاریکی کهشی لێ کرد:

– باشه ئەه ئەزانی ئەو ریزه دوکانهه بهرامبهرمان هه کی؟

– هه مالی میرزا قادرن. حکومهت دوکاندارهکانی لێ دهکردن و دایخستن چونکه جاسووسیکیان له بهردهما کوشت. دهسته کهیان خۆش بۆ ژۆر پیاویکی خراپ بوو.

جوامیر له باتی ئەوهی گوێی له وهرامی مناله که بیت، بیرى لهوه ئەکردهوه که تۆ بلێیت هیواش منالێکی وا ژیرکه لهی زیرهک بیت! خۆزگه لێره ئەبوون، چهند دونیا

ئەگۈر! بەلام چىيە ئەو لاوۋە ھىچى ديار نىيە، پېشىنان جوانيان وتوۋە: «تېر ئاگاي لە برسى نىيە» ئەگىنا وا بېياكانە نەئەجوۋلايەوۋە بەرامبەر بەھىنانەوۋە ھىوا و دايكى. تا جوامىر لەم بىرکردنەوانە بوۋەوۋە منالەكە لەچاۋ ون بوۋ. ئەۋىش لۆش لۆش مىلى رېي مالى لاۋەى گرت وگەرايەوۋە. ھىوايەكى بەو خانوۋچكەيە ھەبوۋ ئەۋىشى ھەرەسى ھىنا. دەى گۈي مەدەرى! خوا ئەكات ھەر ھىوا راستەقىنەكەى بە زوۋىي و بە سەلامەتى ئەگەرېنەوۋە، ئىتر ھەموو شتېك ئاسانە و ئەم ھىوايانەى كەش ھەموو دېنەدى!

جوامیر ھەر که چاوی به لاوه کهوت وتی:

– بهراست ئەوہ بوچی تۆ نہبۆت نووسیبووم و نہپیشتم وتم کهوا خانووہکم
کراوہ بهجیگه پیاز؟

لاوہ دواى ئیستیک وتی:

– چیه چووی بۆگهپهکی خۆتان؟

– ھەروا پیم کهوته ئەو ناوہ. بهلام تۆ بوچی پیت نہوتبووم تهخت کراوہ؟

دواى ئیستیکی درێژ لاوہ وتی:

– ئەبى بیرم نہبوویت پیت بلیم،

– نا بیر نہبوون له ئیشهکهدا نییه، بوچی بیرته پارهم بۆ بنیری بلئی کرئی
خانووہکهته و بىرت نییه که بلییت خانووہکهت تهخت کراوہ!

لاوہ هیچ قسهی نہکرد.

جوامیر بهنیمچه تهریقیهکهوه وتی:

– ئۆی لیم ببووره! ئەبوو بزائم که تۆ بهرزتر و چاکتری لهوہی ئیشی وا بکهیت،
ئەگەر بتنوسیایه خانووہکهم ویران کراوہ مانای ئەوہ بوو پارهکه هی خۆته و
پهنگه نہمهویت یا ئەوهنده لام خۆش نہبیت. ئیستا تۆ گهیشتم بوچی لیت
شاردبوومهوه، لیم ببووره!

لاوہ سهری داخست و له دلّی خویا وتی کابرای شاعیر چاکى ئەکرد که خوی
بێدهنگ ئەکرد تا خهک مانای شیعرهکانی لیک ئەدەنەوه، ئەمجا ئەیوت ھەر ئەوان
له خۆم باشتري تۆ ئەگەن. راست ئەمەش وابوو.

جوامیر پرسى:

– باشه ئەوہ له کهیهکهوه وای لی کراوہ؟

لاوہ بهماتییهکهوه وتی:

- گیانه که می جوامیر ئه وهنده گوئ مه دهره درژیه شت، خانوو کاول کراوه کراوه ئیتر پیویست به که ی و کی و چوون و بو ناکات!

جوامیر سه ریکی بادا وتی:

- راست ئه که ی، باشه قسه ی لی ناکه م. به لام نازانم قسه له مه سه له ی هینانه وه ی هیوا و دایکیشی نه که م یا بیکه م؟ ئه وه ده رژی پی چوو که چی هیچت دیار نه بوو.

لاوه دوا ی ئیستیک وتی:

- هه قته، لیم ببوو ره! له م رژیانه دا نه ختی سه رم قال بوو، له سبه ینیوه خه ریک ئه به مه وه. باشه ئیستا دونیا که ش نه ختی هیمنه.

جوامیر له باتی ئه وه ی قسه له گه ل لاهه بکات له دلی خو یا ئه یوت: شتیکی سهیره سه رقالی چی و ئیشی زوری چی؟ من تا ئیستا نازانم تو ئیشت چییه! وام لی هاتوو به لیم هیچ ئیشیکی دیارت نییه چونکه توش وه کو من به یانی ئه چیته ده ری نیوه رۆ دیته وه بو نان خواردن. سه رخه ویک ئه شکینیت، سات ده وری پینج ئه چیته وه ده ری، له ههوت ههوت و نیودا دیته وه. ئیتر سه رقالی چی! گوایه هیچ وه ختی ئه وهت نییه که زه لامی په یاکه ی بینیری به دووی کالی و هیواد؟ نازانم بوچی وا که مته رخه م بوویت؟ ئه مه هه رگیز تو نیت! باشه با بزانی سبه ینی چی ئه که ییت!

نیوه رۆ کاتی قاوه لتی لاهه دیار نه بوو، که جوامیر پرس ی پییان وت:

- چوو به بو شاری (ه...) چهند رژیکی پی ئه چییت. په له ی بوو توش لی ره نه بوویت بویه پی نه وتی.

پینج رۆ به سه ر رۆیشتنی لاهه دا تییه ری. جوامیر زور تاقه تی چوو بوو، بیری ئه کرده وه، له خو ی سه ری سو رئا ما چوون توانیویتی ئه م ماوه زوره ئوقره بگریت بی هیوا و دایکی. جاران به ندی بوو چاره ی نه بوو، به لام ئه م پانزه شانزه رۆزه ی له مالی لاهه یه هیچ مانای نییه. هه ر چو نیک بووا یه ئه بوو مشووریکی هاتنه وه یان بخوات. ئه وی راست بی هیچ ده ماغیکی نه سووتاندوو به بو ئه م ئامانجه ی. ته نیا

مايهی خوشی بهربوون و ئازادبوونی بو. وا لاوهش رۆشتوو کۆ ئه‌لی که‌ی دێته‌وه! بۆچی خۆم هه‌ولێک نه‌ده‌م؟ هه‌ولێ چی بده‌م؟ کۆ به‌قسه‌ی من خۆی ئه‌خاته ئه‌و ئاگره‌وه؟ وه‌کو شاهۆ و ئه‌وان ئه‌یگێر نه‌وه هه‌چ شارییه‌ک به‌بی (پاس)ی کاربه‌ده‌ستی ئاسایش و سوپا ناتوانی له‌ شار بچێته‌ ده‌ری مه‌گه‌ر له‌ قاچاغه‌ رێوه، ئه‌ویش مه‌ترسیی کوشتنی تیا هه‌یه. مانگ نییه‌ بیست سییه‌ک به‌م جۆره نه‌کوژرێت. جا که ئه‌مه‌ حال بێت کۆم ده‌ست ئه‌که‌وێت بینێرم به‌دوویانا. له‌سه‌رێکیشه‌وه لاوه ناهه‌قی نییه. به‌لام هه‌ر ئه‌بوو، که ئه‌یزانی وه‌ختی به‌ردانی من نزیک بۆته‌وه، نه‌یه‌پشتایه‌ برۆن بۆ لادی! به‌تایبه‌تی له‌م ئاخۆران و بخۆرانه‌دا خه‌لک له‌ لادیوه دێته‌وه بۆ شار. هه‌ر هه‌چ نه‌بی له‌ بۆردمان دوور ئه‌که‌ونه‌وه. ئێستاش هه‌چ پێویست ناکات که ئه‌م به‌که‌س بلیت، ته‌نانه‌ت به‌ لاوه‌ش. ته‌نیا رێ ئه‌وه‌یه که خۆی بچێت. به‌لام چۆن! بۆ مه‌ترسیی رینگه ئه‌وه بۆ هه‌مووان وه‌کو یه‌که، به‌لام ئه‌م سه‌رباری ئه‌و مه‌ترسییه‌ ترسی دایه‌ره‌ی ئاسایشیشی هه‌یه، که پێیان وتوو به‌بی ئاگاداریی ئه‌وان شوینی خۆی نه‌گۆرێت، نه‌خوازه‌لا چوونه‌ لادیش. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا هه‌رچۆنێک بێت ئه‌بی بچێت، مردن و ژيان بێت! ره‌وای هه‌ق نییه له‌م رێیه‌دا له‌ خۆی به‌ولاوه که‌سی تر تووشی ئازار و ئه‌رك به‌ی. ئه‌وه‌ی دایه‌ره‌ی ئاسایشیش هه‌ر قسه‌یه. ئه‌وان چۆزانن که ئه‌م لێره ماوه یا گواستوو یه‌تیه‌وه؟ ئه‌مه دوو هه‌فته زیاتره‌ هاتوو ته‌وه هه‌ستی جاسوسیکی نه‌کردوو که دووی که‌وتبێت. ئه‌گه‌ر به‌سه‌لامه‌تی رۆیشت و هاته‌وه ئه‌وا که‌س پێی نازانیت، خۆ ئه‌گه‌ر مرديش ئه‌وا زانین و نه‌زانینیان وه‌کو یه‌که، جگه له‌مه‌ش که ئه‌و چوو کالێ و هیوای هێنایه‌وه، با دایه‌ره‌ی ئاسایش هه‌ر بزانی‌ت که ئه‌م به‌بی ئاگاداریی ئه‌وان شاری به‌جێ هێشتوو. چیی لێ ئه‌که‌ن؟ خۆ نایکوژن. ئه‌و په‌رکه‌ی ئه‌نینن بۆ شارێکی تر. خۆشی ئه‌وه‌ی پێ خۆشتره!

ده‌ست له‌ ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌ خوا، له‌ سه‌به‌ینی زووتر نییه ئه‌که‌وێته رێ و شوین پرسینی به‌دزییه‌وه له‌ شار ده‌رچوون. هه‌ر له‌ شار پزگاری بوو ئێتر هه‌موو شتێک ئاسانه. خۆی زۆر چاک رێی دێیه‌که‌ی مالمی پووری کالێ شاره‌زایه، نه‌ رابه‌ری پێویسته و نه‌ به‌له‌د!

له سه‌فه‌ره‌كه‌ی جوامیرا له هه‌مووی پ‌مه‌ترسیت‌ر له شار ده‌رچوون بوو، چونكه هه‌موو ئه‌و پ‌پ‌باز و شه‌قامانه‌ی كه له شار ئه‌چنه ده‌ری یا د‌ینه شاره‌وه خرابوونه ژ‌یر چاود‌یریه‌کی ورد و تونده‌وه. وه له‌و شو‌ینه به‌رزانه‌ش كه به‌سه‌ر پ‌یگا‌كاندا ئه‌یان‌روانی گونیه‌لم و شه‌ستیری لی دامه‌ز‌یرابوو. ئه‌وی له شه‌قامه‌وه‌و به‌(پاس) نه‌چوايه شار و نه‌هاتايه ده‌ری، به‌بی سی و دوو، ته‌قه‌ی لی ئه‌كرا و ئه‌كوژرا. هه‌فته نه‌بوو لاشه‌ی چهند كوژراوێك له‌به‌ر ده‌ركی سه‌رادا فری نه‌دن، به‌ناو بو ئه‌وه‌ی كه‌سو‌كاریان بیانناسنه‌وه و بیانن‌ژن، پ‌استیه‌كه‌شی بو ترساندن و وره‌پی به‌ردانی خه‌لك بوو، چونكه كه‌س نه‌بوو بو‌یری خو‌ی بكات به‌خاوه‌نی لاشه‌ی كوژراو.

جوامیر به‌ته‌نیا كه‌وته‌ی و به‌ئه‌قلی خو‌شی كه‌م مه‌ترسیت‌رین پ‌یگای گرت‌بوو. به‌لام وا ده‌رنه‌چوو، چونكه هه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌چوار چه‌مۆله‌له‌ په‌نا گرد‌یکه‌وه هاته‌ ده‌ری شار، پ‌رۆژ‌یكتۆرێك د‌ری دا به‌تاریکی و بو ماوه‌ی شه‌ش هه‌وت ده‌قیقه‌یه‌ك ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ی پ‌ر‌کرد له پ‌وشنایی. شریخه‌ی شه‌ستیر ده‌ستی پ‌ی‌کرد، جوامیر خو‌ی مه‌لاس كرد به‌ئه‌رزه‌كه‌وه تا ته‌ق و هوو‌پ‌برایه‌وه، ئه‌وسا به‌سه‌كه‌خشکی خو‌ی گه‌يانده‌ شیوێك. له‌ویوه كه‌وته‌ پ‌اك‌ردن تا له‌ حوكمی گولله ده‌رچوو. پ‌ۆژی دووهم له‌كاروانچی بیست كه‌وا ئه‌و شه‌وه منالێك و ژ‌نێك و دوو پ‌یاو و سی ئ‌یستر كوژران.

خه‌لك هه‌ر له‌شار به‌هاتنایه‌ ده‌ری ئ‌یت‌ر له‌ژ‌یر ده‌سه‌لاتی میریدا نه‌ئهمان، ئه‌كه‌وته‌نه ژ‌یر ده‌ستی (ل. ۱. ن). جوامیر له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا كه‌چهند جار ئه‌و‌ر‌ی و بانه‌ی دیبوو، به‌لام ب‌وی نه‌ئهناسرایه‌وه و هه‌میشه له‌و گومانه‌دا بوو كه به‌هه‌له‌ چو‌ب‌یت. نه‌ك له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی ده‌سال زیات‌رت‌ی په‌ر‌یبوو به‌سه‌ر دوا د‌یت‌نیا، ئه‌یزانی كه‌لادی کوردستان ده‌سالی لا پ‌ۆژ‌یكه‌ بو‌گ‌ۆران! هو‌ی سه‌ر لی ت‌یك‌چوونی ئه‌و و‌یرانییه‌ بوو كه به‌سه‌ر ناوچه‌كه‌دا هات‌بوو. یه‌ك‌ی له‌و چایخانه‌نه‌ له‌سووتان، دارێك له‌و باخ و په‌له‌ چنارانه‌ له‌فه‌وتان پ‌زگاریان نه‌بوو‌بوو، كه‌جاران د‌ر‌ی‌ژایی پ‌یگایان كورت

ئەكردەو. زۆربەى مالى ئەو دېھاتەى ئەھاتنە رېى لە بناردا يا بۇمبا
 رووخاندبونى يا سووتېنرابون و بەشى ھەرە زۆرى خەلكەكەش چۆليان كرددو.
 ھەندېكىان چووبونە شار و ھەندېكىشان پەنايان بردبوو ھەر شاخ، رۆژى يەكەم
 جوامېر زۆر رۆيشت، جگە لە قرچەى نيوەرۆ، كە بۆ دوو سى سەعاتىك لای دايە سەر
 كانى و ئاويك، ئېتر مى رېى گرت. ئىوارە رووى كرده دېيەك، كەوا چەند مالېكى تيا
 مابو ھەلنەھاتبوون. ئەوانىش بەر لە ھەتاو كەوتن خويان و منال و ئازەليان
 ئەچوونە پەنا تاوېر و كوېرە شيو و بن دار و دەوھنى دەورى ئاواىى تا رۆژئاوا
 ئەبوو، ترسى بۆردومان نەئەما، ئەوسا ئەھاتنەو دى. كە جوامېر كرى بە
 دىكەنا تازە ھەندېكىان ھاتبوونەو و خەرىكى ئاگر كرىنەو و چىشت لىنان و
 نانكردن بوون. جوامېر دوو پەلاسى لە مالېكىان خواست و چووە سەربانى
 مزگەوت. تىشودانەكەى خۆى لى دەرھىنا و كەوتە شيوكردن. زۆر مەمنونى
 ئەقلى خۆى بوو كە تىشوى لەگەل خۆى ھىنا، ئەگىنا ئەبوو بەئەرك بەسەر ئەو
 لادىيە برسى و رەشورپوت و مال لى شيواوانەو. بەشى بەيانىش ھەلنەگرىت. بۆ
 قاوھلئىيەكى درەنگ خۆى ئەگەيەنئە (گولان). قاوھلئىيەكەى لەگەل كالى و ھىوا
 ئەكات. كە كالى و ھىواى ھاتەو بىر سەرى لە خۆى سورما كەوا بەدرېزايى رۆژ
 ئەوھندە نەھاتوون بەبىريا، كە ھاتبىشن ئەوھندەى تيا نەماونەو! بىگومان
 مەترسى رى، بىر كرىنەو لى لېرسىنەو مىرى، بەجىھىشتنى بىدەنگى مالى
 لاو، كاولى و مالویرانى و رى و بان تىكچوون و ئەو كویرەوھرى و ئازارەى خەلكى
 تيا ئەژيان مېشكى پركردبوو، بەجۆرىك كەوا خەرىك بوو تەنگ بە كالى و ھىواش
 ھەلېچنى. چاويكى بەپىخەف و لبادەش و سەرىنە باگردىنئىيەكەيا گېرا، كەوا تا ئەو
 كاتە لەبەر ماندوویەتى و لە برسا نەپەرژابوو تىيان وردبىتەو. سەرىنەكەى
 گەمەيە چاك و ئارەق و خۆل دايان پۆشېبوو، نەئەزانرا رەنگى پېشوى بەرگەكەى
 چى بوو. لىفەكەشى كەنارەكانى چاك ئابلۆقەى دابوو، بەرگە خامە سوورەكەى لە
 دوو سى لاو درابوو، لۆكەيەكى بۆرى كۆلكنى لىو دەرکەوتبوو. پشەكەشى، كەوا
 چىتېكى سەوز بوو، چووبووھو و چەند پەلەيەكى گەورە شتى پىارژاو يا مىزى
 منالى پىو بووبو بە نەخش! لبادەكەى ژىرى لە ھەموویان پاكتربوو، تەنیا جىگەى

چهند ژیر پیا له چای له سهر دانراو و شوین سوتانی چهند جگهرهیه کی پپوه دیاربوو. چلکنی و پیسی نوینه کانی ئه و روزهیان بیر خستنه وه که تیا یا حوکم دران و بران بو زیندان. وای چ جگ و نوینکی پیسیان دانی! به لام ههر قه ی ناکات، ئه مان بهندی بوون و به حسابی میری گونا هکار بوون، جل و نوینی پیس و چلکن به شیک بوو له سزاکه یان. به لام ئه م لادییه هه ژ به سه رانه لای خو یان و به هه موو حسابیکیش بی تاوان و ئازادن، بوچی ئه بی ئه مه حال ی به رگ و نوینیان بیت! هیچ دووریش نییه ئه وه ی دراوه به م نوینی ههره پاک و چاکی ماله که شیان بیت، به خیری بو میوان هه لگیرا بیت. زهرده خه نه یه کی تفت سهر لیوی گرت. سووره چناری پیری مزگه وته که چه مابوو وه به سهر سه ربانه که دا. به رۆژ سیبه ریکی خوشی ئه کرد بو دانیشتووانی سهر سه کو و به رده نویژ و هه رزه که ی، له و سه رده مه دا که ترسی فرۆکه دییه که ی به رۆژ به خه لکه که ی چو ل نه کرد بوو. به لام به ئیواران ماته مینی و ته نگییه کی بی ئه ندازه ی ئه خسته دل وه، یا ههر هیچ نه بی ئه و ئیواره یه به لای جوامیره وه هه بابوو. پری کرد به پیخه وه که یا و رایه خه که ی راکیشا و هه تا توانی و بانه که به دهمیه وه بوو، وه (شوین و جه ماعه تی) دوو سی نویژ که ری سه ربانه که ماهی دا له سیبه ری پیره سووره چنار دوور که وته وه. سه لته ریبه که له گرده که ی به رامبه ری وه ئه کشایه ناو دی، وا دیاربوو هه موو ئاوی له و دیوی ئه و گرده خو یان شارد بو وه وه، چونکه وه کو ریچکه ی میرووله مه ی و مالات و ژن و منال پیا ئه هاتنه خواره وه. تا تاریکی تارماییشی لی کرد به ژیر خو یه وه چاوی لی نه ترو وکاندن، ئه گه ر چی زۆر جار خه یالی ئه وه نده دوور ئه که وته وه نه ک تارمایی سهر ئه و باریکه رییه، قه دی ئه ستووری سووره چناره که ی به رده میشی نه ئه دی.

کابرایه کی نویژ که ر هات به لایه وه، وا دیاربوو تینووی قسه و ده نگوباس بوو، به لام جوامیر ئه وه نده به ساردی وهرامی دایه وه زاتی هه لترو وشکانی نه بوو، ههر به پیوه یه که دوو پرسیارکی تی گرت و لی دا چوو وه به لای به رمال و نویژ و هاو نویژه کانی خو یه وه و که وته ته نووری قسه داخستن و ئاشی خه یال خستنه گه ی. جوامیریش له پی شه گو یی بو هه ل خستن به لام له پاش نه ختی تاقه تی لیان چوو. سه ریکی لبا ده که ی ژیری پیچا له پیلا وه کانیه وه و سه ری خسته سهر و لی

پالکەوت. دواى نەختى ئەمدى و ئەودىوکردن بەپەلە ھەستا چوو سەرینە وەك باگردينەكەى ھىنايەوہ كەوا لەبەر زلى لەبن لق و پۆپى سوورە چنارەكەدا، لە شۆينەكەى پيشووى جيى ھىشتبوو. نەختى بەچەپۆك خەرىكى نزمکردن و پانكرندنەوى بوو، لە پاشا سەرى كردە سەر و دواى چەند جار ئەم ديو و ئەو ديوکردن بێدەنگ بوو. ئەوەندەى نەخاياند بەپچەوانەى جارانى پرخە پرخی پى كەوت. كە ھەستا مانگ رمى زياتر بەرز بوو بوو وەو. خوى گورج كردەو و نوینەكانى بردەو و بۆ مالى خاوەنەكەيان. ھەرچەندە ھەپەى سەگ نەشپەشت، وەكو ھەزى دەكرد، بێدەنگ بىخاتە سەر دىوارە نزمە موورینەكەى(*) خانووہكەيان و ملى رى بگریت و برۆات. مانگ لە چارەكى سىيەميا بوو، بەتريفەى زيوينى دەشتودەر و كيووكەژى پووناك كرددو وەو. دارودرەختى لارى تىكەلى سىبەرەكانيان كردبوو، وەك گرد و تەپۆلكە لە دوورەوہ ئەھاتنە بەرچاو. زۆر لە ئەستىرە ورد و دوورەكانى ئاسمان بەتريفەى مانگ و نزيكى بەيان لە چا و ن كرابوون، تەنيا چەند ئەستىرەكەى گەش لەملاو لاوہ پەنجەيان لە پەنجەى مانگ ئەدا، بەلام بەجرىوہ جريوى زۆر و پەوتى خيرايانا لە چا و مانگى مەنگ و لەسەر خۆدا ئەتوت منالە وردكەى تازەى نەديتكەن بە جلە تازەكانيانەوہ خويان ئەنوینن. دنيا فينك و كشمات بوو، جگە لە دەنگى پى خوى كە بەزىادەوہ ئەھاتە گوپى، تەنيا دەنگىك كە ئەھات سىرەى بێدەنگى بوو كە بەمنالى پپيان وتبوو خورەى رووبارى بەھەشتە دپتە گوپ. بىرى ئەكردەوہ لە دنيا، لە ئاسمانى بى بن و پايان، لە ئەستىرەى بى ژمارە، لە رابوردو، لە دوا پۆژ، لە شۆرش، لە ژيانى ئەو خەلكە، لە خوى، گرگر مېشكى ئەھاتەوہ سەر كالى و ھىوا، بەراستى نەئەبوو لاوہ بەھلى لەم ئاخۆران بخۆراندا بىن بۆ لادى. خەلك لە لادىوہ را ئەكاتە شار. چ لادىيەكى قوربەسەر جيى خوى و مال و منالى بۆ ماوہتەوہ تا بە جىگەى ميواندا بگات! بىگومان ئەبى لاوہ لپيان بىزار بووييت، ھەقىشىتي ئەبى ھەر جەرگيان دەرھىنابيت. بە قسە خووشە دە سال خزمەتى ژن و منال بکەيت، ناخۆشتر لە ھەمووى ئەوہیە ھەرچىيەكيان بۆ بکەى ناتوانى دأخۆشيان كەيت

(*) موورین: دیواری لە قوڕ دروستکراو، قوڕین.

وهك خۆت ئەتەوئیت.

له پەر خەيالىك هات به مئشكيا دلى گوشى، هيچ دورور نيهه ئەوانيش وهكو ئەم ههموو دېهاتيانە بهرۆژ ديهه كەيان چۆل نەكەن و نەچنە شاخ و پەنا بهرد و گهوركى (*) دهوريان! بهم پييه ئيمرۆش چاوى پييان ناكه وئیت. واته خو كوتانه كەى بييهر ئەبئیت. ئەمەى پيشتەر به پيرا بهاتايه ئەوهنده زوو هەلنە ئەستا و له هيچه خوئى له خەو نەئەكرد و شهوى نەئەبەست به كۆلەوه. «دەى تازه واهات! ليرەودوا خوئم ئەخافلينم كه دواى زەردەپەر بگەمه ئاوايى. چى بكەم، هەر له نيوەرپووه وهكو قازى كويژ به تاقى تەنيا له ديهه كى چۆلا!».

جوامير گور و گوژمى جارانى خاوبووه. چاوى بريبووه چهقى ريگه كه و له سهرخو ئەرپويشت. جاروبار گەرما تينى بو ئەهينا لای ئەدايه ژير سييهرى درهختيكي لارې كهوا له م ناوچهيدا دەستى دوژمنى نەگەيشتبوو، ماندووئيتى خوئى ئەهه سانهوه و ئەكهوتەوه پرى. چيشتەنگاويكى درهنگ بوو، بهواق ورمانيكهوه چايخانهيه كى نەسووتينراوى بەدى كرد. بهدريزايى پرى ههموو چايخانهكان كاوال كرابوون. ئەوهى دەستى حكومهتى گەيشتبويه سەرباز سووتاندبووى، ئەوى دەستيشى نەگەيشتبويه بهفرۆكه له ئاسمانهوه بوردومان و ئاگر باران كرابوو. به دەست لینه دراوى، مانهوى ئەم چايخانهيه ليرەدا به لای جوامير هه شتيكى سەير بوو. كه چووه پيشهوه لېي، چەند تەختە و كورسى و تەپلەكى شەقوش ئاگردانيكى ساردوسر ههموو ديمەنى چايخانهكه بوون. له بهر خويهوه به دهنگيكي نەختى بهرز وتى:

- چايخانهى چى؟ خو كاوتره له وانهى رووخينراون. دلم خووش بوو وتم چايهك ئەخۆمهوه!

چووه سەريه كى له تەختەكان دانيشيت، كه ويستى پال بداتهوه دەرگای ژوورپكى له ناو چايخانه كەدا بەدى كرد. بهر له وهى هەستپته سەر پى بچى بزاني چيه، دىي منالپكى رووتەلەى چلكنى دەموچاوپيپوقاوى دەستيكي گرتبوو به بهر

(*) گهورك: شوئنى سەختى شاخ، ئەشكهوت.

چاویه وه، ملی لار کردبو وه بزانئ ئەو زهلامه کئ بوو دهنگی ئەهات. جوامیر ئەمهی به ههه زانی وتی:

– کورێ باش ئەوه بۆچی چاتان نییه؟

منالەکه له باتی وهرامدانه وه به په له گهراپه وه بۆ ناو ژووره که. ئەوه ندهی نه خایاند ژنیکی هه رزه کاری سهرو پۆته لاک شیاوی خه والوو نیوهی له ده رگا که وه هینایه ده رئ و ته ماشایه کی پر ترس و سامی ئەملا و ئەولای خوئی کرد. که دی ئەوی لئێ ئەترسا ئەوه نییه هاته ناو ده رگا که و بانگی کرد:

– ئەوه کییه؟

جوامیر، دواي گهراپه وه ژووری منالەکه، نائومید له چا خواردنه وه خوئی له سه ر ته خته که پال خستبوو، تا سه ری هه لنه بری له دهنگی ژنه یه کتریان نه دی، ئەوسا وتی:

– ئەوه منم خوشکم، رپیوارم ئەپرسم ئەگه ر چاتان هه بی یه ک دوو چام به نه ی!

ژنه به ر له وهرامدانه وه ئیستیکی کرد و سه رنجیکی ناودامانی جوامیری دا ئینجا وتی:

– فه رموو وه ره لای سه روو هه ر ئیسته چات بۆ لی ئەنیم.

جوامیر وه ک خیری پی بکه ن به ترسیکه وه پرسی:

– ئەی نیتانه دوو هیلکه شم بۆ بکولینن یا بیکه ن به هیلکه و پۆن؟

– به لی هه یه، کامیانت بۆ بکه م؟

– ئەگه ر زهحمه ت نه بی هیلکه و پۆنه که م لا خو شتره، به لام تیکی هه لمه ده.

– باشه به سه رچاو. ژنه ئیستیکی کرد و پرسی: وا دیاره کاکه خه لکی ئەم ناوه نیت؟

جوامیر خه ریک بوو به رسی چۆنت زانی له پاشا ترسا له وهی درێژه دان به قسه زۆر له ئافه ته که ی نزیک کاته وه، که دیار بوو نه ک هه ر ئیسک سووک، ته نیا و ده سه ته مۆش بوو. بۆیه سه ریکی له قاند و بیده نگ بوو. به ده م قسه وه هاته لای کورسییه کانی نزیک

دەرگای ژوورهکهوه، لهسەر ههره دوورهکهیان دانېشت. ژنهش خهريکي چا لېنان و هېلکه وړوڼکردنی خوۍ بوو. ئهوهندهی پي نهچوو ههر بهتاوهکهوه لهگه‌ل دوو سي خهپله لهسەر سينپيهکي تنهکه‌ی کون هينايه بهردهمی. خوۍ چوو لهو بهرييهوه لهسەر کورسيپهک ليی دانېشت. هيشتا باش جيی بهخوۍ نهگرتبوو وتی:

– کاکه نازانم به چاوه هه‌زی لی ئهکهيت يان چايهکه‌ت له دواييدا بو بهينم؟
– له دواييدا باشتره.

نهختی بيدهنگ بوون. لهم ماوه‌يه‌دا دوو سهگ بهکلکه‌له‌قي و مل خوارکردنه‌وه زور چليسانه له جوامير هاتنه پيشه‌وه، که‌وا بهدم پاروو جونوه‌وه خه‌يالی رويشتبوو بو لای کالی و هيو، تا سهگه‌کان ته‌نگيان پي هه‌لچنی و خه‌ياليان پي بری. سه‌رو له‌ت کوليږه‌ی بو تووږدان، ههر به‌ئاسمانه‌وه قوستانه‌وه و حلوشيان کرد. به‌ناچاری سه‌ر و پارچه‌ی که‌ی بو فری دان. له‌به‌ر خوۍه‌وه وتی:

– وا دياره زوريان برسيپه.

ژنه‌که، که وه‌ها دياربوو له بير جوامير چووبووه‌وه، له پر وتی:

– رېبوار و هاتوچوکه‌رمان نه‌ماوه، ئيمه‌ش و ئه‌وانيش برسی که‌وتووين، ئه‌گه‌ر وا بروا هه‌موو ئه‌مرين له برسانا. تو يه‌که‌م که‌سی لهم هه‌فته‌يه‌دا رومان تی بکه‌يت. تا ميږده‌که‌شم نه‌گيرا بوو ههر باشتروو، ئه‌حمه‌د و مه‌حمودیکي بو ئه‌کردين. به‌لام ئه‌وه‌ته‌ی ئه‌و گيراوه، به‌ناشکوری ناليم، ده‌رووی ره‌حه‌تمان لی چو‌ته به‌ست. بي‌وله‌تی ليږه‌شا بووه‌ستی ههر چاکه‌! ئه‌ترسم ئه‌و بکوژن و چايخانه‌که‌شمان بسووتين.

ئهم سکا‌لايه‌ی ژنه‌ دلی جواميري جوولاند، به‌ په‌روشيکه‌وه پرسى:

– ميږده‌که‌ت بو گيراوه!

ژنه ئيسي‌تيکی ته‌واوی کرد و سه‌رنج‌يکی باشی جواميري دا، سي‌به‌ری چايخانه‌که نه‌ختی شوينه‌که‌ی تاريک کردبوو، هه‌ناسه‌يه‌کي هه‌لکيشا وتی:

– بو به‌ده‌ختی ميږده‌که‌م له‌لايه‌ن (ل . ا . ن) ده‌و گيراوه!

- جوامير پەشيمانىيەكى زۆرگرتى بەرامبەر بەخوتى ھەلقورتاندەكەي، چونكە بىستېبوى (ل. ا. ن) خەلك لەسەر چى ئەگرن. لەگەل ئەو ەشا بەنا بەدلىيەكەو ە پرسى:

- لەسەر چى گرتوويانە؟

ژنە ەك چاوەروانى ئەم پرسىارە بوو يان زۆرجار لىي كرابىت گورج وتى:

- چونكە چاىخانەكەمان نەرووخىنراو!

جوامير لەبەر خويەو ە وتى:

- چۆن؟ چاىخانەكەتان نەروخواو، ئىنجا گوناھى ئىو ە چيە؟

ەك لەگەل پرسىارەكەيا ەرامىكى دەمكوتكەرى ەاتبى بەمىشكا ەتا ئەھات قسەكەي خاوتر ئەكردەو. ژنە وتى:

- ئەلەين ئەگەر جاسوس نەبونايە ميرى چاىخانەكەي ئىو ەشى كاو ئەكرد! جا توخوا ئەمە رەواى ەقە؟ لە پىر و مەشايەخانم گەرەكە ئەگەر ئىمە خراپەي شۆرپشمان ويستبىت خۆم و مىرد و ەرسى منالەكەم نەگەينە ئىوارە. خۆ ئەگەر بى گوناھىشين ئەوا سەبەكارمان بەكوى زووخال بىت. من خۆم ئەزانم ئەمە دارى كىيە داى بەرۆحمانا.

قەي ناكات خوا ەقەي بزنى شاخدار بەسەر بى شاخو ە ناھىي.

ەردووكيان بىدەنگ بوون... پاش نەختى ژنە پرسى:

- ئىستە چايەكت بو بىنم؟

- ئەرى بەخوا، بەلام زۆر پر رەنگ نەبى.

جوامير چاى دوو ەمى ئەخواردەو ژنەكە وتى:

- ئەلەيت جگەرە ناكىشيت؟

- بەرى وەللا ئەيكىشم بەلام ەكو شتى بىرم چوو، كە ئەو ىش نىشانەي خىرە، واتە ئەتوانم تەركى بكەم و خۆم لەو ئەركەش پرگار بكەم!

ژنەكە بەپىكەننىكى شەرماويەو ەيستى قسە بكات، جوامير بە تەرىقيەكەو ە

وتى:

- لیم ببورره! فەرموو ها ئەو هە پاکەتی جگەرەکم.

وای وت و پاکەت و شقارتەکە ی بۆ هاوێشتە سەرمێزەکە ی بەردەمی، ئەویش بێدەنگ هەللی گرت. جگەرەمەکی لی تی کرد و پاکەت و شقارتەکە ی خستەو ه تەنێشت جوامیر، کە وا بیرێ لە شۆینێک ئەکردهوه دەست و پلی لی بشوا و دەستی تیا بەئاو بگهیهنیت. لە ژنەکە ی پرسی:

- بەراست خەلک لە کوێ دەست ئەشۆن؟

ژنە هەستا لە پاکەتە جگەرەمەکی کوێا بنیسکە یە سابوونی بۆ هیئا و پێی وت:

- بچۆ سەرکانییەکە، ئەوەتا لە پشت چایخانەکەو، جۆگەلەکە ی ئەتباتە

سەری.

جوامیر لە دەست شتن ئەگەراییەو ه بیرێ لە ژنەکە ئەکردهوه. زۆر کەوی دیارە، دەست پیاوی خۆی کەوێت بستی بەقەر ز نادات. ناشیرینیش نییە، چی؟ ناشیرین! گوناھە پیاو نەللی ئێسک سووکە. ئەم تەنیاپییهش هەلیکی باشە بۆ ئەو کەسانە ی لە شتی وا ئەگەر پێن. برۆم باشە. نەبەخوا ئەگەر پارچە سیپالکی هەبی بمداتی لەو بن توودا سەرخەوێ بشکێنم و دەمە دەمی عەسر بکەومە ری لە هەمووی چاترە. بەم قرچەقرچی گەرمایە بچم بۆ کوێ؟ هەمووی ریگە ی سەعاتیکم ماو، سەر ئەو یالە ئەکەوم و باسکە درێژ ئەبرم، ئەگەمە ئاواپییهکیان. هەر چەندە مالی پووری کالی لەو پەری دێشەو یە بەلام هەر گەیشته دی گەییووتە ئەوی. ژنەکە کلیم و سەری نیکی پاکێ بۆ هیئا. پێشی وت کە لە ژیر سیبەری چایخانەکەدا بنوێ چاترە، لە دەرەو ه میش و مەگەز ئەیخۆن. پێش ئەو ی جوامیر دەم هەلھێنیتەو ه قیزە ی گریان ی یەکی لە منالەکان دایکە ی بەراکردن بردهوه ژوورەکە و جوامیریش بەپەلە خۆی گەیانده ژیر دار توووەکە و لی پال کەوت و دەسەسپەکی دا بەدەم و چاویا. نەیزانی چەند خەوی لی کەوت، کە لە دەنگە دەنگی ژنە و منالەکانی خەبەری بوووەو. لە پێشەو ه خۆی کرد بەنوستوو، بەلام بیھوودە بوو خەوی لی نەکەوتەو. ژنەکەش کە بەژوور سەریەو ه دەستابوو بارگۆرینیکی ئەمی بەهەل زانی وتی:

- هەستە تیارە هاتوو، بەسەرمانەو ه ئەسووپتەو ه خوا بمانپاریزیت! نازانم

له ژیر درخت باشه یان نا؟ له گه‌ل ټه‌وشا کردوومه به‌خو ه‌ر ویزه‌ی ته‌یاره هات په‌لبی مناله‌کانم ټه‌گرم و ټه‌یان‌ه‌ینمه ژیر ټم دارتووه. په‌نگه ج‌یه‌کی خراب نه‌بی، مه‌ړومالات و ولاخمان له دهره‌وه نییه. ټه‌لین ټازهل و کاروان و شتی و باش به‌دی ټه‌کات.

جوامیر که دی مه‌سه‌له گرنگه و ژنه‌ش وای دیاره برپاری داوه که نه‌یه‌لی بنویت، به‌ناچاری هه‌ستا دهموچاوی شت و بو ټه‌وه‌ی ټوبالی له خه‌و هه‌ستانه‌که‌شی بخاته ټه‌ستوی ژنه‌پرسی:

– ټه‌وه چیه ه‌یناوتن بیان‌شویت؟ به‌راستی زور چلکنن، ره‌وای هه‌ق نییه ټم کانی و ټاوه‌تان له بن ده‌سته‌وه بیت و مناله‌کانیشت وای پس بن.

– شتنی چی کاکي خوم ته‌یاره هاتووه ته‌یاره، ه‌ر ټه‌وه‌نده‌ت زانی گه‌پایه‌وه سه‌رمان. ټای هه‌ژ به‌سه‌رم ټه‌وه گرمه‌ی بومبایه. تو گو‌ی بگره‌ گو‌ی بگره! ټه‌وه دوو، خوا ټه‌زانی مالی کی‌ی ویران کردبیت. له‌گه‌ل قسه‌که‌یا گفه‌ی فروک‌ه‌یان پتر لی‌ی نزیك بووه‌وه تا له پر وایان زانی به‌سه‌ر سه‌ریانای ټی ټه‌په‌ریت، ته‌نانه‌ت ژنه‌که سه‌ریشی دانه‌واند وه‌یزانی وای نه‌کات به‌ر سه‌ری ټه‌که‌ویت. گفه‌ و ه‌اره‌ی فروک‌ه‌یان له‌گو‌ی نه‌چووبووه دهری دیسانه‌وه هات‌وه به‌سه‌ریانای ټی‌په‌رپوو. له‌گه‌ل ټی‌په‌رپوونیا دوو گرمه‌ی زل و له‌رینه‌وه‌ی ټه‌رزکه‌ه ټی‌ی گه‌یاندن که‌وا له نزیك ټه‌وان بومباکانی داوه به‌زه‌ویدا. جگه‌ له‌مه‌ له‌به‌ر چالایی شوینه‌که‌یان چاویان له ه‌یچ نه‌بوو. ژنه‌ له‌گه‌ل گرمه‌ی بومباکان زیرکانی وای:

– ټه‌ی مالی ویرانم به‌خوا به‌ر چایخانه‌که‌مان که‌وت! چاوی به‌د پیکانی! په‌لی مناله‌کانی به‌ردا و وه‌کو شیت پای کرد بو لای چایخانه‌که. جوامیر ته‌کانی دایه‌ خوی پتی نه‌گیرایه‌وه، وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ بو‌ی دهرچوو. ټه‌وه‌نده‌ی نه‌خایان فروک‌ه‌ بو‌رین گه‌پایه‌وه ټه‌مجا له‌پیشه‌وه به‌شه‌ستیر که‌وته دهرس‌رژکردن، دوا‌ی بومبایه‌کی به‌ردایه‌وه و لی‌ی دا ر‌ویشت، هه‌مووی چهند ده‌قیقه‌یه‌کی خایان. جوامیر په‌لی مناله‌کانی گرت، بچووه‌که‌یانی ه‌ر له‌ لانه‌که‌یا جی هیشت له‌سه‌ر کانییه‌که. که هات‌ه سه‌ر به‌رزایییه‌که ته‌ماشای کرد چایخانه‌که وای ټه‌لته‌کاوه داری به‌سه‌ر به‌ردییه‌وه نه‌ماوه، له‌به‌ر ده‌میا ژنه‌ چایچییه‌که‌ش که‌وتووه، له‌په‌رپوو. وایزانی بو

خوپاراستن له دهستپړښی فرۆکه خوۍ مه لاس کړدووه. بانگی کړد:

— ههسته خوشکم بوردومان نه ما!

که دی جوولۍ نه کړد، راپکړده لایه وه. ته ماشای کړد گولله یه که داویتی له موورپه گهۍ پستی ټیکی شکاندووه و گیانی له بهر برپوه. دوو منالۍ هکه، که و له ته مه نی ۸ و ۱۰ سالیدا بوون، که وتنه زاک و زریک، جوامیر له جیبی خوۍ تا چهنده دقیقه یه که وه که نه مام چه قی. له پاشا لاشه که ی هه لگړاپه وه سهر پست، دی دهستی قووچاوه پریاسکه یه کی تیا یه، تیگه یی که و ا چی بوو به هوۍ کوژرانی. بیگومان چهنده دیناریکی پاشه که وتیان هه یه هه لیان گرتووه بو پوژی رهش! ناخو له بنمیچ یا چ کونیکۍ چایخانه که دا قایمی کړد بیت و ئیسته ترسابی که چایخانه که بروخی یا بسویتی رهنج به با بن، و ا ژیانۍ خوۍ له ریگه دا دانا. به لام ئیسته جوامیر چی بکات؟ خو دانانیشتیت به دیار هم منالانه و لاشه ی دایکیانه وه. نه ی خو هه روا به جیشیان ناهیلیت، له م بیرکړدنه وه یه دا بوو ته ماشایه کی هم لا و نه ولای کړد، دی لاشه ی سی زهلامی تر و چوار ولاخ به دریزایی ریگا که که وتوون. ئیۍ که واته فرۆکه که هم ریپوارانه ی به دی کړدووه و ا کړدی به و کاره ساته. ده که داوه شیۍ میری بو خو ت و رهنفارت. جوامیر له یه کی له منالۍ کانی پرسۍ، که به سهر لاشه ی دایکه که یانا نه گریان:

— هیچ خزمۍ، که سیکتان نییه له م نزیکانه؟

منالۍ که به هه نسکه وه وتی:

— مالی بابو هه ورهم له (ن ...) ه.

— باشه نه گهر نزیکه بچو بانگیان که، و ا منیش نه چم منالۍ شیره خوړه که نه هینمه ئیره.

که جوامیر کهوته پری هیشتا دوو سات و نیوی پوژی مابوو. ههموو ئهو کهین و بهینه له یه که دوو دهقیقه دا پرووی دا. هیشتا چه په ساوی کاره ساته که بوو، کوژراوه کانی کهی نه ئه ناسی. به لام مهرگی کوتوپری ئهو ژنه ی، ههمووی نهختی له وه بهر پرپوو له ژیان و لاوی و تاسه و هیوا و ئاره زوو، وهکو شتی کاسی کردبوو. کاشکی نهینا سیایه، ئه ویش وهکو کوژراوه کانی تر داخیکی بی شوینی ئه نا به دلپیه وه و ئه برپیه وه. به لام ئیستا دواي ئهو ناسینه، ههرچهنده تا نه مرد ناویشی نه ئه زانی، تا ماوه داخی له دلی دهرناچیت. ویش داخه ناچی بو مناله ساواکه ی، خوا ئه زانی میرده که شی ماوه یا مردوو. به راستی به نرخیکی یه کجار زور توانی بی تاوانی خوی ئیسیات بکات! په کو چ گران کهوته سهریان! زنی کلؤل چون بو سی دینار خوی دا به کوشت! لای وابوو به له ناوچوونی ئهو سی دیناره ئه که ویته سوال، نهیزانی ئه بی به خوینی. جوامیر له بیرکردنه وانهدابوو هاتنه خوارهوی چوار پینج کهس له کیوه کهی دهسته راستیه وه سهرنجی راکیشا و زنجیره ی بیرکردنه وه ی پسان، که نزدیکتر بوونه وه دی پینج چه کدارن. له گهل ئه وه شا که ئهیزانی چه کداری ئهم کهژ و کیوانه دوژمنی میرین، ده سالی به ندیخانه وای لی کردبوو له ههموو چه کداریک بسله میتته وه، بویه بی ئه وه ی بیر بکاته وه ههنگاوه کانی گهره تر و رهوتی خیراتر کرد. به لام تهقه لاکه ی بی سوود بوو، چونکه ریگهی چه کداره کان له بهر ده می ئه وه وه ئهیدا له شقه قامه که. هیوای ئه وه شی نه بوو له پیش ئه وانا له دوو ریپانه که تیپه پرکات، چونکه ریگهی ئهم هه وراز و ریگهی ئه وانیش نشیو، ههر ئهتوت خل ئه بنه وه. بیرری کرده وه له گهرانه وه، به لام بو؟ له بهرچی ئهم ترسه بی جیه ی لی نیشته ووه؟ ئهو چه کدارانه له شکرى نازادکه ری نیشتمانن، پولیس و سهربازی حکومهت نین. زهرده خه نه یه کی تهریقى سهر لیوی کهوت و بهویستنیکی دیاره وه رهوتی خوی هیواش کرده وه. به لام ئه وهنده وا نه مایه وه کهوته وه خیرا رویشتن، نه خیر کهوته لاری گرتن. چه کداره کانیش ئهتوت بولای ئهم دین، جاروبار له په نا ده وهن و له چال و چولا یه که دووانیکیانی لی ون ئه بوو. به لام تیکرا هه میشه ههر

یەككىيانى لىۋە ديار بوو. ھەمىشەش لەم نىزىكتىر ئەبۇنەوھ.

– مەرپۇ كابر! –

يەككىيان بانگى كىردە جوامىر. ئەمىش قەلەمى دەست و پىيى شكا. مەرپۇ نەئەۋىست، چونكە بشىۋىستايە ھىزى رۆيشتىنى نەمابوو. ھەر ئەۋەندەى چاۋ ترووكانىك گەيشتنە سەرى و ئابلۇقەيان دا. سيانيان خويان لى دا بە ئەرزا و لوولەى تەنەنگيان تى كىرد و دوۋانەكەى كەش لىي ھاتنە پىشەوھ.

– كىي كابر؟ بۇ كۆى ئەچىت؟ دەست ھەلپەرە!

جوامىر تەقەلەيەكى زۆرى دا تا بەدەنگىكى نەلەرزۆكەۋە بىباكانە بلى:

– بابايەكى رىبوارم ئەچم بۇ لادىي (گولان).

دوۋ چەكدارەكە بەيەكەۋە دايانە قاقاي پىكەنىنىكى دەسكرد و يەككىيان وتى:

– بەخوا شتىكى باشە! لاشەى سوتاو ئەژمىرىت يا خانوۋى روخوا! جوامىر تى نەگەيى كابر چى ئەلەيت، بۆيە نەيزانى چۆنى وەرام بداتەوھ. حەپەساۋ لە نيۋانىانا وەستابوو چاۋى ئەگىرە بەشكو بزانى گالئەى لەگەل ئەكەن يان چى!

چەكدارى يەكەم بە توورەيىيەكەۋە تىي خورى:

– قسە بكە بزەم بۆچى دەمت بوو بە تەلەى تەقىو؟ راست بلى كىيت و بۇ كۆى ئەچىت؟

جوامىر كە تا ئەھات زياتر لە مەترسىي دەۋرۋەرى ئەگەيشت ھەتا توانى بە شىنەيى وتى:

– ناوم جوامىر بايزە، ئەچم بۇ دىي گولان، خىزانەكەم لەۋيىيە. لە مالى پوورىتى، ئەچم ئەيھىنمەوھ.

چەكدارەكە شىرپانى بەسەريا وتى:

– كابر تا يا زۆر كەرى يان زۆر زۆرزانىت؟

چەكدارى دوۋەمىش ھەلى دايە وتى:

– ۋە ياخود ئىمە بەكەر ئەزانىت!

چەكدارى يەكەم وتى:

– بەلىۋايە يا ئىمە بە كەر ئەزانىت!

چەكدارى دووھم وتى:

– ھىچ دوور نىيە جاسوس بىت مىرى ناردىتى بزانى ئەنجامى بۆردومانە

دېندانەكەيان چى بووھ!

يەكەم وتى:

– بەلىۋايە ھىچ دوور نىيە.

سۈيەم لە پەنا بەردەكەوھ قىرانى:

– بىگومان جاسوسە، بۆچى ئەوئەندە لەسەرى ئەپۇن؟ ئا لاچن بىكەم

بەقوربانى گوللەيەك!

چەكدارى يەكەم تەماشايەكى پىرسەرزەنشى چەكدارى سۈيەمى كىرد وتى:

– بىرت چوۋەوھ، ھەموۋى پىرى پىيان وتىن كە جاسوس نابى بكوژىن، ئەبى

بىيەن بۆ بارەگا لەۋى مەعلۇماتى لە ژيانى گەلى بەنخىرتى لى ۋەرئەگىرن،

ئەوسا ئەگەر وىستىيان ئەيكوژن.

كابرا بىدەنگ سەرى داخست. جوامىرىش ۋەكوشتى تاس ئەيىردەوھ. ئەمە

چىيە؟ خەوھ، راستە! جاسوسى چى؟ كوشتى چى؟ ھاناي بىردە بەر ھەموۋى ژىرى

ۋ ورەى خۆى ۋ پروۋى كىردە چەكدارى يەكەم ۋ پىى وت:

– كاكى خۆم من جوامىر بايزم ناوھ، تازە لە زىندان ھاتوۋمە دەرى، دە سال

بەندى بووم، لەسەر كوردايەتى گىرا بووم، ژن ۋ كوپەكەم ئەمە مانگىك مانگ ۋ

نيۋىكە بەسەردان چوون بۆ دىي گولان، مالى پورىيان لەۋىيە، ئەچم ئەيانبەمەوھ

بۆ شار، ئىتر نەجاسوسم ۋ نەماموس!

چەكدارەكان ھەرزەكارتر بوون لەۋى ناۋى جوامىر بايزيان بىستى، جگە

لەۋى كە قسەكانى بەلای ئەوانەوھ ئەگەر درۆشى لى نەبارىايە، كەرىتى يا

شىتتى لى ئەبارى. بەلام ئەۋى تىابوۋ كە جوامىر قسەكانى ئەۋەندە لەسەرخۆ ۋ

به دلدنيایي ئه کرد دوو چه کداره که ی نزیکي باوه رپان شلوق بوو به وهی که ئهم کابرايه جاسووس بیت. ههر هيچ نه بی له بهرئه وهی که جاسووس نابي ئه وهنده کهر بیت!

جوامير که دی بیدهنگن باوه رپي زیاتر به خوئی پهیا کرده وه وتی:

– هيچ قسه ی پی ناویت. هه مووی چاره که رپیه ک لیره وه دووره، بو راستی و درو وهرن له گه لم!

هيشتا قسه که ی ته و او نه کرد بوو يه کی له چه کداره دووره کان وتی:

– هيچ مانای نيه گوئی بگريں له م قسه قورانه. ئیسته لای من هيچ گومانی تيا نه ما که ئهم کابرايه جاسووسه. ئه لین کورد بدوینه شرعی خوئی ئه کات! ئه لی بهندی بووم تازه بهر در اوم، بویه بهر در اوه که جاسووسی بو میری بکات. ئه گينا چ به ندييه کی خونه فروشی نيشتما نی هيه دواي ده سال زیندان میری بيه نيته وه بو ئيره، بو ناو جه رگه ی شوړش! ياللا دهی ئه يبه ن بيبه ن و ئه يکوژن بيکوژن!

– جوامير هاواری پی که وته وه قيرانی:

– باو کم هه ی له رپی خوادا، له رپی پیغه مبهرا بو به ناهه ق ئه مکوژن، ئه لیم وهرن له گه لم بو دييه که، ئه گهر دروم کرد ئه وسا بمکوژن. خيزانه که م له مالی مام پيروته، بيگومان ئه يانسانس.

چه کداري يه که م به ته وره ييه کی ته و او وه نه رانی به سهر جواميرا وتی:

– بير په وه، ئهم قسه قورانه، به لام دا له چاره ت! سهرت به گوړی بابی خوت و ئه وهی که ری وه کو تو ئه نيريت بو جاسووسی. پیمان وتی گولان ئه مه مانگيکه به بوردومان کاول کراوه، داری به سهر بهر ده وه نه ماوه و مالی ئه و مام پيروته ی تو ئه لي ليت، نه ک زه لام، گيانله بهر گيانی لی دهر نه کرد، ههر لاشه ی که سيشيان نه دوزرايه وه. (پووی کرده هاوړيکانی): ههستن با بيبه ن بو باره گا!

هيشتا چه کداري يه که م له قسه کانی نه بوو بو وه جوامير به لادا هات. که وتنه که ی هينده له ناکاو بوو چه کداره کان وایانزانی ئه يه وی په لاماری تفهنگی چه کداري دووهم بدات، که به لای ئه و ا هه ره سی هي نابوو، بویه ئه و نايه کی به رزی

له دهم دهرچوو. وهكو كيچ بهرز بووه وه و دوهميشيان ههتا توانى قوناغه
تفهنگيكي گهيانده ناو شانى جوامير، كهوا تهنيا بهلادا هاتنهكهى له شان
پزگارى كرد.

جوامير كه هوشى هاتهوه بهرخوى له پيشا بيرى نهكهوتهوه له كوئيه. كه خوى
كيشايهوه ناو شانى دايه زريكه، نهوسا بهسههاتهكهى هاتهوه بير. لهگهل نهوهشا
روداوهكه نهوهنده ناخوش و بهسام بوو باوهري بهخوى نهئهكر، كه له خهوا
بهسهري هاتوو يان بهراستى لى قهوماوه! چون ئيستا ههموو شتيكم له چاو
ترووكانيكا له كيس نهچيت، هيووا كالى و سهربهستى و سهربهريش. نهه
باوهپناكهم، نهخهك و نهخوا نهوهنده دلرهق بن! نهه ههموو فهلاكهت و دهرده و بهلا
و كلولييه بهسهريهكهوه بهجارىك بكرى بهگژ تاقه يهك كهسى بى تاوانا! نهه نهه،
نهه يا نهى خهوييت يا درو. بهلام بو دروييت به چ نيازى نهو چهكارانه دروم
لهگهل نهكهن؟ بهنيازي ئازاردانم! بهلام نهه نهو سستى و خاوى و ماتهينييهى
لاوهش ههر نيشانهى راستى نهه كارساته بوو. بهسهزمانه ئهيزانى چى قهوماوه
و دليشى نهتههات بهمنى بل. منيش پيم نابووهر پيسى مى، بيگومان نهه سهفهري
دوايشى ههر بو نهوه بوو كه خوى له من دوورخاتهوه، ههتاوهكو نهه خوايه له
سهرچاوهيهكى كهوه بهمالويزانييهكهه نهزانم! لههه زياتر هيج مانايهك نابينم له
جوولانهوهى سهيرى لاوهدا. هههچهنده ناوى هيووا و دايكيم نههرد، رهنگى زهره
ههلههگهرا. ئيستا دهى، نههمانه ههموو قسهن، چى بكهه؟ چون نهه بهلايهه پى
ههلههگيريت؟ وايش هيووا گيان! باوكهرو برارو! گهرووى پرپوو له گريان، نهویش پى
پهروا بهستى بو شان. فرميسك هون هون بهچاويا نههاته خوارهوه. بو چوون؟ بو
چوون بو لادى! ماليان ويران كردم. خهك لهم ئاخوران و بخورانهدا له لاديوه را
نهكاته شار. له بهختى رهشى من كالى له شاروهه نهچيته لادى. نهچى بو مالى
پوورى. مالى پوورت كاوه بى وهك كاوه بوو. نهلين لاشى كهسيان نهووزيوتهوه!
ئوف خوا ئيستا گوهرچيههكيشيان نابيت بچهه سهري تير تير فرميسك بريژم. بهخوا
مهريكي ناخوش مردن. نهو ساتهى من له خوشى خوشى بههرهلا بوون و بهوان

گەشتنا بووم، ئەوان بۆمبا پارچە پارچەى ئەکردن. بەراستى دوژمنىكى بى شەپەف و دلرەقمان بووه بەتووشەوه. خوشمان گەوجين، ئاخىر توخوا ئەمە چ شەپكە! تاكەى مالىۆرانى! تاكەى قورپەسەرى! من چيمە بەسەرەوه خواى ئەکرد قريان ئەخستە يەكتر. (سەرىكى بادا وتى): ئەه پەشيمانم خوايه! وا ديارە ئەم كارەساتە ناکاوه جەرگېرە ئەقلىشى تىك داوم، چۆن من هيچم نيهە بەسەر ئەم شەپەوه، ئەى ئەوه نيهە ئەلەين هيو و كالىمى تياچوون. ئەى وا خەرىك نيهە خووشمى تيا بەدناو و پياو خراپ ئەبم. ئەم گرتنەم شەرم و شوورەييهە بۆ هەمووان، چۆن ئەبى من بگيرىم! منى دە سال لاويم لەم رپيەدا لە بەنديخانەدا بەسەر بردبىت؟ بە چ ئاين و باوەرىك رەوايه بگيرىم! ئەمە زۆلمە! هەمووى گوناھى ئەم منالە وردكانەيه. وەيش چۆن دلەم يەت! ئەم منالە وردكانە گولئى شوپش، لاوى گەلن، گورچو و هيواین. هيوأ گيان بەهەر لايەكا ئەرۆم و لە هەرچى شتئى بىر ئەكەمەوه تۆم يەيتەوه بىر و سەر زار! كورە چۆن، چۆن شتئى وا ئەبى، چۆن زۆلمى وا ئەكرىت؟ نانا ئەمانە هەموو قسەى هيچن. من چۆن ئەبى بەقسەى ئەم منالە وردكانە باوەر بکەم! ئەوانە كەى جىئى باوەرن، بەتايبەتى لە مەسەلەيهكى وا گرنگا. خۆم ئەچم بە پى و شوپنيەوه، ئەگەر سەرم داناوه ئەچمە بنج و بناوانى كارەكە. خۆ ئەگەر خوانەكەردە نەشماين ئەوا دەنگوباسىكى راستى چۆنىتتى مردن و ناشتنيان ئەزانم و لەم دۆزەخى گومانە رزگارم ئەبى و ئەكەومە دلنيایيى نائوميديهەوه. دەردى داىكم ئەيووت رەزام بەرەزای خوا. رەزاش نەبم چارم چييه؟ هەر ئەبى بلىم رەزام، خوا واى لە چارە نووسىبووم! هيچ كەس دەسەلاتى نامىنى لە عاستى مردن، نەخوازە لا منى بى دەسەلاتيش! بەلام ئەم گرتنە نارەوايه لى تىك داوم. وا تازە دونياش تاريك بوو. بىگومان ئيتىر كەس نايە بەلاى منەوه. ئەه، خۆ لە برسا نامكوژن! هەر يەككە دىت خەپلەيهكم بۆ بىنيت، پنى ئەلئىم بمبات بۆ لاى گەورەكەيان. ئاخو كى بىت؟ ناسياو بوايه چاك بوو! لە كوئى ناسياو ئەبىت؟ نازانم هاوتەمەنەكانى من ئەلئيت هەموويان قريان تى كەوتوو و مردوون و گيراون يا بەزيون و هەلاتوون. لەم چەشنە خەيالانەدا بوو دەرگای ژوورەكەى كرايهوه. زەلامىك كەردى بە ژوورا، كوليرەيهك و دۆلكەيهك بەدەستەوه. پىي وت:

- ئەمە شىۋەكەتە بۆم ھېناۋى. ھەموومان ئەم ئىۋارەيە نان و چا ئەخۇين تۆش ۋەكو ئېمە!

جوامىر لەسەرخۇ و نەختى بەكزىيەۋە وتى:

- باشە باۋكەكەم زۆرىشى زىادە. بەلام تۆپىم بلى كەى پىسىارم لى ئەكەن و پىزگارم ئەكەن؟ بەشكو بچم ھەۋالىكى ئەو منالانەم بزانم. خىرتان ئەگات لە پىي خودادا خۇ ئېۋە كوردن! كۆرەكە بەبى ئەۋەى نەقە بكات چوۋە دەرەۋە و دەرگاگەى لە پشت خۇيەۋە داخستەۋە. جوامىر خەنجەرت لى بدايە خۇينى لى نەئەھات.

كەچى ئەۋەندەى پى نەچۋو كۆرەكە گەپايەۋە و ھەروا لە دەرگاۋە پىي وت:

- پىسىم ئەلەن دوو پۇژى تر لىكۆلەرەۋە دىت بەتايبەتى بۆ مەسەلەكەى تۆ، ئەگەر ئەو نەھات تۆ ئەنەرن بۆ لای. ھەرچۆنىك بىت ئەگەر بى تاۋان بىت ھىچ ترست نەبىت! ئېمە زۆرجار تۆبە لە تاۋانبارىش قىۋول ئەكەين، ئەۋەندە دلفراۋانىن، بۆيە سزاكەت زۆرتى بەندە بە خۇت و كردارى خۇتەۋە!

ۋاى وت و دەرگاگەى پىۋەدایەۋە و پۇشت.

جوامىر تەننەت ھەلى ئەۋەشى نەبوو كە ۋەرامى بداتەۋە. بەلام ۋەرامى كى؟ ھەر نەئەبوو لە سەرەتاۋە قەسەى لەگەل بگەم. چاۋيان دەرەيت، چاۋى منىش دەرەيت، ئەلەيت ژنم ئەپارپىمەۋە «... خىرتان ئەگات لە پىي خوادا...» عەمرت نەمىنى پىاۋ! بەلام لى دايەت بۆ خۇت و غىرەتت! نەخىر پىۋىستە ئىتر بگەۋمە تىلىلىلى، چونكە بى تاۋان سزا نادن! ۋەك نەزانم كاىراى چاچىي قور بەسەر چۆن بى تاۋان خراۋەتە ژۋورى زىندانەۋە! كۆرە تاۋانبار و بى تاۋانى چى؟ بەھەرچى سۆيىند ھەيە ھەموو دەسەلاتدارىك لە عاستى راستى و ھەژارى يا كۆيرە يا كەر!

پاش دوو پوژ جوامیریان برد بو گوندی (ناودولان) بۆلکۆلینه وه له مهسهله که ی! هه رچهنده له سه ره تا وه ئه م به توند گرته و ئه م هینان و برده لای جوامیر شتیکی بی پئی و جی بوون، به لام له ئه نجاما کاریکیان کرده سه ر ژیا نی مه گه ر هه ر ده سالی زیندان ئه و کاره ی تی کرد بی ت.

چیشته نگاو یکی درهنگ بوو که گه یشتنه دییه که. له پئی جوامیر زۆر سه غله ت بوو، چونکه هه ر چه ندی کرد و کوشا دوو چه کداره که ی یاساولی بو رازی نه کرا که له گه لیان بر و ا به یی ده ست له پشته وه به ستن. بۆیه له ماوه ی دوو سی سه عاتی رپگه دا هه ر هه ولی ئه وه ی دا که به ناو ئاوا ییدا نه رۆن و له خوا ئه پارا یه وه که سیان پی نه گات. ئه م هه سته ی هه تا ئه هات په ره ی ئه سه ند. پیی شه رم بوو گیراو و ده ست به سترای هیزی «ل. ا. ن» بی. ماوه ی ده سال، به که له چه کراوی و چه کدار له گه ل هینراوه و براوه، هه ر می شیشی میوان نه بووه، بگه هه ندی جار فیزی ش ئه جوولا که به و چه شنه به شو ئینیکی پر خه لکا ئه یان برد، چونکه ئه و گرته نیشانه ی نیشتمان په ره وه ی و پیا وه تی بوو. به لام ئه مه ی ئیستا هه رچهنده به نا هه ق و نا ره واش بوو، لای خه لک نیشانه ی خیانه ت و نامه ردی بوو، بۆیه پیی گران بوو!

به یانییه که دوا ی ئه وه ی کولیره و چایه کی خوارد، دوو یاساول جوامیریان برد بۆ لای حاکم، کو رپکی هه رزه کاری سوور که له ی کورته به نه ی قه له و بوو. وا گه نم کردی جوامیری به پرس یار دا گرت ئه وهنده ی نه مابوو سه ری لی تی ک چیت و خوی تووش کات. له گه ل ئه وه شا هه رچه ندی کرد و کوشا نه ی توانی پیی به سه لمینی که وا نار د نه وه ی بۆ شاری (ج...)، دوا ی ده سال گیران و له م کاته شا له شار هاته نه ده ره وه ی و روو کرد نه یه کی له ناوچه هه ره گرنگه کانی شه ری، به رپکه وت و بی نیازی خراپ بووه. بۆیه حاکم بر یاری دا که هه ر به گیرای به یلر یته وه تا له لیژ نه ی شار ئه پرسن له بابه ت چالاکییه وه راپو رتیکیان بۆ بنی ریت. ئه م بر یاره ی حاکم دا ی له بالی جوامیر، ده ستیکی که وته ئه ملا و ده ستیکی که وته ئه ولا. که زۆر له حاکم

پاراپیه وه و باسی بیتاوانی و پاکیی خۆی بۆ کرد، حاکم پێی وت:

– باشه تۆ جاری له دهره وه بوهسته با ئیشهکانی کهم بپریمه وه ئهوسا بزانی
بهشکو تهگیریککی لی ئهکهین!

جوامیر له پهنا دیواریکا ههلترووشکا بوو. یاساوه کهشی له ولایه وه
به تفهنگیکه وه به دیاریه وه راوهستا بوو. له پر دهستی کرد به باخه لیا و پاکه ته
جگهره کهی دهرهینا و به یاساوه کهی وت:

– ریم ههیه جگهره بکیشم.

یاساوه که به سه ره له قانیکه وه وتی:

– هه ز ئه کهی سه د جگهره بکیشه! پیم بوایه خۆم ئه مدایتی، به لام من جگهره
ناکیشم.

بێدنگ بوونه وه. دنیا خه ریک بوو گهرم ئه بوو، هه تاو تهنگی به سیبه ری په نا
دیواره کهی جوامیر هه لچنیبوو، کابرای یاساوه لیشی تهنگاو کردبوو، بویه به
جوامیری وت:

– ههسته با جیگه کهمان بگوێزینه وه، ئیتر به که لکی دانیشتن نایه. با بچینه ئه و
دیو سیبه ره!

جوامیر بێدنگ پێشی کهوت و چوونه بهر سیبه ره کهی ئه و دیو. له پر
یاساوه کهی، که وا دیاربوو له جوامیر با شتر گوئی راهیشتبوو، وتی:

ههسته و ابزانم حاکم تۆ بانگ ئه کات. که پرسییان وا بوو.

حاکم له جوامیری پرسی:

– هیچ کهسیک ئه ناسی له شار که وا په یوهندیی به له شکره وه ببی؟

جوامیر نهختی بیرى کرده وه، خه ریک بوو به داخیکه وه بلی: نهخیر کهس نانا سم.
له پر هات به بیریا وتی:

– کاک نه ریمان هه سه ن ئه ناسم جارێک دیومه. هه ره وه ئاسۆ مه مه ندیش
هاورپمه، جا نازانم هیچ په یوهندیان ههیه به شوړ شه و یان نا!

زۆر باشە ھەردووکیان پیاوی باشن. بەتایبەتی کاک نەریمان خۆی لە لەشکرایە. بەلام بۆ نەمبستوو ھەبێ! باشە ئەپرسین لە کاک نەریمان، لام وایە شۆینەکەشی زۆر دوور نییە، بۆیە بەپەلە نامەیکە بۆ ئەنێرم. ھەر ئێوە پاکانەت بۆ بکات بۆ سێ و دوو بەرھەڵات ئەکەم. ھەزیش ئەکەم بۆ ئەنێرنەو شۆینی جارانت. ھەر لێرەبە تا وەرماکە دێتەو.

جوامیر ئەم قسانە ی حاکمی زۆر پێ خۆش بوو، وتی:

– زۆر سوپاست ئەکەم، خۆت چۆنی بەباش ئەزانێ واکە. ھەر بەشکو واکە ی زوو وەرماکە بێتەو!

– ھەر ئێستا بەنامەبەرێکی تایبەتیدا ئەنێرم و تکاشی لێ ئەکەم کە زوو وەرما بێتەو، ئەگەر چی خۆشی پیاویکی تەواو، لەوانە نییە کاری ئەمڕۆ بخاتە سبەینی!

دوو رۆژ بەسەر ئەمەدا رابورد. ئێوارەیکە یاساویک ھات بەدووی جوامیرا بڕیە لای حاکم، حاکم بەروویەکی خۆشەو پێی وت:

– مژدەت بەمێ کاک نەریمان خۆی وەرماکە ی ھێناوەتەو و ھاتوو بۆ چاوپێکەوتنت. تۆ لە ئێستاوە ئازادیت، ئەتوانی بۆ کۆی ئەچی بچی. بێگومان لێشمان ئەبووریت کەوا ناچارین لە پێناوی پاراستنی شۆرشا ئەم چەشنە کردەوانە بکەین و جاروباریش تووشی ھەلە ببین. ئەنجامی دەرنازبوونی پیاو خراپ ئەوەندە بەسام و پڕ زیانە، داخم ناچێت ناتوانین ھەمیشە ئەو دەستوورە پەپەرھوی بکەین کە ئەلێت: «نۆ گوناھکار بەرێدەیت چاکترە لەوێ بۆ تاوانێک بگریت». بەلام دڵنیابە لەو ھەش کە دەستوورە کە ھەلناگێرێنەو «نۆ بۆ گوناھ بگرین بۆ ئەوێ گوناھکاریک دەرناچێت!».

ئێستێکی درێژی بۆ کرد. جوامیر بیرێ لەو ئەکرەو بەشکو پزگاری بواوە و بکەوتایە پێ بۆ گولان. بەقسە ی یاساویکە ی ناوچەیکە پڕ مەترسییە. خەلک لەترسی فرۆکە ھەر بەشەو لە دێیەکەو ئەچێت بۆ دێیەکی تر. جا ئەمیش ئێستا

رېځگاکه ی دووره، هه موو شهو بگرئ به به ره وه نیوه ی رې ناپرېت. «خوا نازانم چیان لی بکات، به خورایی دوریان خستمه وه، نه وه ندم نه مابوو بگه م. نه چووم به چاوی خوم مالویرانییه که م نه بینو و له دوو که سم نه پرسو، له گهل دوو هاو درد نه ختی سکا لامان نه کرد و خه ممان به با نه دا...». لیره دا نه ریمان هه سه ن کردی به ژوورا و وه کو دؤستیکی زور نزیک و خوشه ویست دهستی کرده ملی جوامیر و نه ملا و نه ولای یه کتریان ماچ کرد و پی و ت:

– نه هاتوم شایه تی باشت بو بدم. من بو نه وه هاتوم که به ناوی لیژنه ی سه رکر دایه تی شوړ شه وه داوای لیووردنت لی بکه م! هه موو زوریان پی گران و گهل لایان ناخوش بوو که بیستیان پوله یه کی وه کو تو، له باتی ریژگرتن له لایه نه له شکره وه، تووشی نازار کراوه!

نه ریمان وای و ت و پهل جوامیری گرت، که وا له خوشی نه م قسانه هه موو به سه ره اته که ی خوی بیر چووبو وه وه، بر دیه نه شوینه ی خوی لی بوو. به رپوه پی و ت:

– بچین نه ختی قسه بکه یین و پیکه وه شیویش بکه یین، هر له لای منیش بنوو، خو هیچ جیه کی تر شک نابه ی ت؟

جوامیر ویستی پی بللی که هه نه کات ئیزنی بدات بچی بو دی گولان، به لام هه رده می کرده وه و تی:

– نه به خوا جیم له کوئ بوو به لام...

نه ریمان و تی:

– به لام و مه لامی پی ناوئ، ئیمشه بو خومان پیکه وه لیره نه بین. تاریکه شه وه، نیازی گه رانه وه ی شاریشت هه بی رې درناکه ی ت. شه وه کی هه لئه سین، من نه گه ریمه وه شوینی خوم و توش بو کوئ نه چی بچو... به لام ناگات له خوت بی، خوت تیکه لی کاروانچی نه که ی! تا پیشت نه کرئ لاری بگره...

جوامیر، قسه که ی وا به جی و لوتفه که ی نه ونده زور دی، ناچار له گهل رپویش. له دل خویا و تی: ده ی به شکو شتی بخوین ریخوله مان بخووسیته وه، نان و چا

كوشتينى... مالى به نيادهم كاول بيت، چن زهين كويره! پانزه بيست روتك خواردنى باشى مالى لاوهى مامم چلكاوهى ده سال به ندخانهى له بير بردهوه. ئىستاش وا له دهست نان و چا بيزارم! ئاليت هيرگيز نانى زيندانم نه خواردوه و ميش و داروچانم له چيسته كه نه بزاردوه، كه بويان نه هينان... ليردا هيو و كاللى بيركه و تهوه كسپه له جهرگيه وه هات. خوئ له عاستى خويا تهريق بووهوه... نهريمان له دهست شتن گهرايه وه، بهميشى وت، كه نه گهر نه يه ويت با بچيت دهست بشوا، ههرچه نده شيوه كه شيان پيويسى به دهست شتن نيه، نان و چايه!

دواى نان خواردن، ديسانه وه نهريمان هاته وه سهر باسى گرتنى جوامير و پوزش بو هينانه وهى، له ناو قسه دا وتى:

– ئه وى راست بى هاوپيانمان له سهر يكي شه وه هه قيانه ئهم چه شنه كرده وانه بكن و ههر كهس نه ناسن بيگرن. مانگى پيشوو كابرايه كى، گوايا سهيدى شال سهوز، ديته دى گولان، له و كاتدا شش هوت چه كدار بو فهرمانيك له وى نه بن. كابرا تومهن جاسووس نه بى. كه نه گهر پيته وه بهميرى نه لى گولان بنكهى له شكره. نه وانيش بهره به يانك شش فروكه يان نارده سهر خه لكى بيتاوانى گونده كه، كهسى لى دهر نه چوو، مه گهر نه وانهى له ئاوايدا نه بوون يان به كي وه بوون. نه مه يه نه نجامى كه مته رخه مى!

نهريمان كه قسهى ده كرد پوانى جوامير، كه وا له وبه ريه وه دانىشتوو، زهره هه لگه راوه، هه موو له شى نه لهر زى. به په رو شيكه وه لى پرسى:

– نه وه چيته كا كه جوامير؟ نه بينم رهنگت تيك چوو، چ خيرته، ناساغي!

جوامير به دهنگيكى كپى نمداره وه وتى:

– نه گيانه هيچم نيه كوسته كه مم كه وته بير!

– كام كوست؟ به لى! كوستى كوژرانى نه وه و سى كهسى بى تاوان! به راستى كوشتيكى گهره بوو بو هه مووان!

جوامير وهك بو خوئ قسه بكات وتى:

- به لى كۆست له وه گهرهتر چى ئه بىت، به تايبه تى كه بو من كۆستى گشتى و تايبه تيش بو!

- بو چى كهستى تيا كوژرا، هيچ خزمى لى بوون!

جوامير خهريك بوو ده ماري كه ريتى بيگرى وهرام نه داته وه و ههستى برولا... چون ئه بى نه ريمان نه زانى هيو و كالى لهو ديه بوون و له گه ل ئه و خه لكه كوژراون! چون ئه زانى نه وه د و سى كه س بوون و نازانى هيو و خو شى و ژيانى ئه ميان له ناوا بووه! له چاو ترووكانيكا كه ريتى ئه م بو چوونه ي خو ي بو ده ركه وت. نه ريمانى به سه زمان چووزانى هيو و كالى كين؟ ئه مى له كو ي ناسيوه، منالى دو ين ئيه. كه ئه م كوردايه تى ئه كرد، ئه و رهنگه تازه له پولى سي هه م و چاره مى قوتابخانه ي سه ره تاي بو وي ت... هه مو ناسينيان ته مهنى له پانزه رۆژ تيه پر ناكات. بهر له وه ي ئاسو به يه كتر يان بناسي ت له (گازينو ي به ختيار)، نه ئه م ئه يزانى نه ريمان هه سه نيك هه يه له دونيادا و نه ئه ويش جوامير بايزى ئه ناسى. ئيتر گله يى چى لى بكات. دوا ئي ستىك، كه نه ريمان به ريزه وه چاوهر وانى برانه وه ي ئه كرد، چونكه هوي هكه ي به داخدارى ئه زانى، وتى:

- تاقه كوره كم و ژنه كه مى تيا به كه وش چوون له گه ل كو مه لى قه وم و قيله يان.

نه ريمان به په رو ش و داخى كه له كانگاي ده وه هه لقولا و وتى:

- كور و خيزانى تو! به راسته! وه يش داخى به جه رگم. نه ئه بوو بيه لى بي نه ناو ئه م ئاگره وه!

جوامير هه ناسه يه كى هه لكيشا وتى:

- منى هه ژ به سه ر له كو ي بووم تا بيه لم يا نه يه لم! من له زيندانا بووم، رۆژانى دوايى ده سالى گرته كه مم به سه ر ئه برد! جا ئه گه ر ئه وان بى كه س و ده ربه در نه بو نايه، چون رپيان ئه كه وته ئير و بو چى وايان به سه ر ئه هات!

نه ريمان هه ر به شي وه خه فه تا ويه كه ي پيشووى وتى:

- كه واته چاويشت پيان نه كه وت!

فرمیڤك چاوى به جوامير داخستبوو، قولپى گريان گهرووى گرتبوو، له باتى وهرام سهرپكى لهقاند. هات به بيرييا كه بهرامبر بهو پريزه زورهى نهريمان ههيه تى بوى، جوان نيبه له بهرچاوى بگرى، بويه بههيزيكى پالاهوانانه خوى گرت و وتى:

– دهى، نهوانيش وهكو نهو دهيان ههزارهى تر كه ههموويان هيو و كاللى خويان و كهسوكارى خويان بوون!

ئهم قسهيه كاريكى باشى كرده سهر نهريمان، بهداخهوه سهرپكى بادا وتى:

– واشه و واش نيبه، بهلام نهلييت چى؟ ئيتتر نهوه شوپشه، تهپ و وشكى پيكهوه تيا نهسووتى!

جوامير نهمهيه بهههل زانى كه نهختى داخى دلى خوى تيا ههلپريژيت، بويه وتى:

– نهوهشى لاي من له ههمووى ناخوشتتره، بهراستى لهوهدا له مهعنا دهرچوه! ئهم ههموو بى تاوانه نهكوژرى، ئهم ههموو مال و خانووه ويران نهكرى، نهو ههموو زهوى و زاره نهسووتينري، ههر نهمهشه و له خهلك نهكات لىي بيزار ببيت! زولمه تهپ و وشك پيكهوه بسووتينري. خوژگه شتيكى واتان نهكرد نهختى لهم ئازار و دهر و كويرةوهرييهى خهلك كهه نهبووهوه. نهوى راست بى من بهزهيم بهتهپ بى گوناكههكا ديتهوه كه بههوى وشكهكهوه نهسووتى.

نهريمان زور لهسهرخو وتى:

– خوژگه شتيكى و له تواناي ئيمهكا بوايه تا بيكهين! بهلام داخه ناچى له وزهى ئيمهكا نيبه. نهوى تهپ و وشك پيكهوه نهسووتينى ئيمه نين، دوژمنهكهمانه. ئهم رژيمه زورداره ستهمكاره بوگهه خوينمزهي، نهگينا ئيمه نهخواهني فروكهين و نههى توپ! ئهم مالويرانكردنه گشتييه و ئهم تهپ و وشك پيكهوه سووتانهش بهفروكه و توپ نهكرين! تو نهلييت من بهزهيم بهتهپ بى گوناها ديتهوه، بهلام من بهزهيم به تهپ و وشكا ديتهوه و ههردووكان بهبى تاوان و به شايانى ژيانىكى ئازادانهى پر دلنبايى و سهربرهزى و خووشى نهزانم. بهلام دهسهلات چييه كهوا دوژمنى خوينخور ههردولايان بهشايانى مردن و سووتان و كويرةوهري دانهيت.

ڕهنگه هه‌ندێ کەس بۆ ئاخ‌ر ئیوه‌ دژی هه‌ستاون و به‌گژیا ئه‌چن، ئه‌ویش واتان
 لێ ئه‌کات! جارێ ئه‌وی ئه‌م قه‌سه‌یه‌ ئه‌کات ئه‌وه‌ له‌بیر خۆی ئه‌باته‌وه‌ که‌وا ئیمه‌ له‌
 کوێ و له‌بهر چی دژی هه‌ستاوین و به‌گژیا ئه‌چین. ئیمه‌ له‌ ولاتی خۆمانا، که‌ ئه‌و
 داگیرێ کردووه‌ لی‌مان، بۆ ده‌ستخه‌ستنه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وه‌یی و دیموکراتی و
 مرقایه‌تی خۆمان، که‌ ئه‌و بی‌به‌شی کردوین لی‌یان، له‌ پیناوی ئازادی و ڕزگاری
 گه‌ل و نیشتمانی خۆمانا به‌گژیا ئه‌چین و دژی هه‌ستاوین، بۆیه‌ به‌لای منه‌وه‌ هه‌ر
 که‌سی ئه‌م جوړه‌ پاکانه‌یه‌ بۆ دوژمن بکات، بی‌هوی یا نه‌یه‌وی ئه‌بی به‌لایه‌نگریکی
 ته‌واوی ئه‌و ڕژیمه‌ بۆگه‌نه‌ی که‌ گه‌له‌که‌مان له‌ پیست‌ترین و نزم‌ترین پله‌ی چه‌وسانه‌وه‌
 و ڕووتاندنه‌وه‌ و زۆر لیک‌ردنا حوکم ئه‌کات، که‌ نه‌ک هه‌ر له‌ ئازادی و سه‌ربه‌خوایی،
 له‌ ژیا‌نکی مرقانه‌ و نانکی پیا‌وانه‌ش بی‌ به‌شی کردوون. ڕه‌شو ڕووت، برسی و
 دواکه‌وتوو، نه‌خۆش و نه‌زان و ژێرده‌ست. ئه‌گه‌ر پیا‌و له‌م هه‌موو زوڵم و زۆره‌
 بی‌ده‌نگ بی‌ت، چ پیا‌ویکه‌! ئه‌گه‌ر یه‌کێک ئه‌م ژیا‌نی ڕه‌شه‌ولا‌خییه‌ی له‌ لا له‌ مرده‌نکی
 مه‌ردانه‌ له‌ پیناوی ژیا‌نکی مرقانه‌دا با‌شتر بی‌ت، ئه‌بی چی بی‌ت؟ وتم ڕه‌شه‌ولا‌خ،
 ئه‌گه‌رچی ڕه‌شه‌ولا‌خ زۆر له‌ ئیمه‌ نازدار‌تره‌ لای خا‌وه‌نه‌که‌ی، چونکه‌ به‌مرده‌نی پا‌ری
 له‌ کێس ئه‌چی، بۆیه‌ خه‌مه‌تی ئه‌کات. به‌لام ئیمه‌ ئه‌مرین به‌ جه‌ه‌ننه‌م، دی‌لیکی تر
 دی‌نێته‌ به‌ر کار. بۆیه‌ هه‌موو بی‌روبا‌وه‌ری پێشکه‌وتوو دنیا، هه‌موو دین و ئای‌نکی
 ئاسما‌نی به‌رز، هه‌موو ڕه‌وشت و خو‌ویه‌کی ئینسا‌نی، جوامیرانه‌ هاندەر و
 یاری‌ده‌ری ئیمه‌یه‌ له‌ هه‌ستامان دژی زوڵم، دژی ژێر ده‌ستی، دژی چه‌وسانه‌وه‌ و
 خوینمژین، له‌ پیناوی ئازادی و پێشکه‌وتن و ڕزگاری و سه‌ربه‌زیدا....

جوامیر به‌ ئه‌سپایی وتی:

- که‌واته‌ به‌ بی‌ری تو ئه‌م گوشت و گوشتاره‌، ئه‌م ویرانی و کویر‌ه‌وه‌رییه‌، ئه‌م
 ده‌رد و ئازاره‌ و ئه‌م ته‌پ و وشک پێکه‌وه‌ سووتا‌نه، برانه‌وه‌ی نییه‌.

- برانه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ برانه‌وه‌ی زۆرداری و چه‌وسانه‌وه‌یه‌، چونکه‌ ئه‌مانه‌
 هه‌موویان کردار یان به‌ر یان بر‌شتی کرداری زۆردار و چه‌وسینه‌ره‌وه‌ و
 داگیر‌که‌رن.

جوامیر به‌و نیاز‌ه‌ی دوا‌یی به‌قسه‌ به‌ینی وتی:

- سا مه گهر خوا به رحمه تى خوى بگات به فرياي ئم خه لگه دا، ئه گينا هه موو
هه ر له ژير ده ست و پيدا ئه فه وتيښ!

نهريمان سه ريكي با دا و هه ناسه يه كي هه لكيشا وتي:

- ئه ترسم بللم كه ئه مه به چه شنيكي له جيا كرده وه نه هاتوو، به ستراوه به
شورپه وه. هه تا شورپ له دونيادا بميني ئم حاله ش ئه ميني و هه تا زولم و زور و
چه وسانه وه ش هه بي پيوسته شورپيش ببي، به بي گوځدانه نرخ، له پيناوي
ژياننكي نوي و له ريگه ي نازادي و كامه رانيدا، ئه بي هه موو شتيك به كه م و هه موو
نرخيك به هه رزان بيته پيش چاو. ئه و روژه ي وا نه بوو، بلل مروځايه تي مرد، بلل
زوردار خوښ! بلل كو مه ل تووشى نه زوكى بووه و به ديلي و هه ژاري و دواكه وتنه وه
ده قى گرتووه و ئه وساس شورپ هه ر هه لئه گيرسى به لام دوا ئه كه وي ت و هه تا دواش
كه وي ت نرخه كه شى گرانتر ئه بي و به زورترين فيداكارى له سه ر گه ل ئه وه ستى. له
هه ندي قوناغى ميژووي كو مه لايه تيدا شورپ ئه بي به شتيكي پيوست و
فه رماننكي ناچارى، چونكه به شورپ نه بي زولم و زور و چه وسانه وه بنبر ناكرين.
له كووره ي شورپا نه بي كوت و زنجيرى ده ست و مل و مي شكي كو مه لاني خه لك
ناكري نه وه. شورپ ژاني گه له. ژانپش ناوي خوى به خويه ويه چ ه ي ژن بيت چ ه ي
گه ل، بويه شتيكي سه ير نيبه كه ژاني گه ليك پر ده ر و نازار و ئاره قه و فرميسك و
خوين بيت، ئه مه وايه، به لام ئايا ه يچ گومان له وده ا هه يه كه هاتنه دونياي
نه ته وه يه كي نازا و سه ربه رن، به ختيا ر، ژاننكي له وه ش پر نازار و ناخو شتر ئه هي ني ت!

- جوامير كه وا له سه ر ه تا دا به تاسو وقيكي ته وا ووه گوځي له قسه كانى نهريمان
گرتبوو، له م دوا وشانه يدا هه ر ئاگاشى ليى نه ما بوو، گه رابووه كات و شوينيكي
تر، وه ك ئم وشانه ي ده ستكي نه ينى بووبن رابن به گوځكه ي بيره وه ريبا، فليميكي
كونيان هي نا يه وه سه ر په رده ي مي شكي. خوى و كاللي زور به جوانى هاته پيش چاو،
ئو له جي دا به ده م ژانه وه ئه تالايه وه و ئه ميش له ژووره كه دا كه وتبووه
هاتوچو كړدنكي خيرا، وه ك رابكات، ئه يويست شتيك بكات، هه ر شتيك بي و به هه ر
نرخي بكه وي ته سه ري، بو ئه وه ي نه ختي له نازاري كالل كه م كاته وه. به لام ه يچى
له وده ا نه بوو. له داخنا و له بي ده سه لاتيدا نه راني وتي:

- بهراستی ئەم ئازار و ئیشە بى ئەندازەيە تا بلىيت شتيكى نارهواو بى جييه...
كالىش ئەوهەندى لە توانايا بوو ترش و تالىي چارهى پر ئازارى خاا كردهوه و
بهەندگىكى وەك سريه وتى:

- نەگيانە وا مەلئ! نابى بەزەيى بەهەلەت بەرى، بوونى ئينسانىك گەلئ
لەمەش زياتر هەلئەگرئت!
لەبەر خوئيهوه وتى:

- بەلئ راستە هاتنە دونياى ئينسانىك گەلئ لەو ژان و ئازارەش زياتر
هەلئەگرئت، بەلام داخى بەجەرگم ژان و بوونەكەش وا بە فيرۆ چوون بەرلەوهى
هېچ كەلكيان لئ وەرېگرئت. مەرگى بى ئامان ژان بۆگيراو و ژانگريشى بردهوه
بۆ خوئى.

جوامير كە لە بير كردهوه كەيا گەيشتە ئيرە ئيتەر ماوه و جياوازيى كات و شوين و
كەسى لا نەما، رابوردوو و ئىستاي تىكەلا و بوون. دەستىكى ناديار زۆر درندانە دلئ
هەلگولفت، گرزيهكى تالى ئازاراوى چارهى داگرت، پرسيارىك پر بەميشكى، پر
بەژوورەكە، پر بەهەموو دونيا وەك بەسامترين ديو لەبەر دەميا قوت بووهوه. كئ
ئەلئت ژانەكەى گەليش وەك هينەكەى كالى نابئت! چوزانى ئەم هەموو قوربانى و
كوئرهوهرى و ئيش و ئازارەى گشت ئەم خەلكەش بەفيرۆ ناچئت! چۆن ئەو مەرگى
ستەمكار ژاندار و بەرى ژانئيشى پارچە پارچە كرد و گوپىكى تەنك و تاريشى پئ
رەوا نەبينين، ئىستەش زۆردارىكى تازە لە پئستى پزگار كەرا، گەل و بەرى ژان و
ئازارەكەشى بۆ دەسكەوتى خوئى و دار و دەستەى، ناقوژئتەوه و سەرلەنوئ
كۆمەلانى خەلك بەناوئىكى تازەوه و لە داوئىكى تازەدا ناهاوئيرئەوه ناو دۆزەخىكى
لە جاران ناخوشتەرەوا!

جوامير لەم بير كردهوه بەسامەدا بوو كە نەريمان، سا يا وەكو شتئ لە دلئ
گەرابوو ئەم بير لە چى ئەكاتەوه يا هەر ئەنجامى قسەكەى واى هئنا، وتى:

- جا بېگومان شوپشيك كە ئەم هەموو ئيش و ئازار و كوئرهوهرى و خوئى و
ئارەقە و فرميسكە بكەوئ لەسەر گەل، پئويستە گەليش لە ببيلەى چاوى باشتەر

بەرەكەتى بپارىزىت، ھەروەك دايكىكى دلسوز كزەى جەرگ و بەرى ژانەكەى خوى
ئەپارىزىت!

جوامىر كە چارەنوسى ھىواى كورى ھاتەو ھىر بەئەسپايى وتى:

– بەخوا برا چاك ئەتوانى بپارىزىت!

نەرىمان نەك لەبەرئەوھى ھوى ئەم گومانەى ئەمى زانى، ھەر وەكو
خەباتكەرىكى بەباوھ بەھىز و تواناى گەل وتى:

– بەللى ھىچ گومانەت لەوھدا نەبى كە ئەگەر گەل وريايى و توانا و وزەى بى پايان
و بى سنوورى خوى بەباشى و پىكوپىكى و ھەست و ويستى شۆپشگىرپانەى خوى
بەجۆرىكى دىموكراتىيانە بەكار بەئىنى و ئەم فەرمانى پاراستنى بەرى شۆپشە
راستەوخۇ بگىرتە ئەستوى خوى، زۆر بەباشى ئەتوانى ئەم ئەركە گىرنگە بباتە سەر،
كە بەلاى مەوھ لە شۆپش خوى بايەخدارتر نەبىت كەم بايەختر نىيە. وەھىچ
گومانىشم لەوھدا نىيە كە گەل لە ئەنجاما لەم خەباتەشيا ھەر سەرگەوتوو ئەبى.

دواى بەئىنى دانىشتن و قسەكردن ھەندى بىدەنگ بوون. نەرىمان باویشكىكى
دا، جوامىر بوى سەندەوھ وتى:

– كە شەوھكى زوو بكەوينە پى، بنووين باشتەر...

نەرىمان وتى:

– راست ئەكەى بنووين باشتەر. خەو باشتەرىن خۇ لەبىر بەرەوھىە.

ئەرى بەراست خۇ تۆ پىت نەوتم نىازى كوئىت ھەيە، شار؟

– نەخىر ئەمەوى بچم بو دىي گولان!

نەرىمان سەرىكى بادا و لەسەر خۇ وتى:

– (گولان) ى چى كاكى خۇم! گولان گيانلەبەرى تيا نەماوھ، ئەچى لەوى چى
ئەكەيت؟ جگە لەمەش ئىستا شەر كەوتۆتە ئەو ناوھوھ، پۆژ نىيە سى چوار جار
پىگا و دىھاتەكانى ئەو ناوھى تيا بۆردمان نەكرىت!

جوامىر لە دلى خويآ وتى: بۆردمان ئەكرى چار بە جەھەننەم، خواى ئەكرد

پارچە بۆمبايە ئەيدا لە پەپەي دڵم و رزگارى ئەکردم، پووى کردە نەريمانيش و
وتى:

– لام وايە ھەر چوونەكەم چاكتەرە، دواى ئەووى بەسەرم ھات، لەم دونيايەدا
لە ھيچ شونينكى تر ھيچ كاريكى كەم نيبە!

نەريمان بە زەردەخەنەيەكى پر بەزەيبەو وەتى:

– ليم ئەبووريت ئەگەر بليم من لەم پەنئەتا لەگەلت نيم. يەككى وەكو تۆ
ئاستاش و بەر لەم كوۆست كەوتنە گەورەيەشت، شونينكى تايبەتى و كار و
فەرمانينكى ديارى ھەبوو و ھەشە!

جوامير تى گەيشت لە نيازەكەى نەريمان، بەلام خوى لى گيل كرد. بەبيريشتا
ھات كە پەنگە نەريمان پووى نەيە پيى بلى قەدەغەيە لە ناوچەى شەپرا
سوورپانەو، لەوانەيە جاريكى كەش بيگرنەو و ئەويش تووشى سەريەشە ببیتەو.
جگە لەمە، وا چووش بۆ گولان، چ داديكى ئەم ئەدات كە بەردى بەسەر بەردەو
نەمايى! بۆيە وەتى:

– باشە لەسەر قسەى تۆ ناچم بۆ گولان، ئەگەر پيمەو شار.

که جوامیر گه پاپیه وه مائی لاوه، ژنه که ی لاوه ی مپوموچ دی. ترسا له وه ی میړده که بیان گرتبی له باتی ئه، چونکه هه رچه نده له پووی قانونییه وه هیچ په یوه ندییه کی نه بو له گه ل جوامیر به رامبه به حکومته، به لام قانون و مانوون پیچرا بوونه وه. شتیکی ئاسایی بوو که خزم و که سوکار و بگره خانه خویش بگریت له بریتی میوانه که ی. به شهرم و ترسیکه وه هه والی لاوه ی پرسی:

— سی پوژ له مه و بهر گه پاپیه وه له شاری (ه...) که دی تو ونیت، ئه ویش خو ی شارده وه تا بزانت مه سه له که ی تو به چی ئه گات. ئه قل به گه وره و بچووی نییه کاکه جوامیر، نه ئه بوو وا بی سه روشوین خوت ون که یت:

جوامیر چاوی پربوو له فرمیسک، رهنکی زهره هه لگه را و له شی که وته له رزین، ویستی قسه بکات گریان بهری گهرووی گرت، بویه سهری شوپرکرد و بیدهنگ پووی کرده ئه و ژووره ی بویان دانابوو، ده رگاکه ی له سه ر خو ی داخست و خو ی دا به سه ر جیگه که یا و دایه پر مه ی گریان، هه موو ئه و فرمیسکانه ی بی په روا هه لپشت که هه شت نو پوژ بوو له ترسی ناحه ز و له شه رمی دو ست به هیژیکی دلیرانه به ربه سته کردبوون. ئه و گله یییه هه قه رقه ی ژنه که ی لاوه هیژی له بهر بری و ده سته شکاند، له وزه یا نه ما له وه زیاتر خو ی بگریت.

ژنه که ی لاوه خه بهری هاتنه وه ی جوامیر و ماته مینی و گریان ی بو لاوه گیراپیه وه، ئه ویش له ژیر زه مین هاته ده ری. که گه پاپیه وه مائی چاوی به جوامیر که وت، هیچی نه دایه پووی. خو شی و ژنه که شی، که ئاگاداری وه زعه که بوون، ئه بیانزانی که هو ی په ژاره و ماتیی جوامیر ئه وه یه که نه مانی ژن و کورپه که ی بو ده رکه وتوو، به لام نه یانئه زانی له کو ی و چون زانیویتی.

ئیواره لاوه میزی را زانده وه له ژووره که ی جوامیر. زورتیشی بو خو ی بوو، که وا چه ند ئیواره یه ک بوو نه یخواردبووه وه. که دانیشن وه کو جاران په رداخیکی خسته

بەردەمی جوامیریش. سەری سورما هیچ قسەى نەکرد. وایزانی ئاگای لی نەبوو،
قاپەکەى برد بۆى تى کرد، بیدەنگ بو. ئینجا پىی وت:

— خۆت ئاوى تى کە!

جوامیریش بى ورتە قومى ئاوى تى کرد و نای بەسەرییەو. لە نیو سەعات پتر
تییەریبوو بەسەر دانیشتنەکەیان، جوامیر بیدەنگ و پەیتا پەیتا ئەخواردو. لاو
هش که به قوولی و فراوانی پەژارەى ئەزانی نقەى لە خۆى بریبوو، زۆرتیش
لەبەرئەوێ نەئەزانی چى بلى و لە کوێو تى هەلچیت! بۆیە دەسلەتای بیدەنگى
شلەقاندن و قسە دەست پیکردنى واز لی هینابوو بۆ جوامیر. ئەمیش وا دیاربوو
هەتا ئەهات بارى ماتى و خەفتى لەسەر کەلەکە ئەبوو، بۆیە ئەو چاوى بریبوو
ئەرزەکە مەگەر بۆ قومدان لە پەرداخەکەى بەرزى بکردایەو. لاو تاقەتى چوو،
هەستا چوو ژوورەکەى تر لای مەلەکانى. پاش بەینى هاتەو. وەك بترسى لەوێ
کە چوو ژوورى ماتەمینى ژوورەکە دای گریت، هەر لە دەرگاوه وتی:

— هەستە جوامیر! با ئیمشەو لە ژوورى نان خواردن شیوەکەمان بکەین، وا
دیارە دایکى دارا بەمیوانى داناوین، چىشتى خوشى بۆ لی ناوین. کفتەى
سابوونگەرەن کە خۆت حەزى لی ئەکەیت.

لاو زۆر چاک ئەیزانى قسەکەى لە پرمەى پیکەنینى ناو شیوەن ئەچیت، بەلام
هەر ئەمەى بەباشتر زانى لەوێ دان بنى بەشیوەنەکەدا و سەرلەنوێ هەمووى
تازەکەنەو. جوامیر بە ماتییەکەو وتی:

— دەستەکانى خوش بى، کوپى نەمرى. جارى زوو بۆ نان خواردن. وەرە تو
چۆرى ئارەقم بۆ بێنە و دانیشە با نەختى قسە بکەین.

لاو بە سەرسامییەو وتی:

— ئارەق! ئەو نیو قاپەکە نییە لەبەر دەمتا!

بە تەریقییەو جوامیر وتی:

— تیا نەماو!

لاو بەپەلە سەرسامییەکەى شارەو و بەروویەکى تەواو خوشەو نیو قاپى

کهی هیئا خستیه بهردهمی وتی:

– فەرموو ئەوه ئارەق و ئەوه منیش دانیشتم!

هیشتا شووشەکه باش جیگیر نەبوویو لەسەر مێزەکه، جوامیر پری پیا کرد و پیکیکی گەورەیی بۆ خۆی تێ کرد. لاوەش بە زەرەخەنەیه کهوه پەرداخەکهی خۆی لێ برده پیشهوه وتی:

– نەختیکیش بۆ من!

لاوه که پەرداخەکهی ئەبرد بۆ لێوی پەشیمان بووهوه لهوهی که خۆی خسته بهر قەمچیی جوامیر. باشتەر ئەوهبوو ماوهی راز داکوتانی نەدا. وهکو شتێک کهوته ترس له قەسەکردنەکهی. له دلی خویا وتی: ئەبوو خۆم خەبەرم بدایه و هەموو شتێکم بۆ بگێرایهوه وهکو هیه بهبی ئەوهی ماوهی ئەوه بدهم له خەلکی ببیسی. ئیستا خوا ئەزانی چۆنیان بۆ گێراوهتهوه و چییان پێ وتوو. بههەله چووم وام ئەزانی تا زۆرتر لێی بشارمهوه و درهنگتر راستی بزانییت بۆ خۆی چاتره. بههيوای ئەوهش بووم باشتەر بۆی بهۆنمهوه، هەزار و یەكجار داستانەكەم له مێشکی خۆما گێراوهتهوه، بیرکاریم کردوو، گۆرپومه کهچی بهکهلکی هیچم نهات. هەل له دەستدان ئەمه ئەنجامه کهیهتی. بهلام زۆر سهیره هیچ وا دیار نییه له من زویر بیّت! دهنگی جوامیر هیئایهوه سهرخوی که وتی:

– ئەوه چیه لاه گیان؟ بۆچی دەستت بهپیکه کهوه وشك بووه؟ نازانم قسه کهم دەست پێ بکه. بهراستی لاه من شەرمەزاری تۆم. به خۆپایی و بێ ئەوهی بزانی زۆرم دل ئازار دایت، تۆش دلت نهئهات راستیم پێ بلاییت، چونکه ئەوهنده به سام و ئیسک گران بوو! ئەمدی که باسی منالهکانم لا ئەکردیت بهتهواوی تێک ئەچوویت. تومەز تۆ ئەتزانای دێی گولان نوگرۆ کراوه و کهسی لێ دەر نهچوووه و هیوا و کالێی منیش لهو دێیهدا پارچه پارچه بوون وهک هەموو دانیشتوانی کهی دێیهکه! ئۆف چی ئەکهی لهگەڵ کاری خوا!

لاوه ئیستاش که جوامیر باسی هیوا و کالێی بۆ ئەکرد هەر پەنگی زەرد هەلگەرابوو، چاوی بریبوووه مێزەکه بێ ئەوهی هیچ شتێکی تایبهتی لهسەر بهدی

بکات. ئەیزانی ئەبى ئەویش قسەيە بکات، بەلام وەختەبوو لىك بېيتەوہ کہ مېشكى
نەئەگەيشت بەفريایا و هيچى بەبيرا نەئەهات. خوا و راستان کردى جوامير خوى
وتى:

– ئيتەر ئەم باسە بەس بى! جاريكى تر دلى هيچ كەسيك بەناوبردنيان ئازار
نادەم. تەنيا ھەقيان بەسەر مەوہ ھەيە كە ھەتا ماوم ناويانم لە بير نەچيتەوہ.
ئىنجا با بېينە سەر قسەي دونيایى. ئەمە ناکرى كاكى خوم كە من وەكو دابەستە
بەسەر تووہ بلەوہرېم، ئەبى ئيشى بکەم!

لاوہ نەيھيشت ئەم ھەلەي لە دەست دەرچيت بەتەريقيەكەوہ وتى:

– توخوا ئەگەر قسەي وا بکەيت جوامير گيان!

جوامير لەسەر خوى وتى:

– زور سوپاسى ھەستى بەرزت ئەكەم، بېگومان تو گەلى پياوہتيت بەسەر
مەوہ ھەيە، بەلام ئەمە قسەي پى ناويت كە زور ناشيرينە منيش ھەروا بى
ئيشوکار بسوورېمەوہ (ئىستىكى کرد)... ناشزانم چى بکەم؟ فەرمانبەرى ئەوہ خو
ھەر هيچ بيخەرە ئەولاوہ نەميرى منى ئەويتەوہ و نەمنيش تازە فەرمانبەرىم پى
ئەكرىت. ھەموو كاريكى كەش دەسمايەي ئەويت. ئەشزانم تو ناتوانى دەسمايە بو
من پەياكەيت و ھەقيش نىيە كە بىلەم بىكەيت. تەنانەت ئەگەر لە وزەشتا بىت،
چونكە ئيشى من خانووى سەرشيوہ. ھەق نىيە سەرەراي ئەم ھەموو چاكەيەت
تووشى سەرشورى و قەرزاريشت بکەم. تەنيا يەك رېگەم دوزيوہتەوہ!

لاوہ ھەلى داہە وتى:

– ئەلى چى پىكەوہ ئيش بکەين؟

جوامير زانى لاوہ ئەم قسەيە لە بەزەيى و پياوہتییەوہ ئەكات و هيچ لىكدانەوہي
لەگەل نىيە، بوہە وتى:

– نە كاكى خوم، ئەمەشت لەگەل ناكەم و زور سوپاسيشت ئەكەم. رېگەكەي
خومت پى بلىم. من جى خانوويەكم ھەيە، تاپوى لەسەر باوكەم، ھەرچەندە
كاوليان كردوہ، بەلام ئەتوانم شوينەكەي بفروشم و بىكەم بە دەسمايە. لىم

گەرپان و سەرکەوتم ئەووە باشتەر. خو ئەگەر سەرئەگەوتم یا گرتیشیانمەووە با نوڤس
لەسەر دەی بیئت! ئینجا تۆ ئەلییت چی؟

دواى ئیستیک لاوہ وتی:

– باشە تۆ چەندت دەسمايە ئەوئ بیلئ بەشکو من بوئى رېك خەم؟

– پېم وتی کاکى خوڤ! من دەسمايەى تۆم ناوئیت، شەرپوگەرى خوڤت لئ لا
ئەدەى. گوناھە تۆش بەخوڤمەووە بسووتینم، منالت وردە. وا دیارە یەکیکی
تازەشتان بەرپوہیە! جگە لەمەش تۆم هەلگرتووہ بو شتیکی تر جارئ کاتى
نەهاتووہ باسى بکەم. جارئ تۆ پېم بلئ کەلاوہکەم چەند ئەکات؟

لاوہ نەختئ لیکی دایەوہ وتی:

– ئیستا بەھوئ بئ ئاسایشی و شەرپوہ مولک شکاوہ، لەگەل ئەوہشا جیگەکەى
باشە، لەوانەيە مەترى چوار پېنج دینار بکات. چەند مەترەيە؟

– نازانم. بەلام خوئ ئەدا لە سئ سەد مەتر.

– ئئ باشە شتیکت بو ئەکات. بەلام تۆ جارئ پئت نەوتم چی ئەکەیت!

جوامیر بئ سئ و دوو وتی:

– کتیب فرۆشى!

لاوہ سەریکی بادا وتی:

– رۆژەکەى ئەمروئ نەبئ کاسبیەکی خراپ نییە. بەلام ئیمروئ برپوا ناکەم لەم
شارەدا پیاوئ پئ بژئ، چونکە تەنانەت گەلئ لەو کتیبانەى کە لە پایتەختیش
چاپ کراون، لیژە قەدەغەن و خەلکی لەسەر ئەگیرئ! چ جایی کتیبئ تر. سەرەرای
ئەوہش لام وایە ئیجازەى ئەوئت!

– بیرم لە ھەموو بارئکی کردووہتەوہ. تیکرا چاکەى لە خراپەى زۆرتەرە. لە پاشا
دەسکەوتئ ھەرچەندە کەمیش بیئت سەلتئکی وەکو منى پئ ئەژئ! نانەسکیم بەسە!

لاوہ نەختئ بیڤەنگ بوو، ئینجا وتی:

– ئەوئ راست بئ من ئەوہندەى لئ نازانم. بەلام کە خوڤت لات باش بیئت لای

منیش باشه! به لām ئیجازه چۆن؟

جوامیر وتی:

– تۆ ههقت نه بێ ئهوه له سه ره خۆم. تۆ ته نیا دوو شتم بۆ بکه، یه کهم کرپاریکم بۆ بدۆزهره وه. دووه میش...

لاوه وتی:

– ئی، دووه میش... دهی ته واوی که چی کهت بۆ بکه؟

جوامیر هه رچه نده باشی خوار دبوو وه و ئه شیخوارد وه، که چی هه ر به شه رمیکه وه وتی:

– به قهرز په نجا دینارم به ری، تا مولکه کهم ئه فروشم.

– توخوا جوامیر ئه م قسه هیچانه مه که!

لاوه وای وت و دهستی کرد به گیرفانیا. جوامیر وتی:

– بیینه باشه!

ئه مهی وت و دهستی برد پارکهی لی وهرگرت و داینا له سه ره میزه که وتی:

– به لām به برایه تیمان که بۆم هی نایته وه لیم وهر نه گریته وه له به رچاوت پارکه ئه درپنم. به سه ئه وه تهی به ربووم بیست و پینج دینار ت داومی. به درپژایی ده سالی ش مانگی دوو دینار ت بۆ ناردووم و مناله کانت بۆ به خێو کردووم، لی ره دا وه ک قسه کهی له بین گیرابیت بی دهنگ بوو، په رداخه کهی هه لگرت و نای به سه رییه وه. دوا ی پشوویه کی باش هه ناسه یه کی هه لکیشا و هه ستایه سه ر پی وتی:

– با بچین شیوه که مان بکهین.

لاوه ش بی دهنگ ملی رپی گرت بۆ ژووری نانخواردن، له ویش بی ورته نانه که یان خوارد. که لی بوونه وه سه ری له ده رگای به ینه که وه درپژ کرد بۆ ژووری دانیشتیان و به دهنگیکی نه ختی به رز وتی:

– دهسته کانتان خۆش بی دایکی دارا... به راستی کفته که شت نایاب بوو و... وهکو هه موو چیشه کانی کهت.

که هاتنه وه ژورره که ی جوامیر، لاوه پیی وت:

– چا لی نراوه، ئەلێی چی!

جوامیر وتی:

– نه ئیمشهو ناخۆمه وه. دهستی برد په رداخه که ی پر کرده وه قومیکێ گه وری لی

دا. لاوه ورته ی نه کرد، له دلی خۆیا وتی:

ههقیه تی... ئیستا سه رخۆش ئەبی بو خۆی بیهۆش ئەکه ویت تا به یانی، ئەمه ی

چاتره له وه ی تا رۆژ ئەبیته وه گینگله بدات له ناو جیدا!

به م جوړه بیده نگ دانیشتن. جوامیر ئەیخوا رده وه و جگه ری به یه ک دانه گیرسان،

لاوهش بی ئارام یاری به ته زیحه کاره با ده نگ زله کانی ئەکرد. له پر هه ستایه

سه ر پی وتی:

– من خه وم دی ئەچم ئەنووم. بزانه م به شکو به یانی کرپاریکی باشت بو

په یاکه م بو جی خانووه که ت... شه وباش!

– شه وباش! خوات له گه ل.

به یانی که جوامیر چوه و بنج و بناوانی مه سه له ی جی خانووه که ی بو ی

دهرکه وت ئەو حیزه ی خراوته سه ری لانه براوه هیشتا. ئەویش به بیده نگ

ئه رزوحالێکی دا به کاربه دهستان تیا نووسی، که وا له به رئه وه ی ماوه ی زیندانی

کردنی ته وا و کردوه داوا ئەکات که حیز له سه ر شوین خانووه که ی لابریت

به تابه تی که ئەیه ویت بیفرۆشیت و له م شاره بگوێزیته وه بو یه کی له شاره کانی

خوارووی ولات، وه داوا ی له کاربه دهستان کرد که ئەوان به ئاره زووی خویان

شوینه که شی بو دیاری بکه ن.

جوامیر خۆی ئەیزانی که هه لێژاردنی شوین هه قی خۆیه تی ویستی ئەو هه قه ی

خۆشی بخاته ده ست ئەوان. دوا ی ئەم ئه رزوحاله بانگ کرایه دایه ری ئاسایش و

هۆی ئەم برپاره ی لی پرسرا. ئەویش وتی که وا دوا ی مردنی ژن و مناله که ی

رووخاندنی خانووه که ی هیچ په یوه ندیه کی وای نه ماوه به م شاره وه که لای خۆشتر

کات له شوینێکی که ی ولات، به پیچه وانه لێره برینیشی ئەکولیته وه، جگه له وه

هەزىش ئەكات پىگەي درۆ و دەلەسە لە ناحەز بگرت و چۆن ئەم دە سالە دوور بوو
لەم ناوچەيە ئىستەش بەيەكجاری و بەئارەزووی خۆی دوور ئەخاتەو.
پاشماوێ عومری دوور لە هەرا و هۆریایەك بەسەر بەریت لە ژیر سېبەری قانون
و نيزاما!

ئەم قسانە و ئەو راپۆرتانەي لە بارەي بى چالاکی جوامیرەو درابوون بە
کار بە دەستانی سەلماند کە جوامیر نەك هەر کەلکی ئەوان، کەلکی لەشکریشی پێو
نەماو. بۆيە یارمەتییان دا کە زوو ئىشەكەي جېبەجى ببی. لاوێش کړیاریکی بۆ
دۆزییەو بە نرخیکي باش جى خانووەكەي لى کړی.

بەر لەوێ خانووەكە بفرۆشیت شەوێك لە مالى لاو لە ژوورەكەي خویا
ئەیانخواردەو، پووی تى کرد و پى و ت:

– کاکە لاو بپاریکم داوێ ئەبى یارمەتیم بەدیت جېبەجى بکەم چونکە بۆ
هەموو لایەك باشە!

– بىلى بزانم! بىگومان هەر کارێك چاکەي توى تيا بىت من ئامادەم بەهەموو
توانا یارمەتیت بەدم!

– ئەمەوێت لە سەبەینۆو بگۆزمەوێ لێرە. بۆ خۆم شوینی پیکەوێ بنیم. ئیتر بەسە
ئەم سېلى لاوریگیە!

لاو دواي ئىستىك سەریکی بادا وتی:

– جارێ بەر لە هەموو شتىك تۆ سېلى لاورگ نیت، دل و جەرگیت. لە پاش
ئەمەش بەلای منەو چاکتر ئەوێه گواستەوێهكەت بخەیتە دواي ئەوێ کە دەست
ئەكەي بەئیش کردن و ئىنشاللا سەر ئەكەوێت! ئەوسا هیچ گلەيیم نییە لە
گواستەوێه!

– کاکى خۆم من بابایەكی سەر بە گۆبەندم. ئەگەر بەهۆی منالەكانەو.
نەبوايە هەر لە سەرەتاوێ نەئەهاتمە ئێرە. بەلام وتم کە هەموو دنیا بزانی ت
من ئەو بەخێویان ئەكات بەلای خۆمەوێ ئەبوو بەكەریتی و بەلای خەلکیشەوێ بە
سېلەي، ئەگەر یەكسەر لە زیندانەوێ روم نەکردايە مالى ئیو!

– ئەمانە قسەن. ئەو تەنە ھاتوۋىتەۋە كەس ھەۋالى تۆى نەپرسىۋە، بېۋا ناكەم لەمەۋدۈش بېپىرسن. كەۋتۈۋن بەدەردى خۇيانا. ھى ۋەكو من و تۆ مەگەر لە رەشېگىرېكا تۈۈش بېيىت كە ئەۋەش نەگۈناھمانى تىايە و نەئاگرېرى بۆ ئەكرى!

– لاي من ۋا نىيە، من و تۆ زۆر جىاۋازىن. لاي مىرى من كابرەيەكى داخى زىندانى سىياسىم بەناۋچەۋانەۋەيە، بەلام تۆ يەككى ۋەكو ھەموو كوردىكى ئاسايى تىر. لە پاشا نابى من دەرسى لەۋ چەند پۆژە ۋەربىگرم كە تيا ۋن بوۋبووم؟ تۆ ناچار بوۋبوۋىت خۆت بشارىتەۋە ۋ مال ۋ منال ۋ كاروبارت جى بھىلىت، ئەمە ھەموۋى بەھۋى جەنابمەۋە! جا تۆى بى تاۋانى لە ھىچا نەبوۋ بۆچى تۈۈش بىكەم؟ نەۋ نەۋ، بەھىچ جۆرىك نابى جارىكى تىر تۆ ۋ مال ۋ منال بىخەمەۋە ئەۋ دەردى سەرى ۋ ناخۇشەيەۋە لە پىناۋى ھىچىشا!

لاۋە ھەرچەندە بەۋ ئەرزۈۋالەشى نەئەزانى كە جۈمىر دابۋۋى لە بارەى دوۋر كەۋتەنەۋەيەۋە لە شار، ھەر بەۋەى كە لاي ۋابوۋ مل ئەداتە كاسى ۋ ئىتر خۆى لە ھەموو گومانىك دوۋر ئەخاتەۋە، سەرى سورپامبو لەم قسانە. بۆيەۋى:

– بەلاى منەۋە ئەم قسانە بى سەروپىن! لەگەل ئەۋەشا تۆ خۆت چۆنى بەباش ئەزانى ۋا بىكە!

– زۆر سوپاست ئەكەم. كەۋابوۋ لە سبەينىۋە ئەگۈيزمەۋە.

– خىرى پىۋە بىت. باشە ئەگۈيزىتەۋە كۆى؟

– ھەزناكەم پىت بلىم چۈنكە (بەتەرىقىيەكەۋە) تا خۆم بانگتان نەكەم نامەۋىت بىنە لام. ھەروا نەختى شۆينەكەم رىك ئەخەم ئەۋسا خۆم دىم ئەتانىمە!

لاۋە بە رازى بوۋنىكى ناچارانە ۋ سەرسورپمانەۋەۋەۋى:

– باشە گيانەكەم بام ئەمىش بەدلى تۆ بىت. ئى ئىتر ھىچى كەت ماۋە؟

– ھىچ، گەلى سوپاس. جۈمىر ھەستى ئەكرد لاۋە ۋەك منال يان نەخۇش لەگەلى ئەجوۋلىتەۋە، بەلام گۈيى نەدايە.

نزيكەى مانگيڭ دواى ئەو شەوہ ئىۋارەيكە لاوہ بەرەو مال ئەبووہوہ، دوو سى رۆژ بوو لە ومخت و ناوہختا جوامىرى ئەكەوتەوہ بىر. لەو رۆژەوہ كە پارەى جى خانووەكەى وەرگرتبوو لە كپيارەكەى لە دايرەى تاپۆ، لە ھىچ كونيكەوہ دەرئەكەوتبوو. لە كەسيسى نەبىستووہ دوكانى كتيپ فرۇشى دانابىت! ئەگەر جوامىرى باش نەناسيايە لى ئەكەوتە گومان و ئەيوت: كەوتۆتە دواى ئافرەت و قومار و خواردنەوہوہ، ئەوہندەى پى ناچىت پارەكەى لى دەرئەھىنن و ەك ماسىى مردوو ئەكەوتتە سەر ئاو. بەلام ئەيزانى كە جوامىر لەوانە نىيە، مەگەر بەندىخانە گۆرېبىتتى! لەگەل ئەوہشا رەوشتى مانگ و نىوى رابردووى واى پيشان نەئەدا. بلى چى، دوور نىيە لە لاتىيا وا خۆى پيشان دابىت، پياوى لات خواردنەوہ و قومار تەرك نەكات چى ئەكات! منەتى نەبى بابچى ھەر ويسكى بخواتەوہ ەك (م.م)ى ھاورپى قوتابخانەم لە ئىمتىحانا وتى: بنىادەم زالمە لە ئاوى نەھرىشا مەلە ئەكات و لە ئاوى بەھرىشا! ھەر چۆنيك بى رابواردنى لە مەولام ئەبى بى جوامىر رېك خەم. خوا لە بەلاى بپاريزت زۆر دەرە و ئازارى دى. لەم چەشنە بىرانەدا بوو لە سووچى كۆلانەكەيان پىچى كردهوہ ئاسۆ مەمەند بەرەنگارى بوو، زەرفىكى داىە دەستى و بەئەسپايى وتى:

— ئەمە ھى جوامىرە!

ئىتر ەك ئەرز قووتى دابىت چۆن لە پەرەكەوت واش لە چاو ون بوو. لە كاتيكا لاوہ بەھەپەساوى زەرفەكەى خستە گىرفانىيەوہ و خەرىكى گلەيى بوو لە بى وىلى و ساردىي ئاسۆ، كە لاى خۆى دۆستى جارانى ئەم زۆرتەر بوو تا جوامىر. لاوہ ئاورى داىەوہ دى دوو زەلام لە پشتىيەوہ ئەھاتن، يەكيكيان (ت...) كوپىكى گەرەكەكەيان بوو، خەلك لىي كەوتبوونە گومان كە پەيەوندىي بەدايرەى ئاسايشەوہ ھەبى. ئەمە بەھىزترىن پاكانەى بۆ بى وىلييەكەى ئاسۆ كرد و زۆر رەھمەتيشى نارد بۆ گۆرې باوكى كەوا ئەوہندە بەخىرايى فەرمانەكەى تەواو كرد كەس ھەر ھەستيشى پى نەكرد.

لاوه بۆ دۇنيايى نەختى لەبەر دەرگاکیان خۆی ڤاگرت. ویستی لەگەل (ت...) قسە بکات، بەلام ئەم نەیخستە بەری وتی:

– چۆنی کاکە لاوه! ئەوه چی بوو کوڤی مەمەندە گۆچ چاوی بە تۆ کەوت وەك ڤاوی نۆن بۆی دەرچوو! ئەبى ئیشی چیی هەبى لە گەڤەکی ئیمە؟ خوا چاکی کات بەینیکە سەرمان سووکه!

– بەراست ئەوه چی بوو، تیژ بەلاما تێپەڤی سەرم لی تێك چوو ئەو بى یا ئەو نەبى؟

– نە ئەو بوو، من باش ناسیم، بەلاما تێپەڤی. دیارە بى سەلام. چونکە ئیمە جاسوسین ئەوانیش نیشتمانین! نازانى ئەگەر جاسوس بوومایە ئەوم بەگرتن ئەدا. قەى ناکات بەد بەخوا.

– بەد خوا، ئیستە ئوغر بیّت!

– بەخوا نیازم هەیه سەرى لە مالى خوشکم بدم لەگەل جەمالی خالم ئەچین. شەویش بەناچارى لەوى ئەمینینەوه. کەى خوا ئاوى بەم ئاگرەدا ئەکات و خەلک ڤزگارى ئەبیّت. هەموو مردین، بەسە بەس! خوات لەگەل.

– خواتان لەگەل.

لەبەر خۆشییهوه وتی:

– ئافەرىن ئاسۆگیان بۆ خۆت و دەستوبردت.

لاوه هەر کە گەیشته ئەودىو دەرگاکی خویان زەرفەکەى لە باخەلى دەرھینا و کردیەوه. لە پێش هەموو شتێکا کۆمەلى دە دینارى لی کەوتە خواری، کە ژماردى پەنجا دانە بوو. ئینجا نووسراوەکەى خۆیندەوه کە ئەمە بوو:

«کاکە گیان!

لیم گەڤى با بەر لە هەموو شتێك جارىکی تر سوپاست بکەمەوه بەرامبەر بەو ئەرك و ئازارەى لە ڤووی خۆم و مال و منالمەوه تووشت بوو.

کاکە! لیت ناشارمەوه کەوا بەدریژایی سى چوار مانگی دواى بەندیخانە،

میښکم مهیدانی خهباتیکې بڼې وچان بوو له میانې دسکهوت و خوشیې خوږم و دسکهوت و خوشیې کوښه لدا.

«که بزگارم بوو چی بکه! خهریکی پیښه یاندنی هیوا و کالڼی خوږم بم، یا ژیانم بو هینانه دی و پیښه یاندنی هیوا و خوشیې گهل تهرخان بکه؟ بو خوږم بزیم یا بو خه لک؟» له پاش ئهم خهباته تاله (خوږم) سهرکهوت به سهر خه لکا بهو به هانه یه ی که ده سال له پیناوی خه لکا گیراوم و ژن و کوږ و خوږم تووشی ئه وپه پری نازار و دهر د و کویره وهری بووین له گهل ئه وه شا یه کیڅ دهر وویه کی لی نه کردینه وه. له پاشا گهل که سی زوره، هیوا و کالڼی بڼې که سن، له من زیاتر که س شک نابهن. ئه وه ی تووشی بووم له پیناوی گهل به سه ئیتر، له مه ولا خهریکی هیوا و کالڼی خوږم ئهم، هم موو ژیانم بو ئه وان تهرخان ئه که م. به لڼی به سهر زاری ئه نجامی زورانه که ی میښکم و ابوو، به لام راستیه که ی ئهمه سهرکه و تنیکې فشه ل و بڼې بناغه بوو. چونکه زور جار نه هات به بیرما ناخو بهختیاری و خوشیې هیوا و کالڼی من نه توانریت له بهختیاری و خوشیې خه لک جیا بکریته وه؟! نایا نه توانم گولې هیوا ی خوږم پی بگه یه نم له کاتیکا که باخی هیوا ی گهل وشکی کات و خه لک به نواواتی خو ی نه گات؟ نایا دوژمن ری ئه مه ئه دا و باوهر به م خو له گهل دابرینه م نه کات؟! نایا نه گهر خو له گهل دابرینه که م نه وه نده ته واو و یه کجاره کی بڼې که دوژمن باوهرم پی بکات نابڼی به مایه ی نه نگی و سهر شو پری بو خوږم و مال و منال م؟ که س باوهر به وه نه کات که ده ست هه لگرتنی ئهم پرژیمه بوگه نه خوینمزه له یه کیکی وه کو من، بڼې نرخ بووه؟ نه من خوشم له و باوهرده نیم که به بڼې نرخیکې گران جبهه جی ببیت! ئهمه باری بیر و لیکنده وم بوو تا هاتمه وه. که هاتیشمه وه به سهر ولاتی ویران و مالی کاول و دوستی گیراو و کوژراو و خزمی مال تالانکراو و خه لکی بڼې تاوانی له ژیر دارا رزینراو هاتمه وه، زیاتر له جاران ئه و نزمی و ناپیاوییه م بو دهرکهوت که له ریگه ی ده ست به کلاوی خوگرتن و خه ته سووری له خوږم دووریدا به سهرم دپت. په نگه پیاو له کاتیکې ناپیاوی و ترسنوکی و بڼې وره یی و زاره تره کیدا بلڼی (حیز و سه لامه ت)، ئه ی نه گهر وه کو مامه ره شه ی خو مان ئه بیوت: حیزیش سه لامه تیت ده ست نه خات، چی نه که ی؟ له نه نجاما دامنا هم موو ئهم راستیانه بخه مه پیش چاوی کالڼی و لی

بگهړېم ټو دلی خوئی بکات به سهریشک، کام رپی بو هه لېژاردم ټو ه بگرم. پهنکه له م
برپارهما ترسنوکی و له لېپرسینه وه و له ټه نجام خو دزینه وهیه کی تیا بیت، به لām
سه بارهت به و دهر د و په ژاره یه ده سال کردبووم بگهړووی کالیدا به خاوهن هه قم
ټه زانی ټه مجاره چاره نووسی هه موومان بخرمه دهستی ټو، ټه گهر چی جاری
پیشووش وه نه بی به دهست من بوو بیت. به لām وهکو دیت حسابی کالی و هیواشم ټو ه
بوو به هیچ دهرچوو، هر وهکو خوا ویستبیتی ټو به هانه یه شم ببریت!

جا کاکی خو م دواي ټو ه کی به سهر من و مال و منالی من هات، دواي ټو ه کی
بینیم به بهر چاومه وه چی به سهر گهل و ولاته که شم دیت، ټو هنده کی سهری
دهرزیه که پیاوه تی و جوامیری له وده ټه بینیت که په کیکی وهکو من سالت و قولت
و ههست به لېپرسینه وه کهر و فرمانی نیشتمانی و نه ته وهی خوازان، سهری خوئی
کز بگریت و مل بداته نان په یادکردن. نانی چی و بو کی؟ کی هیه نانی به و نرخه
به ټنی؟ نامه ردت نه کهن با خوینی ټه هه موو لاه و پیر و ژن و پیاوه هیچ بی، که
نابی لای هیچ خاوهن ویزدان و شهره فیک ټه مهش وهابی، به لām گریمان هه مووی
هیچ! ټی خوینی مناله کانی خو م؟ ټی ټوله ی هیوای گیان و شیرینی ژیانم
هه روا به فیرو بروا؟ ټه گهر لیبوردن و چاوپوشینی دهستدار پر بی له پیاوه تی،
لیبورردن و دهست هه لگرتنی بیدهست پر له نا پیاوه تی و سهرشوری و نرمی و
گیانی به ندایه تی! جا بیرم کرده وه و هه موو لایه کی مه سه له کهم به راورد کرد
له گهل یه ک، له خوری نیوه پوی قرچه ی هاوین باشت دیار بوو که شوینی من
شاخه نه ک شار، فرمانی من خه باتی چه کداری دژی داگیرکهر و چه وسینه ره وهیه
نه ک دوکانداری و حیزه بخویی! هیوای من هر هیوای من بوو، به لām شوپش
هیوای هه موو گله. هیوای بی هیوایان و هیوادارانه! بویه برپارم دا که بچه
ریزی خه باته وه و هر بو ټو ه کی باری خو شم سوکتر کهم جی خانووه کهم
فروشت، کهوا نیوه ی پارکه یم بو ناردیت. هه ندیکی، واته (په نجا) ی له بریتی ټو
دهست قهرزه ی دامتی و ټو ی که یم بو هه لگره بو ته نگانه! نیوه که ی که شی ټه دم
به سهر کردایه تی شوپش. هیوام هیه له پرووی و نیوونی منه وه تووشی هیچ
ناخوشیه که نه بن. هر بهم نیازهش بوو که له مالتان گواستمه وه و له هه ندی جی

قسەشم پى وتبون. ئەبى لىم ببوريت...

تېبىنى: ئەگەر نامە يا شتېكت بوو ئەتوانى بەھۆى ئەو كەسەوہ بۆمى بىئىرى كە ئەم نامەيەت ئەداتى.

برات ج....»

لاوہ ھەردوو چاوى پېپوو لە ئا. تەفەكەى گەرووى قووت دا و لەبەر خۆيەوہ وتى:

– ھەقى بوو، ئەى چى بکات؟ ھەموو پياويكى تريس ھەر ئەبوو وا بکات. بەراستى كورپىكى بەدبەخت بوو. ھىچ شتېكى بۆ نەھات. خوا بکات لە خەباتا وا نەبى، ئەگىنا سەريشى ئەنئەتە بانى. خوا لىي نەگري زۆر سووچى دايكىمى تيابوو، ئاسكۆلى بدايە ميژووى ژيانى ھەردووكيان ئەگۆرا و بە تەواویش ئەگۆرا. مەگەر منيش بچمە سەر پەئى جوامير خۆى كە ئەللى لەواى بوونەوہ لە چارەى نووسراوہ وەھابى وەكو بوو، كە ئەمەش ھىچ ماناي نيبە. ئەو داستانى برينداركردنەى خۆى بۆى گيرامەوہ، بوو بەبنچينە بۆ ھەموو ئەم كويرةوہرييەى دوايى. بەھەنگاويك، بەباويشكېك، بەئىستېك، بەقەيتانى قۆندەرە كرانەوہيەك، بەھەلئەنگوتنى ھەمووى ئەگۆرا. ناليم چاتر ئەبوو يا خراپتر بەلام ھەرگيز ئەمە نەئەبوو كە بوو. پەنگە ھەندى كەس بلين كەوا ئەنجام ھەر ئەمە ئەبوو كە بوو، بەلام ئەم قسەيە راست نيبە. ئەمە بەرپكەوت بوو، پكەوت و بەس.

بيريكى ھات بەميشكا زەردەخەنەيە گرتى و وتى: دەى ئەويش بەسەرچوو. ئەگەر لە شار بمايەوہ پەنگە بەدرېژاييى پۆژ برينى سارپژ ببىت و بير لە مال پكەوہ نانەوہ بکاتەوہ، بەلام ئىستە. ھەى ھوو! ھەى ھوو! وەيش جوامير گيان بەراستى ھەقتە ئەوہندە برپا بە بەخت بکەيت!

چېشته نځاوېکې درهنگ بوو فرۆکه به ئاسمانا وهک و اشه بۆ نیچیر ئه سووراپه وه، که هیچی به دی نه ئه کرد ئه و دار و دوهن و کهژ و کیوهی ئه دایه بهر لیژمه ی شه ستر و گرمه ی بومبا! چه کدارهکانی له شکر تاک و تهرا بلاوهیان لی کردبوو. هه ریه که خوی له پهنا بهرد، چال، بن بنچک و کویره شیویکا مه لاس کردبوو. جوامیر که له پهنا تاویریکا دانیشتبوو چاوی بریپووه ئاسمان. هه ر گقه ی فرۆکه دوور کهوته وه دهستی کرد به گیرفانیا نامهیه کی دهرهینا که له لاوه وه بوی هاتبوو. دهری هینا و بۆ سییه مین جار خویندییه وه.

«جوامیر!»

گیانه من داوای لیبوردن له تو ئه کهم، چونکه هیچ چاکهیه کم له گه ل تو دا نه کردووه له درۆ زیاتر. له و پرۆژه تو گیراویت هه تا ئیستا من درۆ له گه ل تو ئه کهم. ئه مهش هه مووی سووچی یه کهم درۆم بوو. ئیتر وهک ماره که ی شیخ ئومه ر له گه ردنم ئالا، هه رچه ندیم ئه کرد و ئه کوشا نه مئه توانی خوی له دهست رزگار کهم، به ناچاری درۆی کهم ئه دایه بهری بۆ ئه وهی رایگرم و هه رهس نه هینی. ئاوها بهم جوړه کاتیکم زانی کیوکی درۆ کهوتوو ته به یمنان، که به دریزایی ئه مسال من له خوام ویستوو به هه ر چه شنی بیت بتوانم هه لی کهنم له بن و نه یه یلم، به لام هه ر چه ندیم ئه کرد زاتم نه ئه کرد. پيش ئه وهی تو بیته وه ئه ترسام، ئه ترسام ئه گه ر راستی بزانی رقت لیم هه لبستی و له کیسم بجیت. به لام که چاوم پیت کهوت تی گه یشتیم که ئه گه ر ئاگاداری خوم نه بم و زور له سه رخو و به شینه یی ئه و کیوی درو یهت له بهر چاو لانه بم، له وانه یه له کیس خوشت بجیت و شیت ببیت، بویه کهوتمه درۆی زیاتر هه لبه ستن. نه خیر ئه مجا ناچار بووم خه لکی کهشی به چه شنیکی زیاتر تیوه بگینم!

له گه ل ئه وه شا هه تا با شتر له وه ئه گه یشتیم که ئه م که له که درو یه سه ر ناگریت و له چاو ترووکانیکا راستیت بۆ دهر ئه که ویت و هه موو رهنج با ئه یبا.

که تۆ گىرايت كەس نەيزانى لە كۆيىت و چىت بەسەر هاتوو. لە پاش شەش
 حەوت مانگىك هەول و تەقەلا و تەكا توانيمان شوين و بەنديخانەكەت بدۆزىنەو،
 ئەويش بەيارمەتیی خزمىكى دوورى داىكى داراوە كە لەو شارە قوميسەر بوو كە
 تۆى لى گىرابوو. ئەك هەر تۆشمان لە پاش ملە پى ناساند و دەستەبەربوو كە
 هەر چۆنىك بىت نامەيەكمەنت بگەيەنيتى، چونكە ئەوسا قەدەغە بوو، ماوەى
 كەسيان نەئەدا پەيوەندىتان پيوە بكات، بەتايبەت بەتۆو كە بە سەركرەيهكى
 گەورەى (پارتى...) دانرابوو. كە هاتمە سەر نامە نووسين سەرم سوپما چىت بۆ
 بنووسم؟ چ دڵخۆشيهكەت بدمەو؟ چى هەيه پىتى بلىم و شىت و هارت نەكات؟
 جا ئەو پەواى هەقە؟ ئەى چى بكەم؟ وازبىنم هىچت بۆ نەنووسم، شەرمە و دلىشم
 نايهينى. نامەت بۆ بنووسم و باسى ژنەكەتى تيا بكەم كە بەدم ژانەو بەجىت
 هيشتوو شايەتیی نا پياويە لە خۆمى ئەدم، چونكە واى دەرئەخا ئاگام لىيان
 نىيە، هات بەبیرما لەو شەو زەنگەى ژيانەت مۆمى داگىرسىنم ترووسكايى بخاتە
 تارىكستانى زىندانەكەتەو، هيوایەكەت بدمە دەست بەدرىژايى سالانى
 بەنديخانە كاویژى پيوە بكەيت و خەوى پيوە ببينيت. هيوایەكە بۆى بمىنى و
 خۆتى بۆ هەلگى. دامنا ئەوێت بۆ بنووسم كە نووسيم، «كالى كورپكى جوانى
 ئىسك سووكى بوو ناومان ناوە هيو». ئەمە سەرەتای درۆكەم يا درۆى يەكەم
 بوو. بپوا بكە ئەوسا كە كردم هىچ بەبیرما نەئەهات راگرتنى ئەم درۆيە ئەوێندە
 ئەكەوێت لەسەرم، ئەگىنا رەنگە هەلم نەبەستايە. دواى ئەمە كە حالى
 بەنديخانەتان گۆرا و گويزرايتەو بۆ (ن...) و نامەت بۆ ناردم و داواى نامەى
 كالى و وینەى هیوات كرد، ناچار بووم ئاسكوڵى خوشكىشم راکيشمە ناو داوى
 درۆكەمەو كە جاروبار نامەت بۆ بنووسىت بەناوى كالىۆ. ئەوێبوو زوو وینەم
 بۆ نەناردىت، بەلام تۆ ئەوێندە سەرت كردە سەرم ناچار بووم وینەيهكى داراى
 كورپم بۆ ناردىت.

ئيتىر بەم چەشنە هەر درۆيەكم كۆمەللى درۆى كەى ئەويست بۆ پالپشتى. هەموو
 پاكانە و بيانوشم ئەوێبوو كە نیازكەم چاكە و ئەشمبىنى كەوا چ رۆشنايىيەكم
 خستووێتە ژيانى تاريكى ناو زىندانەو و چ خوینىكم لە دەمارتا هیناوتە جۆش.

بۆيە ھەتا نىزىكى بەربوونت ھىچ پەشيمان نەبووم لە درۆكەم! بەلام لەوساوە، پەشيمانان شاخيان لى بېروايە لە من ئەروا، بەتايبەتى دواى بەربوون و ھاتنەوھت ھەر وەختە بوو شىت بېم، نەمئەزانى چى بکەم و چۆن خۆم پزگارکەم و چۆن راستىت پى بلىم. ئەو پۆژە کە پىم وتى: چوون بۆ مالى پوورى ھەروا ھات بە دەمما، نەمزانى خوا ويرانى ئەکات بۆ ئەوھى درۆکەى من بشارىتەوھ، شاردرابووشەوھ، ھىچ نەبى تا بەينىک. بەلام چوونە ناو (ل. ا. ن) ت ماوھى درۆى نەھىشتەم. پىويستە راستى بزانىت، بەتايبەتى کە بەمردنيانت زانيوھ و شيوھنى خۆت بۆ کردوون، ئيتىر بۆچى نەشزانى کە چۆن مردوون.

بەلى کاکە جوامير کالى مرد، بەلام بەسەر منالەوھ، خۆى و کورەکەى ھەر ئەو پۆژە مردن کە توى تيا بريندار کرايت. بىگومان گوناھکارى گەورە و سەبەبکارىش لە مردنيانا ئەو دوژمنە زۆردارە خوینخورەيە کە توى بەناھەقى نا گوناھ بريندار و ھەپس کرد و ئەوانى بەو حالە ھىشتەوھ و ھاتوچۆى تيا قەدەغە کرد، کە خەلک و خواش نەتوانن دکتورىکيشى بگەيەنن بەسەرا، ھەر نەبى بۆ داخ لە دل دەرکردن. ئەمە بوو داستانى درۆکەى من، ئيتىر لىم ئەبوورىت يا نە!

برات: ل....»

جوامير ئەوھندە گريا ھەموو نامەکەى بە فرميسک تەپ کرد. وەك لە خەوا بىت گووى لە دەنگى ھاوړیکانى بوو بۆى ئەگەران و ئەيانوت:

— جوامير! کوایت، لە کوئى خزاوایت! وەرە دەرەوھ با بېوین بۆردمان بېرايەوھ.

نامەکەى خستەوھ گيرفانى سەر دلى و چاوى سېرى و بەراکردن خۆى گەيانەوھ ھاوړیکانى.

– له دواييدا به پيوستى نيزانم نهو چهند وشهيهى
 ماموستا برايم نهحمده له ژماره (۵) ى (رژگارى) دا
 (۱۶ل، ۱۹۶۹/۶/۲۲) له باره ى چيرؤكهكهوه
 نووسيوپهتې وهكو خو ى بيخههه پيش چاو:

ژانې گهل

چهند وشهيهك له بابته نهه داستانوه:

«له نيسانى ۱۹۵۶ دا دهستم كرد به نووسينى نهه داستان. كو سپى هره گه وړه ى
 رېگهه نهوه بوو چوڼ وا بكهه له چنگ سانسوړى رږيى نوكه ى و كو نه پهرستى
 نووړى سهعيد رژگارى بكهه و بيگه به نهه دهست خوينه وارانى كوردى. بو زالبوون
 به سهه نهه كو سپه دا رېگا كو نه كهه گرته بهه، رېگه ى شوينه ونى و شاردنه وه ى
 زمين و زهمانى داستانكه و دهر نه خستنى ناو و په گهز و نه ته وه ى قاره مانه كانى.
 به لام نهو ى راست بى تا من به كاوخو لى بوومه وه مهرگى شيخ مهحمودى گه وړه
 و هه لكوتانه نامه رنده كه ى سهه ميسرى به سهه داهات له تشرينى يه كه مى
 ۱۹۵۶ دا. حكومت نهويانى كرد به به هانه ى كوشتن و گرتنى خه لكى سلېمانى و
 نه ميشيانى كرده به هانه ى دامه زرانده وه ى حوكمى عورفى له سهه رانسهرى عيراقدا
 بو راوانان و گرتن و نازاردانى نازاديوخوازان و روشن بيران. منيش له پريشكى
 رژگارم نه بوو. دواى گيرانى خو، ماله وه كه وتبوونه شاردنه وه ى كه لوپهل و
 نووسين و كتپيه كانم، هه به سته يه كيان له شوينى شاردبوومه و هه باوه لايان بو
 لايه كه په وانه كرده بوو. كه زو لم و زور نهختى ته مى په وييه وه و بهه به ره كه و ته وه
 سهه وركارى شته كانم، هه ندى نووسين و كتپم هه بو نه دورايه وه. لام وايه نهو
 كه سانه ى لامان دانابوون ترس زورى بو هينا بوون سووتانده بوويان. لام وايو نهه
 داستان هه يه كيكه له وانه. زور هه و لم دا سهه له نو ى بينو و سمه وه بو نه كرا. تا پيرار
 له ناكاه و هورپيه كه باوه لى كتپى بو هينا مه وه ديم داستان به بورينى تيايه.
 بهينى له مه و بهه كه به ماله ى (رژگارى) داواى داستانى كيان لى كردم، دامنا كه

به پيی ته مه نيان بلاويان بکه مه وه، جگه له و داستانه ی له ۱۹۳۴ دا نووسيووم و لام وایه جارئ کاتي بلاوکردنه وهی نه هاتووه. نهک هه ر ئه مه واشم په سه ند کرد که هيچ ده ستکارييه کی نه وتوی نه که م که شيوه و تام و بون و بهرامه ی سه رده می نووسينه که ی لی دوورخاته وه. بويه وا وهکو له ۱۹۵۶ دا نووسراوه داستانی (هيو، يا ژانی گهل) پيشکesh به خوینده وارانی (پزگاری) نه که م. هیوام هه یه به دليان بی.

۱۹۶۹/۶/۲۰

ه.ل.ب

- له ژماره ی (۷)ی هه مان گوڤاردا (۱۹۶۹/۹/۲۱، ل ۱۰) له خواره وه، ماموستا
برایم نه مه شی نووسیوه:

«له سه ر داخوازی به جیی هه ندئ خوینده ره وهی به ریز دامنه که ناوی ئاشکرا له
قاره مانه کانی داستانه که م بنیم.»

منیش هیوادارم که ماموستا برایم له م جوړه به ره مانه و شاکاره نه ده بیپپانه ی
بی به شمان نه کات.

کورتەبەك لە ژياننامەى

مامۆستا ئىبراھىم ئەحمەد

نوسىنى: جووتيار

مامۆستا ئىبراھىم ئەحمەد سىياسەتمەدار، پوژنامەنووس، چىرۆكنووس، شاعىر و مافناسىكى ھەلكەوتووى نەتەوھكەمان بوو.

بەھارى سالى ۱۹۱۴ لە خىزانىكى نىشتمانپەرھەرى شارى سلېمانىدا چاوى پىشكووتوو. باوكى ناوى ئەحمەد بەگى فەتاح زادە و يەككە لە دۆستانى نزيكى شېخ مەحمودى ھەفید بوو. پەرمى فەتاحى مامى ئەفسەرى سوپاي عوسمانى بوو، لە كاتى دامەزراندنى ھكوومەتى كوردستان، بەرابەرى شېخ مەحمود، گەراوتەو شارى سلېمانى و ھەك ئەفسەرىكى پووناكبير و بەئەزموون بەشدارىي لە ھكوومەتەكەدا كەردوو. پەرمى فەتاح زياتر لە ھەركەسك كارى كەردووئە سەر مامۆستا ئىبراھىم ئەحمەد و ھانى داوھ بخوینیت و پى بگات و خزمەتى نەتەوھەكى بكات.

سەرھەتا لە يەككە لە ھوجرەكانى شارى سلېمانىدا خویندووئەتى، ئىنجا بەھوى زىرەكى و وریاییبەو ھەرزو خراوتە قوتابخانە و ھەتاكو پولى دووى ناوئەندى خویندوو. پاشان چووتە شارى بەغدا و لەوئىش چەند سال خویندووئەتى. سالى ۱۹۳۴ لە زانكوى بەغدا-كۆلیژی ھقوق وەرگىراو.

سالى ۱۹۳۷ خویندنى تەواو كەردوو و بوو بە محامى. ھەرلەو سالەدا نامىلكەى (الاکرد و العربى) نووسىو و مامۆستا ھەمزە عەبدوللا (۱۹۱۵-۱۹۹۸/۱۲/۱۳) كە يەككە لە خویندكارە ھەرە نزيكەكانى زانكوى بوو، بوى چاپ كەردوو. ئەو نامىلكەيە لەو پوژگارەدا دەنگى داىو و پووناكبيرانى كورد و عەرەب زۆر بەرز نرخاندیان. ھكوومەتى ئەو دەمەى عىراق نامىلكەكەى قەدەغە كەرد و پولیس كەوتە كۆكردنەوى. مامۆستا ئىبراھىم و مامۆستا ھەمزەش دران بە دادگا و دووچارى دەردى سەرى کران.

پاش خویندنی زانکۆ، بیری له دهرکردنی گۆڤاریکی پۆشنبیری کوردیی کردوه. ئیدی بههول و کووشی چهند کوردی پروناکبیر و دلسۆز، که یهکێک لهوانه محهمهد باشقه (١٨٩٠-١٩٨٠) بهپۆهبهری چاپ و بلاوکردنهوهی حکوومهتی عێراق بوو، که کوردیکی فەیلیی زور دلسۆز بوو، توانیی پزمانهندی دهرکردنی گۆڤاری گهلویژ وهبرگیریت. بهکهه ژمارهی گهلویژ له مانگی کانوونی بهکهمی ١٩٣٩دا درچوو. له ههمو لایهکی کوردستانهوه خوينەر و پروناکبیر و شاعیر و نووسهرانی کورد به گرمیی پیشوازییان له گهلویژ کرد. لهبهڕهوهی ماموستا ئیبراھیم ئەحمەد هاوکات بهکاری دادوهریشهوه خهریک بوو، پئویستی بهکهسێک ههبوو که سهپرهرشتیی چاپ و بلاوبونهوهی گۆڤارهکه بکات. ماموستا عهلا دین سجادی (١٩١٥-١٩٨٤/١/١٣) ئەو ئهرکی خسته ئەستۆی خۆی و پاشان بووه نووسهریکی چالاکي گۆڤارهکه و ههتا دوا ژمارهی لهگهڵی خهریک بوو. گهلویژ بهسهریهکهوه ١١٦ ژمارهی لی درچوووه. دوا ژمارهی له مانگی ئابی ١٩٤٩دا درکر. ئیدی بهبیانووی ئەوه که خاوهنی گۆڤارهکه ماموستا ئیبراھیم ئەحمەد له نیندانا بوو، گۆڤارهکش له دهرکردن خرا.

له مانگی شوباتی ۱۹۴۲دا له شاری ههولیر وهك حاكم دادمه زړیت و له ماویه کی كه مدا جیی خوی له دل و دروونی خه لکی نهو شار هدا دهكاته وه. ههروه ها له نزیكه وه زۆر له پووناك بیرانی شاری ههولیر دناسی و په یوه ندییه کی توند وتۆل له گه لیان ده به ستیت. نه وه ندی پی ناچیت ده گو یز ریته وه بو شار وچكه ی هه له بجه. له ویش هه ر له جمو جوول و چالاکی ناكه ویت. تا له مانگی ئابی ۱۹۴۴دا واز له حاكمی دینیت و ده گه ریته وه سلیمانی و ده بیت به محامی. هه ر له و مانگه دا له گه ل چه ند تیكۆشهری وهك: ئیسماعیل هه قی شاوه یس، بیكه سی شاعیر، به هیه مه عرووف، سدیق شاوه یس، عوسمان دانش، عه زیزی میرزا سالحی گورون و حه مه عه لی مه ده وشی شاعیر و چه ند كه سیکی ديكه، لقیکي چالاك و به دیسی پلینی كۆمه له ی ژیا نه وه ی كوردستان (كۆمه له ی ژك.) له باشووری كوردستان و له شاری سلیمانی دادمه زړین و مامو ستا ئیبرا هیم ئه حمه د به لیپر سراوی لقه كه هه له د به ژیرن. كاتیکیش له سه ر بنه ماكانی كۆمه له ی ژك،، حیزبی دیموكراتی

كوردستان دامه‌زێنرا، ئەوانیش لقەكەى خۆيان كردە لقی حیزبى دیموكراتى كوردستان. دواى پووخانى كۆمارى دیموكراتى كوردستان، ئەندامانى ئەم لقە چوونه نیۆ پیزی (پارتى دیموكراتى كورد-عیراق) وه تیكۆشانی خۆیان درێژه پى دا.

له سالى ١٩٤٩دا له‌سەر چالاكیى سیاسى گیرا و نزیكەى دوو سال له‌ زینداندایه‌وه. كاتیك كه‌ ئازادكرا، له‌ سه‌ره‌تای مارتى ١٩٥١دا، دووه‌مین كۆنگره‌ى پارتى دیموكراتى كورد-عیراق، له‌ به‌غدا، له‌ مالى عه‌لى حه‌مدى به‌روارى (١٩٢٤-١٩٦٤) به‌سترا و مامۆستا ئیبراهیم ئەحمەد وه‌ك سكرتێرى پارتى هه‌لبژێردا و ئەركى ده‌ركردنى ئۆرگانى ئەو كاته‌ى پارتى، كه‌ ناوى (پزگارى) بوو، خسته‌ ئەستۆى خۆى. له‌ كۆنگره‌كانى دواتریشدا به‌شداریى چالاكانه‌ى هه‌بوو. له‌ پاش شوێشى ١٤ى ته‌ممووزى ١٩٥٨، مامۆستا ئیبراهیم ئەحمەد زۆرتى كۆشا بۆ ئەوه‌ى پارتى له‌ قوئاغى كارى نه‌ینیه‌وه‌ بێته‌ پارتێكى ئاشكرا و كارێگه‌ر و به‌شیوه‌ى یاسایى بوونی خۆى له‌ عیراق و كوردستاندا به‌سه‌لمێنیت. هه‌ر به‌ هه‌ول و كۆششى ئه‌ویش ر‌ه‌زامه‌ندى ده‌ركردنى پۆژنامه‌ى (خه‌بات) وه‌رگیراو یه‌كهم ژماره‌ى له‌ ٤/٤-١٩٥٩دا ده‌ركرا. خۆى خاوه‌ن ئیمتیاز و سه‌رنووسه‌رى بوو. زۆربه‌ى جار خۆى سه‌روتار و بابته‌ سه‌ره‌كیه‌كانى ده‌نووسى.

له‌ مانگی ئەیلوولى ١٩٦١دا پارتى دیموكراتى كوردستان، خه‌باتى له‌ شاره‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ شاخ و پێگای خه‌باتى چه‌كدارانەى گرتە‌به‌ر. مامۆستا ئیبراهیم ئەحمەد له‌و پۆژگا ر‌انه‌شدا وه‌ك سه‌ركرده‌یه‌كى لێوه‌شاوه‌ ناوبانگى بل‌اوبوه‌وه‌.

له‌ ناوه‌راستى سالى ١٩٦٤دا كێشه‌ له‌ نیوان ئەندامانى سه‌ركرده‌یه‌تى پارتیدا سه‌رى هه‌ل‌دا و پارتەكه‌ بووه‌ دوو به‌شه‌وه‌. مامۆستا ئیبراهیم ئەحمەد یه‌كێك بوو له‌ كه‌سه‌ ديار و به‌تواناكانى با‌لى مه‌كتەبى سیاسى پارتى و چه‌ند سال به‌و جو‌ره‌ تیكۆشانی خۆى درێژه پى دا.

سالى ١٩٧٤ به‌شداریى له‌ بزووتنه‌وه‌ى چه‌كدارانەى گه‌لى كورد له‌ دژى حكومه‌تى عیراق كرد و وه‌ك ر‌ابه‌ریكى سیاسى و دیپلۆماسیى نیۆ بزووتنه‌وه‌كه‌ ناوبانگى ده‌ركرد. كاتیكیش ١٩٧٥دا بزووتنه‌وه‌كه‌ شكستى هینا، چووه‌ و‌لاتى

بەرىتانيا و لە شارى لەندن نىشتەجى بوو. لەو ساكەووە هەتاكو ئەو دەمەى كۆچى دوايى كرد، هەميشە بىر و هۆشى لای و لات و نەتەووەكەى بوو و لە كۆر و كۆبونەووەكاندا و لەسەر لاپەرەى گوڤار و پوژنامەكان، دلیرانە لە پیناوى وەدیهینانى مافە نەتەوەییەكانى گەلى كورددا تێكۆشاو و هەرگیز هەستى بە سستى و ماندوویی نەكردوو. مالهەكەشى لە لەندن، هەميشە جیگای ئەدیبان و پروناكبیран و سیاسەتمەدارانى كورد بوو و زیاتر لە بنكەیهكى پوشتبیری و سیاسى چوو وەك لە مال.

سەردەمێكىش بەدەركردنى گوڤارى (چریكەى كوردستان) وە خەرىك بوو. بەردەوامیش بابەتى ئەدەبى و سیاسى و میژووییى لە گوڤار و پوژنامەكاندا بلاوكردۆتەو. هەتاكو خۆیشى لە ژياندا بوو، چەند بەشى لە بیرەوهرییهكانى لە چەند كتیب و گوڤار و پوژنامەیهكا بلاو كردهو و پوشتایى خستە سەر زۆر مەسەلە و رووداوى گرنگى پەيوەست بەزووتنەوێ پرگاریخوازى نەتەوەكەمان، كە هەندێك كەس و لایەن بۆ مەبەستى تايبەتى خویان شتواندبوویان.

پوژرى شەممە ٨ى نیسانی ٢٠٠٠ لە شارى لەندن، دلى ماموستا ئیبراھیم ئەحمەد لە لیدان كەوت. ئەو هەوالە دلتەزینە لە ماوہیەكى كورتدا، بەهەموو لایەكا بلاو بوو و لە دەیان و لات و شوین پروناكبیран و سیاسەتمەدارانى نەتەوەكەمان پرسەیان بۆ دانا.

پوژرى (سێشەممە رێكەوتى ١٨/٤/٢٠٠٠) تەرمەكەى لە لەندنەووە بەرەو تاران بەرپى كرا. بەرەبەیانى پوژرى ١٩/٤، گەيشتە فرۆكەخانەى تاران، هەر ئیوارەى هەمان پوژ تەرمەكەى گەيشتە شارى كرمانشاھ. بۆ پوژرى دوايى، واتە پوژرى پینجشەممەى رێكەوتى (٢٠/٤/٢٠٠٠) لە شارى كرمانشاھ بەو پەرى ریز و شكۆوە بەرەو سنوورى كوردستان بەرپى كرا، لە كاتژمێرى ١١/٥٥ گەيشتە سنوورى كوردستان، هەزاران كەس لە خەلكى كوردستان بەچەپكە گولەو، سەرى ریز و نەوازشیان لەبەردەم تەرمەكەیدا دانەواند. بۆ كاتژمێر ٧ ئیوارە گەيشتە شارى سلیمانى، بۆ كاتژمێرى ٨ى ئیوارە گەيشتە مزگەوتى گەورە. پوژرى ٢١/نیسانی/٢٠٠٠ لە مزگەوتى گەورەو تەرمەكەى لە پێورەوێكى گەورە و

پەسمیدا بەرەو گەردی سەلیم بەگ (کە دەکەوێتە پۆژھەڵاتی شاری سلیمانی) یەو
بەپێ کرا و لەوێش بە خاکی نیشتمانیان سپارد.

ھەزاران کەس لە خەڵکی زەحمەتکێشی کوردستان، سەدان پووناکبیر و ئەدیب
و ھونەرمنەند، سەدان سیاسەتمەدار و تێکۆشەری نەتەوھەمان لە مەراسیمی
بەخاک سپاردنیدا بەشداریبوون.